

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 31. srpna 2022 odvolání, která podali obžalovaní 1) Mgr. [jméno] [příjmení], [příjmení], narozena [datum] v [obec], bytem [adresa], na adrese pro účely doručování [obec], [ulice a číslo], 2) [příjmení] [příjmení], [datum narození] ve [obec], bytem [adresa], v jejich neprospěch státní zástupce, stejně jako v neprospěch dalších obžalovaných 3) Ing. [jméno] [příjmení], narozeného [datum] v [obec], bytem [adresa], 4) Mgr. [jméno] [příjmení], narozeného [datum] v [obec], bytem [adresa], 5) JUDr. [jméno] [příjmení], narozeného [datum] v Nymburku, bytem [adresa], 6) spolku Česká unie sportu, z.s., IČ: 00469548, se sídlem Praha 6, Zátokova 100/2, a 7) spolku Fotbalová asociace České republiky, IČ: 00406741, se sídlem Praha 6, Diskařská 2431/4, proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. listopadu 2021, č. j. 40 T 2/2020-16661 a rozhodl

takto:

Podle § 263 odst. 1 písm. b) trestního řádu se z podnětu všech odvolání napadený rozsudek zrušuje v celém rozsahu z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu a podle § 259 odst. 1 trestního řádu se věc vrací Městskému soudu v Praze, aby ji znovu projednal a rozhodl.

Odůvodnění:

Obsah rozsudku napadeného odvoláními

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze z 26. listopadu 2021, č.j. 40 T 2/2020-16661, byli obžalovaní [příjmení] [jméno] [příjmení] a [příjmení] [příjmení] uznáni vinnými, že:

A) obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení] jako náměstkyně ministra školství, mládeže a tělovýchovy, tedy jako vedoucí zaměstnanec Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (ve výroku rozsudku dále uváděného jako „MŠMT“), se sídlem v [email] 2015, [ulice a číslo], která odpovídala za činnost jím řízených útvarů zařazených do skupiny pro podporu sportu a mládeže, mimo jiné i odboru sportu, v jejíž kompetenci bylo oprávnění vydávat rozhodnutí o poskytnutí investičních dotací v oblasti sportu a disponovat s rozpočtovými prostředky společných úkolů sekce sportu a mládeže, dne 20. října 2016 jménem MŠMT, jako ústředního orgánu státní správy, podle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), a podle vyhlášky č. 560/2006 Sb., o účasti státního rozpočtu na financování programů reprodukce majetku, a podle zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, oznámila Vyhlášení státní podpory sportu pro rok 2017 - investiční prostředky, Programu 133510, Podpora materiálně technické základny sportu, za účelem podávání žádostí o dotace s cílem dosáhnout rozdělení finančních prostředků na státní podporu sportu pro rok 2017 v oblasti staveb, rekonstrukcí a opatření strojů a strojního zařízení pro sportoviště,

a obžalovaný [příjmení] [příjmení] využívaje osobní známosti s obžalovanou [jméno] [příjmení] při osobních schůzkách zejména v bytě na adrese Senovážné náměstí 1465, Praha 1, v úmyslu dosáhnout neoprávněného vyplacení investiční dotace systematicky nejméně od ledna 2017 do 8. března 2017 ovlivňoval obžalovanou [jméno] [příjmení] k poskytnutí dotací konkrétním žadatelům, dával jí k takovému postupu instrukce, stanovoval a ovlivňoval i výši dotace pro jednotlivé žadatele, přičemž sdělil obžalované [jméno] [příjmení], že výhody vzniklé v souvislosti se zmanipulováním rozdělování finančních prostředků využije k prospěchu svému a dalších osob, ať již přímo žadatelů o dotaci, či osob se vztahem ke konkrétním žadatelům o dotace, kdy věděl, že pokud bude obžalovaná [jméno] [příjmení] jednat dle jeho dispozic a rad, bude toto jednání v rozporu se zákony a interními předpisy stanovenými podmínkami dotačního programu a účelem poskytování státní dotace pro podporu sportu,

přičemž jednotlivé žádosti mělo MŠMT hodnotit na základě předem stanovených kritérií hodnocení, nejprve na základě hodnocení splnění formálních požadavků žádosti o dotace a následně mělo být provedeno hodnocení dle předem daných hodnotících kritérií, přičemž toto hodnocení měla provádět expertní výběrová komise, která dle úspěšnosti jednotlivých žádostí doporučí jejich pořadí ke schválení poradě vedení, když konečné rozhodnutí o přidělení dotací bylo v kompetenci obžalované [jméno] [příjmení],

přičemž [jméno] [příjmení] v souvislosti s výkonem své funkce náměstkyně pro řízení sekce sportu a mládeže na MŠMT, jako osoba, již byla uložena povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek a hájit zájmy České republiky a která byla odpovědná za využití prostředků státního rozpočtu, neoprávněně z pozice zástupce MŠMT, jakožto vyhrašovatele a pořadatele veřejné soutěže, v úmyslu způsobit škodu České republice a v úmyslu opatřit neoprávněný prospěch některým žadatelům o dotace a s vědomím, že tímto nedůvodně znevýhodní ostatní žadatele o dotace na základě opakovaných podnětů a požadavků obžalovaného [jméno] [příjmení], směřujících k ovlivnění rozhodovacího procesu hodnocení a výběru žádostí o investiční dotace na podporu sportu od MŠMT pro rok 2017, kdy tento obžalované [jméno] [příjmení] předložil seznamy jím preferovaných žádostí o dotace, nezákonným způsobem ovlivnila hospodaření s finančními prostředky státního rozpočtu ve výši nejméně 175 899 090 Kč určenými na podporu činnosti v oblasti sportu a rozdělovány formou veřejné soutěže uvedeného programu tím, že:

jednak přiměla své podřízené zaměstnance sekce sportu MŠMT, zejména vedoucího oddělení [jméno] [příjmení], provádějícího formální kontrolu dle předem stanovených hodnotících kritérií, aby nechal touto kontrolou projít i projekty prosazované [jméno] [příjmení], které měly být vyřazeny pro nesplnění formálních náležitostí, kdy nejméně takto jednala v případě podané žádosti o dotaci prosazovanou spolupracovníkem [jméno] [příjmení], [anonymizováno] sekretářem [příjmení] [jméno] [příjmení], týkající se akce, „Sportovní areál Junior Teplice - výměna UMT“ žadatele SK Junior Teplice, z. s., na částku 10 048 000 Kč, kdy na základě podnětu obžalovaného [jméno] [příjmení] učiněného obžalované [jméno] [příjmení] tato přesvědčila svého podřízeného [jméno] [příjmení], vedoucího oddělení investic a infrastruktury ve sportu MŠMT, aby nechal žádost, včetně příloh projít formální kontrolou, přestože věděla, že žádost o dotaci neobsahuje investiční záměr, ačkoliv tento měl být povinnou součástí podávaných žádostí o dotace tak, jak bylo specifikováno ve vyhlášení státní podpory sportu pro rok 2017 - investiční prostředky pod bodem E. 02) a žádost o dotaci tedy nevyhovovala vyhlášeným podmínkám MŠMT, kdy přesto tento investiční záměr nechala nahradit projektovou dokumentací a žádost byla následně vybrána k podpoře, což obžalovaná [jméno] [příjmení] předložila poradě vedení MŠMT na vědomí, ačkoliv jiné žádosti o dotace byly ze stejných důvodů z hodnocení vyřazeny,

jednak nejméně ve dnech 24. ledna 2017, 27. ledna 2017, 1. února 2017 a 8. února 2017 obžalovaní [jméno] [příjmení] a [příjmení] [příjmení] ve vzájemné kooperaci účelově stanovovali prioritní žadatele o dotace, kteří měli obdržet investiční dotace od MŠMT, přičemž z jejich pohledu zájmové, tedy jimi dopředu vybrané a preferované žádosti o dotaci, u kterých chtěli, aby byly podpořeny ze státních prostředků, určovali ještě před tím, než byla sestavena expertní výběrová komise a než bylo provedeno hodnocení žádostí o dotace, a následně v průběhu hodnocení žádostí o dotace na MŠMT, tedy vědomě protiprávně ještě před samotným zahájením hodnocení již fakticky rozhodli o budoucím poskytnutí dotací předem vybraným projektům, přičemž oba vycházeli především z toho, jaký vztah k žadatelům měl obžalovaný [příjmení] [příjmení], dále která vlivná osoba podporu těchto projektů požadovala či se o nich zmiňovala, které osoby za těmito žadateli stály, jaký vliv tyto osoby měly a v jakém konkrétním postavení byly, ať již v politickém či ve sportovním prostředí, a z toho, jaký bude taková podpora mít politický, finanční či jiný přínos pro ně i pro osoby, které žádaly zvýhodnění určitých projektů namísto toho, aby o rozdělování finančních prostředků bylo rozhodnuto transparentně podle předem stanovených kritérií, přičemž určení zájmových a preferovaných žádostí o dotace činili tak, aby celková hodnota žádané finanční podpory od MŠMT na tyto neoprávněně zvýhodněné žádosti o dotace nepřesáhla celkově z

rozpočtu určenou částku na tento dotační program, kdy obžalovaní [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení] si na základě klientelismu stanovili vlastní kritéria hodnocení pro přidělení dotací a nezákonně zvýhodnili určité žádosti o dotace, přičemž pokud na seznam preferovaných žádostí o dotace zařadili nějaký nový projekt, museli vyřadit z tohoto seznamu jiný, neboť by celková hodnota preferovaných žádostí o dotace přesáhla celkovou částku určenou z rozpočtu na tento dotační program, čímž nastala situace, kdy nemohli uspokojit všechny jimi preferované žádosti o dotace z důvodů stanoveného objemu finančních prostředků z rozpočtu MŠMT již v tomto kole rozdělování dotací a dohodli se, že tyto žádosti o dotace budou neoprávněně zvýhodněny při hodnocení a budou uspokojeny později a zařadili je tzv. pod čáru s tím, že po navýšení finančních prostředků pro MŠMT z rozpočtu České republiky na investiční dotace v oblasti sportu budou následně uspokojeny z rozpočtových prostředků, jejichž přidělení pro tento účel očekávali ještě v roce 2017, přičemž svým jednáním dosáhli výběru žádostí a příslibu poskytnutí finančních prostředků nejméně pro 18 žadatelů o dotační prostředky a to:

SPORTOVNÍ KLUBY PRAHA 4, z. s., ve výši 20 000 000 Kč

TJ UNIE HLUBINA, z. s., ve výši 11 730 000 Kč,

Statutární město Brno, městská část Brno Žabovřesky, ve výši 20 000 000 Kč,

Sdružení fotbalového klubu AC SPARTA PRAHA, z. s., ve výši 17 500 000 Kč,

SK POLABAN Nymburk, z. s., ve výši 5 806 000 Kč,

TJ Desná, z. s., ve výši 7 158 240 Kč,

TJ Slovan Kamenice nad Lipou, z. s., ve výši 6 984 000 Kč,

Školní sportovní klub Bílovec, z. s., ve výši 13 000 000 Kč,

Statutární město Pardubice, Aquacentrum Pardubice, 20 000 000 Kč,

Město Litvínov ve výši 2 160 000 Kč,

SK Junior Teplice, z. s., ve výši 10 048 000 Kč,

Tělocvičná jednota Sokol Veltěž, z. s., ve výši 5 789 000 Kč,

FC Jiskra 2008, z. s., ve výši 5 975 000 Kč,

Fotbalový klub Zlín, z. s., ve výši 8 280 000 Kč,

Město Slavkov u Brna ve výši 12 000 000 Kč,

Obec Hvozdec ve výši 869 000 Kč,

Město Varnsdorf ve výši 4 975 000 Kč,

FK ERA-PACK Chrudim, z. s., ve výši 3 624 850 Kč,

kdy za účelem toho, aby byly skutečně podpořeny takto vybrané projekty v případě investičního programu 133510 obsadila v průběhu měsíce ledna roku 2017 obžalovaná [jméno] [příjmení] expertní výběrovou komisí osobami z řad externistů, u kterých předpokládala na základě vlastní zkušenosti či doporučení dalších osob, že nebudou provádět objektivní hodnocení dle platných hodnotících kritérií, ale budou hodnocení provádět dle jejího předchozího zadání, kdy složení expertní výběrové komise následně sdělila obžalovanému [jméno] [příjmení], který ji upozornil na případná rizika u jednotlivých hodnotitelů ohledně loajality, přičemž obžalovaná vycházela ze zkušenosti odvozené z dosavadní praxe, že členové porady vedení MŠMT budou při předložení návrhu na rozdělení finančních prostředků v daném programu vycházet z materiálu předloženého obžalovanou [jméno] [příjmení], jež měl mít podklad ve stanovisku expertní výběrové komise, kterou považují za nestrannou, tak aby byla zajištěna deklarovaná transparentnost výběru, přičemž některé externí členy expertní výběrové komise, ať osobně či zprostředkovaně instruovala, jak

postupovat a následně po provedení hodnocení externími členy komise v době od 30. ledna 2017 do 3. února 2017 ještě naplánovala, u jakých žádostí o dotace, které hodlala zvýhodnit, lze dodatečně zvednout jejich hodnocení v konkrétních kritériích, což poté u některých z těchto žádostí ve spolupráci se svými podřízenými [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] rovněž zajistila, kdy po závěrečném jednání komise byl touto dne 7. března 2017 schválen seznam 50 navržených žádostí o dotace k proplacení, kdy obžalovaná [jméno] [příjmení] předložila dne 7. března 2017 poradě vedení MŠMT materiál k rozdělení investičních prostředků v oblasti sportu - program 133510, ve kterém navrhla vzít na vědomí navržené rozdělení finančních prostředků, kdy porada vedení vzala tuto informaci na vědomí na jednání dne 7. března 2017 a téhož dne obžalovaná [jméno] [příjmení] rozhodla o výběru akcí, které budou zařazeny do financování v rámci vyhlášení státní podpory sportu pro rok 2017 - investiční prostředky, ačkoliv si byla vědoma, že proces výběrů dotací neproběhl řádně a byl zmanipulován a byly vybrány k proplacení žádosti o dotace, které předem určila a zvýhodnila v procesu administrace dotace,

přičemž dne 8. března 2017 byl na webových stránkách MŠMT, odborem sportu MŠMT, zveřejněn dokument, „Rozhodnutí o výběru akcí, které budou zařazeny do financování v rámci vyhlášení státní podpory sportu pro rok 2017 - investiční prostředky“, ze kterého vyplývalo, že na základě této výzvy poskytne MŠMT obcím a sportovním spolkům celkem 438 000 000 Kč a dále 16 000 000 Kč, které nebyly v předchozích letech spotřebovány, na konkrétně vybrané projekty, kdy výběr úspěšných projektů měl být proveden na základě hodnocení expertních hodnotitelů a doporučení expertní výběrové komise, přičemž z dokumentu vyplývalo, že došlo právě i k výběru uvedených 18 projektů, ohledně kterých obžalovaní předem domluvili jejich preferování, kdy tímto jednáním obžalovaných byl smysl a účel poskytování státní podpory sportu v této oblasti zcela popřen, neboť obžalovaní svým jednáním nezákonně ovlivnili rozdělení finančních prostředků státního rozpočtu ve výši nejméně 175 899 090 Kč určených na podporu činnosti v oblasti sportu a rozdělovaných formou veřejné soutěže prostřednictvím programu 133510, které tak proběhlo v rozporu se zájmem na řádném a zákonném provedení veřejné soutěže a v rozporu se zájmem na dodržování stanoveného postupu a na rovných podmínkách pro soutěžitele a pokusili se způsobit škodu ve výši nejméně 175 899 090 Kč České republice zastoupené MŠMT a opatřit neoprávněný prospěch shora uvedeným žadatelům, kdy k vydání rozhodnutí o poskytnutí dotací z programu 133510 však nakonec nedošlo a rovněž nedošlo k proplacení dotací žadatelům z programu, neboť z důvodu zásahu policejního orgánu dne 3. května 2017 MŠMT pozastavilo proplácení dotací a následně zrušilo dotační program 133510, neboť jednání obžalovaných vedlo k nezákonnému a netransparentnímu rozhodnutí o rozdělení dotací v programu,

přičemž obžalovaná [jméno] [příjmení] v rámci popsaného jednání úmyslně porušila povinnosti vyplývající z ustanovení § 77 odst. 1, písm. b), h), i), t) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, neboť byla jako státní zaměstnanec povinna vykonávat službu nestranně, v mezích svého oprávnění a zdržet se při výkonu služby všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v jejich nestrannost, zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dověděla při výkonu služby, a které v zájmu služebního úřadu nelze sdělovat jiným osobám, zdržet se jednání, které by mohlo vést ke střetu veřejného zájmu se zájmy osobními, zejména nezneužívat informací nabytých v souvislosti s výkonem služby ve prospěch vlastní nebo jiného, jakož i nezneužívat postavení státního zaměstnance, dodržovat pravidla etiky státního zaměstnance vydaná služebním předpisem, tedy dodržovat pravidla stanovená služebním předpisem č. 13/ 2015, který stanoví pravidla etiky státních zaměstnanců, kdy obžalovaná [jméno] [příjmení] zejména porušila povinnosti stanovené v článku 2 odst. 1, odst. 2, odst. 3, článku 4 odst. 1 a článku 8 odst. 1 uvedeného služebního předpisu, dále [jméno] [příjmení] jako vedoucí zaměstnanec MŠMT v rámci svého jednání úmyslně porušila povinnost opatrovat řádně majetek MŠMT uloženou jí ustanoveními § 301 písm. d) a § 302 písm. f), g) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, dle kterých byla povinna řádně hospodařit s prostředky svěřenými jí zaměstnavatelem a střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy

zaměstnavatele a jako vedoucí zaměstnanec byla povinna zabezpečovat dodržování právních a vnitřních předpisů, zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku zaměstnavatele, kdy dále porušila povinnost opatrovat řádně majetek MŠMT uloženou jim ustanovením § 77 odst. 1 písm. p) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, dle kterého jsou státní zaměstnanci povinni řádně hospodařit s prostředky svěřenými jim služebním úřadem a střežit a ochraňovat majetek, který jí byl svěřen, před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím,

dále [jméno] [příjmení] v rámci svého jednání úmyslně porušila povinnost uloženou jim ustanovením § 19a odst. 1 písm. a) zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně pozdějších předpisů, podle kterého orgán veřejné správy nesmí při výkonu veřejné moci bez ospravedlnitelných důvodů narušit hospodářskou soutěž zejména tím, že zvýhodní určitého soutěžitele nebo skupinu soutěžitelů,

nakonec obžalovaná [jméno] [příjmení] vykonávala svou pravomoc v rámci správního řízení o žádostech o dotace způsobem odporujícím právnímu předpisu, když úmyslně porušila povinnosti vyplývající z ustanovení § 2 až § 8 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zejména povinnost postupovat v souladu s výše uvedenými zákony a ostatními právními předpisy, uplatňovat svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž jim byla zákonem svěřena, dbát, aby přijatá řešení byla v souladu s veřejným zájmem, postupovat vůči dotčeným osobám (žadatelům o dotace) nestranně a vyžadovat od všech dotčených osob plnění jejich procesních povinností rovnou měrou, kdy dle ustanovení § 177 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, se přitom základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v § 2 až 8, použijí při výkonu veřejné správy i v případech, kdy zvláštní zákon stanoví, že se správní řád nepoužije, ale sám úpravu odpovídající těmto zásadám neobsahuje.

2. Uvedený skutek Městský soud v Praze kvalifikoval:

ohledně obžalované [jméno] [příjmení]

- jednak jako zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), písm. b) trestního zákoníku,

- jednak jako zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

- jednak jako zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), písm. c) trestního zákoníku,

vždy ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

a ohledně obžalovaného [jméno] [příjmení]

- jednak jako zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku,

- jednak jako zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku,

- jednak jako zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), písm. c) trestního zákoníku, ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku,

rovněž vždy ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku.

3. Za shora popsanou trestnou činnost byli oba obžalovaní odsouzeni podle § 329 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody, a to obžalovaná [jméno] [příjmení] v trvání šesti a půl let a obžalovaný [příjmení] [příjmení] v trvání šesti let. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byli oba obžalovaní pro výkon trestu zařazeni do věznice s ostrahou.

4. Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovaný [jméno] [příjmení] dále uložen trest zákazu činnosti, spočívající ve výkonu vedoucích funkcí ve veřejné správě, s nimiž je spojena správa nemovitého i movitého majetku, na dobu šesti let. Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku byla obžalovaná [jméno] [příjmení] dále odsouzena k peněžitému trestu v počtu 200 denních sazeb, přičemž podle § 68 odst. 2, 3 trestního zákoníku byla denní sazba stanovena částkou 10 000 Kč; výše peněžitého trestu tak byla celkově stanovena částkou 2 000 000 Kč.

5. Obžalovanému [jméno] [příjmení] byl dále podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku uložen trest zákazu činnosti, spočívající v činnosti statutárního orgánu korporace či jeho člena, na dobu pěti let.

6. Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku byl obžalovanému [jméno] [příjmení] rovněž uložen peněžitý trest v počtu 250 denních sazeb, přičemž podle § 68 odst. 2, 3 trestního zákoníku byla denní sazba stanovena částkou 20 000 Kč; výše peněžitého trestu tak byla celkově stanovena částkou 5 000 000 Kč.

7. Dalším výrokem shora uvedeného rozsudku bylo rozhodnuto, že podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená Česká republika, zastoupená Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, se sídlem Praha 1, Karmelitská 7, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

8. Naproti tomu bylo citovaným rozsudkem Městského soudu v Praze dále výrokem ad B) 1) rozhodnuto, že obžalovaní [příjmení] [jméno] [příjmení], [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], [anonymizována tři slova] (další osobní údaje ohledně tohoto obžalovaného nejsou uvedeny), [příjmení] [příjmení] a spolek Fotbalová asociace České republiky, IČ: 00406741, se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťují v bodě I. obžaloby, kterou jim bylo kladeno za vinu, že

v souvislosti s tím, že dne 1. listopadu 2016 [jméno] [příjmení] jménem MŠMT, jako ústředního orgánu státní správy, podle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s usnesením vlády ze dne 1. února 2010 č. 92, o zásadách vlády pro poskytování dotací ze státního rozpočtu České republiky nestátním neziskovým organizacím ústředními orgány státní správy (dále rovněž jen, „[obec] vlády“) a na základě zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, vyhlásila výzvu k podávání žádostí o dotace za účelem rozdělení finančních prostředků na státní podporu sportu v období 2017 -2019 (neinvestiční dotace) prostřednictvím, „Dotačních neinvestičních programů státní podpory sportu pro spolky na období 2017 -2019“, kdy finanční objem státní podpory pro jednotlivé žádosti mělo MŠMT stanovit na základě předem stanovených kritérií hodnocení pro jednotlivé programy, přičemž hodnocení prováděli zaměstnanci MŠMT a poradní expertní výběrová komise, jejíž závěry měly doporučující charakter pro konečné rozhodnutí o přidělení dotací, které bylo po projednání vedením MŠMT v kompetenci náměstkyně pro řízení sekce sportu [jméno] [příjmení], která byla oprávněna vydávat rozhodnutí o poskytnutí neinvestičních dotací v oblasti sportu a disponovat s rozpočtovými prostředky společných úkolů Sekce sportu a mládeže,

přičemž [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] v rámci níže popsaného jednání úmyslně porušili povinnosti vyplývající z ustanovení § 77 odst. 1, písm. b), h), i), t) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, neboť byli jako státní zaměstnanci povinni vykonávat službu nestranně, v mezích svého oprávnění a zdržet se při výkonu služby všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v jejich nestrannost, zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dověděli při výkonu služby, a které v zájmu služebního úřadu nelze sdělovat jiným osobám, zdržet se jednání, které by mohlo vést ke střetu veřejného zájmu se zájmy osobními, zejména nezneužívat informací nabytých v souvislosti s výkonem služby ve prospěch vlastní nebo jiného, jakož i nezneužívat postavení státního zaměstnance, dodržovat pravidla etiky státního zaměstnance vydaná služebním předpisem, tedy dodržovat pravidla stanovená služebním předpisem č. 13/ 2015, který stanoví pravidla etiky státních zaměstnanců, kdy [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] zejména porušili povinnosti stanovené v článku 2 odst. 1, odst. 2, odst. 3, článku 4 odst. 1 a článku 8 odst. 1 uvedeného

služebního předpisu, kdy [jméno] [příjmení] dále porušil také ustanovení § 303 odst. 1 a odst. 2 č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, které stanoví, že zaměstnanci ve správních úřadech jsou povinni jednat a rozhodovat nestranně a zdržet se při výkonu práce všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v nestrannost rozhodování, zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděli při výkonu zaměstnání a které v zájmu zaměstnavatele nelze sdělovat jiným osobám, zdržet se jednání, které by mohlo vést ke střetu veřejného zájmu se zájmy osobními, zejména nezneužívat informací nabytých v souvislosti s výkonem zaměstnání ve prospěch vlastní nebo někoho jiného, dále [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] současně jako zaměstnanci MŠMT v rámci níže popsaného jednání úmyslně porušili povinnost opatrovat řádně majetek MŠMT uloženou jim ustanoveními § 301 písm. d) a § 302 písm. g) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, dle kterých jsou zaměstnanci povinni řádně hospodařit s prostředky svěřenými jim zaměstnavatelem a střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele a vedoucí zaměstnanci jsou povinni zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku zaměstnavatele, kdy dále porušili povinnost opatrovat řádně majetek MŠMT uloženou jim ustanovením § 77 odst. 1 písm. p) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, dle kterého jsou státní zaměstnanci povinni řádně hospodařit s prostředky svěřenými jim služebním úřadem a střežit a ochraňovat majetek, který jim byl svěřen, před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím, dále [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] v rámci níže popsaného jednání úmyslně porušili povinnost uloženou jim ustanovením § 19a odst. 1 písm. a) zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně pozdějších předpisů, podle kterého orgán veřejné správy nesmí při výkonu veřejné moci bez ospravedlnitelných důvodů narušit hospodářskou soutěž zejména tím, že zvýhodní určitého soutěžitele nebo skupinu soutěžitelů, nakonec [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] v rámci níže popsaného jednání úmyslně vykonávali svou pravomoc v rámci správního řízení o žádostech o dotace způsobem odporujícím právnímu předpisu, když úmyslně porušili povinnosti vyplývající z ustanovení § 2 až § 8 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zejména povinnost postupovat v souladu s výše uvedenými zákony a ostatními právními předpisy, uplatňovat svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž jim byla zákonem svěřena, dbát, aby přijatá řešení byla v souladu s veřejným zájmem, postupovat vůči dotčeným osobám (žadatelům o dotace) nestranně a vyžadovat od všech dotčených osob plnění jejich procesních povinností rovnou měrou, kdy dle ustanovení § 177 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu se přitom základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v § 2 až 8, použijí při výkonu veřejné správy i v případech, kdy zvláštní zákon stanoví, že se správní řád nepoužije, ale sám úpravu odpovídající těmto zásadám neobsahuje, přičemž obvinění jednali následovně:

[jméno] [příjmení], náměstkyně pro řízení sekce sportu a mládeže na MŠMT, státní zaměstnankyně ve služebním poměru v pozici zástupce vyhlášovatele a pořadatele veřejné soutěže, a [jméno] [příjmení], ředitel odboru sportu na MŠMT, státní zaměstnanec, na kterého se vztahovaly některé povinnosti stanovené zákonem č. 234/2014 Sb., o státní službě v pozici zástupce vyhlášovatele a pořadatele veřejné soutěže, jako osoby, jimž byla uložena povinnost opatrovat a spravovat cizí majetek a hájit zájmy České republiky, které byly odpovědné za využití prostředků státního rozpočtu, kapitoly 333 MŠMT ČR rozdělovaných formou veřejné soutěže, nejméně v době od 9. 2. 2017 do 16. 2. 2017 v [email] 2017, na základě požadavků a pokynů [jméno] [příjmení], neoprávněně z pozice zástupců MŠMT, jakožto vyhlášovatele a pořadatele dotačního programu, v úmyslu způsobit škodu České republice zastoupené MŠMT a v úmyslu opatřit neoprávněný prospěch FAČR, zastoupené předsedou výkonného výboru [jméno] [příjmení], jednajícím v rámci činnosti a v zájmu spolku FAČR, který aktivně protiprávně činil níže uvedené kroky k navýšení zdrojů pro pořízení majetku FAČR, který mohl sloužit k naplnění účelu FAČR (organizování fotbalu), a to konkrétně navýšením státní podpory z neinvestičních dotačních programů I - [ulice] reprezentace ČR, II - Sportovně talentovaná mládež a V - Činnost sportovních svazů poskytnuté v rámci dotačních neinvestičních programů státní podpory sportu pro spolky na období 2017 - 2019 o 19 752 900 Kč oproti původní částce vyplývající z návrhu úředníků MŠMT a schválené na jednání poradní expertní výběrové komise dne 8. 2. 2017, tedy z částky 542 923 400 Kč na částku

562 676 300 Kč, zjednali tomuto žadateli o dotaci výhodnější podmínky na úkor jiných žadatelů o dotace, přičemž výhodnější podmínky spočívaly v tom, že dne 9. 2. 2017 [jméno] [příjmení] neoprávněně sdělila [jméno] [příjmení] výši plánované finanční podpory pro FAČR, přičemž tato měla být předložena na plánované poradě vedení MŠMT pro informaci a vzata poradou vedení na vědomí, neboť tato částka vyplývala z výstupů z již ukončeného jednání poradní expertní výběrové komise, čímž [jméno] [příjmení] porušila povinnost mlčenlivosti, uloženou jí ustanovením § 77 odst. 1 písm. h) a i) zákona č. 234/2014 Sb. o státní službě, s úmyslem získat od [jméno] [příjmení] vyjádření, zda je s takovou částkou spokojen, či má být tato dle jeho pokynů mimo pravidla změněna, načež se dne 9. 2. 2017 společně domluvili na navýšení částky z programů I, II a V pro FAČR, kdy [jméno] [příjmení] pověřila [jméno] [příjmení], aby požadavek [jméno] [příjmení] vyřídil, ačkoliv tento ji informoval, že rozdělení bylo provedeno správně, a to na základě konkrétního pokynu [jméno] [příjmení] pro [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kdy [příjmení] [příjmení] vědom si toho, že na výše uvedené interní informace nemá nárok a splněním jeho takto nezákonně vznesených požadavků by [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] nepřistoupili k plnění svých úkolů souvisejících s rozdělováním finančních prostředků z dotačního programu ke všem žadatelům stejně a transparentně, ale že by jednali v souladu s jeho požadavky a ve prospěch FAČR, po [jméno] [příjmení] požadoval vysvětlení, proč došlo ke změnám oproti částkám, o kterých spolu jednali dříve v soukromí, zejména u programu V, a [jméno] [příjmení] po komunikaci s [jméno] [příjmení] dne 9. února 2017 jeho žádosti vyhověl a z pozice své funkce provedl navýšení finanční podpory pro FAČR tak, jak požadoval [příjmení] [příjmení], přičemž navýšil částku v programu V pro FAČR, což odůvodnil tak, že opětovně přepočítal rozdělení finančních prostředků kvůli předchozí chybě ve výpočtu příjmů z loterií, ačkoliv pouze navýšil navrhovanou částku pro FAČR z prostředků v takzvané „rezervě“ a nic nepřepočítával, kdy [jméno] [příjmení] z pozice své funkce zajistila vyjmutí projednání neinvestičních dotačních programů pořadu plánované rady vedení MŠMT dne 9. 2. 2017, na které mělo dojít k faktickému předložení rozdělených finančních prostředků z těchto programů ke schválení, ačkoliv k tomuto postupu kromě požadavků [jméno] [příjmení] nebyl žádný důvod, čímž zajistila časový prostor [jméno] [příjmení] ke změně návrhu rozdělení finančních prostředků v programu V za účelem navýšení výše poskytnuté dotace ve prospěch FAČR, ačkoliv takové navýšení navrhovaného poskytnutí finančních prostředků nevyplývalo z návrhu úředníků MŠMT ani z výstupů poradní expertní výběrové komise, přičemž aby své jednání zakryla, neuvedla ministryni [jméno] [příjmení] pravý důvod požadavku na vyjmutí neinvestičních programů z pořadu plánované rady vedení, této sdělila nepravdivý důvod, a to že nemá schválené metodiky a potřebuje vyhodnotit výstupy poradní expertní výběrové komise, načež dne 13. 2. 2017 předložil [jméno] [příjmení] nový návrh rozdělení prostředků v programu V s navýšením pro FAČR poradní expertní výběrové komisi s tím, že opravil chybný výpočet, kdy komise toto akceptovala, a až dne 14. února 2017 na základě podkladů odsouhlasených a podepsaných [jméno] [příjmení] [jméno] [příjmení] s vědomím, že rozdělení finančních prostředků v programu V nebylo provedeno na základě skutečného výpočtu dle závazné metodiky programu V, ale vzešlo z neoprávněně vzneseného požadavku [jméno] [příjmení], následně dne 14. února 2017 předložila poradě vedení MŠMT návrh rozdělení neinvestičních dotací pro podporu sportu pro rok 2017 v programech I, II, III, V a IX, který již vyhovoval požadavkům [jméno] [příjmení] a který doporučoval přidělení vyšší částky pro FAČR z programu V, kdy porada vedení ve víře, že se jedná o návrh vzešlý z řádného výběru dle transparentních pravidel, vzala předložený návrh na vědomí a nerozporovala jej, o čemž [jméno] [příjmení] ihned informovala [jméno] [příjmení], ačkoliv až dne 16. února 2017 byla na webových stránkách MŠMT zveřejněna informace, že z neinvestičních dotačních programů I, II a V byla FAČR poskytnuta celková částka ve výši 562 676 300 Kč, kdy rozhodnutí o přidělení dotace již následně bylo v kompetenci náměstkyně pro řízení sekce sportu [jméno] [příjmení], což vyplývalo z organizačního řádu MŠMT, a dále z opatření ze dne 7. září 2016, které schválila ministryně MŠMT, přičemž následně MŠMT dne 6. března 2017 písemně vyzvalo oprávněné žadatele z programu V k zaslání akceptace k navrženým změnám oproti žádostem,

přičemž tímto jednáním [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] na pokyn [jméno] [příjmení] sjednali výhodnější podmínky a zajistili neoprávněný prospěch FAČR ve výši 19 752 900 Kč, která tak byla zvýhodněna oproti jiným žadatelům o státní podporu v oblasti sportu, jimž byl odepřen rovný přístup k informacím stejně tak jako rovné zacházení při přidělování dotací, kdy jednáním obviněných směřovalo k tomu, aby získala FAČR neoprávněný prospěch ve výši nejméně 19 752 900 Kč a zároveň byla způsobena škoda ve výši nejméně 19 752 900 Kč České republiky zastoupené MŠMT, přičemž k vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace z programu V nakonec nedošlo a rovněž nedošlo k proplacení dotace žadatelům z programu V, neboť dne 3. května 2017 zahájil policejní orgán trestní stíhání obviněných v souvislosti s rozdělováním finančních prostředků na podporu sportu a ministryně MŠMT pozastavila proplácení dotací a zrušila vyhlášený program V, neboť jednání obviněných vedlo k nezákonnému a netransparentnímu rozhodnutí o rozdělení dotací v programu V, přičemž v důsledku jednání obviněných tedy MŠMT po dobu několika měsíců nebylo schopno plnit svoje úkoly a povinnosti v oblasti podpory sportu vyplývající z § 3 odst. 1 písm. c) a § 6b zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu v tehdejší znění, a došlo k výraznému zpoždění ve vyplácení dotací na tuto činnost, neboť mu muselo předcházet programu V opětovné vyhlášení a posouzení nových žádostí, což si vyžádalo značné personální a materiální nasazení ze strany MŠMT,

přičemž za výše uvedené jednání [jméno] [příjmení] přijala od [jméno] [příjmení], jakožto předsedy výkonného výboru FAČR, konajícího v rámci činnosti FAČR a v jejím zájmu, dárkový poukaz č. 140260 na odběr služeb z nabídky společnost ALEXANDRIA, spol. s r.o., IČ 5661507, se sídlem Poupětova 1128/22, Holešovice, Praha, v hodnotě 200 000 Kč na nákup zájezdu z katalogu této cestovní kanceláře, kdy tento dárkový poukaz nechal [příjmení] [příjmení] vyslat dne 6. září 2016, kdy využil spolupráci mezi společnostmi ALEXANDRIA, spol. s r. o. a FAČR, spojenou se sponzorskou povinností ALEXANDRIA, spol. s r.o. vůči FAČR, přičemž [jméno] [příjmení] tento poukaz využila na uhrazení pořízeného zájezdu na Seychely v době od 12. do 21. března 2017 s vědomím, že zájezd nemusí hradit, neboť platba byla hrazena právě dárkovým poukazem, který následně uhradí FAČR, o čemž byla informována dne 9. března 2017 [jméno] [příjmení], marketingovým ředitelem společnosti ALEXANDRIA, spol. s r. o., a dále přijala od [jméno] [příjmení] nejméně ode dne 10. ledna 2017 k běžnému a bezplatnému užívání pro její soukromé účely byt č. 1306 na adrese Senovážné náměstí 1465, Praha 1 - Nové Město, který bezúplatně užívala nejméně od měsíce ledna 2017 do 3. května 2017, přičemž nájemcem bytu byla FAČR a nájemné a platby za služby a energie ve výši 39 400 Kč byly měsíčně hrazeny hotovostním vkladem z finančních prostředků poskytovaných [jméno] [příjmení] prostřednictvím [jméno] [příjmení], kdy pronájem bytu zajistil [příjmení] [příjmení] prostřednictvím [jméno] [příjmení], zaměstnankyně FAČR, přičemž [příjmení] [příjmení] výše uvedené plnění poskytl [jméno] [příjmení] s cílem dosáhnout toho, aby získal výhodnější podmínky při rozdělování finančních prostředků ze strany MŠMT určených na podporu sportu v období 2017 -2019, poskytovaných prostřednictvím dotačních neinvestičních programů státní podpory sportu pro spolky na období 2017 -2019 z programu V pro FAČR a rozdělení finančních prostředků poskytovaných prostřednictvím programu 133510 - podpora materiálně technické základny sportu dalším subjektům a aby [jméno] [příjmení] nezákonně rozhodla o rozdělení těchto finančních prostředků, čímž měli spáchat:

obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení]

pokračující zvláště závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku, pokračující zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku, pokračující zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c), odst. 4 trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku a zvláště závažný zločin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1, odst. 4 písm. a), b) trestního zákoníku,

obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení]

pokračující zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku, pokračující zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku a pokračující zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

obžalovaný [příjmení] [příjmení]

pokračující zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku, ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku, pokračující zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c) trestního zákoníku, ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku, pokračující zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, 3 trestního zákoníku, ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku a zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku,

obžalovaný spolek Fotbalová asociace České republiky

zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku, ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku, zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c) trestního zákoníku, ve formě návodu podle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku, zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, 3 trestního zákoníku, ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku a zločin podplacení dle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku.

9. Výrokem ad B) 2) uvedeného rozsudku bylo dále rozhodnuto, že obžalovaní [příjmení] [jméno] [příjmení], [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], [datum narození], Mgr. [jméno] [příjmení], [datum narození], JUDr. [příjmení] [příjmení], [datum narození], (u obžalovaných [příjmení], [příjmení] a [příjmení] další osobní údaje chybí) a spolek Česká unie sportu, z.s., IČ:00469548,

se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťují v bodě II. obžaloby, kterou jim bylo kladeno za vinu, že

v souvislosti s tím, že dne 1. listopadu 2016 [jméno] [příjmení] jménem MŠMT, jako ústředního orgánu státní správy, podle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů a v souladu s usnesením vlády ze dne 1. února 2010 č. 92 o zásadách vlády pro poskytování dotací ze státního rozpočtu České republiky nestátním neziskovým organizacím ústředními orgány státní správy (dále rovněž jen, „Zásady vlády“) a na základě zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, vyhlásila výzvu k podávání žádostí o dotace za účelem rozdělení finančních prostředků na státní podporu sportu v období 2017 -2019 neinvestiční dotace) prostřednictvím, „Dotačních neinvestičních programů státní podpory sportu pro spolky na období 2017 -2019“, kdy finanční objem státní podpory pro jednotlivé žádosti mělo MŠMT stanovit na základě předem stanovených kritérií hodnocení pro jednotlivé programy, přičemž hodnocení prováděli zaměstnanci MŠMT a poradní expertní výběrová komise, jejíž závěry měly doporučující charakter pro konečné rozhodnutí o přidělení dotací, které bylo po projednání vedením MŠMT v kompetenci náměstkyně pro řízení sekce sportu [jméno] [příjmení], která byla oprávněna vydávat rozhodnutí o poskytnutí neinvestičních dotací v oblasti sportu a disponovat s rozpočtovými prostředky společných úkolů Sekce sportu a mládeže, přičemž [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] v rámci

níže popsaného jednání úmyslně porušili povinnosti vyplývající z ustanovení § 77 odst. 1 písm. b), h), i), t) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, neboť byli jako státní zaměstnanci povinni vykonávat službu nestranně, v mezích svého oprávnění a zdržet se při výkonu služby všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v jejich nestrannost, zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dověděli při výkonu služby, a které v zájmu služebního úřadu nelze sdělovat jiným osobám, zdržet se jednání, které by mohlo vést ke střetu veřejného zájmu se zájmy osobními, zejména nezneužívat informací nabytých v souvislosti s výkonem služby ve prospěch vlastní nebo jiného, jakož i nezneužívat postavení státního zaměstnance, dodržovat pravidla etiky státního zaměstnance vydaná služebním předpisem, tedy dodržovat pravidla stanovená služebním předpisem č. 13/ 2015, který stanoví pravidla etiky státních zaměstnanců, kdy [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] zejména porušili povinnosti stanovené v článku 2 odst. 1, odst. 2, odst. 3, článku 4 odst. 1 a článku 8 odst. 1 uvedeného služebního předpisu, kdy [jméno] [příjmení] dále porušil také ustanovení § 303 odst. 1 a odst. 2 č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, které stanoví, že zaměstnanci ve správních úřadech jsou povinni jednat a rozhodovat nestranně a zdržet se při výkonu práce všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v nestrannost rozhodování, zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděli při výkonu zaměstnání a které v zájmu zaměstnavatele nelze sdělovat jiným osobám, zdržet se jednání, které by mohlo vést ke střetu veřejného zájmu se zájmy osobními, zejména nezneužívat informací nabytých v souvislosti s výkonem zaměstnání ve prospěch vlastní nebo někoho jiného, dále [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] současně jako zaměstnanci MŠMT v rámci níže popsaného jednání úmyslně porušili povinnost opatrovat řádně majetek MŠMT uloženou jim ustanoveními § 301 písm. d) a § 302 písm. g) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, dle kterých jsou zaměstnanci povinni řádně hospodařit s prostředky svěřenými jim zaměstnavatelem a střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele a vedoucí zaměstnanci jsou povinni zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku zaměstnavatele, kdy dále porušili povinnost opatrovat řádně majetek MŠMT uloženou jim ustanovením § 77 odst. 1 písm. p) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, dle kterého jsou státní zaměstnanci povinni řádně hospodařit s prostředky svěřenými jim služebním úřadem a střežit a ochraňovat majetek, který jim byl svěřen, před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím, dále [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] v rámci níže popsaného jednání úmyslně porušili povinnost uloženou jim ustanovením § 19a odst. 1 písm. a) zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně pozdějších předpisů, podle kterého orgán veřejné správy nesmí při výkonu veřejné moci bez ospravedlnitelných důvodů narušit hospodářskou soutěž zejména tím, že zvýhodní určitého soutěžitele nebo skupinu soutěžitelů, nakonec [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] v rámci níže popsaného jednání úmyslně vykonávali svou pravomoc v rámci správního řízení o žádostech o dotace způsobem odporujícím právnímu předpisu, když úmyslně porušili povinnosti vyplývající z ustanovení § 2 až § 8 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zejména povinnost postupovat v souladu s výše uvedenými zákony a ostatními právními předpisy, uplatňovat svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž jim byla zákonem svěřena, dbát, aby přijatá řešení byla v souladu s veřejným zájmem, postupovat vůči dotčeným osobám (žadatelům o dotace) nestranně a vyžadovat od všech dotčených osob plnění jejich procesních povinností rovnou měrou, kdy dle ustanovení § 177 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu se přitom základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v § 2 až 8, použijí při výkonu veřejné správy i v případech, kdy zvláštní zákon stanoví, že se správní řád nepoužije, ale sám úpravu odpovídající těmto zásadám neobsahuje, přičemž obvinění jednali následovně:

[jméno] [příjmení], náměstkyně pro řízení sekce sportu a mládeže na MŠMT, státní zaměstnankyně ve služebním poměru v pozici zástupce vyhlášovatele a pořadatele veřejné soutěže, a [jméno] [příjmení], ředitel odboru sportu na MŠMT, státní zaměstnanec, na kterého se vztahovaly některé povinnosti stanovené zákonem č. 234/2014 Sb., o státní službě v pozici zástupce vyhlášovatele a pořadatele veřejné soutěže a [jméno] [příjmení], jako člen poradní expertní výběrové komise, v [email] 2017 a na dalších místech v České republice, nejméně v době od 12. ledna 2017 do

16. února 2017, na základě konkrétních požadavků [jméno] [příjmení], předsedy ČUS, jednajícího v rámci činnosti a v zájmu spolku ČUS, který aktivně protiprávně činil níže uvedené kroky k navýšení zdrojů pro pořízení majetku ČUS, který mohl sloužit k naplnění účelu ČUS (organizování sportu), a to konkrétně navýšením státní podpory z neinvestičních dotačních programů III, zjednali ČUS výhodnější podmínky na úkor jiných žadatelů o dotace tím, že [příjmení] [příjmení], předseda ČUS, nejméně ode dne 12. ledna 2017 nezákonně zasahoval do rozdělování dotačních prostředků, když požadoval po [jméno] [příjmení], aby se na procesu rozdělování finančních prostředků v rámci neinvestičního dotačního programu III - Činnost sportovních organizací podílel [jméno] [příjmení], generální sekretář ČUS oprávněný dle stanov jednat jménem ČUS, kdy [jméno] [příjmení], jednající v rámci činnosti a v zájmu spolku ČUS, který aktivně protiprávně činil níže uvedené kroky k navýšení zdrojů pro pořízení majetku ČUS, který mohl sloužit k naplnění účelu ČUS (organizování sportu), a to konkrétně navýšením státní podpory z neinvestičních dotačních programů III, dne 7. února 2017, poté, co ve večerních hodinách obdržel e-mailem podklady pro jednání poradní expertní výběrové komise pro program I až X pro rok 2017, jejímž byl členem, kdy součástí těchto podkladů bylo i čestné prohlášení, ze kterého plynula povinnost zachovávat mlčenlivost, sdělil [jméno] [příjmení] neverejnou interní informaci MŠMT, kterou získal z uvedených podkladů, a to informaci o výši finanční podpory plánované pro ČUS z neinvestičního dotačního programu III, která byla dle metodiky MŠMT vypočítána administrátorkou programu [příjmení] [jméno] [příjmení] a vedoucím oddělení finanční podpory sportu [příjmení] [jméno] [jméno], na 48 500 000 Kč a dále sdělil rovněž výši finanční podpory plánovanou pro Českou obec sokolskou, z. s. (dále jen, „[příjmení]“) a Český olympijský výbor (dále jen, „ČOV“), načež [příjmení] [příjmení], vědom si toho, že na výše uvedené interní informace nemá nárok, obratem téhož dne ve večerních hodinách telefonicky kontaktoval [jméno] [příjmení] a ptal se jí, zda je pro ČUS plánovaná dotace ve výši 48 000 000 Kč, přičemž si byl vědom, že [jméno] [příjmení] sdělením této informace poruší mlčenlivost vyplývající ze zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, a dále [příjmení] [příjmení] sdělil [jméno] [příjmení], že největší organizace, tedy ČUS, nemůže mít jen 48 000 000 Kč a že je třeba pokrátit dotaci pro ČOV a [příjmení] má být poskytnuta podpora z jiného programu, než z programu III, přičemž si byl vědom, že splněním jeho takto nezákonně vznesených požadavků by [jméno] [příjmení] nepřistoupila k plnění svých úkolů souvisejících s rozdělováním finančních prostředků v rámci dotačního programu ke všem žadatelům stejně a transparentně, ale že by jednala v souladu s jeho požadavky a ve prospěch ČUS, když [jméno] [příjmení] sdělila [jméno] [příjmení], že následující den je komise k „neinvesticím“ a [příjmení] [příjmení] jí sdělil, že se, „to“ musí udělat politicky, že je ČUS největší, načež [jméno] [příjmení] následně zajistila, že se projednání programu III poradní expertní výběrovou komisí posunulo, konkrétně přesvědčila nejméně člena poradní expertní výběrové komise [jméno] [příjmení], aby se na jednání expertní poradní komise dne 8. února 2017 program III neprojednával, přičemž tomuto zastrčila pravý důvod požadavku na odložení projednání programu III, kdy po rozhovoru se [jméno] [příjmení] kontaktoval [příjmení] [příjmení] [jméno] [příjmení], který následující den jako člen poradní expertní výběrové komise měl řešit rozdělování finančních prostředků v programu III a dal mu pokyn, aby v jednání o výši dotace pro ČUS neustupoval, aby byl tvrdý a sdělil mu, že už o této věci mluvil se [jméno] [příjmení] a vyjádřil [jméno] [příjmení] svou podporu, načež dne 8. února 2017 se [jméno] [příjmení], ještě před zasedáním poradní expertní výběrové komise sešel se [jméno] [příjmení] a řešili rozdělení finanční podpory v rámci programu III, kdy během jednání komunikovali s [jméno] [příjmení] a během této komunikace [příjmení] [příjmení] žádal po [jméno] [příjmení] interní informace podléhající mlčenlivosti o rozdělování neinvestičních dotací a dále [příjmení] [příjmení] požadoval po [jméno] [příjmení] snížení finanční podpory pro ČOV a aby část finanční podpory pro [příjmení] poskytl z jiného dotačního programu, opětovně tedy po osobě, která byla v postavení vyhlášovatele a pořadatele veřejné soutěže požadoval, aby tato porušila povinnost mlčenlivosti a dále požadoval, aby tato osoba nepřistupovala k plnění svých úkolů souvisejících s rozdělováním finančních prostředků v rámci dotačního programu ke všem žadatelům stejně a transparentně, ale aby jednala v souladu

s jeho požadavky a ve prospěch ČUS, kdy program III nakonec nebyl na jednání poradní expertní výběrové komise dne 8. února 2017 projednán, a to na základě informací přednesených [jméno] [příjmení], kdy na základě těchto informací komise doporučila navýšit alokaci programu III o 35 000 000 Kč, přičemž po ukončení jednání komise [příjmení] [příjmení] kontaktoval [jméno] [příjmení] a ptal se, jak dopadlo jednání komise, přestože si byl vědom, že pokud mu [jméno] [příjmení] v pozici člena hodnotící komise sdělí interní informace o průběhu dotačního řízení, získá tak pro ČUS neoprávněnou výhodu spočívající v možnosti reagovat na takto získané informace a působit dále na osoby, které se na dotačním řízení podílely, kdy [jméno] [příjmení] na základě tohoto dotazu sdělil [jméno] [příjmení] výsledky jednání hodnotící komise a k programu III uvedl, že se tento program otevřel a on má další den přinést návrh na rozdělení finančních prostředků v tomto programu, kdy se s [jméno] [příjmení] dohodli, že [jméno] [příjmení] vznesl požadavek na 65 000 000 Kč, aby mohl po jednání docílit konečné částky 60 000 000 Kč, kdy [jméno] [příjmení] dále [jméno] [příjmení] sdělil, že se musel na komisi, vyvinut z toho, že nemluví za ČUS, že mluví z principu, jako [obec]“, následně [jméno] [příjmení] společně se [jméno] [příjmení] připravili nový návrh rozdělení finančních prostředků v programu III, který však nevycházel z příslušné závazné metodiky MŠMT, která byla zaslána členům poradní expertní výběrové komise před jejím prvním zasedáním a která obsahovala stejná kritéria jako výzva, „Dotační neinvestiční programy státní podpory sportu pro spolky na období 2017 -2019“, na základě jejíhož zveřejnění mohli žadatelé podávat žádosti o dotace, přičemž aby [jméno] [příjmení] dosáhl splnění požadavku [jméno] [příjmení], vytvořil nový návrh Metodického pokynu programu III, do kterého vložil další kritérium, označené jako kritérium e) - náklady na společné potřeby sportovního prostředí, ačkoliv věděl, že kritéria pro hodnocení byla stanovena již v uvedené výzvě, na základě které žadatelé podali žádosti, načež toto kritérium začlenili do tabulky navrhovaného rozdělení financí v programu III, kdy následně o tomto postupu [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] informovali vedoucího oddělení finanční podpory sportu MŠMT, který na základě takto navrhovaného postupu připravil tabulku, která měla být podkladem projednání poradní expertní výběrové komise dne 13. 2. 2017, přičemž v tabulce provedl drobné úpravy v neprospěch ČUS odpovídající jeho přesvědčení, na což si dne 13. února 2017 [jméno] [příjmení] stěžoval [jméno] [příjmení], dále o tomto postupu informovali administrátorku programu III, avšak až dne 13. února 2017, krátce před druhým jednáním poradní expertní výběrové komise, kdy tato neměla možnost nový návrh připomínkovat, přičemž v tomto návrhu byla pro ČUS částka z navrhovaných 48 500 000 Kč navýšena na 57 000 000 Kč, pro ČOV z navrhovaných 64 400 000 Kč snížena na 51 000 000 Kč a pro [příjmení] byla částka navýšena na 48 500 000 Kč oproti navrhovaným 46 500 000 Kč, kdy takto připravený návrh poté dne 13. února 2017 na jednání poradní expertní výběrové komise administrátorka programu III představila členům komise, kteří tento návrh vnímali jako návrh vzešlý z výpočtu provedeného v souladu s předepsanou metodikou, přičemž takový výpočet však proveden nebyl a návrh vycházel ze zákulisních jednání iniciovaných [jméno] [příjmení], který takto jednal na základě interní neveřejné informace obdržené od [jméno] [příjmení], kdy k tomuto postupu došlo s vědomím [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], která zajistila přesunutí jednání poradní expertní výběrové komise o programu III na pozdější termín a tím umožnila [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] připravit a prosadit návrh rozdělení finančních prostředků v programu III v souladu s požadavkem [jméno] [příjmení], kdy na druhém jednání poradní expertní výběrové komise dne 13. února 2017 na základě připomínek, které vznesl [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], bylo hodnocení žádostí přehodnoceno a rozdělení financí upraveno tak, že ČUS byla odsouhlasena částka 60 000 000 Kč, ČOV 50 000 000 Kč a [příjmení] 46 200 000 Kč, přičemž k těmto změnám oproti původnímu návrhu došlo, ačkoliv nebylo od předchozího jednání komise provedeno navrhované navýšení alokace finančních prostředků pro program III o 35 mil. Kč, přičemž toto rozdělení bylo odsouhlaseno poradní expertní výběrovou komisí, kdy pro hlasoval i [jméno] [příjmení], přestože byl jako osoba oprávněná jednat jménem ČUS ve střetu zájmů a v čestném prohlášení se zavázal v případě střetu zájmů tento hlásit a zdržet se rozhodování ve věci, při jednání poradní expertní výběrové komise

dne 13. února 2017 přitom byly stanoveny pouze konečné částky pro příjemce dotací a údajný výpočet, jak se k těmto částkám došlo, byl vytvořen až dodatečně [jméno] [příjmení], což tento sdělil dne 14. února 2017 [jméno] [příjmení], přičemž další žadatelé o dotace z programu III přitom neměli možnost získávat informace o průběhu hodnocení jejich žádostí a rozhodování o žádostech a neměli možnost, kromě podaných žádostí o dotace, vznášet vůči MŠMT a poradní expertní výběrové komisi své požadavky a nároky, tak jak to bylo umožněno ČUS, zastoupené [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], přičemž na základě podkladů odsouhlasených a podepsaných [jméno] [příjmení] [jméno] [příjmení], s vědomím, že rozdělení finančních prostředků v programu III nebylo provedeno na základě skutečného výpočtu dle závazné metodiky programu III, ale vzešlo z neoprávněně vzneseného požadavku [jméno] [příjmení], následně dne 14. února 2017 předložila poradě vedení MŠMT návrh rozdělení neinvestičních dotací pro podporu sportu pro rok 2017 v programech I, II, III, V a IX, který již vyhovoval požadavkům [jméno] [příjmení] a který doporučoval přidělení vyšší částky pro ČUS z programu III, než která byla na základě žádosti ČUS, kdy porada vedení ve víře, že se jedná o návrh vzešlý z řádného výběru dle transparentních pravidel, vzala předložený návrh na vědomí a nerozporovala jej, o čemž [jméno] [příjmení] ihned informovala [jméno] [příjmení], přestože oficiálně byla informace zveřejněna až dne 16. února 2017 na webových stránkách MŠMT s tím, že z dotačního programu III byla ČUS poskytnuta celková částka ve výši 60 000 000 Kč, kdy rozhodnutí o přidělení dotace již následně bylo v kompetenci náměstkyně pro řízení sekce sportu [jméno] [příjmení], což vyplývalo z organizačního řádu MŠMT, a dále z opatření ze dne 7. 9. 2016, které schválila ministryně MŠMT, přičemž následně MŠMT dne 6. března 2017 písemně vyzvalo oprávněné žadatele z programu III k zaslání akceptace k navrženým změnám oproti žádostem, přičemž tímto jednáním [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] na pokyn [jméno] [příjmení] zjednali výhodnější podmínky a zajistili neoprávněný prospěch ČUS ve výši 11 500 000 Kč, která tak byla zvýhodněna oproti jiným žadatelům o státní podporu v oblasti sportu, jimž byl odepřen rovný přístup k informacím, stejně tak jako rovné zacházení při přidělování dotací, kdy jednáním obviněných směřovalo k tomu, aby získala ČUS neoprávněný prospěch ve výši nejméně 11 500 000 Kč a zároveň tímto byla způsobena škoda ve výši nejméně 11 500 000 Kč České republice zastoupené MŠMT a rovněž škoda ČOV a ČOS, když právě na jejich úkor byly finanční prostředky zneužity, kdy k vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace z programu III však nakonec nedošlo a rovněž nedošlo k proplacení dotace žadatelům z programu III, neboť dne 3. května 2017 zahájil policejní orgán trestní stíhání [jméno] [příjmení] a dalších osob v souvislosti s rozdělováním finančních prostředků na podporu sportu a tato byla zproštěna výkonu služby a MŠMT pozastavilo proplácení dotací a následně zrušilo dotační program III, neboť jednání obviněných vedlo k nezákonnému a netransparentnímu rozhodnutí o rozdělení dotací v programu III, přičemž v důsledku jednání obviněných tedy MŠMT po dobu několika měsíců nebylo schopno plnit svoje úkoly a povinnosti v oblasti podpory sportu vyplývající z § 3 odst. 1 písm. c) a § 6b zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu v tehdejší znění a zajistit rozdělení finančních prostředků z dotací určených na podporu činnosti zastřešujících sportovních organizací a došlo k výraznému zpoždění ve vyplácení dotací na tuto činnost, neboť mu muselo předcházet programu III opětovné vyhlášení a posouzení nových žádostí, což si vyžádalo značné personální a materiální nasazení ze strany MŠMT, čímž měli spáchat:

obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení]

pokračující zvláště závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku, pokračující zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku, pokračující zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení]

pokračující zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku, pokračující zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku a pokračující zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení]

zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku, ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku, zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. a), písm. b), c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku, zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, 3 trestního zákoníku, ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení]

zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku, ve formě návodu podle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku, zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c) trestního zákoníku, ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku a zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, 3 trestního zákoníku ve formě návodu podle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

obžalovaný spolek Česká unie sportu, z.s.,

zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku, ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku, zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku, zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c) trestního zákoníku, ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku a zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, 3 trestního zákoníku, ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku.

10. Dalším výrokem uvedeného rozsudku bylo rozhodnuto, že podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená Česká republika, zastoupená Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, se sídlem Praha 1, Karmelitská 7, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podaná odvolání

11. V zákonem stanovené lhůtě proti uvedenému rozsudku podali odvolání obžalovaná [jméno] [příjmení], obžalovaný [příjmení] [příjmení] a v jejich neprospěch, stejně jako v neprospěch všech dalších obžalovaných, státní zástupce.

Odvolání obž. [jméno] [příjmení]

12. Obžalovaná své odvolání následně odůvodnila dne 16. března 2022 prostřednictvím svého obhájce. Její výhrady se zaměřily na závěry Městského soudu v Praze týkající se objektivní a subjektivní stránky trestných činů, právní kvalifikace některých z nich a odposlechu.

13. Podle názoru obžalované soud chybně založil závěr o existenci jejího trestněprávně relevantního jednání z odposlechů telekomunikačního provozu a tzv. prostorových odposlechů; přitom ze samotných odposlechů neplyne, že se obžalovaná jednání dopustila nebo dopustí - jde toliko o vyjadřování myšlenek, které však není trestné. Na základě nepodloženého spojení informací získaných odposlechy se skupinou žádostí, jejichž úspěšné vybrání měli obžalovaný [příjmení] [příjmení] a obžalovaná zajistit, soud uzavřel, že zde existuje následek, ačkoliv z dokazování v hlavním líčení, neplyne jediný závěr o tom, že nezákonné jednání proběhlo a mělo za následek neoprávněné vybrání preferovaných žádostí. Pokud by navíc obžalovaná přijala názor soudu o existenci svého jednání ve smyslu odposlechů, nelze je spojovat s následkem, neboť zde absentuje příčinná souvislost.

14. Obžalovaná v odůvodnění svého odvolání dále uvedla, že předtím, než přistoupí ke konkrétnímu odůvodnění uvedených závěrů, musí upozornit na pochybení obecnějšího charakteru. Ta mají přirozeně negativní dopad na celkové hodnocení věci soudem.

15. Podle názoru obžalované soud I. stupně při hodnocení důkazů nepostupoval způsobem uvedeným v § 2 odst. 6 trestního řádu, podrobně vyloženým v usnesení Ústavního soudu ze dne 24. listopadu 2005, sp. zn. 1. US 455/05; v něm se zdůrazňuje, že obecné soudy (stejně jako všechny orgány činné v trestním řízení) jsou povinny hodnotit důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Důkazy je nutno vyčerpávajícím způsobem popsat a logicky i věcně přesvědčivým způsobem odůvodnit. Nároky na odůvodnění a podrobný rozbor provedených důkazů se potom zvyšují tam, kde si provedené důkazy vzájemně odporují. V opačném případě, pokud výše uvedený postup není zachován a z provedených důkazů obecný soud nevyvodí přesvědčivě zjištěný skutkový stav, nelze považovat proces dokazování za ústavně konformní. Nalézací soud naopak stanovil premisu, že vše, co je obsahem odposlechů, je nejen pravda, ale i se následně stalo. Jak popsáno výše, soud se nezabýval zdokumentováním a hlavně prokázáním skutečností o jednání, následku a příčinné souvislosti. Tedy zjednodušeně, zda obžalování, pokud hovořili o podle soudu protiprávní činnosti, se jí skutečně dopustili, a zda to vedlo k následku v podobě neoprávněné vybraných preferovaných žádostí. Pouhé vyjádření myšlenky bez volního projevu není trestné. V této souvislosti obžalovaná odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 9. dubna 1968, sp. zn. 7 Tz 11/68, v němž se uvádí, že souhrn nepřímých důkazů k prokázání viny obviněného musí tvořit logickou a ničím nenarušovanou soustavu vzájemně se doplňujících důkazů, která ve svém celku nejen spolehlivě prokazuje všechny okolnosti zažalovaného skutku a usvědčuje z jeho spáchání obviněného, ale současně vylučuje možnost jakéhokoliv jiného závěru.

16. Podle názoru obžalované soud při hodnocení důkazů postupoval zcela libovolně, bez užití obecné i právní logiky, a tedy v rozporu s § 2 odst. 6 trestního řádu. Neposuzoval je v souhrnu, když bez řádného odůvodnění vyzdvihl co do prokázání skutkového stavu některé odposlechy a odhlédl od důkazů zbylých, zejména výslechů.

17. Dále se obžalovaná ve svém odvolání zabývá závěry, k nimž soud dospěl při posuzování jednotlivých žádostí o dotace. Zmíněné závěry, učiněné soudem výhradně na základě odposlechů, při ignorování zejména listinných důkazů a výpovědí svědků, jsou podle obžalované zřejmé při hodnocení žádosti týkající se akce „Sportovní areál Junior Teplice - výměna UMT“ žadatele SK Junior [obec], z, s., na částku 10 048 000 Kč, která dodatečně prošla formální kontrolou, ačkoli předtím byla pro své formální nedostatky závisející v chybějícím investičním záměru vyřazena. Podle příslušné pasáže odsuzujícího rozsudku, měla obžalovaná přimět své podřízené zaměstnance sekce sportu, zejména vedoucího oddělení [jméno] [příjmení], provádějícího formální kontrolu dle předem stanovených hodnotících kritérií, aby nechal touto kontrolou projít i projekty prosazované [jméno] [příjmení], které měly být vyřazeny pro nesplnění formálních náležitostí. Je chybný závěr soudu, že obžalovaná kohokoli ze svých podřízených přiměla k plnění pracovních úkolů. K tomu svědek [jméno] [příjmení] při výslechu sám uvedl, že od obžalované obdržel pokyn k novému posouzení žádosti, nikoli rozkaz žádost za formálně vyhovující označit. Tento pokyn navíc nemohl

být v kontextu listinných důkazů a právních předpisů nezákonný. Zejména je třeba upozornit na záznam z jednání pracovní skupiny pro formální hodnocení přijatých žádostí ze dne 12. ledna 2017, v němž je uvedeno, že členové skupiny transparentně diskutovali o vzniklém rozporu, když nebyly jednoznačně definované některé doklady předkládané žadateli. Člen skupiny [jméno] [příjmení] doporučil, aby bylo postupováno spíše ve prospěch žadatelů a dále upozornil na možnost doložení chybějících příloh na vyzvání žadatele. S tímto názorem se výslovně ztotožnil člen skupiny [jméno] [příjmení], konkludentně pak zbylí členové. Nutno doplnit, že obžalovaná se jednání ve zmíněný den neúčastnila a nemohla tak jakkoli na členy působit. Přehodnocování žádostí tedy bylo postupem arobovaným nezávisle na vůli obžalované. Pokud obžalovaná připustí názor soudu, že je namístě aplikovat i ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, je třeba v souvislosti s uvedeným poukázat na jeho § 45 odst. 2, podle kterého, nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatku v této lhůtě. S tím souzní i text, „Vyhlášení státní podpory sportu pro rok 2017 - investiční prostředky“, že, „MŠMT je oprávněno vyžádat si doplnění předložených podkladů. Ve stejném duchu vypověděl svědek [jméno] [příjmení], že ministryně zároveň vydala pokyn, aby se žadatelům vycházelo vstříc, takže s nimi bylo například komunikováno ohledně chyb a oprav v jejich žádostech, což opět násobilo objem agendy. Naopak vstřícný přístup, jak plyne ze zmíněného, panoval ze strany MŠMT všeobecně, nikoli jen, jak dovozuje soud, ve vztahu k jedné žádosti. Stranou taktéž nelze nechat roli ministryně [jméno] [příjmení], která ukládala příkazy k činnosti úředníků, ale i obžalované.

18. Za zjevně mylný považuje obžalovaná i závěr soudu, že obžalovaná nebyla oprávněna znovu nechat posoudit žádosti z formálního hlediska. Pokud totiž bylo možné žádosti k výzvě MŠMT dodatečně doplňovat, bylo za použití argumentu a *minor ad maius* tím spíše možné nechat dodatečně přezkoumat žádosti již jednou vyřazené z formálních důvodů. Žádné ustanovení právního předpisu to nevylučuje.

19. Argumentace soudu, že v metodickém pokynu k danému dotačnímu programu, konkrétně v bodě IV.3. je uvedeno, že investiční záměr musí být připojen dle vyhlášení, a nekompletní a neúplné žádosti budou vyřazeny a nebyl v daném případě jakýkoli prostor k tomu, aby kdokoli dospěl k odlišné interpretaci článku IV, sice vyznívá ve prospěch celého rozsudku, ve světle popsaného je však nesprávná. Navíc skutečnost, zda musel či nemusel investiční záměr, a příp. v jaké podobě, být součástí žádosti, soud vadně dovozoval z výpovědí, např. svědka [jméno] [příjmení] nebo svědkyně [jméno] [příjmení]; přitom jde o právní otázku a její správné zodpovězení stran neúplnosti žádostí nabývá na významu s ohledem na protichůdné závěry prezentované výše. Soud na základě jednoho ustanovení určil, aniž by to řádným právním výkladem odůvodnil, že všechny žádosti neobsahující předepsanou náležitost měly být okamžitě vyloučeny při formálním hodnocení. Nesprávně vyloučil možnost dodatečného přezkumu. Existenci § 45 odst. 2 správního řádu a zásad činnosti správních orgánů, stejně jako text vyhlášení podpory nebo záznam ze dne 12. ledna 2017 z jednání pracovní skupiny pro formální hodnocení přijatých žádostí, ovšem nevzal na vědomí.

20. Jako protiprávní by podle obžalované bylo možné označit její jednání jen v případě, kdyby neoprávněně zasáhla do činnosti podřízeného při dodatečné kontrole; tomu však nic v trestním spisu nesvědčí. Soud podle ní přehlíží, že možnost dodatečného posouzení žádostí byla konzultována s právníčkou pro sekci sportu, svědkyní [příjmení] [jméno] [příjmení], která k tomu byla určena ministryní. Konzultace jako běžné potvrdili svědci [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení]. Tuto skutečnost však soud ve svých argumentech vynechal. I z toho důvodu zřejmě neaplikoval následující právní názory obsažené v judikatuře k postupu podle doporučení odborníka, uvedené např. v usnesení Nejvyššího soudu, sp. zn. 5 Tdo 334/2017, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. ledna 2011, sp. zn. 5 Tdo 848/2010, usnesení téhož soudu ze dne 16. července 2014, sp. zn. 5 Tdo 273/2014 a sp. zn. 5 Tdo 848/2010; v posledně uvedeném se

výslovně uvádí, že jestliže se laické osoby spolehnou na právní rady advokáta jako osoby práva znalé, aniž by zde byly nějaké konkrétní okolnosti, ze kterých by mohly usuzovat na nesprávnost takových rad, nelze u nich zpravidla dovodit úmyslné zavinění. Stejně podle názoru obžalované vyznívají i ostatní rozhodnutí, na která odkazuje.

21. Podle obžalované soud ignoruje listinné důkazy, které se k investiční dotaci váží. Nesprávně své závěry založil pouze na citovaném bodu E. 02) vyhlášení podpory. Přitom existují další podklady, které zmíněné ustanovení upřesňují. Soud mohl zjistit, že investiční záměr má v rámci dotačního řízení několik úrovní. Za základní lze považovat investiční záměr, který byl vyžadován po každém žadateli právě soudem preferovaným bodem E. 02) Vyhlášení podpory. Takový záměr byl vyžadován již na počátku dotačního řízení, a tedy je logické, že mohl obsahovat pouze základní informace. Za vyšší úroveň, a to s ohledem na skutečnost, že jej museli předkládat již vybraní žadatelé, je pak považován investiční záměr podle Metodického pokynu. Podle něj měl být záměr v podobě technické zprávy. Zmíněné však soud přehlédl. Podstatu a obsah investičního záměru vůbec nezkoumal a výhradně na základě formalistického přístupu, který všeobecně judikatura zapovídá, dospěl k citovanému závěru shora. Pokud tedy v žádosti chyběl prostý investiční záměr, nemohla být žádost vyřazena z formálního hlediska, když obsahovala investiční záměr vyššího řádu v podobě technické zprávy.

22. Vadně podle obžalované soud provedl i porovnání s žadatelem Automotoklubu Most. Pokud by zkoumal a porovnal obsah předmětné žádosti a žádosti Automotoklubu Most, zjistil by, že žádost SK Junior Teplice, z. s., obsahovala právě technickou zprávu, nikoli jen projektovou dokumentaci.

23. Nelogický závěr je uvedený i v odst. 479 rozsudku, kde soud dovodil, že žádost Veverské Bítýšky byla vyřazena z formálních důvodů pro údajnou absenci investičního záměru; následně soud popisuje, jak je žádost hodnocena z věcného hlediska. Z toho plyne, že uvedená žádost byla z formálního hlediska přehodnocena. Je otázkou, proč tuto skutečnost soud jako v případě žadatele SK Junior Teplice, z.s., blíže nerozvíjí a nedovozuje opět protiprávní jednání obžalované. I tato žádost, stejně jako další jiné, byla legitimně formálně přehodnocena a za formálně správnou dodatečně označena. Nikoli však, stejně jako ostatní, na základě jakéhokoli protiprávního jednání obžalované, ale na základě transparentního a oprávněného postupu hodnotitelů.

24. Soud navíc chybně v tomto ohledu vyložil výpovědi svědků [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Zjevně zaměnil formulář žádosti obsahující kolonku pro údaje o investičním záměru a samotný dokument investičního záměru jakožto přílohu. Jinak si totiž nelze vyložit závěry soudu obsažené v odst. 461 rozsudku: „K náležitostem, resp. požadovaným přílohám se vyjádřila řada svědků z řad zaměstnanců MŠMT, konkrétně investičního oddělení Svědek [příjmení] uvedl, že každá žádost musela mít tzv. definovaný investiční záměr uvedený ve formuláři, který byl nadepsaný - investiční záměr a měl určité náležitosti. Dle svědka každý posuzovatel musel formulář v přílohách najít. Svědek doplnil, že oproti předchozím rokům to bylo novum, protože v některých případech byly akceptovány i jiné formy dokumentů. V roce 2017 se striktně bral v úvahu jenom tento formulář. Svědkyně [příjmení] se k investičnímu záměru vyjádřila tak, že byl v editované podobě, jednalo se o formulář, do nějž se vkládaly fotky.“ K tomu je třeba připomenout v citovaném odstavci neuvedenou výpověď svědkyně [příjmení] (odst. 257 rozsudku): „Žádost obsahovala formulář, kde bylo třeba vyplnit identifikaci žadatele, výši požadované částky, výši celkových nákladů, investiční záměr, obsah a harmonogram projektu, rozpočet a u nových staveb i projektovou dokumentaci.“ Kdyby soud zkoumal předmětnou žádost, zjistil by, že formulář s údaji o investičním záměru je v žádosti obsažen a má vyplněné údaje podle stanovených pravidel. Nemohl by tak dospět k vadnému závěru, založenému na mylně pochopeném výslechu výše označených svědků, že investiční záměr v žádosti SK Junior Teplice, z. s., absentoval. Je třeba připomenout, že vyhodnocení obligatorních náležitostí žádostí soud i v případě žádosti týkající se akce „Sportovní areál Junior Teplice - výměna UMT“ opětovně neucínil na základě právního posouzení, nýbrž na základě výpovědí pracovníků MŠMT. A to navíc přes vlastní zjištění, že

personální situace byla na ministerstvu v rozhodné době žalostná, pracovníci nebyli dostatečně erudováni.

25. Dále obžalovaná poukazuje na to, že dodatečné hodnocení žádosti SK Junior Teplice, z. s., nebylo excesem, který by mohl indikovat nekalý záměr zúčastněných. Jak plyne z výsledku svědka [jméno] [příjmení], některé žádosti nejprve, „neprošly“ formální kontrolou, avšak následně bylo třeba tyto znovu překontrolovat, protože by se takto k věcnému hodnocení zjevně nedostala významná část žádostí. Svědek tuto praxi připsal skutečnosti, že část hodnotící metodiky byla nová, nikoli tomu, že by si obžalovaná autoritativně vybírala žádosti k formálnímu přehodnocení podle vlastních potřeb nebo snad potřeb třetích osob. K potvrzení zmíněného lze odkázat na e-mail ze dne 20. února 2017, ve kterém svědek [jméno] [příjmení] obžalované popisuje potřebu přehodnocení stovek žádostí. I soud vzal sám za prokázané, že jindy bylo třeba přehodnotit 20 žádostí. Tato skutečnost odpovídá i programu Pozvánky na jednání komise dne 1. března 2017, kterou členům komise zaslal svědek [příjmení] prostřednictvím e-mailu. V návrhu programu se objevuje bod 2., „Provedení hodnocení zbylých 20 žádostí“. V souvislostech provedeního dokazování je zřejmé, že se jedná o žádosti, které byly z důvodu změn výkladu týkajícího se formálních náležitostí vráceny do hodnotícího procesu. Je tak zarážející, že přes zde podrobně popsany stav, k jehož zjištění byly k dispozici veškeré důkazy, soud dospěl k závěru, že obžalovaná jednala protiprávně.

26. Další část odsuzujícího výroku obsahuje souhrn jednání obžalované, která mají společného jmenovatele - věcné hodnocení jednotlivých žádostí v souvislosti s ovlivněním konečného výběru úspěšných žádostí v programu 133510 roku 2017. V odst. 428 rozsudku soud uzavřel, že tvrzená závadná činnost obžalovaných [příjmení] a [příjmení] byla zdůvodněna snahou o vlastní prospěch. Soud zde uvádí žádosti s vazbou na tehdejšího premiéra [příjmení], tehdejší ministryni [příjmení], svědka [příjmení], svědka [příjmení], hnutí [jméno] a různé hejtmany, nebo žádosti o dotace na projekt, jehož zhotovitelem se na základě výběrového řízení stala společnost, jež měla uzavřenou smlouvu o poskytnutí reklamy s FK Jablonec a.s.

27. Citovaný závěr však soud podle obžalované opřel opět jen o uměle vytvořenou spojnici odposlechy - úspěšně vybrané preferované žádosti. Konstrukci o snaze obžalovaného [jméno] [příjmení] zavděčit se sponzorům jeho fotbalového klubu není možné zakládat na domněnkách. Proto měl soud prostudovat žádosti, u nichž byly aktivní výše citované právnické osoby. Tehdy by totiž zjistil, že např. žadatel Fotbalový klub Zlín, z.s., žádost Z_50 2017 510_0535, ke spolupráci na předmětné žádosti vybral obchodní společnost EKKL a.s. na základě výběrového řízení na veřejnou zakázku podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Hodnocení celkově tří nabídek prováděla pětičlenná hodnotící komise. To potvrdili svědci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] (odst. 330 a 331 rozsudku). Nedává proto smysl konstrukce soudu, že se obžalovaný [příjmení] [příjmení] a obžalovaná snažili zavděčit obchodní společnosti EKKL a.s., když ta zakázku řádně vysoutěžila. I u ostatních žadatelů byly jmenované právnické osoby úspěšné v rámci výběrového řízení. K tomu lze odkázat na výpovědi svědků [jméno] [jméno] pro žadatele SK POLABAN Nymburk, z.s. (odst. 352 rozsudku), [jméno] [příjmení] pro žadatele Statutární město Brno (odst. 353 rozsudku), [jméno] [příjmení] pro žadatele [příjmení] [jméno] 2008, z.s. (odst. 388 rozsudku), a [jméno] [příjmení] pro žadatele [příjmení] [příjmení] [příjmení] 4 z. s. (odst. 337 rozsudku). U žadatelů TJ Přestice a [příjmení] [jméno] [příjmení] jsou pak výše citované závěry zcela nelogické. Sám soud totiž uzavřel, že žádosti zmíněných žadatelů nikterak obžalování neovlivnili (odst. 488 rozsudku), a to z prostého důvodu - tyto žádosti obdržely ministerskou výjimku výhradně na základě uvážení a rozhodnutí ministryně [jméno] [příjmení].

28. Podle obžalované se soud dále nevypořádal s faktickým stavem českého sportu tehdejších let. Zcela pominul, že od činitelů špičkových i, nižších“ zájmových uskupení (např. FAČR, ČUS, ČOV) bylo zcela přirozené a v náplni jejich činnosti lobbovat za svá sdružení, příp. jejich členy. Rozhovory a diskuze v tomto směru tedy nebyly konspirativní a nemohly mít jakékoli trestněprávní následky. Naopak, byly zjevně vyžadovány samotnou ministryní [jméno] [příjmení], která zástupce

těchto uskupení jmenovala do Národní rady pro sport, jakožto svého poradního orgánu. Mezi takto jmenovanými byl i obžalovaný [příjmení] [příjmení]. Na základě tohoto postavení pak byl obžalovaný oprávněn získávat informace spojené se sportem a vyjadřovat se k nim. To vše plyne z čl. I. odst. 1. a čl. III. odst. 1 zřizovací listiny ze dne 27. února 2014, č. j. 6554 2014, a čl. IV odst. 4 písm. a) až c) jednacího řádu ze dne 27. února 2014, č. j. M -6554 2014 (č. 1 6051 a násl.). Pokud soud dospěl k závěru, že komunikace mezi obžalovanými přesáhla jejich pravomoci, měl takový závěr řádně objasnit. To ovšem neučinil a nepochopitelně v tomto směru nehodnotil postavení a význam ministryně [jméno] [příjmení], která celkový přístup MŠMT k vnějším sportovním odborníkům vyžadovala.

29. Za další pochybení lze podle obžalované [příjmení] považovat to, že soud nehodnotil preferované žádosti v kontextu dotace pro rok 2017 2018 (program 133530). Tak třeba v případě programu 133530 bylo z 18 preferovaných žádostí znovu vybráno 8 žadatelů: TJ UNIE HLUBINA, SK POLABAN Nymburk, z.s., TJ Desná, z.s., TJ Slovan Kamenice nad Lipou, z.s., SK Junior Teplice z.s., Tělocvičná jednota Sokol Veltěž, Fotbalový klub Zlín, z.s. a Školní sportovní klub Bílovec, z.s. Ostatních 8 žádostí nemohlo být pro rok 2017 2018 vybráno, neboť jejich žadatelé nepodali přihlášku, protože již měli své projekty financované z jiných zdrojů, a žádat o přidělení dotace tedy nemohli. Jde o tyto žadatele: Statutární město Brno, Statutární město Pardubice, Obec Hvozdec, Město Slavkov u Brna, Město Varnsdorf, Město Litvínov, Sdružení fotbalového klubu AC SPARTA PRAHA, z.s., a SPORTOVNÍ KLUBY PRAHA 4, z.s. Fakticky tedy z preferovaných žádostí nebyli vybráni jen žadatelé FC Jiskra 2008, z.s., a FK ERA-PACK Chrudim, z.s. Přitom důvody k tomu soud vůbec nezkoumal. Neporovnal třeba kvalitu a vhodnost projektů zmíněných žadatelů pro programy roku 2017 a 2017 2018. Tedy nedospěl k žádnému závěru stran reálné vhodnosti výběru preferovaných žádostí. Všechny vybrané žádosti programu 133510 roku 2017 splňovaly smysl Koncepce podpory sportu na období 2016 - 2025 přijaté usnesením vlády č. 591 ze dne 27. 6. 2016. Zejména její bod 3.5 oblast 5 - Obnova a budování sportovních zařízení. Soud vadně toto hledisko přehlédl a nikterak se nevypořádal se skutečností, že realizace i případně preferovaných žádostí by fakticky plnila smysl a účel sportovní koncepce České republiky. Ostatně to je zjevně důvod, proč velká část žádostí byla následně vybrána znovu, jak popsáno výše.

30. Dále se obžalovaná v odůvodnění svého odvolání věnovala komentování jednotlivých částí odsuzujícího výroku rozsudku. K pasáži, v níž se uvádí, že účelově obsadila expertní výběrovou komisi osobami, u nichž předpokládala, že nebudou provádět objektivní hodnocení, v první řadě namítla, že to nebyla ona, kdo členy komise jmenoval. Jmenovací dekrety vydala a podepsala ministryně. Jakkoli bylo úkolem obžalované na základě pokynu ministryně [jméno] [příjmení] navrhnout členy komise, nikdy nebylo jejím úkolem, ale hlavně pravomocí, tyto osoby reálně obsadit do pozice členů expertní komise. Pochybení shledává pak v provedeném dokazování odporujícím závěru, že obžalovaná očekávala od členů expertní komise jakousi nezákonnou součinnost, a z toho důvodu je pro výkon činnosti oslovila. A to, i když se v rozsudku objevují výpovědi, že členové expertní komise byli doporučení třetími osobami. Poukazuje na výpověď svědkyně [jméno] [příjmení], která vypověděla, že ji do expertní komise doporučil svědek [jméno] [příjmení]. Ten výběr členky expertní komise projednal s dalšími osobami. Ani jeden ze svědků neuvedl, že by tento postup byl ze strany obžalované jakkoli, „narušován“ očekáváními o neobjektivním hodnocení. Stejně platí pro další členku komise, svědkyni [jméno] [příjmení], nominovanou svědkem [jméno] [příjmení]. Svědkyně [jméno] [příjmení] vypověděla, že byla nominována na post externí hodnotitelky bývalým nadřízeným. Dále obžalovaná zmínila externího hodnotitele [jméno] [příjmení], kterého vybral k žádosti obžalované svědek [jméno] Král. Ten k tomu vypověděl, že osoba externího hodnotitele byla kolektivně projednána, příp. že byla navržena za celý ČSLH. To vylučuje, že by bylo vybrání hodnotitele jakkoli konspirační.

31. Pokud soud v tomto ohledu odkazuje na pořízené odposlechy, jde z jeho strany opět o nezákonné překlenují jednání, následku a příčinné souvislosti. Jestliže z odposlechnů plyne jakékoli

hodnocení externistů ze strany obžalované, nemůže to apriori znamenat, že na základě takového hodnocení byli tito externisté vybráni. Navíc se obžalovaná nezúčastnila jednání expertní výběrové komise, což plyne ze zápisu z jejího jednání ze dne 1. března 2017, a s jejími členy se sešla výjimečně, jak uvedla např. svědkyně [jméno] [příjmení].

32. Podle obžalované je nesprávný závěr soudu, že měla natolik silné postavení a promyšlenou činnost, aby zajistila zřízení expertní komise, zajistila v součinnosti s několika dalšími osobami výběr předem domluvených - preferovaných externích hodnotitelů a zajistila součinnost i ministryně [jméno] [příjmení], jejíž rozhodnutí ve zmíněném vývoji byla nezbytná. A to vše, aniž by se taková konspirace, zahrnující kooperaci několika osob, jen náznakem projevila v odposleších, svědeckých výpovědích či v jiných důkazech. V rozsudku nejsou označeny žádné důkazy, které by byť jen částečně poukazovaly na skutečnost, že obžalovaná vytvořila nějaké předchozí zadání. Taktéž nebylo prokázáno, že by takové zadání jakkoli komunikovala s externími hodnotiteli. V žádné části odůvodnění rozsudku také soud neuvedl, v jaké podobě a formě mělo zmíněné zadání být. Soud navíc ani nevysvětlil, jak by mohli externisté zasahovat do celkového bodování, když bodování prováděli částečně i internisté, a pracovníci investičního oddělení MŠMT celkové bodování zapisovali do interně sdílené elektronické tabulky.

33. Pokud by navíc byly rozebírané závěry soudu správné, znamenalo by to podle obžalované, že každý jednotlivý externí hodnotitel porušil své vlastní čestné prohlášení, které musel podepsat. Obžalované proto není zřejmé, jak mohl soud popsat její pochybení stran vytvoření a předání předchozího zadání, ale zcela pominout odůvodnění, jak konkrétně měli hodnotitelé porušit citovanou povinnost.

34. Jednání obžalované se zástupci sportu, které preferovala i ministryně [příjmení], nemůže být považováno za nevhodné či porušující ustanovení právních předpisů. Lze přitom poukázat na výpověď svědka [jméno] [příjmení], tehdy mj. předsedy Českého svazu jachtingu; i když nebyl v letech 2016 a 2017 v pracovním ani jiném vztahu k MŠMT, poskytoval jeho zaměstnancům konzultace. Tento svědek uvedl, že na žádost pracovníků z MŠMT pomáhal s výpočtem a přepracováním tabulky, jelikož někteří pracovníci MŠMT měli menší zkušenosti v předmětné agendě. Jestli se tak dělo i u programu III. si svědek není jistý. Obecně svědek vnímá komunikaci MŠMT se sportovním prostředím jako žádoucí. Obžalovaná rovněž odkázala na výpověď svědkyně [jméno] [příjmení], předsedkyně Českého paralympijského výboru. Ta uvedla, že úředníci MŠMT neměli o potřebách hendikepovaných sportovců příliš přehled, výjimkou byl v tomto ohledu obžalovaný [příjmení]. V tomto kontextu s obžalovaným [příjmení] řešila způsob výpočtu v jednotlivých programech i kompenzaci loterijských peněz z ČOV, který v tomto ohledu ČPV pomohl. Také probírali potřebu navýšení financování hendikepovaného sportu alespoň na 70 mil. Kč, tj. alokaci do programu VII, podařilo se jí dosáhnout 75 mil. Kč. Rovněž s ním řešila sledge hokej v tom smyslu, že by byl vyjmut z programu VII. a přeřazen jinam.“

35. Kontakty s úředníky ministerstva po podání žádosti potvrdil rovněž svědek [jméno] [příjmení], který uvedl, že po podání žádosti probíhaly schůzky s obžalovaným [příjmení], resp. JUDr. [příjmení], kde se konzultovalo, jestli jsou požadavky reálné, nebo svědek [jméno] [příjmení], který vypověděl, že ministryně mu řekla, že požadavek týkající se opravy [příjmení] stadionu má probrat s jejími poradci, mj. obžalovaným [příjmení].

36. Obžalovaná ve svém odvolání připomněla, že externí členy komise doporučila ke jmenování na základě rady třetích osob. Pokud by chtěla zajistit osoby loajální vůči tvrzeným nekalým úmyslům obžalovaných, jistě mohla takové osoby vybrat přímo sama. Proč tak neučinila, soud nevysvětluje. Přitom by takový postup byl nejjednodušší ve vztahu k prosazení soudem tvrzených zájmů obžalovaných. Navíc z odposlechů neplyne, že by se obžalovaní na výběru osob hodnotitelů dohodli a podle takové dohody by je pak obžalovaná vybrala. Během hlavního líčení byli přirozeně vyslechnuti i členové hodnotící komise. Nikdo z externích ani interních hodnotitelů nevypověděl, že by byl kýmkoli při hodnocení ovlivňován či instruován. Svědci [jméno] [příjmení], [jméno]

[příjmení], [jméno] [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] výslovně uvedli, že na ně nebyl činen žádný nátlak stran jejich hodnocení. [příjmení] rozsudek podle obžalované zůstaly k této věci výpovědi svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kteří výslovně popřeli, že by jejich bodování bylo jakkoli nekale ovlivněno. Přesto soud dospěl k závěru, že obžalovaná externí členy komise vedla ke zjevně protiprávnímu způsobu hodnocení žádostí.

37. Zároveň soud citovaným závěrem nepochopitelně zveličuje úlohu externích hodnotitelů. Pokud by obžalovaná přijala myšlenku, že skutečně některé externí hodnotitele ovlivnila, stále by to nebyl důvod pro soudem tvrzené ovlivnění celého dotačního programu, resp. důvod pro vybrání preferovaných žádostí. K takovému závěru by dospěl i soud, pokud by řádně prozkoumal problematiku bodování žádostí a neupnul se při vytváření svých závěrů jen na odposlechy.

38. Pokud by se obžalovaná skutečně protiprávně zasadila o výběr preferovaných žádostí, musela by ovlivnit všechny externí členy hodnotící komise, nikoli jen některé. K tomu by navíc musela nekale instruovat i některé interní členy hodnotící komise. Protože jen ve vzájemné součinnosti by mohli zajistit, aby preferované žádosti obdrželi minimálně požadovaných 49 bodů. Zmíněné lze podle obžalované demonstrovat na preferované žádosti Ž50 2017 žadatele Sdružení fotbalového klubu AC SPARTA PRAHA, z.s. U této žádosti nebylo měněno bodování, a tedy nepřichází zde v úvahu závěr soudu, že obžalovaná dodatečně zajistila změnu bodování. Jinými slovy to znamená, že u této žádosti soud předpokládá, že byla vybrána na základě ovlivnění některých externích hodnotitelů. Je však zvláštní, že za takové situace se u žádosti objevuje bodování kritérií externími hodnotiteli, které nedosahuje maximální výše bodů. Jde o kritérium 6, ve kterém bylo uděleno 5 bodů z možných 10. A kritérium 8, u kterého bylo hodnocení 12 bodů namísto možných 15. Nutno zároveň doplnit, že externí hodnotitelé rozebíranou žádost ohodnotili celkem 32 body. Tedy bylo třeba k úspěšnosti žádosti, aby interní hodnotitelé udělili minimálně dalších 17 bodů, což je téměř polovina jim přidělených. Žádost přitom ze strany interních hodnotitelů byla ohodnocena celkem 24 body s tím, že interní hodnotitelka svědkyně [jméno] [příjmení] [příjmení] udělila 4 body z 13 jí přidělených (kritéria 11 a 12). To znamená, že by museli své hodnocení ve prospěch žadatele protiprávně ovlivnit všichni zbylí interní hodnotitelé, když ti to celkem udělili 20 bodů z 22 přidělených. Podobnou úvahu soud neučinil u žádné žádosti. Nepovažoval to za potřebné, neboť opět zjevně vyšel jen z odposlechů. Na prezentovaném případě je však zřejmé, že informace získané z odposlechů vůbec neodpovídají realitě.

39. Obžalovaná se dále vyjadřuje k 18 preferovaným žádostem, uvedeným na str. 3 rozsudku. Bodování bylo změněno u 9 z nich a obžalovaná považuje za chybný postup, že tuto skutečnost soud v rozsudku nezdůraznil. Taktéž soud nesprávně postupoval, když podrobně nezkoumal, jaké konkrétní žádosti měla obžalovaná plánovat, změnit a zda je skutečně v bodování změnila. Přitom zodpovězení těchto dvou otázek je zásadní pro posouzení viny obžalované. Soud navíc naznačuje, že u všech 9 žádostí došlo ze strany obžalované k naplánování a realizaci navýšení bodů. Takový závěr však není správný. U žádosti Ž50 2017 žadatele Statutární město Pardubice došlo ke snížení bodového ohodnocení kritéria 13 interního hodnotitele svědka [jméno] [příjmení], a to ze 3 bodů na bod 1. Obžalované tak není zřejmé, z jakého důvodu se mohla i tato žádost objevit mezi tzv. preferovanými, když hodnotitelé vypověděli, že nebyli ovlivněni při svém hodnocení a hodnocení bylo namísto zvýšení sníženo.

40. Podobně lze poukázat na žádost Ž50 2017 žadatele TJ Slovan Kamenice nad Lipou, z.s. U ní bylo bodování kritéria 8 externího hodnotitele dokonce dvakrát sníženo z původních 14 bodů na 7 a následně 3 body, a to s paraťou. Za takové situace nelze zcela jistě hovořit o plánování a realizaci zvyšování bodového hodnocení některých žádostí. Taktéž je vyloučen další závěr soudu, že obžalovaná instruovala a ovlivnila externí hodnotitele.

41. Ano, nelze přehlédnout, že u posledně označené žádosti je i zvýšení bodování u kritéria 5 externího hodnotitele ze 3 na 5 bodů. Z dokazování však nevyplynulo, kdo konkrétně a případně

na čí příkaz tuto změnu provedl. A zda šlo o neoprávněnou změnu, nebo jen o opravu samotného hodnotitele. Rozhodně však nelze na základě odposlechnů a dvou tabulek (k nim dále), které byly zajištěny v notebooku obžalované (odst. 434 rozsudku), uzavřít, že šlo o nezákonné počínání obžalované.

42. Je chybné, pokud soud pouze na základě odposlechnů a změny bodování uzavřel, že takovou změnu provedla osobně nebo zprostředkovaně obžalovaná. O to spíše, když soud nerozlišuje mezi změnami bodů u kritérií interních hodnotitelů, externích hodnotitelů, s podpisem a bez podpisu.

43. Pro veškeré změny je navíc třeba připomenout, že žádný zákon, ani předpis interního charakteru, nezakazoval změnu bodování. Podobně nebylo nikterak určeno, že při změně bodování je třeba toto opatřit parafou. Takže samotná změna v bodování, ač již podepsaná, či nikoli, nezakládá trestní odpovědnost obžalované. O to spíše, když soud nezjistil, že ke změnám skutečně docházelo z příkazu obžalované, resp. že změny přímo sama provedla. Změny bodování mohly např. vycházet z postupně nabývané zkušenosti hodnotitelů v průběhu bodování. A také z precizace výkladu metodiky hodnocení, jak popsal třeba svědek [jméno] [příjmení]. To je však logické, když je hodnoceno na 800 žádostí a takové hodnocení provádí sice sportovní odborníci, avšak bez faktické praxe v posuzování velmi úzce specifikovaných kritérií.

44. Změny bodování dává soud do souvislosti s dvěma tabulkami, které byly zajištěny v notebooku obžalované. Jak dokládá znalecký posudek Mgr. [jméno] [příjmení], soudního znalce v oboru písmoznalectví se specializací na ruční písmo, poznámky vepsané v tabulkách nepsala obžalovaná. Tezi o jakési tajemné tabulce, kterou využívala obžalovaná ke komplotu s obžalovaným [jméno] [příjmení], nabourává také to, že zmíněná tabulka byla zajištěna při prohlídce jiných prostor a pozemků v ulici Zátokova 100/2, 169 00 Praha - kanceláře č. 405 svědka [jméno] [příjmení]. Nešlo o nějakou soukromou tabulku obžalované vytvářenou za účelem vybírání preferovaných žádostí. Nelze také nechat stranou, že tabulky byly opatřeny nezákonným způsobem. V daném případě je totiž zřejmé, že nebyl proveden tzv. kontrolní součet. Kromě toho, že toto provedeno nebylo, mobilní telefon, resp. jeho obsah, byl obžalované vrácen s tím, že zde chyběla řada skutečností, jako je komunikace s ministryní [jméno] [příjmení] či ostatními náměstky. I kdyby snad obžalovaná ovlivnila výběr hodnotících kritérií, nemohlo by to znamenat, že měla jakýkoli vliv na finální seznam vybraných žádostí. To z důvodu, že rozhodným kritériem pro výběr úspěšných žádostí při tehdejší nízké alokaci prostředků se stalo kritérium č. 8 O tom však obžalovaná nemohla mít dopředu vědomost, neboť toto rozhodnutí padlo až 1. března 2017 v rámci jednání expertní hodnotící komise (bod 5) zápisu z jednání komise).

45. Obžalovaná dále polemizuje se závěrem soudu, že pokud bylo ministerstvem přijato 1206 žádostí a celková částka hodnoty projektů, o níž bylo žadateli žádáno, dosahovala 5 919 507 018 Kč, přičemž ministerstvo v daném programu mělo vyčleněno přes 454 milionů Kč, pak na uspokojení cca 8% projektů mělo být vybráno 50 žádostí; s ohledem na výsledky bylo stanoveno, že nelze podpořit všechny žádosti, v nichž bylo dosaženo 49 bodů, a proto za rozhodující kritérium bylo považováno č. 8 — systematická podpora sportování dětí a mládeže, které hodnotil externí člen komise svědek [příjmení]. Obžalovaná k tomu namítá, že ze zmíněné listiny nevyplývá, že komise projednala skutečnost, že může být úspěšných cca 8%, tedy 50 žádostí. Primárně 50 úspěšných žádostí z 1206 podaných žádostí není cca 8%, ale 3,9%. Navíc takový výpočet je možné udělat až ex post, nikoli před výběrem úspěšných žádostí, když žádosti neměly shodné finanční požadavky. Také je třeba zdůraznit, jak již zmíněno, že kritérium č. 8 bylo za rozhodující určeno až dne 1. března 2017, nikoli od počátku. Nelze tedy souhlasit se závěrem soudu, že obžalovaná znala všechny proměnné při výběru žádostí a již na začátku zajistila vše tak, aby byly vybrány žádosti preferované. Soud vůbec nezkoumal jednu z možností změny bodování, jak vypověděl svědek [jméno] [příjmení], tedy, že se někdy stalo, že externí hodnotitelé odešli, aniž by do protokolu vyplnili veškeré údaje, které svědek potřeboval ke své části hodnocení, přičemž svědek v tom případě údaj doplnil a dodal svou parafu, aby bylo vidět, kdo změnu učinil. Je tedy možné, že přepis v bodování byl činěn samotnými hodnotiteli, ale i jinými členy hodnotící komise

bez úmyslu protiprávně jednat. Ještě dne 1. března 2017 bylo dohodnovoáno 20 žádostí; tedy jakékoli předešlé podvodné změny v bodování nemohly zaručit, že budou preferované žádosti vybrány. Navíc obžalovaná zmíněného dne do jednání komise vůbec nezasahovala, což lze také dovodit z odposlechů její telefonní stanice ze zmíněného dne.

46. Podle obžalované ze spisu neplyne, že by obžalovaná jakkoli dodatečně do bodování zasahovala. Neměla vůbec přístup k hodnotícím archům, které obhospodařovalo investiční oddělení MŠMT. A pokud soud presumuje údajné změny v interní sdílené excelové tabulce, obžalovaná k této také neměla přístup, resp. soud nezjistil, že tento přístup měla a k úpravě bodování jej využila.

47. K subjektivní stránce trestných činů, kterých se měla podle rozsudku obžalovaná dopustit, se v odvolání namítá, že u všech je vyžadováno úmyslné zavinění a úmysl absentuje. Před nástupem obžalované na MŠMT existovala praxe, kdy bylo běžné jednání mezi zástupci ministerstva a zástupci žadatelů, resp. osobami ze sportu. Stejně bylo zjevně obvyklé, že o žádostech rozhodoval jeden člověk. Na nevhodnost popsané praxe probíhající po několik let upozornil až Nejvyšší kontrolní úřad v kontrolním závěru z kontrolní akce 16/20 a interní auditu MŠMT. Úřad však nezmínil, že by napadaný postup měl mít jakékoli trestněprávně relevantní konsekvence. Reakcí na kontrolní zjištění byla snaha ministryně [jméno] [příjmení] o zvýšení transparentnosti dotačních programů ve všech směrech. To se projevilo např. i vytvořením expertní výběrové komise.

48. Soud přehlédl, resp. nevzal vůbec na vědomí, jakým způsobem se snaha ministryně reálně promítla do fungování MŠMT a jednání zástupců sportovního prostředí. Z dokazování totiž vyplynulo, že žádní úředníci MŠMT, ani osoby stojící mimo ministerstvo tyto snahy fakticky nereflektovali, tedy zavedená praxe se významně nezměnila. K tomu odkazuje obžalovaná na e-mailovou komunikaci mezi svědkem [jméno] [příjmení] a obžalovaným [jméno] [příjmení] z období ledna až března roku 2017. Obsahem těchto zpráv jsou totiž i tabulky obsahující podrobné detaily o průběhu a vývoji hodnocení jednotlivých žádostí. Obžalovaná zdůraznila, že nebyla adresátem těchto zpráv.

49. K podpoře zmíněného obžalovaná poukázala na úkol, který jí byl v e-mailu ze dne 19. ledna 2017 přeposlán [jméno] [příjmení]. K němu byl přiložen zápis z výjezdního jednání ministryně [jméno] [příjmení] dne 13. ledna 2017 s úkolem „V okamžiku, jakmile bude znám přesný seznam akceptovaných a vyřazených žádostí v investičním dotačním programu 133 510, poslat info na Jihomoravský kraj“. I z tohoto je zřejmé, že obžalovaná jednala jednak na pokyn ministryně [jméno] [příjmení], ale zejména v souladu se zavedenou a nastavenou praxí. Obžalovaná obdržela úkol od ředitele kanceláře ministryně týkající se seznamu, který byl následně kanceláří ministryně odeslán před vyhlášením úspěšných žádostí na Jihomoravský kraj. V souladu s touto praxí pak obžalovaná tento shodný seznam následně poslala i poradcům ministryně - obžalovanému [jméno] [příjmení] a svědkovi [jméno] [příjmení]. To potvrzuje i přepis SMS na č. l. 8723 ze dne 13. ledna 2017 pro svědkyni [jméno] [příjmení] a následně přepis komunikace mezi obžalovaným [jméno] [příjmení] a svědkyní [jméno] [příjmení]. Soud kriminalizuje předání tabulky obžalovanou dalším osobám - poradcům ministryně, kdy se fakticky jednalo o plnění pokynu ministryně.

50. Jednání s různými zástupci a vlivnými osobami stran žádostí předávala na obžalovanou ministryně [jméno] [příjmení]. Součástí těchto jednání pak byli často i další úředníci MŠMT, zejména svědci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a obžalovaný [jméno] [příjmení]. Ačkoli soud vzal za prokázané, že vytvořením expertní hodnotící komise a navýšením počtu dotačních programů došlo k nápravě nežádoucího stavu, fakticky se tak nestalo. Jak úředníci MŠMT, tak osoby mimo ministerstvo, ale hlavně i samotná ministryně [jméno] [příjmení], dále pokračovali v tehdy zavedené praxi jednání o žádostech do dotačních programů. Nutno připomenout, že tato praxe nebyla shledána trestnou a obžalovaná nemohla nabýt jen vzdáleného dojmu, že by jakýmkoli jednáním se zástupci mohla páchat trestnou činnost. Ostatně činila jen to, co viděla u

ministryně [jméno] [příjmení], což plyne např. z výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení] během hl. líčení dne 12. března 2021, která není obsažena v rozsudku; svědkyně uvedla, že se hovořilo o tom, že k paní náměstkyni chodili představitelé sportů, stejně, jako k paní ministryni. Jednalo se o pana [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení], většinou jako předsedové svazů.

51. Vzhledem k tomu, že obžalovaná byla v těsném kontaktu s ministryní [jméno] [příjmení] a dokonce s ní od listopadu 2014 do ledna 2017 sdílela byt, nelze pochybovat o tom, že veškerou svou činnost prováděla s vědomím ministryně, podle jejích zadání a úkolů a z jejího pověření. Obžalovaná nikdy nečinila nic, co by sama neviděla u ministryně. Za příklad může být označen tzv. dopis hejtmanům ze dne 17. března 2016, č. j. MSMT-11012/2016-1, v němž ministryně výslovně žádá primátorku hl. m. Prahy o sdělení jí preferovaných žádostí k přidělení investičních dotací. S vědomím i takového postupu přistupovala obžalovaná ke komunikaci stran dotací ke všem zainteresovaným osobám. Na MŠMT bylo i přes kontrolní a auditní zjištění nadále pokračováno v lety zavedené praxi, která nikdy nebyla trestněprávně relevantně zpochybněna. Nelze proto aprobovat nastíněný pohled soudu, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] a obžalovaná spolu vedly jakési konspirační hovory, resp. že by obžalovaná jednala v úmyslu páchat trestnou činnost. Není totiž pravda, že zřízením expertní výběrové komise se zásadně změnilo prostředí na MŠMT při rozdělování dotací. Prostředí bylo nadále utvářeno zainteresovanými osobami - internisty MŠMT, sportovními odborníky a osobami lobbujícími za zájmy jednotlivých žadatelů. Do tohoto prostředí obžalovaná znenadání vstoupila a působila v něm tak, jak považovala za správné právě s ohledem na jednání ostatních, zejména na jednání samotné ministryně [jméno] [příjmení].

52. Proto je zásadní zohlednit relevantní okolnosti, existující v rozhodné době. V této souvislosti obžalovaná odkazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 24. září 2019, sp. zn. II. ÚS 698/19, že v souvislosti se zaviněním je nezbytné zabývat se tzv. dobovým kontextem.

53. Obžalovaná dále ve svém odvolání uvádí, že byla v oblasti dotací a sportovního prostředí laikem a s ohledem na to je třeba přihlížet k judikatuře Nejvyššího soudu, který např. v usnesení ze dne 16. března 2016, sp. zn. 7 Tdo 1459/2015 nebo ze 14. února 2018, sp.zn. 4 Tdo 45/2018, se vyjadřoval k omluvitelnému právnímu omylu. Obžalovaná byla vržena do obtížné situace, která měla být pouze dočasnou. Souhlasila se svým jmenováním do funkce pouze proto, že se snažila vyhovět své nadřízené a pomocí jí udržet v chodu oddělení, které bylo finančně i personálně silně poddimenzované. Nečinila nic, „za zády“ ministryně [jméno] [příjmení] a veškerými postupy a způsoby komunikace následovala praxi uvnitř MŠMT, která byla posvěcena ze strany ministryně. Tudíž ji nikdy nenapadlo, ani napadnout nemohlo, že by se mohla dopouštět trestné činnosti.

54. K odposlechům, na nichž podle obžalované z valné části rozsudek stojí, obžalovaná uvedla, že jim vytýká jednak nezákonnost jejich použití k důkazu, tj. procesní vady, a dále nesprávné vyhodnocení těchto důkazů i v případě, pokud by nedošlo k procesním vadám. Zásadní skutečností je, že odposlechy obžalované začaly měsíc a půl po nástupu do funkce, tedy v době, kdy ještě o ničem nerozhodovala.

55. V daném případě byl dne 23. listopadu 2016 vydán příkaz k uskutečnění odposlechu obžalované a obžalovaného [jméno] [příjmení], a to na základě návrhu státního zástupce ze dne 21. listopadu 2016. K počátečnímu úkonu trestního řízení došlo 14. listopadu 2016 a první žádost policejního orgánu o vydání příkazu k odposlechu byla učiněna ten samý den. Podle obžalované je tedy zřejmé, že počáteční odposlechy byly uskutečněny v rámci nepřipustné praxe takzvaného rybaření, kdy orgány činné v trestním řízení neměly žádnou nebo jen mlhavou představu o údajné trestné činnosti. Odposlech tak byl užit jako prvotní zdroj informací, jež měly následně tento postup legalizovat. Je totiž nepřijatelné, aby teprve prostřednictvím povoleného odposlechu byly získávány informace o tom, zda se odposlouchávaná osoba dopustila protiprávního jednání. Takový poznatek musí vydání příkazu k odposlechu předcházet, přičemž je třeba, aby byl zásadní, důvěryhodný a přesvědčivý. Tuto skutečnost musí doložit žádající orgány a musí přesvědčit

rozhodujícího soudce, který by měl své rozhodnutí i v tomto směru odůvodnit. Postup nemůže být obrácený, což se v tomto případě nepochybně stalo, neboť v době zahájení úkonů trestního řízení a v době povolení odposlechů policie neměla fakticky žádné důkazy odůvodňující opodstatněnost zahájení odposlechů. Tomu nasvědčuje i záznam o zahájení úkonů trestního řízení, který obsahuje naprosto obecné informace a odůvodnění není v souladu s požadovanými náležitostmi dle § 158 odst. 3 trestního řádu.

56. Příkazy soudce k provedení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, jemu předcházející návrhy státního zástupce a žádosti policejního orgánu byly odůvodněny zcela nedostatečně, když neobsahovaly veškeré zákonem požadované náležitosti. V odůvodnění musí být uvedeny konkrétní skutkové okolnosti, které vydání tohoto příkazu, včetně doby jeho trvání, odůvodňují, dále zde musí být uveden účel odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a také vysvětleny důvody, proč nelze sledovaného účelu dosáhnout jinak nebo proč by bylo jinak jeho dosažení podstatně ztíženo. Ve fázi před zahájením trestního stíhání rovněž odůvodnění neodkladnosti nebo neopakovatelnosti úkonu ve smyslu § 160 odst. 4 trestního řádu Tyto podmínky splněny nebyly a z toho důvodu nelze záznam použít jako důkaz. Rovněž lze zmínit absenci skutkových okolností odůvodňujících délku trvání odposlechu, nezdůvodnění neodkladnosti a neopakovatelnosti úkonu apod.

57. Příkazy k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu byly formulovány tak, že podle § 88 odst. 1, 2 trestního řádu se příkazuje právnické osobě vykonávající telekomunikační činnost provést odposlech a záznam telekomunikačního provozu. Příkazat provedení určitého procesního úkonu však osobě soukromého práva nelze, odposlech a záznam telekomunikačního provozu může provádět výhradně jen přímo Policie České republiky. Ta ovšem k tomu potřebuje technickou možnost tak činit. Policejní orgán v průběhu provádění odposlechu je povinen průběžně vyhodnocovat, zda i nadále trvají důvody, které vedly k vydání příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu. Pokud důvody pominuly, je povinen odposlech a záznam telekomunikačního provozu ihned ukončit, a to i před skončením doby uvedené v příkazu k jeho provedení. Jestliže by tak soudce příkazem stanovil povinnost provádět odposlech soukromé společnosti a nikoli policejnímu orgánu, tato společnost by neměla jinou možnost, než tak činit během celé příkazem vymezené doby, a to bez ohledu na skutečnost, zda i nadále trvají důvody pro provádění odposlechu, či nikoli.

58. Policejní orgán může provozovatele telekomunikačních služeb požádat o součinnost při provádění odposlechu. Této právnické osobě však není možné adresovat příkaz k provedení tohoto procesního úkonu. V opačném případě by bylo možné hovořit o porušení základních zásad trestního řízení, především pak zásady oficiality, práva na ochranu soukromí podle článku 7 odst. 1 Listiny a práva na nedotknutelnost listovního tajemství podle článku 13 Listiny.

59. Nedůvodnost prostorového odposlechu povoleného opatřením soudce ze dne 8. prosince 2016 vyplývá i z toho, že v odůvodnění je uvedeno, že místo předmětného odposlechu bylo vytipováno pomocí příkazu k odposlechu ze dne 26. listopadu 2016. Jedná se o následnou nepřipustnost takto získaných důkazů, neboť nezákonnost prvotního důkazu způsobuje nezákonnost následujících důkazů, které jsou od něj odvozeny. Jinými slovy odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu podle § 88 a násl. trestního řádu, jakož i sledování osob a věcí podle § 158d téhož zákona, byly v případě obžalované provedeny nezákonně. Informace získané na jejich základě tak nelze v trestním řízení použít jako důkaz. V daném případě jsou pak odposlechy stěžejním důkazem v odsuzující části rozsudku.

60. Za situace, kdy prostorové odposlechy byly nařízeny s odůvodněním, že samotná lokalita byla vytipována pomocí úkonů učiněných dle příkazu ze dne 26. listopadu 2016, který je vadný a opatření, kterým bylo vydáno povolení, má řadu formálních vad, včetně absence vlastního názoru soudu a zdůvodnění délky trvání odposlechu, je třeba konstatovat, že tzv. prostorové odposlechy byly provedeny nezákonně a informace získané na jejich základě tak nelze v trestním řízení použít

jako důkaz. V daném případě jsou pak prostorové odposlechy, a to zejména ze dne 24. a 27. ledna 2017 stěžejním důkazem v odsuzující části rozsudku.

61. Prostorové odposlechy nejsou úplné, kdy k důkazu byla provedena pouze část, a to i formou, ke které lze mít výhrady, neboť policejní orgán vynechal podle sdělení, „nezájmové části“ a odmítl vydat celkové nahrávky. Je velmi pravděpodobné, že selekce byla provedena účelově tak, aby byly vynechány právě skutečnosti, které mohou svědčit ve prospěch obžalované, či zde může být zřetelná úloha třetí osoby. Ministryně [jméno] [příjmení] na obžalovanou delegovala desítky až stovky kontaktů, se kterými si domlouvala schůzky, ale v odposleších je jich pouze fragment, což lze srovnat se zajištěným diářem obžalované, kde jsou desítky schůzek, ale v odposleších a vráceném mobilním telefonu se již tyto nenacházejí. Kupříkladu zde není žádná komunikace se státním tajemníkem, ostatními náměstky, ministryní atd. Nelze se tedy zbavit dojmu, že policejní orgán záměrně odklonil pozornost od role ministryně, případně dalších osob a veškerou pozornost účelově směřoval jen k obžalované a obžalovanému [jméno] [příjmení]. V tomto směru se jedná o zkrácení práva na obhajobu.

62. Typickým příkladem je např. vynechání několikahodinových odposlechů z návštěv bytu na Senovážném náměstí, kde byla přítomna ministryně [jméno] [příjmení]. V tomto směru se obžalovaná již v rámci hlavních líčení písemně vyjádřila k odposlechům, kdy s tímto se soud nevypořádal.

63. Ve svém odvolání se pak obžalovaná znovu vrací k jednotlivým závěrům soudu o vybraných žádostech:

- k žádosti Sportovního klubu [obec a číslo]

Soud dává tuto žádost do souvislosti s žádostmi Motorletu a [email] 2011 a zařazuje ji mezi žádosti preferované svědkem [jméno] [příjmení]. Nelze ale zjistit, jakým jednáním se měla obžalovaná trestného činu k tomuto žadateli dopustit. Naopak tím, že se obžalování baví o výjimce pro Motorlet, kterou podepíše ministryně, která však nikdy podepsaná nebyla, prokazují, že se žádného protiprávního jednání nemohli dopustit. Výjimka se připravovala jen na Domažlice, Přeštice a Račice. Obžalovaná také v odposlechu konstatuje, že vrátí do hry Semice Semice prošly formální kontrolou, následně ovšem vypadly, protože neměly dost bodů - ovšem to policejní orgán nezařadil do spisu. Konstatované odposlechy jako důkaz pro tento skutek jsou naprosto mimo a je z nich zřejmé, že z velké části se jednalo pouze o „tlachání“ v rozporu s následující realitou. Ani zde soud nevysvětluje, z jakého důvodu by obžalovaná měla žadatele preferovat. Pouze neurčitě odkazuje na výhodnost úspěchu žadatele pro obžalovaného [jméno] [příjmení]. Není však nikde popsáno a zejména prokázáno, jakým způsobem se zmíněné mělo projevit na vůli a následném jednání obžalované směřujícím k preferování tohoto žadatele.

- k žádosti TJ Unie Hlubina

Ačkoli to není v rozsudku explicitně uvedeno, tak obžalovaná měla zřejmě preferovat tohoto žadatele proto, aby obžalovanému [jméno] [příjmení] napomohla se zavděčit společnosti EKKL jakožto sponzorovi jeho fotbalového týmu a svědkovi [jméno] [příjmení] k upevnění v nastávajících volbách na valné hromadě FAČR; ke zmíněnému však soud nepředkládá žádné důkazy. Jen opakuje pořízené odposlechy, aniž by je zasadil do kontextu celého výběrového řízení a dalších okolností významných pro tuto trestní věc, jako např. to, že tento žadatel byl vybrán opětovně i na podzim 2017. Z odposlechů, tak je navíc opět zřejmé, že se jedná pouze o debaty bez konkrétního výsledku, kdy spoluobžalovaný [příjmení] [příjmení] naopak v prostorovém odposlechu uvádí, že, „Tj. Hlubina, asi budeme muset obětovat“; tedy fakticky navrhl tohoto žadatele vyškrtnout. Debata pak neměla naprosto žádnou dohru a pokračování. Přitom není bez významu, že potenciální preferencí uvedeného žadatele by obžalovaná ničeho nezískala. Předkládaný závěr soudu o tom, že se snažila zalíbit svému okolí (tedy i spoluobžalovanému [jméno] [příjmení]), je ničím nepodložená domněnka.

- k žádosti Žabovřesky

Motivem pro obžalovanou k preferování tohoto žadatele měla být snaha se zavděčit ministryni [jméno] [příjmení]. Zároveň stejně jako u předešlého žadatele soud poukazuje na poznámky v tabulce nalezené v notebooku obžalované obsahující poznámky k údajně preferovaným žadatelům. Pokud by vznikl či fakticky vznikl tlak na zájmovou akci ministryně [jméno] [příjmení], nebylo to z důvodu snahy se zalíbit, ale plnit úkol (jednalo se o školu, kterou navštěvovalo dítě ministryně). [příjmení] [jméno] [příjmení] byla na místě na politické návštěvě s panem [příjmení], starostou Žabovřesk a předsedou místní ČSSD v Dětském domě Dagmar, a s ředitelem školy, panem [příjmení]. [příjmení] [jméno] [příjmení] osobně obžalovanou propojila v souvislosti s investicí, aby ho obžalovaná průběžně informovala, ale obžalovaná - stejně jako v jiných případech - telefonáty pana [příjmení] nezvedala a na jeho SMS neodpovídala, později ho přesměrovala na svého tajemníka, svědka [jméno] [příjmení]. Závěr soudu, týkající se zavděčení se tehdejšímu premiérovi svědkovi [jméno] [příjmení] z důvodu jeho politické vazby na [obec], je bohužel ničím nepodložená spekulace. Podle již zmíněného znaleckého posudku poznámky do tabulky nepsala obžalovaná. Konstrukce soudu stran preferování žadatele a údajných poznámek tedy nemá již žádný základ. Z toho plyne, že obžalovaná nikterak výběr žadatele neovlivnila.

- k žádosti AC SPARTA PRAHA, z.s.

Tohoto žadatele měli obžalovaní vybrat proto, aby se obžalovaná zavděčila svědkovi [jméno] [příjmení]. Tento závěr soudu je zcela v rozporu s výpovědí tohoto svědka, kdy předmětná dotace a žádost byla zcela pod rozlišovací schopnost tohoto svědka a konverzace se spoluobžalovaným [jméno] [příjmení] byla jen obecná a v tomto směru neobsahovala žádnou protiprávní činnost. Obžalovaná proto nemohla dosáhnout neoprávněným preferováním zmíněné žádosti jakéhokoli osobního prospěchu. To je potvrzeno skutečností, že se s označeným svědek neznal. Taktéž spojení žadatele se svědkem [jméno] [příjmení] postrádá řádné vysvětlení. Pokud žadatel byl preferován jinou osobou, není namístě tuto preferenci automaticky přenášet na obžalovanou. O to spíše, když tabulka, na kterou se opětovně soud odvolává, nebyla opatřena poznámkami obžalované.

- k žádosti SK POLABAN Nymburk, z.s.

I v tomto případě soud argumentuje prostorovým odposlechem z 27. ledna 2017, kde obžalovaná spoluobžalovanému [jméno] [příjmení] sděluje, že, „Polaban Nymburk a Poříčí to dám asi všechno, protože jsou to malý šušně“. Nicméně z této konverzace není nikterak dáno, že by mělo dojít ke zvýhodnění oproti výběru, ba právě naopak. Mimochodem tato žádost byla znovu vybrána na podzim 2017. Z odůvodnění rozsudku k uvedenému žadateli navíc nevyplývá, že by bylo jakkoli výhodné pro obžalovanou tohoto žadatele preferovat. Opětovná zmínka soudu o tom, že žadatel byl preferován proto, že zhotovitel dotovaného projektu sponzoruje fotbalový klub obžalovaného [jméno] [příjmení], je jen domněnkou.

- k žádosti TJ Desná, z. s .

Údajnou preferenci uvedeného žadatele zakládá soud primárně na poznámkách v již rozebíraných tabulkách. K těm obžalovaná opětovně poukazuje na znalecký posudek, který vyvrátil, že by poznámky psala. Dále soud poukazuje (jako i u některých jiných žadatelů) na zřejmě příliš vysoké hodnocení ze strany externího hodnotitele svědka [jméno] [příjmení] u kritéria mládežníků. Soud nikde v rozsudku neučinil dostatečně rozsáhlé a řádně odůvodněné zkoumání, které by navíc bylo správně podloženo provedenými důkazy, že hodnocení mládežníků bylo ze strany zmíněného svědka vadné v tom ohledu, že bylo ovlivněno obžalovanou. S ohledem na absenci zmíněného pak i případné neúmyslně chybné hodnocení svědka nelze dávat za vinu obžalované a nelze tím odůvodňovat jakékoli údajné ovlivnění procesu výběru žadatelů.

- k žádosti TJ Slovan Kamenice na Lipou, z.s.

Soud žádost tohoto žadatele staví mezi preferované,, z důvodu jejího protěžování ze strany dalších osob.“, a to bez bližšího vysvětlení. Z prostorového odposlechu z 27. ledna 2017 nevyplývá, že by tato žádost byla neoprávněně zvýhodněna (opět i tato žádost byla na podzim 2017 vybrána). Obžalovaná jen podotýká, že když hovoří o,, schované vybodované tabulce“ tak je zcela nesmyslné vyvozovat z této věty, že měla něco,, schovaného“ v nezamčené kanceláři a že něco,, vybodovávala“, což se nikdy nestalo a nikdy obžalovaná neučinila ani zásah do souborů na interním disku investičního oddělení či bodovacích archů (k této problematice se obžalovaná vyjadřuje samostatně v části bodování a vyhodnocení - svědek [jméno] [příjmení]). Změny v bodování byly činy snižením bodů. Je přitom nelogické, že tuto skutečnost soud nijak nerefletoval ve svém závěru o údajné preferenci žadatele. Pokud byly body u žádosti snižovány, její preferenci to naopak vylučuje. O to spíše, když ke snížení bodů podle soudu došlo následkem,, upozornění na neadekvátní přidělení počtu bodů v daném kritériu.“ I u tohoto žadatele tedy chybí dostatečné zdůvodnění jeho údajné preference a absentuje vysvětlení, proč zrovna tato žádost preferovaná měla být.

- k žádosti Školního sportovního klubu Bílovec, z.s.

Odůvodnění rozsudku se k tomuto žadateli výrazně odchyluje od ostatních případů. Primárně z rozhovoru v bytě dne 27. ledna 2017 je zřejmé, že nedošlo k žádnému zvýhodnění, obžalovaná neměla žádný zájem na zvýhodnění tohoto klubu, který byl vybrán zcela důvodně - viz i následný výběr. I tento žadatel opět obdržel dotaci na základě následného výběru na podzim 2017. Závěr soudu o tom, že žádost byla údajně preferovaná obžalovaným [jméno] [příjmení], není ve spojení s tvrzeným protiprávním jednáním obžalované ničím spojen. V tomto ohledu, tedy že by obžalovaná preferovala žadatele pro obžalovaného [jméno] [příjmení], nebylo prokázáno ničeho.

- k žádosti Statutárního města Pardubice

Předně je nutné upozornit na výsledky slyšených svědků - viz např. svědkyně [jméno] [příjmení], ale i na výpověď svědka [jméno] [příjmení], který ve své výpovědi vysvětlil, proč stavba bazénu v Pardubicích patřila k vysoce potřebným a nezbytným, a proto také byla samostatně provedena. Výběr tohoto žadatele byl nezbytný i proto, že žadatel obdržel dotaci z programu I – reprezentace a bez vybudování plaveckého bazénu by tato neinvestiční dotace neměla smysl. S náměstkem primátora Pardubic panem [příjmení] ministryně [jméno] [příjmení] jednala v rámci ČSSD při výjezdech do krajů a poté jej nasměrovala na obžalovanou, která pak jela z jejího pokynu do Pardubic a pan [příjmení] jí představil projekt bazénu. Na rozhovoru ohledně bazénu s obžalovaným [jméno] [příjmení] nebylo rozhodně nic negativního a výstavba bazénu se řešila již značnou dobu po všech liniích jakožto strategická stavba pro sport. Obžalovaná v rámci prostorového odposlechu uvedla, že Pardubice jsou pro ANO, ale ve skutečnosti byla tato investice řešena na pokyn ministryně [jméno] [příjmení], jejíž zájem byl nepochybně ČSSD. O prioritním zájmu tehdejší ministryně [jméno] [příjmení] svědčí i komplexní podklad, týkající se města Pardubice, který si nechala sekci sportu 9. ledna 2017 vypracovat - tento úkol zadával svědek [jméno] [příjmení], obžalovaný [jméno] [příjmení] nechal schválit od dvou vedoucích oddělení - svědka [jméno] [příjmení] a svědka [jméno] [jméno]. Je tedy zřejmé, že jakýkoli zájem obžalované na výběru této žádosti nemohl existovat. Nadto z odůvodnění rozsudku neplyne, že by obžalovaná cokoli či kohokoli ve prospěch této žádosti ovlivňovala, stejně jako u všech ostatních preferovaných žádostí. Přitom soud dovozuje opak vadně jen na základě odposlechů a domněnek.

- k žádosti Města Litvínova

Úspěšnost žádosti žadatele měli obžalovaní docílit s ohledem na,, představitele“ žádosti, svědka [jméno] [příjmení] a zároveň z důvodu pro ně relativně zanedbatelné, požadované částky“. Přitom u této žádosti, která byla velmi kvalitní a byla řádně bodována, neměla komunikace žádný význam ve vztahu k výběru. Zde hovoří spoluobžalovaný [příjmení] [příjmení], který žoviálně odkývá roli pro [jméno] [příjmení], kdy však je zřejmé, že zde žádný,, vyšší zájem“ neexistuje. Jedná se pouze o informaci o vybrané žádosti. Ani v tomto případě nemůže být řeč o preferování žádosti

ze strany obžalované. Navíc povšechné vysvětlení soudu, že pro obžalované měl být významný představitel žádosti, není ve vztahu k tvrzenému protiprávnímu jednání logické. Není vysvětleno, proč by měl být [jméno] [příjmení] pro obžalované významný.

- k žádosti SK Junior Teplice z.s.

Soud u tohoto žadatele směšuje odposlechy stran formálního hodnocení s odposlechy o věcném hodnocení, přitom je nutno zdůraznit, že žádost žadatele byla rovněž velmi kvalitní a byla vybrána i v následujícím výběru na podzim 2017. Soud argumentuje hovorem obžalované se svědkem [jméno] [příjmení], „že budeme muset vše projít“. K tomu je nezbytné uvést, že zde existovala zcela jiná potřeba, než je podsouvána obžalované v obžalobě a následně v rozsudku. Oddělení investic udělalo od počátku hodnocení řadu chyb, kdy svědek [jméno] [příjmení] sám přišel za obžalovanou, že je jeho chyba, že zaměstnance nepohlídal a bude muset sám projít cca 400 žádostí - viz již výše označený e-mail ze dne 20. února 2017. Oddělení investic znovu procházelo formálně vyřazené žádosti, které byly vyřazené nedůvodně. Zmíněná obžalovaná zevrubně popisuje v kapitole o formálním hodnocení žádostí. Závěry soudu, že obžalovaná chtěla nechat projít žádosti z nekalých důvodů, se v tomto světle jeví jako zcela nedůvodné, neboť znovu projít žádosti navrhl a provedl vedoucí oddělení investic svědek [jméno] [příjmení] v rámci vlastních zjištění. Soud v této části rovněž argumentuje tím, že si obžalovaná „zapomněla notebook, kde měla seznam“. S ohledem na skutečnost, že obžalovaná měla v notebooku foto seznamu (nemohla jej upravovat) nejednalo se o seznam, který vytvořila sama. Kromě chybného formálního hodnocení zaměstnanci investičního oddělení obžalovaná odkazuje na výslech svědka [jméno] [příjmení], který uvedl, že se jednalo o „novum“, kdy proti předchozím letům žádost musela obsahovat záměr ve znění formuláře. V některých případech byly akceptovány i jiné formy dokumentů. Rovněž neodpovídá dokazování, že by obžalovaná měla preferovat zmíněného žadatele z popudu obžalovaného [jméno] [příjmení]; tímto postupem by totiž ničeho nedosáhla, neměla by z něho žádný prospěch. Objektivně proto chybí motiv, pro který by dobrovolně porušila své povinnosti a do výběru žadatele neoprávněně zasáhla.

- k žádosti TJ Sokol Veltěž, z.s.

I žádost tohoto žadatele zařadil soud do preferovaných z důvodů existence údajné tabulky obžalované a změn v bodování žádosti. Přitom pominul, že se jednalo o kvalitní žádost, která byla vybrána důvodně, a proto byla vybrána i následně. Z prostorových odposlechů vůbec nevyplývá, že by tato žádost měla být vybrána, pouze je konstatováno, že žádost je určená k výběru, a to naprosto správně a v souladu s bodováním. Zároveň paradoxně obžalovaná hovoří o tom, že, „dá malou [příjmení] - ten měl mít zájmový Rožnov a Hutisko, přičemž žádný z těchto žadatelů nebyl vybrán. I zde se potvrzuje tvrzení obžalované, prezentované od samého počátku s tím, že se o dotacích bavila, možná i něco slíbila, ale fakticky nevyvinula žádnou aktivitu k ovlivnění výběru žádostí. Závěry soudu spíše než na důkazních základech stojí na dovozování údajného jednání obžalovaných. Přitom bylo již vyloučeno, že se obžalovaná jakkoli podílela na ovlivnění členů expertní hodnotící komise a na změně bodování. Obžalované proto není známo, čím měla podle soudu zajistit výběr preferovaných žádostí.

- k žádosti FC Jiskra 2008, z.s.

V daném případě soud použil naprosto opačný výklad, než plyne z provedených odposlechů, kdy obžalovaný [příjmení] [příjmení] obžalované radí, „at' [jméno] vyhodí a dám tam Jablonec“. Tento výklad navíc neodůvodnil a nepodložil žádným důkazem. Pouze v rozporu s citovaným odposlechem konstatoval, že, „obžalovaní v rámci volby mezi žádostmi zvažují, zda upřednostní zájem obžalovaného [příjmení] na uspokojení žádosti města Jablonec či spolku FC Jiskra. Dle diskusí obžalovaných a konečně zveřejněného seznamu úspěšných žadatelů je zřejmé, že byl upřednostněn právě spolek [příjmení] [jméno]“. Za popsané argumentace soudu není možné aprobeovat závěry v rozsudku ohledně nadepsaného žadatele. Odůvodnění totiž trpí logickými rozpory.

- k žádosti Fotbalového klubu Zlín, z.s.

Soud z odposlechu dovozuje zcela něco opačného, než z něj skutečně vyplývá. Konkrétně spoluobžalovaný [příjmení] [příjmení] uvedl, že pojede do Karlovarského kraje, Olomouce a Zlína a řekne, ať v každém kraji dají jednu akci - viz rok 2016. Jedná se o reakci na to, že ministryně [jméno] [příjmení] rozeslala všem hejtmanům seznamy investic, aby si určili svoje priority. Rozhodně se nejedná o přesvědčování či jinou nekalou činnost, ale naopak. Soud zase vytrhává odposlechy z kontextu a nehodnotí je v celkových souvislostech. Navíc z rozsudku neplyne, jakým způsobem mohla obžalovaná z neoprávněného vybrání žádosti nadepsaného žadatele mít prospěch, a tedy důvod výběr žádosti protiprávně ovlivnit.

- k žádosti Města Slavkov u Brna

Taktéž zde soud dospěl k nesprávnému závěru o údajné neoprávněné preferenci žadatele na úkor ostatních. Přitom zcela pominul, že projekt žádosti musel být vybrán, neboť se jednalo o druhou etapu, když na první byla poskytnuta dotace a byla předpokládána dotace i na druhou etapu, bez které nebylo možno investici dokončit.

[příjmení] [jméno] [příjmení] poklepala základní kámen spolu se svědkem [jméno] [příjmení] a dala v rámci tiskové zprávy informaci, že 2 etapa bude. Prostorový odposlech nevypovídá vůbec nic o nekalé činnosti a upřednostňování zájemce, kdy je konstatováno: „Slavkov je jasný“, což odpovídá popsanému a odkazovaným článkům. Skutečnost, že ve věci vystupoval svědek [jméno] [příjmení], je zřejmá a vyplývá i z výše uvedené účasti při pokládání základního kamene. Přitom tato skutečnost je z pohledu výběru žádosti významná. V odposleších je dále zmiňováno: „Zubří a Protivanov s tím, že asi necháme všechno“, tj. opět se jedná o odposlech, který dedukce soudu naopak vyvrací tím, že tito žadatelé nebyli vybráni.

Soud navíc cituje záznam z tel. hovoru ze dne 16. února 2017, vedený s místostarostou Slavkova u Brna svědkem [jméno] [příjmení], na který navazuje SMS komunikace. Opět z tohoto je naprosto zřejmé, že obžalovaná svědka odkazuje na oficiální zprávu po zasedání expertní hodnotící komise. Navíc odpověď byla až po zasedání komise. Závěr soudu o tom, že se obžalovaná chtěla zavděčit [jméno] [příjmení] a v této souvislosti páchat trestnou činnost nemá podklad v dokazování.

- k žádosti Obce Hvozdec

Tohoto žadatele měla obžalovaná vybrat neoprávněně ze svého vlastního popudu, neboť Veverská Bítýška, jejíž součástí je právě Hvozdec, je jejím místem pobytu. Soud odkazuje na odposlechy z 24. ledna 2017 - „No právě to jim dám...“ a na prostorový odposlech z 27. ledna 2017 - „Hvozdec je můj...“ Tato skutečnost však rozhodně neznamená, že obžalovaná zajišťovala protiprávní zvýhodňování. To podporuje i protokol o provedeném odposlechu dne 7. prosince 2016 na č. l. 8696, kde obžalovaná pouze obecně vysvětlila volající [jméno] [příjmení] další postup v případě hodnocení žádosti. Tuto skutečnost však soud opět vadně nehodnotil, pouze si vybral k podpoře svých argumentů odposlech vytržený z kontextu. Obžalovaná se se zástupci obce nikdy nesetkala, viz výpověď svědkyně [jméno] [příjmení]. Zástupce hovořil pouze se svědkem [jméno] [příjmení] v rámci metodické pomoci. Tyto skutečnosti byly v rámci dokazování jednoznačně prokázány. K části odposlechu citované soudem v odst. 480 rozsudku: „Moji fotbalisti z Valtic“ obžalovaná uvádí, že označený žadatel žádnou dotaci neobdržel. To opět potvrzuje, že hovory mezi obžalovanými nebyly realizovány, neboť je nikdo nebral vážně. Valtice obdržely dotaci hned v následném roce 2017, ačkoliv v 1. polovině roku 2017 vybrány nebyly. Údajné snahy preferovat žadatele na základě místa jejího pobytu nepředstavuje žádný věrohodný argument. Z provedených důkazů neplyne žádný závěr o tom, že obžalovaná měla jakkoli protěžovat právě místo svého bydliště na úkor jiných žadatelů. Soud nikde ani nevysvětlil, proč by to obžalovaná dělala, jaký by z toho měla prospěch.

- k žádosti Města Varnsdorfu

I zde soud odkazuje na tabulku obžalované, ve které měla být žádost žadatele označena za úspěšnou (přitom bylo již prokázáno, že poznámky v tabulkách nepsala obžalovaná). To opět dává do souvislosti s odposlechy. Přehlíží ovšem, že rozebíraný záměr byl dokončen za použití mimodotačních prostředků, což bylo svědecky velmi dobře vysvětleno, tj. jednalo se o nezbytnou akci, kterou bylo nutno provést. Opět i citované odposlechy jsou spíše volnou konverzací než důkazem pro protiprávní jednání. Obžalovaná neměla žádný důvod protiprávně jednat tak, aby žádost byla vybrána.

- k žádosti FK ERA-PACK Chrudim, z.s.

Soud dospěl k závěru, že žádost byla protěžována obžalovanými k uspokojení potřeb svědka [jméno] [příjmení]. V odst. 485 rozsudku soud účelově konstatuje: „V seznamu vedeném obžalovanou“. Přitom žádný seznam obžalovaná nevedla, resp. neexistují o tom důkazy. Naopak, již zmiňovaný znalecký posudek prokazuje, že poznámky v tabulce nebyly obžalované. Je zřejmé, že soud si výklad provedených důkazů jednoznačně přizpůsobuje svým argumentům ve snaze vyvolat dojem prokázání skutku. Nicméně od počátku obžalovaná uvádí, že se jedná pouze o foto, které se nedá upravovat či s ním pracovat a že poznámky a změny nejsou její. To však soud nikdy nevzal v potaz. Kdyby tak učinil, vyvaroval by se vadného závěru, že obžalovaná ovlivnila výběr žádosti označeného žadatele.

64. Kromě komunikace s obžalovaným [jméno] [příjmení] obžalovaná komunikovala velmi intenzivně i s jinými osobami, a to nejen se zástupci sportu, ale i se zástupci obcí, krajů, s politiky apod. Tato skutečnost je zřejmá ze zajištěných důkazů a to zejména z diáře v Outlooku, e-mailové komunikace i komunikace např. přes SMS či WhatsApp apod., kdy fakticky téměř vždy bylo předmětem jednání a rozhovorů financování sportu. Nicméně rozhovory a určitý lobbying není a nemůže být s ohledem na judikaturu Nejvyššího soudu kriminalizován, pokud nejsou naplněny nezákonné složky lobbyingu.

65. Opětovně nutno podotknout, že obžalovaná rozhodování o žádostech a jejich výběr neovlivňovala. V tomto směru stojí za zmínku např. komunikace s paní senátorkou [příjmení] ohledně [obec], zastupitelem panem [příjmení] ohledně Slavkova u Brna, panem [příjmení] ohledně Sokola Brno I, či politickou tajemnicí ministryně [jméno] [příjmení] ohledně Valtic. Takových jednání od září 2016 do května 2017 obžalovaná z pokynu ministryně [jméno] [příjmení] absolvovala desítky až stovky.

66. Vysvětlení, proč tímto způsobem obžalovaná komunikovala, je prosté:

- nezbytnost získání informací za účelem orientace v prostředí a ve funkci;
- plnění úkolů ministryně [jméno] [příjmení] - předávala kontakty, SMS, osobní pokyny apod., včetně určení obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] jako styčných osob ve sportu;
- samostatným důvodem pro komunikaci s obžalovaným [jméno] [příjmení] je osobní vztah, snaha hovořit, „stejnou řečí“ a také snaha zjistit, „zákulisní informace“, neboť od ministryně [jméno] [příjmení] získávala obžalovaná jednostranně zabarvené zprávy a chtěla znát pohledy i z druhé strany sportovního prostředí (viz informace v osobních diářích, kam si, „drby“ od obžalovaného [jméno] [příjmení] zapisovala).

67. Dále se obžalovaná znovu vrací k odposlechům s tím, že chce poukázat na vnitřní rozpor rozsudku. Soud vzal hovory mezi ní a obžalovaným [jméno] [příjmení] za odpovídající také jejímu následnému jednání. Pokud by obžalovaná tuto tezi teoreticky přijala, nerozumí tomu, z jakého důvodu soud stejným způsobem neinterpretovat odposlechy týkající se neúspěšných žadatelů. Tak např. z odposlechů z 24. a 27. ledna 2017 plyne, že za úspěšného měl být vybrán i žadatel FK Hodonín, z.s.: „[příjmení] [příjmení] vyjde jedna akce“ a, „[příjmení] tam dám jednu akci“. Přitom žádost zmíněného žadatele obdržela nedostatečných 37 bodů. Stejně lze odkázat na Agrotec Hustopeče: „a budu muset dát Agrotecu, to je jediná věc, co chtěla [jméno]“. Žádost přitom byla

vyřazena již při formálním hodnocení. Dále totožně třeba TJ Sokol Čechtice:, potom dám Netolickému tady 300 tisíc (nedostatečný počet 43 bodů), Vrchlabí:, to jsme dali“ (neprošel formálním hodnocením) nebo Jeseník:, a Jeseník jsem ještě chtěla ověřit, jo nějakou etapizaci, chce Jeseník. Jo a to je všechno, co ANO dostane“ (neprošel formálním hodnocením).

68. Je tedy zřejmé, že soud pouze spároval některé odposlechy s preferovanými žádostmi, ale již se nezabýval obsahově stejnými odposlechy o nevybraných žadatelích. Důvod tohoto přístupu, kterým nehodnotil všechny důkazy v celkovém souhrnu podle § 2 odst. 4 trestního řádu, ovšem vadně nevysvětlil.

69. K právní kvalifikaci některých trestných činů obžalovaná ve svém odvolání uvedla, že ačkoli měla spáchat vícero trestných činů, jeden z nich mezi ostatními vyčnívá. Konkrétně zločin zjednání výhody při zadávání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. a), písm. c) trestního zákoníku. S ohledem na výraznou specifickou tohoto trestného činu je zapotřebí zabývat se otázkou, zda se v daném případě skutečně jednalo o veřejnou soutěž, resp. hospodářskou soutěž či nikoliv (rozhodně se nejednalo o veřejnou zakázku ani veřejnou dražbu).

70. Veřejná soutěž je v zákonu č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, upravena v § 1772 až 1779. Smyslem veřejné soutěže je, aby vyhlášovatel provedl kvalifikovaný průzkum trhu za účelem zajištění nejvhodnějšího výběru dodavatele a zároveň zajistil ochranu rovného zacházení. S tím samozřejmě souvisí odpovědnost vyhlášovatele za porušení principů transparentnosti a rovného zacházení včetně dodržování soutěžních podmínek.

71. Ve vztahu k veřejné soutěži soud deklaruje, že v souzeném případě se jedná o naplnění znaků veřejné soutěže s odkazem na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. června 2015, sp. zn. 5 Tdo 386/2015. Nicméně zcela opomíjí, že v dotačním řízení (myšlen program 133510) se nejedná ani o vysoutěžení díla, ani případně o výkon, který by byl za odměnu. V dotačním řízení se fakticky jedná o jednostranné plnění, které vzniká jen na straně dotovaného subjektu, bez nutnosti poskytnout protiplnění poskytovateli dotace.

72. V případě předmětného dotačního řízení žadatelé nejsou mezi sebou v konkurenčním vztahu a nesoutěží mezi sebou o možnost stát se zhotovitelem díla, či poskytovat druhé straně (MŠMT) konkrétní protiplnění. V daném případě žadatelé jen plní podmínky a předkládají konkrétní, zpravidla zcela odlišné a těžko porovnatelné, záměry. V případě splnění nejprve formálních a následně věcných podmínek dochází k výběru (často daného subjektivním hodnocením, aktuální potřebou v oblasti sportu apod.) a přiznání dotace. V souzeném případě se jedná o dotační řízení, které má veřejnoprávní charakter, kde žadatelé nejsou soutěžiteli ve smyslu § 256 trestního zákoníku. Tento právní výklad ze skutkového pohledu potvrdili i svědci, např. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] nebo [jméno] [příjmení], kteří uvedli, že žadatele nevnímali jako konkurenty, mezi kterými by existovalo konkurenční prostředí.

73. V daném případě se tedy nejednalo ani o veřejnou, ani o hospodářskou soutěž, která je odlišně od veřejné soutěže upravena v § 2952 a násl. občanského zákoníku, a tedy o porušení § 19a zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, jak ve vztahu k jednání obžalované argumentuje soud.

74. Soud na jedné straně hovoří o veřejné soutěži, na druhou stranu klade za vinu obžalované porušení pravidel hospodářské soutěže. Přitom absentuje základní znak, tj. veřejné vyhlášení, kdy pojem veřejná soutěž a hospodářská soutěž jsou pojmy rozdílné a nelze je směšovat (viz předchozí odstavce). Stejně tak nelze tyto pojmy směšovat s pojmem veřejná podpora, o kterou se již vůbec nejedná a poskytovatel, tj. MŠMT, daný program jako veřejnou podporu nehodnotil.

75. Pokud by obžalovaná porušila § 19a odst. 1 písm. a) zákona o ochraně hospodářské soutěže, muselo by být vedeno pro porušení správního řízení ÚOHS, k čemuž nedošlo. Konečně nutno konstatovat, že právě vyhlášený program 133510 umožňoval obžalované, aby sama dle svého

uvážení rozhodla o výběru, kdy výběr expertní hodnotící komise byl pouze doporučením. Nelze než opakovat, že obžalovaná však svého práva nikterak nevyužila, a tedy své postavení nezneužila.

76. Při odsouzení pro zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a,) písm. b) trestního zákoníku soud vychází z toho, že obžalovaná:

- vyhlásila program 133510, avšak vyhlášení programu nemůže být kriminalizováno, neboť se jednalo o služební povinnost;
- přiměla podřízené, zejména svědka [jméno] [příjmení], aby nechal projít projekty prosazované obžalovaným [jméno] [příjmení], avšak ze žádných provedených důkazů tato skutečnost nevyplyvá, naopak důkazy tento závěr jednoznačně vyvrací;
- určila vlastní kritéria hodnocení a tím zvýhodnila předem určené žadatele, přitom obžalovaná se nikterak nepodílela na stanovení kritérií, jednalo se o činnost vyplývající z expertních skupin apod.;
- obsadila expertní výběrovou komisi s cílem neobjektivního hodnocení, k čemuž lze opět odkázat na výše uvedenou argumentaci, kdy ani účelové zajištění obsazení komise ani instruování komise nebylo prokázáno, ale bylo naopak vyvráceno;
- instruovala členy komise, i když takový závěr nebyl prokázán;
- zajistila zvýhodnění některých vybraných žadatelů po jednání expertní výběrové komise, tato skutečnost je vyvrácena výše uvedeným rozbohem důkazů;
- nechala vybraný seznam preferovaných žádostí schválit a vydala rozhodnutí o výběru, přitom se jednalo o povinnost obžalované, tj. plnila své služební povinnosti, nemůže být nikterak kriminalizováno.

77. K tomu obžalovaná uvedla, že nezneužila své pravomoci, ani tak učinit objektivně nemohla. Pokud plnila některé úkoly náležející do její působnosti, plnila je vždy s vědomím ministryně [jméno] [příjmení], jakožto její nadřízené. K opačnému závěru, tedy takovému, jaký činí soud, nelze dospět jen na základě odposlechnuté komunikace mezi obžalovanou a obžalovaným [jméno] [příjmení]. Jak již zmíněno, pouhé vyjádření myšlenky nemůže být kriminalizováno. Je tedy vadný závěr soudu, že jen na základě odposlechů mělo dojít k pokusu spáchání rozebíraného trestného činu. O to spíše, když bylo prokázáno, že obžalovaná nikdy neměla v úmyslu naříkané jednání realizovat, kdy odposlechy pouze zachycují způsob dialogu mezi obžalovanými.

78. V závěru svého odvolání obžalovaná uvedla, že z výše uvedených důvodů je zřejmé, že rozsudek soudu prvního stupně má nepřekonatelné vady, které nelze řešit v odvolacím řízení, a proto obžalovaná navrhuje shodně již s podaným odvoláním, aby odvolací soud v odsuzující části rozsudku napadený rozsudek zrušil a vrátil věc soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

79. Obžalovaná se dále vyjádřila k odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství proti shora uvedenému rozsudku; současně se zaměřila na nová skutková tvrzení a uvedla, v čem shledává další pochybení nalézacího soudu.

80. Obžalovaná v této souvislosti uvedla, že orgánům činným v trestním řízení však dosud dostatečně nevysvětlila, proč s obžalovaným [jméno] [příjmení] podrobně hovořila o některých žadatelích a výsledcích hodnocení jejich žádostí. Neučinila tak, neboť nepovažovala takové vysvětlení za významné pro svou obhajobu. Nikdy totiž nepochybovala o zproštění obžaloby, když neexistují důkazy, že by ovlivnila výběr členů expertní hodnotící komise, že by ovlivnila jejich hodnocení a že by změnila, resp. zajistila změnu bodování preferovaných žádostí. S ohledem na obsah rozsudku však obžalovaná předkládá odvolacímu soudu nová skutková tvrzení následujícího znění.

81. Z pracovních dokumentů plyne, že obžalovaná zastávala v rozhodném období krátce a bez předchozích zkušeností pozici náměstkyně ministryně pro řízení sekce sportu a mládeže MŠMT. Její povinností bylo mimo jiné dohlížet na řádné provedení dotačních programů spadajících do její gesce, tedy i dotačního programu 133510, v němž dne 7. března 2017 na základě doporučení expertní hodnotící komise o výběru úspěšných žádostí a s předchozím souhlasem ministryně školství [jméno] [příjmení] rozhodla o výběru žádostí.

82. Samotnému rozhodnutí předcházela doba několika měsíců, ve kterých obžalovaná dle výslovného pokynu své přímé nadřízené, ministryně školství [jméno] [příjmení], jednala s celou řadou zainteresovaných osob, zejm. politiků. Ty tlumočily ministryni společenský či osobní zájem na poskytnutí dotace konkrétnímu projektu. Mezi tyto osoby patřil např. starosta [příjmení] [jméno] [příjmení], člen ZJMK Bc. [jméno] [příjmení] a PaedR. [jméno] [jméno], CSc., jak podrobněji popsáno v odvolání. Výčet však není konečný. Dále obžalovaná odkazuje na údajnou televizní reportáž redaktora [jméno] [příjmení], který prý zjistil, že ve věci žádosti žadatele Prostějov se angažoval [příjmení] [příjmení], poslanec za [jméno]:, [příjmení] [jméno] [příjmení] potvrdil, že [příjmení] o zásah do dotačního programu na sportovní centrum v Prostějově požádal., [jméno], lobboval za tu dotaci, je to už třicet let můj soused. Myslím, že je to legální, ale víc vám říkat nebudu.“ [příjmení] [příjmení] taktéž podporoval žádost žadatele Jeseník. Dále odkazuje na prohlášení bývalého poslance [jméno] [příjmení], bývalé senátorky [jméno] [příjmení] nebo poslance [jméno] [příjmení], patrně z této reportáže. Označená jednání jsou však jen zlomkem z desítek schůzek, které z popudu ministryně školství obžalovaná nebo ostatní zaměstnanci MŠMT absolvovali (viz Outlook kalendář obžalované zajištěný policejním orgánem). To lze prokázat i výpověďmi již slyšených svědků v hlavním líčení – [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], nebo obsahem setkání JUDr. [jméno] [příjmení] s ministryní [jméno] [příjmení]. Obžalované tedy bylo zřejmé, že existuje zvláštní skupina žádostí (dále jen „sledované žádosti“), která je pod drobnohledem osob sportovního, politického či jinak veřejného prostředí, a tedy i ministryně [jméno] [příjmení], která jí jednáním se zainteresovanými osobami pověřovala. K podpoře uvedeného závěru lze odkázat i na tzv. dopis hejtmanům (a odpovědi na něj založené do spisu obhájcem Mgr. [jméno] [příjmení]). Tedy oficiální výzvu MŠMT podepsanou ministryní [jméno] [příjmení] zaslanou politikům k výběru sledovaných žádostí pro každý kraj. Obžalovaná nikdy nehodnotila jednání vlivnými osobami jako něco nezákonného. Těmito jednáními ji pověřovala ministryně [jméno] [příjmení], která chtěla být následně informována o jejich výsledcích. Oněch jednání se kromě obžalované účastnili i jiní zaměstnanci MŠMT. Pokud by je obžalovaná považovala za nezákonná, pak by se je snažila nepochybně utajit a nezvala by k nim zaměstnance MŠMT. Konečně existoval i zmíněný dopis ministryně hejtmanům, který vyzýval hejtmany k označení preferovaných žádostí.

83. S ohledem na celou řadu osob, které předkládaly své požadavky ministryni [jméno] [příjmení], musely logicky na přání ministryně vznikat i seznamy a tabulky sledovaných žádostí. Ty pak ministryně [jméno] [příjmení] nejen s obžalovanou pravidelně konzultovala, ale dávala jí podle nich pokyny, poskytovala z nich podle svého uvážení vybraným osobám informace, činila do nich poznámky apod. Toto obžalovaná naznačila již ve své výpovědi při hlavním líčení dne 24. srpna 2021. Jedna ze zájmových tabulek byla nalezena při prohlídce jiných prostor – kanceláře svědka [jméno] [příjmení] a rovněž svědci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] posílali e-mailem excelové tabulky o průběhu hodnocení žádostí. „Své seznamy“ si vedl i svědek [jméno] [příjmení], jak bylo zjištěno při prohlídce jeho kanceláře dne 3. května 2017 (č. l. 4804 a násl.) a při jeho výsledku (č. l. 3425 a násl.). I soud v rozsudku uvedl, že sledovaných žádostí bylo nepřehledné množství. Vycházeli při tom (obžalovaní–pozn.) ze získaných dokladů, vytvořených seznamů, které jim předali mj. svědci [příjmení], [část obce], [příjmení], ale i ze žádostí které preferoval Jihomoravský kraj, hnutí ANO, obžalovaný [příjmení]“ Konečně dvě tabulky s poznámkami údajně vyfocené dne 15. a 23. února 2017 (č. l. 9309 a 9310) byly nalezeny i v notebooku

obžalované. Tyto obžalovaná obdržela od ministryně [jméno] [příjmení] jako podklad pro jejich konzultace.

84. Na pokyn ministryně také informovala obžalovaná o průběhu dotačního programu 133510 již zmíněný Jihomoravský kraj – viz přepis záznamu telefonního hovoru ze dne 12. ledna 2017 mezi ředitelem kanceláře [jméno] [příjmení] a obžalovanou, i její poradce [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. To potvrzuje i přepis SMS na č. l. 8723 ze dne 13. ledna 2017 pro svědkyni [jméno] [příjmení] a následně přepis komunikace mezi obžalovaným [jméno] [příjmení] a svědkyní [jméno] [příjmení].

85. Zásadní však je, že tabulky ani seznamy obžalovaná nevytvořila, neopatřila svými poznámkami, neovlivňovala podle nich hodnotící expertní komisi ani nepozměňovala bodování žadatelů. Opak tohoto tvrzení nebyl soudem zjištěn. Navíc jeho pravdivost podporuje řada důkazů. K tomu obžalovaná připomíná, že tabulky údajně vyfocené dne 15. a 23. února 2017 neopatřila poznámkami, jak doložila znaleckým posudkem soudního znalce [příjmení] [jméno] [příjmení]. Ostatní tabulky a seznamy se nikdy nedostaly do její dispozice – svědci [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] ve svých výpovědích nic takového nezmínili. Informace zjištěné z tabulek pak podávala jen ministryni [jméno] [příjmení] a osobám jí určeným: jejím poradcům [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], popř. [jméno] [příjmení]. [příjmení] soud nezjistil.

86. Taktéž nelze přehlédnout, že s ohledem na množství sledovaných žádostí obžalovaná nikdy nevnímala, že používání tabulek mohlo být trestné. Ani jejich vytváření a jejich obsah, ačkoli se na něm nepodílela, nevnímala jako nezákonné. To z důvodu, že zdroje informací do nich, tj. prosby vlivných osob, „přišly“ na základě veřejné výzvy MŠMT – viz tzv. dopis hejtmanům, a od ministryně [jméno] [příjmení]. Vlivné osoby se totiž logicky neobracely přímo na obžalovanou, která byla jedním z mnoha úředníků MŠMT, navíc tehdy působila na ministerstvu jakožto neznámá osoba teprve pár měsíců podle rozhodnutí o jmenování, č. j. MSMT-20899/2016-20, od 23. srpna 2016.

87. Z toho podle obžalované vyplývá, že nebyla žádným strůjcem jednání, které je jí dáváno za vinu, nebyla s obžalovaným [jméno] [příjmení] řídicí osobou, která projevovala laskavost tomu či onomu pokornému žadateli, jak vyznívá z rozsudku. Obžalovaná byla úřednicí, která plnila pokyny své nadřízené – ministryně [jméno] [příjmení], které nepovažovala za trestné, stýkala se s osobami, které ji nadřízená určila, a jednala s nimi o záležitostech a způsobem, který jí byl nadřízenou stanoven. Ke všem jednáním zvala zaměstnance MŠMT a o všech jednáních informovala ministryni, popř. jí určené osoby.

88. Pokud obžalovaná probírala detaily sledovaných žádostí s obžalovaným [jméno] [příjmení], činila tak s osobou oprávněnou, poradcem ministryně [jméno] [příjmení], v souladu se zákony a pokyny ministryně, proto, aby zajistila jejich řádné hodnocení a výběr, což byla náplň její práce. Nikdy jí nenapadlo, že by mohla postupovat jakkoli protiprávně, nikdy nevnímala sledované žádosti jako takové, které by snad měly být někým neoprávněně vybrány. O to spíše, když veškerou komunikaci stran sledovaných žádostí vedla s osobami přímo určenými k tomu ministryní [jméno] [příjmení] – obžalovanými [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], svědkem [jméno] [příjmení] a dalšími. I soud dospěl k závěru, že např. obžalovaný [příjmení] [příjmení] měl oprávněný přístup k informacím z pozice člena NRPS (odst. 599 rozsudku).

89. Obžalovaná si uvědomovala důležitost sledovaných žádostí pro MŠMT a jmenovitě pro ministryni školství. Byla si vědoma toho, že sledované žádosti nesmí být vyřazeny, ale ani vybrány nezákonně. Právem předpokládala, že může vzniknout mediální kauza, k jejímuž nastartování měli lobbisté dostatečné prostředky a vliv. Ostatně ji na to upozorňovala opakovaně i ministryně školství. Chápala, že odpovědnost za vadné posouzení žádosti by padla na ni. Zpětně je přesvědčena o tom, že právě toto byl důvod, proč měla o žádostech rozhodnout právě ona, zatímco po všechny předchozí roky rozhodoval o žádostech ministr školství. Obžalovaná se proto logicky obávala, že v případě medializace nezákonně vybrané či naopak nezákonně vyřazené sledované

90. Zmiňovala-li obžalovaná v odposleších slova jako,, dám“, „dostane“ apod., nešlo o vyjádření plánovaného nezákonného jednání obžalované závisující v neoprávněném ovlivnění žádosti v dotačním programu 133510. Šlo pouze o vyjádření skutečnosti, že to byla právě obžalovaná, která ze své pozice náměstkyně po ukončení práce expertní hodnotící komise podepisovala rozhodnutí o přidělení či nepřidělení dotace. Nikoli však na základě jakéhokoli trestněprávně relevantního jednání, jak dovozuje soud v rozsudku, ale po transparentním vyhodnocení žádosti. Nikde v rozsudku není popsáno, a dokazováním nebylo zjištěno, že by obžalovaná jakkoli ovlivnila expertní hodnotící komisi anebo že by sama změnila anebo nechala změnit bodování preferovaných žádostí. Konstatování v odst. 425 rozsudku, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] a obžalovaná hovoří o jednotlivých členech expertní hodnotící komise, nepostačuje k závěru, že tyto byli účelově vybráni či před hodnocením manipulováni. Tento závěr odporuje dokazování, při kterém členové expertní hodnotící komise jednohlasně vyloučili své ovlivnění, resp. ovlivnění při svém výběru za členy. K tomu se obžalovaná vyjadřuje podrobně napříč celým doplněním odvolání.

91. Uvedené argumenty podporuje i to, že za svou činnost (jakkoli podle soudu byla protiprávní), prováděnou na pokyn a s vědomím ministryně [jméno] [příjmení], neobdržela obžalovaná žádný úplatek. Naopak, za jednání se sportovním prostředím obdržela z MŠMT opakovaně odměnu, jak plyne z č. l. 16. Navíc z výpovědí zástupců žadatelů nevyplývalo, že by byli za úspěšnost preferovaných žádostí jakkoli obžalované zavázáni. Dokonce ani v odposleších nezaznělo, že by obžalovaná jakkoli expertní komisi ovlivňovala, či snad, že by měla po jejím hodnocení měnit bodování žádostí. Obžalovaná je tedy přesvědčena, že soud své závěry neopřel o provedené dokazování, a tedy odsuzující výrok postavil na zjištěních, které nemají oporu v žádném důkazu. Všechny důkazy, zejména výsledky členů expertní komise a obžalované, prokazují, že k žádnému ovlivnění komise ze strany obžalované nedošlo. Takový závěr přitom prezentuje obhajoba fakticky od počátku trestního stíhání obžalované. Přesto soud dospěl k opačným závěrům, tedy že obžalovaná expertní komisi ovlivnila, a to včetně jejího výběru. Soud však nevysvětlil tento rozpor mezi obhajobou a rozsudkem a tím porušil další z podmínek odůvodnění rozsudku podle § 125 odst. 1 trestního řádu. To fakticky odpovídá situaci, kdy si důkazy odporují a soud se bez řádného odůvodnění (tj. bez podkladů v dokazování) přikloní na jednu, či druhou stranu. Takový postup zapovídá Ústavní soud v nálezu ze dne 13. července 2000, sp. zn. III. ÚS 464/99. Obžalovaná tvrdí, že svým jednáním neovlivnila poskytnutí dotace žádnému žadateli, který ji neměl podle zákonných pravidel získat, ani svým jednáním neovlivnila neposkytnutí dotace žadateli, který ji měl podle zákonných pravidel získat. Obžalovaná přiznává existenci sledovaných žádostí ve výše uvedeném smyslu, jimž věnovala na popud nadřízené zvýšenou pozornost, avšak i o nich platí tvrzení obsažené v předchozí větě. S ohledem na uvedená nová skutková tvrzení obžalovaná navrhl, aby byli slyšeni svědci, kteří prostřednictvím ministryně [jméno] [příjmení] prosazovali přidělení dotace pro konkrétní žadatele, tedy následující svědci: [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

92. V dodatku ke svému odvolání dále obžalovaná uvádí další pochybení soudu, které podle ní soud při dokazování, resp. v rozsudku učinil. Má za to, že tato pochybení nejsou zanedbatelná a mají význam při celkovém posouzení věci, a tedy i na hodnocení viny obžalované.

93. Za zásadní vadu odůvodnění rozsudku, a celkově úvah soudu, považuje obžalovaná nekonzistentní hodnocení odposlechů. Již v předchozím doplnění odvolání obžalovaná poukázala

na některé odposlechy, ve kterých obžalovaný [příjmení] [příjmení] a obžalovaná,, rozhodují o udělení dotace“ různým žadatelům. Žádosti těchto žadatelů však byly nakonec neúspěšné. Stejně platí i pro odposlechy a žádosti, týkající se Města Hodonín, [email] 2011 a FK Motorletu Praha, TJ Hlinsko, Města Vrchlabí, Kokor, Náchodu a Tenisového klubu Lužánky. K tomu obžalovaná uvedla, že nerozumí, z jakého důvodu soud v rozsudku spároval jednotlivé preferované žádosti s jednotlivými odposlechy a uzavřel, že tyto skutečně ovlivnila. Ale zároveň opomenul vyhodnotit ty žádosti, které taktéž měly být podle odposlechů úspěšné, avšak nakonec nebyly. V tomto směru obžalovaná pochybuje, že soud postupoval při vyhodnocení odposlechů v souladu s § 2 odst. 6 trestního řádu a usnesením Ústavního soudu ze dne 24. listopadu 2005, sp. zn. I. ÚS 455/05, týkajícím se výkladu zásady volného hodnocení důkazů.

94. Za chybné považuje obžalovaná dále to, že soud nevedl dokazování ke každé jednotlivé preferované žádosti. A to ke zjištění, zda skutečně měla či neměla být jakožto úspěšná vybrána. Tím však nezákonně implikoval, že preferované žádosti nikdy vybrány být neměly, protože nesplnily požadavky kladené na ně pravidly a zásadami dotačního programu 133510. Přitom z rozsudku plyne, že pochybnost nad splněním podmínek programu 133510 soud vyjádřil jen u žadatele SK Junior Teplice z.s. V rozporu s nálezem Ústavního soudu ze dne 14. května 2008, sp. zn. . ÚS 86/2008, tak soud nesplnil svoji povinnost doplnit dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí. Pokud tedy soud v rozsudku přijal za prokázané, že obžalovaná ovlivnila všechny preferované žádosti a tyto žádosti by bez její ingerence nebyly v dotačním programu vybrány, měl tato skutková zjištění na základě dokazovaná odůvodnit. Tak ovšem neudělal a přesně ve smyslu citovaného nálezu pouze nesprávně přejal myšlenku obžaloby o nezákonně vybraných preferovaných žádostech.

95. Další pochybení soudu spočívá podle obžalované v nesprávném skutkovém zjištění v případě preferované žádosti žadatele [příjmení] [jméno] 2008. Z odůvodnění rozsudku v odst. 467 ve spojení s odst. 464 plyne, že zmíněným seznamem je myšlen seznam nalezený v notebooku obžalované vyfocený dne 15. února 2017. V tomto seznamu, ani v seznamu vyfoceném dne 23. února 2017 ale žadatel [příjmení] [jméno] 2008 nefiguruje.

96. Posledním z řady pochybení soudu pak je, že nevedl dokazování stran motivu obžalované k tvrzenému zásahu do zákonného výběru žadatelů v dotačním programu 133510. Soud pouze povšechně shrnul, že částečně byly preferované žádosti úspěšné, protože se obžalovaná chtěla zalíbit některým zástupcům žadatelů. Parciálně měl úspěch některých preferovaných žádostí, prostřednictvím dodavatelů participujících na dotačním programu, svědčit obžalovanému [jméno] [příjmení]. Pokud by soud dokazování řádně provedl, zjistil by, že obžalovaná nemohla ve vztahu k jednotlivým preferovaným žádostem usilovat o žádné zvýhodnění či zalíbení. Drtivá většina zástupců žadatelů totiž žalovanou vůbec neznala, popř. ji potkala přibližně jednou (např. svědek [jméno] [příjmení] – viz odst. 442 rozsudku).

97. Taktéž neodpovídá dokazování, že by se obžalovaná chtěla soudem nastíněným způsobem zalíbit ministryni [jméno] [příjmení]. Obžalovaná pro ministryni pracovala, byla její podřízenou. Pokud tedy zmiňovala ve vztahu k preferovaným žadatelům i její jméno, činila tak s ohledem na služební hierarchii.

Odvolání obž. [jméno] [příjmení]

98. Obžalovaný [příjmení] [příjmení] své odvolání, podané ihned po vyhlášení zmíněného rozsudku, odůvodnil ve svém podání z 15. března 2022, doplněném dne 11. května 2022. V prvním podání zdůrazňuje, že napadený rozsudek považuje za nezákonný a nesprávný, protože v průběhu řízení došlo k podstatným vadám, spočívajícím v nezákonném provádění odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a zajištění elektronických stop. Proto je třeba považovat za nezákonné i důkazy těmito prostředky opatřené. Soud I. stupně se rovněž nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, především s tím, jakým způsobem mělo dojít k ovlivnění veřejné soutěže a přidělování dotačních prostředků. Absentuje zjištění příčinné souvislosti mezi jednáním

obžalovaných a jeho následkem. Soud nesprávně posoudil věc po právní stránce, včetně otázky souběhu uvedených trestných činů. Vadně soud hodnotil i provedené důkazy a nezjistil skutkový stav, o kterém by nebyly důvodné pochybnosti. V neposlední řadě nesprávně posoudil okolnosti významné pro stanovení druhu a výměry trestů a v důsledku toho je trest uložený tomuto obžalovanému nepřiměřený.

99. Obsáhle své odvolání obžalovaný [příjmení] zdůvodnil ve druhém podání z 11. května 2022. V jeho úvodu rekapituluje obsah odůvodnění napadeného rozsudku. Podle něj z obligatorních znaků skutkové podstaty trestných činů specifikuje rozsudek soudu I. stupně jediný - následek. Za ten považuje ve vztahu k trestnému činu podle § 256 trestního zákoníku narušení veřejné soutěže mezi žadateli o dotaci a ve vztahu k trestným činům podle § 329 a § 220 trestního zákoníku porušení jiných zákonných předpisů upravujících povinnosti úředních osob a správu cizího majetku.

100. Následky všech trestných činů dovozuje soud I. stupně z rozhodnutí o přidělení dotace projektům, které by na ni údajně jinak, tj. bez zásahu obžalované [příjmení], nedosáhly. I tento závěr je však sporný, neboť mu provedené dokazování neodpovídá. Napadený rozsudek se omezuje na obecná výše uvedená tvrzení (obsadila komisi, instruovala, naplánovala atd.). Tato tvrzení však již nejsou dále konkretizována a zcela absentují důkazy, zda a případně jak obžalovaná [příjmení] hodnocení projektů popsaným způsobem skutečně ovlivnila, či se o to alespoň pokusila. Zejména chybí důkazy o tom, jak se jí mělo podařit obsadit expertní výběrovou komisi jimi zvolenými osobami, kdy a jakým způsobem je měla instruovat (k výpovědím členů komise, kteří jakékoli ovlivnění popírají a jejich svědectví nebylo soudem I. stupně zpochybněno, viz dále) a především jak konkrétně taková instrukce vypadala.

101. K tomu, aby z 1206 žádostí, z nichž na dotaci mohly dosáhnout cca 4%, získaly dotaci údajně předem vybrané projekty, by byl zapotřebí tak komplexní a sofistikovaný systém spočívající v ovlivnění hodnocení úplně všech podaných žádostí, že je jeho realizace v praxi i jen teoreticky nemožná. Soud I. stupně dovozuje údajné ovlivnění hodnocení z jediného nepřímého důkazu, kterým jsou poznatky ze sledování osob a věci podle § 158d odst. 3 trestního řádu, tedy z tzv. prostorového odposlechu z bytu na Senovážném náměstí. Tyto poznatky však samy o sobě o případném ovlivnění hodnocení nic nevypovídají. Vedle varianty, že šlo o ne zcela vážně míněné výroky, které měly svědčit spíše o dokazování si vlastní důležitosti funkce náměstkyně ze strany obžalované, nelze vyloučit ani tu variantu, že šlo v daném případě maximálně pouze o komentář. V tomto konkrétním případě by takový komentář sám o sobě nenaplňoval znaky skutkové podstaty žádného trestného činu. Nasvědčuje tomu absence jakéhokoli důkazu o navazujícím jednání obžalované. Z následku (výběr některých projektů k získání dotace), totiž nelze automaticky dovozovat, že obžalovaná [příjmení] výběr skutečně jakkoli ovlivnila či se o to alespoň pokusila.

102. Z provedeného dokazování nevyplývá, že některé vybrané projekty neměly dotaci získat, či že byly vybrány na úkor jiného žadatele a už vůbec ne to, že se na jejich výběru jakkoli obžalovaná podílela.

103. Výrok napadeného rozsudku tak podle obžalovaného není podložen žádnými přímými důkazy, ani nepřetrženým uzavřeným řetězcem důkazů nepřímých, jak vyžaduje judikatura Ústavního soudu. Soud I. stupně podle názoru obžalovaného rezignoval na dodržení zásady úplného zjištění skutkového stavu ve smyslu § 2 odst. 5 trestního řádu a pouze nekriticky přijal narativ státního zástupce o domnělém ovlivnění hodnocení.

104. Obžalovaný má rovněž za to, že napadený rozsudek nesplňuje náležitosti kladené na něj v § 120 odst. 3 trestního řádu, neboť neobsahuje detailní popis způsobu spáchání údajných trestných činů. Absentuje i úvaha o tom, v jakém směru mělo být hodnocení údajně preferovaných projektů nesprávné, a jaký by tedy měl být výsledek hodnocení v případě, že by k údajnému ovlivnění hodnocení nedošlo.

105. Obžalovaný má naopak za to, že ve věci byly provedeny přímé důkazy, které jsou v rozporu se závěry soudu I. stupně. Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že těžiště hodnocení spočívalo v hodnocení expertní hodnotící komise (soudem I. stupně označena zkratkou, „PEVK“). Pokud tedy mělo docházet k ovlivňování hodnocení, muselo se tak nutně dít s jejich přičiněním či alespoň vědomím. K otázce ovlivnění hodnocení daných žádostí vypovídali v postavení svědků jednotliví členové expertní hodnotící komise. Mgr. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], Mgr. [jméno] [příjmení], Mgr. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] jako svědci vyloučili jakýkoliv nátlak či ovlivnění. [jméno] [příjmení] pak v hlavním líčení dne 24. května 2021 k věci nevypovídala s odkazem na § 100 odst. 2 trestního řádu.

106. Zaměstnanci [příjmení] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] k údajnému dodatečnému zvedání hodnocení uvedli:

- [jméno] [příjmení] v průběhu hlavního líčení dne 21. ledna 2021 na dotaz, zda cítil tlak ze strany žadatelů na hodnotitele, komisi, vedoucího oddělení či náměstkyni uvedl, že se k němu nic takového nedostalo. Svědek neuvedl nic k tomu, že by na něj vyvíjela tlak obžalovaná. Svědek sice uvedl, že je možné, že zapisoval do souhrnné hodnotící tabulky MŠMT nějaké změny, z 99% se to týkalo formální části hodnocení. V případě hodnocení jednotlivých kritérií to nevyloučil, neboť některá měla být sporná, více si však již nepamatuje.

- [jméno] [příjmení] v průběhu hlavního líčení dne 21. ledna 2021 na dotaz, zda vnímal ze strany nadřízených snahu o jiné hodnocení či prosazení nějaké žádosti vypověděl, že od počátku byl v pozici, že řekl, že do toho nikdy nepůjde a nikdo na něj nic nezkoušel, takto nepracuje.

107. Z výpovědí hodnotitelů vyplývá, že v průběhu dotačního řízení nedocházelo k žádnému ovlivňování, ani nebyl vyvíjen žádný nátlak směřující k určitému způsobu hodnocení. Nikdo z hodnotitelů ani neměl povědomí o existenci jakéhokoliv seznamu preferovaných projektů, které by měly být hodnoceny jiným než obvyklým způsobem. Soud I. stupně se přitom v napadeném rozsudku s výpověďmi svědků nijak nevypořádává, ani neuvádí, zda je považuje za nevěrohodné a z jakého důvodu. Ty jsou přitom v přímém rozporu se skutkovými závěry, které soud I. stupně učinil.

108. Podle závěrů soudu I. stupně byl celý proces hodnocení projektů obžalovanými ovlivněn a celková hodnota preferovaných žádostí o dotace navíc přesáhla celkovou částku určenou z rozpočtu na tento dotační program, čímž nastala situace, kdy obžalovaní nemohli uspokojit všechny jimi preferované žádosti o dotace z důvodů nízké alokace, proto se dohodli, že tyto žádosti o dotace budou neoprávněně zvýhodněny při hodnocení a budou uspokojeny později a zařadili je tzv. pod čáru. Pak by ovšem veškeré projekty, kterým byla dotace přidělena, měly být z pohledu soudu I. stupně shledány jako preferované. Z provedeného dokazování ani ze závěrů soudu I. stupně však nic takového nevyplývá. Více jak polovina projektů, kterým byla dotace přidělena, se v napadeném rozsudku vůbec nevyskytuje, nehovoří se o nich v zajištěných odposleších, a nejsou ani uvedeny v listinných důkazech, o nichž soud I. stupně opírá svůj závěr o vině obžalovaných. Napadený rozsudek tvrdí ovlivnění toliko 18 projektů. Za takové situace je podle názoru obžalovaného konstrukce soudu I. stupně neudržitelná.

109. Absenci ovlivnění hodnocení dosvědčuje také to, že některé údajně preferované projekty obdržely dotaci v navazujícím dotačním programu s názvem, „Program 133 530 Podpora materiálně technické základny sportu Podprogram 133D 531 Podpora materiálně technické základny sportu - USC, SK a TJ“ na podzim roku 2017, a to v objemu, který byl typově velmi podobný jako v případě původních žádostí. Jedná se o žádosti následujících subjektů:

TJ UNIE HLUBINA z. s.,

SK Polaban Nymburk, z. s.,

TJ Desná, z. s.,

TJ Slovan Kamenice nad Lipou, z. s.,

Školní sportovní klub Bílovec, z. s.,

SK Junior Teplice, z. s.,

Tělocvičná jednota Sokol Veltěž, z. s.,

Fotbalový klub Zlín, z. s. Úspěch těchto projektů v novém dotačním řízení je v přímém rozporu se závěry napadeného rozsudku, podle kterého měly dané projekty uspět jen díky ovlivněnému hodnocení.

110. Uvedené obžalovaný zjistil dotazem vzneseným vůči MŠMT na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Odpověď MŠMT z 8. února 2022 navrhuje obžalovaný provést jako listinný důkaz.

111. Podle napadeného rozsudku měl obžalovaný s obžalovanou [příjmení] ovlivňovat hodnocení projektů již tím, že jí měl vypomáhat při sestavování expertní hodnotící komise. Obžalovaný deklaruje, že na výběr hodnotitelů do expertní hodnotící komise neměl žádný vliv. Z provedeného dokazování nic takového nevyplývá. Obžalovaný byl nanejvýš informován o složení hodnotící komise, neovlivňoval však obžalovanou [příjmení] v tom, kdo se má, či nemá stát členem komise a z jakého důvodu. Neprosazoval žádná jména. Provedenými listinnými důkazy bylo naopak zjištěno, že o návrzích externích hodnotitelů a jejich výběru komunikovali zaměstnanci MŠMT, konkrétně svědci [příjmení] a [příjmení], jak vyplývá z e-mailové komunikace ze dne 19. ledna 2017 (č. l. 10586).

112. Podle napadeného rozsudku měli obžalovaní ovlivňovat hodnocení projektů tak, aby preferované projekty získali minimálně 49 bodů nutných k získání dotace. K tomu lze odkázat např. na bod 434 napadeného rozsudku. Podle něj prokazatelně žádosti dosahující potřebných 49 bodů a více byly odřazeny s tím, že nebylo dále co řešit. Pokud šlo o případy s body nižšími, byla připsána čísla kritérií, v nichž bylo možné ze strany externistů bodově navýšit na limitní počet bodů 49. K tomu obžalovaný ve svém odvolání uvedl, že požadavek 49 bodů k získání dotace však nevyplývá z žádného provedeného důkazu, a to ani z vyhlášení státní podpory sportu pro rok 2017 - investiční prostředky na č. 1 2852, záznamu z jednání Pracovní skupiny pro formální hodnocení přijatých žádostí v rámci vyhlášení programu 133 510 na č. 1 8080 ani z metodických pokynů Programu 133510 na č. 1 2860. Z dokazování vyplynulo pouze tolik, že hodnocený projekt mohl získat celkem 75 bodů, z toho 35 bodů ve formálním hodnocení a 40 bodů na základě hodnocení hodnotícími kritérii, které prováděli pracovníci MŠMT, či externí hodnotitelé. Informace o potřebných 49 bodech se objevuje až v zápisu z jednání expertní hodnotící komise pro hodnocení přijatých žádostí v rámci vyhlášení programu 133 510 - Podpora materiálně technické základny sportu na č. 1 117 přílohy č. 9 - stopa 1221 ze dne 1. března 2017, tedy v době, kdy již byly projekty ohodnoceny. Obžalovaní si tak nemohli být dopředu vědomi, kolik bodů je nezbytných k tomu, aby byl daný projekt úspěšný. Již z toho důvodu nebylo možné, aby hodnocení projektů předem ovlivnili.

113. Obžalovaný ve svém odvolání dále uvádí, že podle napadeného rozsudku bylo hodnocení projektů ovlivněno především v kritériu č. 8 - systematická podpora sportování dětí a mládeže, které hodnotil svědek [příjmení] (viz např. bod 427), které mělo být podle soudu I. stupně rozhodující v případě, že by projekty dosáhly stejného počtu bodů. Tento závěr je však v rozporu jednak se svědeckou výpovědí svědka [příjmení], který ovlivnění svého hodnocení vyloučil, jednak odporuje časovému sledu událostí. Důležitost kritéria č. 8 na výsledek hodnocení projektů totiž stanovila až expertní hodnotící komise dne 1. března 2017, což vyplývá ze zápisu z jednání expertní hodnotící komise pro hodnocení přijatých žádostí v rámci vyhlášení programu 133 510 - Podpora materiálně technické základny sportu na č. 1 117 přílohy č. 9 - stopa 1221. Zde je v bodu 5) závěrem

uvedeno: „Bylo nutné stanovit váhu bodovému hodnocení, kterým bylo stanoveno kritérium č. 8, Systematická podpora sportování dětí a mládeže. Tento návrh je pouze poradním doporučením pro další víceetapové rozhodování.“ Váha tohoto kritéria obžalovaným nemohla být známa v průběhu hodnocení, neboť se o něm hlasovalo až 1. března 2017. O váze tohoto kritéria navíc obžalovaná [příjmení] nijak nerozhodovala, jednalo se o doporučení expertní hodnotící komise. Obžalovaní proto nemohli pomocí tohoto kritéria hodnocení projektů nijak ovlivnit.

114. Pokud se snad soud I. stupně domnívá, (byť to z napadeného rozsudku neplyne přímo), že ovlivnění hodnocení lze dovozovat ze zachycených změn v hodnotících archích, pak tento závěr odporuje provedenému dokazování. Z hodnotících archů však vyplývá, že ke změnám docházelo i u jiných projektů, které nebyly soudem I. stupně vyhodnoceny jako preferované. Jedná se o následující projekty:

- TJ Nová Paka, z.s.

V hodnotícím archu je provedena dodatečná úprava u hodnotícího kritéria č. 1, kterým je zvýšena bodová hodnota daného kritéria ze tří na pět bodů.

- TJ Nebory, z.s.

V hodnotícím archu je provedena dodatečná úprava u hodnotícího kritéria č. 1, kterým je zvýšena bodová hodnota daného kritéria ze tří na pět bodů.

- SKI klub Velké Meziříčí

V hodnotícím archu jsou provedeny dodatečné úpravy u hodnotících kritérií č. 1 a 2. U hodnotícího kritéria č. 1 je provedena úprava hodnocení, kterým je dané hodnocení zvýšeno ze tří na pět bodů. U hodnotícího kritéria č. 2 je provedena úprava hodnocení, kterým je dané hodnocení zvýšeno ze dvou na pět bodů.

- HC Poděbrady z.s.

V hodnotícím archu jsou provedeny dodatečné úpravy u hodnotících kritérií č. 8 a 9. U hodnotícího kritéria č. 8 je provedena úprava hodnocení, kterým je dané hodnocení zvýšeno ze tří na osm bodů. U hodnotícího kritéria č. 9 je provedena úprava hodnocení, touto úpravou je dané hodnocení zvýšeno z nuly na tři body.

- SK Aritma Praha, z.s.

V hodnotícím archu jsou provedeny dodatečné úpravy u hodnotícího kritéria č. 6, kterým je snížena bodová hodnota daného kritéria z deseti na pět bodů.

115. Pokud k zásahům došlo u některých údajně preferovaných projektů, pak se jednalo nikoliv o zvýšení, ale o snížení hodnocení jednotlivých hodnotících kritérií. K tomuto obžalovaný odkazuje např. na hodnotící archy projektů [příjmení] [příjmení] [obec] a Statutární město Pardubice. Provedené listinné důkazy jsou tak opět v přímém rozporu se závěrem soudu I. stupně o tom, že mělo být v některých případech hodnocení navyšováno.

116. Konečně, u řady údajně preferovaných projektů k žádným zásahům do hodnotících archů nedošlo. Jedná se o projekty těchto žadatelů:

SPORTOVNÍ KLUBY PRAHA 4, z. s .

TJ UNIE HLUBINA z. s .

Statutární město Brno, městská část Brno - Žabovřesky

Sdružení fotbalového klubu AC SPARTA PRAHA

SK POLABAN Nymburk, z. s .

TJ Desná, z. s .

Město Litvínov

Město Slavkov u Brna

Město Varnsdorf.

117. Soud I. stupně v napadeném rozsudku příležitostně zmiňuje i změny v souhrnné hodnotící tabulce, do níž se zapisovalo průběžné hodnocení jednotlivých žádostí. Ta byla zajištěna v několika verzích jako příloha elektronické komunikace zaměstnanců MŠMT. Z jednotlivých verzí souhrnné hodnotící tabulky však nelze činit žádné závěry o způsobu ovlivňování hodnocení, zejména o tom kdo, kdy, jak, z jakého důvodu a na čí pokyn hodnocení měnil. Soud I. stupně se v průběhu dokazování nezabýval tím, kdo a kdy tabulky vyplňoval, na základě jakých konkrétních podkladů a jak s nimi bylo na MŠMT dále nakládáno.

118. O zásahu obžalované [příjmení] v tomto směru nesvědčí žádný důkaz. Z e-mailové komunikace zaměstnanců MŠMT, konkrétně svědků [příjmení], [příjmení], [příjmení] a Hlávky, vyplývá, že právě ti měli tabulku k dispozici a zasílali si ji mezi sebou (např. č. 1 3376, 9976, 9988, 10000, 10012, 10042, 10627). Toto jsou tedy osoby, které do tabulky mohly zasahovat a činit v ní změny, na rozdíl od obžalované [příjmení], která tabulku obdržela e-mailem až den po závěrečném jednání hodnotící komise 2. března 2017 (č. 1 10655). O zásazích do tabulek svědčí vlastnosti datových souborů:

- č. 1 10242 - zásah svědkyně [příjmení],
- č. 1 10254 - zásah svědka [příjmení],
- č. 1 10267 - zásah svědka [příjmení],
- č. 1 10279 - zásah svědka [příjmení],
- č. 1 10292 - zásah svědka [příjmení],
- č. 1 10305 - zásah svědka [příjmení].

Skutečnost, že by snad tyto osoby měly do tabulky zasahovat na pokyn obžalované [příjmení], nevyplývá z žádného důkazu.

119. Pokud tedy zajištěné verze tabulek mají vůbec nějakou vypovídající hodnotu ve vztahu k předmětnému skutku, tak svědčí naopak o tom, že obžalovaná [příjmení] do hodnocení nezasahovala.

120. Výše uvedené změny v hodnocení žádostí byly podle obžalovaného navíc legitimní a lze je logicky vysvětlit. Na úrovni MŠMT se jednalo o nový systém způsobu hodnocení, se kterým v tak velkém rozsahu do té doby nikdo neměl praktickou zkušenost. V kombinaci s krátkým časovým úsekem, který byl hodnotitelům poskytnut pro hodnocení jednotlivých žádostí, pak logicky docházelo k výskytu chyb v bodovém hodnocení. Ty musely být dodatečně opravovány přeškrtnutím a doplněním parafy k danému bodovému kritériu. Uvedené potvrdili i svědci z řad hodnotitelů. Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že provedené změny směřovaly k objektivnímu hodnocení, a nikoliv ke zvýhodnění konkrétních projektů.

121. Druhým důvodem chybovosti je i nadměrně vysoký počet žádostí, o kterých muselo být rozhodnuto, oproti předešlým letům. Tento vysoký počet žádostí byl dán umožněním obcím žádat o přidělení dotace, což dramatickým způsobem zvýšilo počet žadatelů na cca 1200 žádostí. Úsek MŠMT byl tak zahlcen množstvím podaných žádostí, které musely být vyřízeny podle příslušného časového harmonogramu. Členové komise vypověděli, že na hodnocení jedné žádosti měli pouze několik málo minut. Z provedeného dokazování vyplynulo, že při zasedání expertní hodnotící komise bylo třeba vyhodnotit cca 800 žádostí. Na ohodnocení jedné žádosti tak měli 3,75 minuty. Při takto vysoké administrativní zátěži je určité procento chybovosti naprosto běžné. Tato

chybovost vedla k nutnosti korekce hodnocení tak, aby byly dané projekty ohodnoceny v souladu s metodickými pokyny k programu 133510 dotačního projektu.

122. Absence prokázání toho, zda a jak konkrétně obžalovaná [příjmení] ovlivnila hodnocení projektů, vytváří podle názoru obžalovaného závažné nedostatky ve zjišťování skutkového stavu. Podle názoru obžalovaného nenasvědčují ovlivnění hodnocení žádné důkazy, na základě nichž by bylo možné učinit jediný možný závěr, a to závěr o vině obžalovaných. Naopak, z dosud provedeného dokazování, zejména z výpovědí svědků - hodnotitelů a zaměstnanců MŠMT, vyplývá řada jiných možných skutkových závěrů, které vinu obžalovaných vylučují. Jiný skutkový závěr vypovídající např. o tom, kdo mohl mít zájem na údajném ovlivnění hodnocení daných projektů, vyplývá i z listinných důkazů. Pro příklad lze uvést článek Vyškovského deníku zajištěný v elektronické podobě na č. 1 4331 a násl. s názvem Poklepání kamene: ve Slavkově oficiálně začala rekonstrukce atletického stadionu. Jedná se o článek týkající se projektu Rekonstrukce atletického stadionu ve Slavkově u Brna. Článek s poměrně jasným posláním byl vydán dne 31. října 2016, tedy v době před uplynutím lhůty k podání žádostí a před jejich hodnocením.

123. Příložená časová osa dotačního řízení a schůzek obžalovaných potvrzuje, že obžalování ovlivnit hodnocení nemohli, neboť po formální stránce byly projekty ohodnoceny ještě před jejich schůzkami (dne 12. ledna 2017). Formální hodnocení v případě žadatele SK Junior Teplice se následně měnilo jen díky právnímu výkladu JUDr. [jméno] [příjmení] ohledně nahrazení investičního záměru projektovou dokumentací, a to z formálního podnětu zástupce žadatele směrem ke svědkovi [příjmení] (č. 1 10025). O právní stanovisko žádal také svědek [jméno] [příjmení], jak vyplývá z e-mailové komunikace ze dne 26. ledna 2017 (č. 1 10545). Změny v hodnocení na základě právního výkladu mezi sebou komunikovali svědek [jméno] [příjmení] a svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] samostatně bez přičinění obžalované [příjmení], jak vyplývá z e-mailové komunikace (např. č. 1 10034 a násl.). Bylo tedy prokázáno, že změna ve formálním hodnocení byla učiněna na základě odborné právní rady, a nikoliv vlivem obžalované [příjmení].

124. Podle napadeného rozsudku se měli obžalování domlouvat na ovlivňování hodnocení projektů expertní komisí na schůzkách v bytě na Senovážném náměstí 1. února, 8. února a 15. února 2017. Z časové osy však vyplývá, že v té době buď již hodnotící komise zasedala (a měla tak polovinu projektů ohodnocenou), nebo (v případě dalších dvou schůzek) již měla projekty ohodnoceny. Obžalování tak již v tuto chvíli nemohli do hodnocení zasáhnout. Pokud byly na hodnotících arších nějaké změny, pak bylo výše uvedenými výsledky hodnotitelů potvrzeno, že je prováděli oni sami a z pochopitelných důvodů.

125. Soud I. stupně podle názoru obžalovaného nepostupoval v souladu se zásadou úplného zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností ve smyslu § 2 odst. 5 trestního řádu. Nad rámec toho obžalovaný uvádí, že jsou zde další důkazy, které jsou pro úplné zjištění skutkového stavu zásadní, avšak soud I. stupně je vůbec neprovedl.

126. Podle napadeného rozsudku měli obžalování svým jednáním způsobit České republice zastoupené Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy škodu ve výši 175 899 090 Kč, tedy škodu velkého rozsahu ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku. Trestní zákoník pojem škody nedefinuje, určuje pouze způsob určení výše škody, a to v § 137. Škoda se chápe jako újma, která nastala (ev. měla nastat v případě, že k dokonání činu nedošlo) v majetkové sféře poškozeného a je objektivně vyjádřitelná všeobecným ekvivalentem, tj. penězi, a je tedy napravitelná poskytnutím majetkového plnění, především poskytnutím peněz, nedochází-li k naturální restituci. Rozhodující je hodnota, o kterou byl majetek poškozeného zmenšen.

127. Tvrzeným jednáním obžalovaných však nemohla vzniknout škoda České republice. Smyslem Programu 133510 - podpora materiálně technické základny sportu bylo právě vyčerpání alokovaných prostředků. Ke škodě České republiky by tak mohlo dojít nanejvýš tehdy, pokud by zde nebyly projekty, které by měly podle soudu I. stupně oprávněně získat dotaci, prostředky by nebylo komu přidělit a zamýšlený cíl České republiky by zůstal nenaplněn. V obecné rovině by snad

bylo možné uvažovat o vzniku škody těm žadatelům, kteří dotaci nezískali, ač měli, a na jejichž úkor tedy měli být někteří žadatelé zvýhodněni. K tomu však soud I. stupně neprovedl žádné dokazování, a to ani v tom směru, o které žadatele mělo jít, ani jaká škoda jim měla vzniknout. Snížení majetku na straně České republiky v případě Programu 133510 - podpora materiálně technické základny sportu, bylo v daném případě zamýšleným cílem, který by byl v případě vyplacení dotací vybraným žadatelům naplněn. Snížení majetku České republiky tak není možné považovat za škodu v trestním řízení.

128. Podle napadeného rozsudku se obžalovaný měl dopustit jednání kvalifikovaného jako trestný čin podle § 220, § 256 a § 329 trestního zákoníku, ve všech případech ve formě návodu podle jeho § 24 odst. 1 písm. b). Obžalovaný má za to, že toto jednání nelze posuzovat jako návod k výše uvedeným trestným činům. Naopak, v řadě případů byla tato forma trestné součinnosti provedeným dokazováním vyloučena. Podle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku je účastníkem na dokonaném trestném činu nebo jeho pokusu ten, kdo úmyslně vzbudil v jiném rozhodnutí spáchat trestný čin. Navést nelze někoho, kdo už je rozhodnut daný čin spáchat.

129. Právní kvalifikaci se napadený rozsudek věnuje v bodě 494 a je zřejmé, že soud I. stupně vychází ze závěrů, že obžalovaný měl dávat obžalované podněty, instrukce a požadavky. Jediným důkazem údajně svědčícím o návodu obžalované ke spáchání výše uvedených trestných činů je podle napadeného rozsudku záznam o sledování bytu na Senovážném náměstí pořízený ve smyslu § 158d odst. 3 trestního řádu (dále jen, „prostorový odposlech“). Bez ohledu na argumentaci uvedenou níže tohoto podání má obžalovaný za to, že na základě tohoto důkazního prostředku nelze učinit takový závěr, jak jej přijal soud I. stupně. Záznamem o sledování bytu bylo v řadě jednotlivých žádostí zjištěno, že obžalovaný se o přidělení dotace danému žadateli vůbec nezajímal, což vyplývá i z rozsudku soudu I. stupně. Příkladně lze uvést:

- Projekt Výstavba víceúčelového sportovního zařízení žadatele Statutární město Brno, městská část Brno Žabovřesky (strana 120 napadeného rozsudku): „Z dokazování je zcela zřejmé, že na úspěchu dané žádosti měla zájem především obžalovaná [příjmení] s cílem zavděčit se tehdejší ministryni [příjmení], která od roku 2015 byla členem ČSSD v místní organizaci v Brně

- [obec] a potencionálně i tehdejšímu premiérovi [příjmení], neboť tento měl rovněž politickou vazbu na město Brno“

- Projekt Revitalizace střechy a podlahy Sokolovny, včetně nové elektroinstalace žadatele Tělocvičná jednota Sokol Veltěž, z. s. (strana 129 napadeného rozsudku): „Soud i zde dospěl k závěru, že žádost daného spolku byla obžalovanými zařazena mezi úspěšné, neboť obžalovaná [příjmení] chtěla vyhovět obžalovanému [příjmení], na nějž se s žádostí o pomoc obrátil stranický kolega, starosta [obec] a člen Tělocvičné jednoty Sokol Veltěž, z. s., [jméno] [příjmení]“

- Projekt Víceúčelové hřiště žadatele Obec Hvozdec (strana 132 napadeného rozsudku): „Z osobních údajů k obžalované je patrné, že právě Veverská Býtky je místem pobytu obžalované. Její osobní zájem na úspěchu daného žadatele je patrný z provedeného dokazování.“

130. V jiných případech je tvrzen návod obžalovaného i v případech, kdy z provedeného dokazování vyplývá, že se o daný projekt nezasazoval:

- Projekt Rekonstrukce fotbalového hřiště v areálu [příjmení] [jméno] 2008 žadatele [příjmení] [jméno] 2008, z. s. (strana 129 napadeného rozsudku): V další diskusi hovoří, že potřebují vyškrtnout ještě jednu šestku (žádost o dotaci ve výši 6 mil. Kč), kdy [příjmení] k dotazu [příjmení] uvádí, „no třeba tu [jméno], se nedá nic dělat.“ V tomto případě z prostorového odposlechu ani jednoznačně nevyplývá, zda měli obžalovaní hovořit skutečně o [příjmení] [jméno] 2008. V dotačním řízení totiž podával žádost o dotaci i subjekt [příjmení] [jméno] [příjmení].

- Projekt Rekonstrukce atletického stadionu - 2. etapa žadatele Město Slavkov u Brna (strana 131 napadeného rozsudku): „Ze záznamu sledování bytu ze dne [email] 1221 soud zjistil, že obžalovaní

mezi privilegované žádosti zařazují právě žádost Města Slavkov u Brna. [příjmení] vyzývá obž. [příjmení], aby si vzal kalkulačku nebo mobil, aby mohl počítat. Při probírání žádostí uvádí: Slavkov je jasnej. Hlinsko je [příjmení], ten taky bude, Zubří, Protivanov, asi necháme všechno, takže 54. [příjmení] reaguje: to je jasný. Já to беру, že premiér má největší kartu. Dále v diskusi sumírují, kdy [příjmení] uvádí: Jihomoravský kraj, to vypadá Slavkov, protože to už máme premiéra. O žádostech, které jsou přiřazeny k premiérovi, se však obecně baví již 24. 1. 2017, kdy se obžalovaný dotazuje na význam zkratky a obžalovaná mu sděluje, že je to premiér.“

131. K dalším důkazním prostředkům, jako je odposlech a záznam telekomunikačního provozu podle § 88 trestního řádu, je pak třeba uvést, že k trestní součinnosti obžalovaného v případě komunikace mezi obžalovaným a obžalovanou [příjmení] nic stěžejního nepřináší, a v případě komunikace se třetími osobami ani přinášet nemohou, neboť nevypovídají nic o vztahu mezi obžalovanými a údajném návodu obžalované [příjmení]. Pokud byl zaznamenán hovor mezi obžalovaným a třetí osobou o tom, že si s některým žadatelem domluvil společnou schůzku, nevypovídá to nic o tom, zda se o jeho projekt následně zasazoval. Zajištěnou komunikaci s žadateli nebylo prokázáno, že by se obžalovaný se žadateli scházel za účelem dojednání či příslibu ovlivnění hodnocení jejich žádostí.

132. Sám obžalovaný uvedl ve své výpovědi, že žadatelé o dotaci se na něj někdy obraceli již z toho důvodu, že v minulosti o dotacích rozhodovala právě Národní rada pro sport, jíž byl členem. Z provedených odposlechů pak vyplývá, že pokud se na něj někdo z žadatelů či jeho známých v tomto ohledu obrátili, nechával jejich žádost často bez odpovědi. Nelze přehlédnout ani to, že obžalovaný působil jako zástupce fotbalového prostředí dlouhodobě a drtivá většina zástupců klubů jej vnímala zejména z pozice předsedy FAČR, jako člověka, který se vždy aktivně zasazoval o prospěch fotbalového sportu v ČR. Obžalovaný tak uzavírá, že závěry soudu I. stupně o návodu obžalovaného jsou ve zřejmém rozporu s provedeným dokazováním i se samotným odůvodněním napadeného rozsudku.

133. K údajné vazbě obžalovaného na společnost AGRO CS a.s., EKKL a.s., INSKY spol. s r.o., MND a.s. a SYNER s.r.o., kterou si soud I. stupně v některých případech vypomáhá, aby odůvodnil údajnou motivaci obžalovaného, lze uvést, že samotná spolupráce s těmito subjekty nevypovídá nic o samotném návodu obžalované [příjmení]. Důvodem komunikace s těmito subjekty byly standardní dlouhodobé sponzorské vztahy mezi FK Jablonec a těmito společnostmi, což bylo prokázáno svědeckými výpověďmi, ale i provedenými odposlechy. Zástupce společnosti EKKL a.s. nepotvrdil, že by jimi realizované projekty měly být obžalovaným tlačené. V případě společností AGRO CS a.s., INSKY spol. s r.o. a SYNER s.r.o. nebyly provedeny ani výsledky jejich zástupců, v tomto ohledu tedy nebylo dokazování provedeno vůbec nebo jen velmi nedostatečně. Doporučení některých těchto dodavatelů dalším osobám se pak jeví jako logické, pokud s nimi měl obžalovaný dobré zkušenosti co do kvality a dodání požadovaného díla.

134. Obžalovaný navrhuje doplnit dokazování listinami, které svědčí o dlouhodobé sponzorské spolupráci mezi FK Jablonec a výše uvedenými subjekty, a to bez ohledu na jakékoliv dotační řízení. V řadě případů se jednalo o více jak desetiletou spolupráci. Je třeba zdůraznit, že ve sportovním prostředí jsou sponzorské vztahy nejen naprosto běžné, ale i žádoucí, neboť bez jejich finanční podpory by sportovní kluby nemohly fungovat. Z pouhé existence sponzorských vztahů tak nelze dovozovat nic protiprávního. Seznam listin - sponzorských smluv, jakož i listiny samotné, tvoří přílohu jeho podání.

135. Konečně k údajné motivaci obžalovaného a k „využití výhod vzniklých v souvislosti se zmanipulováním rozdělování finančních prostředků k prospěchu svému a dalších osob“ lze uvést, že v řadě případů ani údajně preferované žadatele neznal, neměl s nimi žádný vztah, a tím pádem ani motivaci se o jejich projekty jakkoliv zasazovat. O jaké výhody pro obžalovaného mělo jít, ostatně napadený rozsudek ani blíže nerozvádí.

136. Dále se obžalovaný [příjmení] v odůvodnění svého odvolání vyjadřuje k právní konstrukci trestného činu zjednaní výhody při zadávání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 trestního zákoníku. Obžalovaná [příjmení] se měla dopustit jednání bezprostředně směřujícího k tomu, aby v souvislosti s veřejnou soutěží v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému prospěch zjednala některému soutěžiteli výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů a čin spáchala jako pořadatel a vyhlášovatel veřejné soutěže a způsobila takovým činem značnou škodu a získala takovým činem pro jiného značný prospěch. Obžalovaný namítá absenci znaku veřejné soutěže, který je nezbytný pro naplnění objektivní stránky trestného činu podle § 256 trestního zákoníku. Veřejná soutěž je chápána jako jakákoli soutěž, pokud splňuje základní znaky spočívající ve veřejném vyhlášení a v možnosti účasti neomezeného okruhu subjektů. Tento názor deklaroval Nejvyšší soud v usnesení ze dne 24. června 2009 sp. zn. 5 Tdo 572/2009, jehož podstatou bylo mj. posouzení veřejné soutěže na odkup majetku úpadce. Na zmíněné rozhodnutí navazuje nepublikované usnesení Ústavního soudu ze dne 25. ledna 2012, sp. zn. II. ÚS 2708/09 (jedná se o stejnou věc). Soud I. stupně uvedenými rozhodnutími odůvodňuje naplnění znaku veřejné soutěže i v případě dotačního řízení (bod 499 napadeného rozsudku). Dále soud odkazuje na rozhodnutí sp. zn. 5 Tdo 386/2015, které se týká řízení o veřejné nabídce u pozemkového fondu. Obžalovaný má za to, že tato rozhodnutí sice rozšiřují výklad pojmu veřejná soutěž i nad rámec současných definic v občanském zákoníku či zákonu o zadávání veřejných zakázek, nestanoví však nic o tom, že se o veřejnou soutěž jedná i v případě dotačního řízení. Podle názoru obžalovaného tak nelze citovanou judikaturu bez další právní úvahy aplikovat na danou situaci.

137. Veřejná soutěž vzniká na základě jednostranného neadresovaného právního jednání, kterým fyzická nebo právnická osoba vyhláší soutěž na určité dílo nebo výkon, za což slibuje odměnu. V dotačním řízení se však nejedná o dodávku jakéhokoli protiplnění, díla, či výkonu, jde toliko o přerozdělení dotačních prostředků ze státního rozpočtu. V tomto směru tak dotační řízení nesplňuje definici veřejné soutěže. Podle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. června 2020, sp. zn. 5 Tdo 592/2020, je zásadní, aby v rámci veřejné soutěže vzniklo skutečné konkurenční prostředí mezi soutěžiteli, což je nutností pro to, aby zadavatel mohl vybrat pro něj tu nejvýhodnější nabídku.

138. V případě dotačního řízení však nelze hovořit o konkurenčním prostředí ani o soutěžitelích. Žadatelé totiž nejsou v konkurenčním vztahu a nesoutěží mezi sebou se svými nabídkami o možnost dodat dílo či služby. V dotačním řízení se nevybírá jediný vítěz s nejlepší nabídkou. Podstatou dotačního řízení je přidělení dotace za předem daných podmínek. Pokud žadatel splní dotační podmínky, je mu dotace přiznána. Ani podle těchto kritérií vyslovených Nejvyšším soudem se tak v případě obžalovaného o veřejnou soutěž nejedná.

139. Obžalovaný dále polemizuje s názorem soudu I. stupně v napadeném rozsudku (bod 504), že by existoval bezpečně ustálený názor, že trestněprávní obsah pojmu veřejná soutěž není úzce svázán s veřejnou soutěží, jak ji rozumí civilní právo. Naopak, rozhodovací praxe Nejvyššího i Ústavního soudu posuzovala otázku veřejné soutěže téměř výhradně tam, kde mezi subjekty existoval soukromoprávní vztah. Dotační řízení a výsledné rozhodnutí či smlouva o poskytnutí dotace je však vztah veřejnoprávní, vzniklý na základě zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech. I tento rozdílný charakter svědčí podle názoru obžalovaného o tom, že dotační řízení nemá charakter veřejné soutěže.

140. Vzhledem k výše uvedenému má obžalovaný za to, že žadatele o dotaci ani nelze označit za soutěžitele ve smyslu § 256 trestního zákoníku. Soutěžitelem je fyzická nebo právnická osoba účastnící se veřejné soutěže o nejvýhodnější nabídku jako navrhovatel, tj. osoba, která podala do soutěže návrh na uzavření smlouvy podle vyhlášených podmínek vyhlášovatelem. Z této definice je zřejmé, že žadatele nelze považovat za soutěžitele, jelikož v dotačním řízení nepodávali nabídku, nýbrž žádost o poskytnutí dotace, ani návrh na uzavření smlouvy.

141. Obžalovaný se měl podle napadeného rozsudku dopustit návodu ke shora uvedeným trestným činům, ve všech případech ve stadiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku. Podle názoru obžalovaného lze s ohledem na charakter stíhaného jednání obžalovaných zvážit otázku, zda je možný v tomto konkrétním případě jednočinný souběh těchto trestných činů. Ten je totiž vyloučen vždy tam, kdy je škodlivost činu pro společnost již dostatečně vystižena posouzením skutku podle jednoho z několika ustanovení na něj dopadajících. V případě obžalovaných lze s ohledem na konkrétní okolnosti usuzovat, že došlo k faktické konzumpci trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, 3 trestního zákoníku a jejich jednání by mělo být posouzeno toliko podle ustanovení § 256 odst. 1, 2 písm. a), písm. b), písm. c) a § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), písm. b) trestního zákoníku. Faktická konzumpce vylučuje jednočinný souběh trestných činů, pokud jeden z nich je prostředkem relativně malého významu ve srovnání se základním deliktem cílovým nebo vedlejším, málo významným výsledkem základního deliktu cílového. Předpoklady faktické konzumpce jsou vytvořeny faktickým průběhem páčání trestných činů, kdy jen s přihlédnutím k jejich povaze a závažnosti je možné dojít k závěru o tom, zda je trestný čin prostředkem jen relativně malého významu ve srovnání se základním trestným činem nebo vedlejším, málo významným produktem základního trestného činu. Tyto předpoklady neplynou z poměru konkurujících si skutkových podstat, resp. právních kvalifikací činů pachatele.

142. V důsledku faktické konzumpce, „konzumuje“ základní cílová právní kvalifikace činu právní kvalifikaci méně významnou, tzn. prostředčnou nebo výsledčnou, dopadající na čin buď jako prostředek, či jako výsledek deliktu základního, cílového, takto posuzovaného z hlediska pachatele, a především pak z hlediska materiální stránky konkurujících si deliktů.

143. Z hlediska materiální stránky je v daném případě společenská škodlivost trestných činů podle § 256 a § 329 trestního zákoníku, s ohledem na jejich povahu a závažnost ve smyslu jeho § 39 odst. 2, výrazně vyšší než v případě trestného činu podle § 220 trestního zákoníku. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. V tomto směru je třeba vyzdvihnout právě údajný záměr a cíl obžalované [příjmení].

144. Popis skutkového děje v napadeném rozsudku působí tak, že právní kvalifikace podle § 220 trestního zákoníku byla toliko nezamýšleným výsledkem cílového jednání obžalované. Skutečným a jediným cílem obžalované mělo být podle napadeného rozsudku ovlivnění veřejné soutěže a preference konkrétních žadatelů o dotaci v rámci vyhlášení státní podpory sportu pro rok 2017 - investiční prostředky, program 133510. Toto jednání přitom plně spadá pod právní kvalifikaci trestných činů podle § 256, event. podle § 329 trestního zákoníku. Trestný čin podle § 220 byl tedy pouze vedlejším, málo významným výsledkem základního deliktu cílového. Z toho důvodu má obžalovaný za to, že jednočinný souběh trestných činů podle § 256 a § 329 trestního zákoníku s trestným činem podle § 220 trestního zákoníku je vyloučen z důvodu faktické konzumpce jeho skutkové podstaty výše uvedenými trestnými činy. Jednání popsané v napadeném rozsudku by tak mělo být v případě naplnění všech znaků skutkových podstat posouzeno nanejvýš podle ustanovení § 256 a § 329 trestního zákoníku.

145. V odůvodnění svého odvolání dále obžalovaný uvádí, že je přesvědčen, že u většiny důkazů došlo při jejich opatrování a provádění k takovým porušením právních předpisů, které mají povahu podstatné vady řízení. Takto získané poznatky nemohou být v trestním řízení vůbec použity.

146. Z judikatury Nejvyššího soudu vyplývá, že je nepřípustné, aby teprve na základě povoleného odposlechu či záznamu telekomunikačního provozu (dále jen, „odposlech a záznam“) byly získávány prvotní informace o tom, zda se odposlouchávaná osoba mohla dopustit trestného činu. Jedná se o praxi, kterou Nejvyšší soud označuje jako tzv. rybaření.

147. Poznatek o případné trestné činnosti musí totiž vydání příkazu k odposlechu či záznamu předcházet. Zároveň je však třeba, aby byl tento zpráva validní, tj. pocházel ze spolehlivého

zdroje a byl dostatečně přesvědčivý. Odposlech či záznam jsou ve své podstatě velmi invazivními zásahy do lidského života, proto je třeba užívat je pouze v odůvodněných případech a nesmí docházet k jejich zneužívání. Zmíněnou spolehlivost a přesvědčivost musí navrhuující státní zástupce osvědčit i soudci, který odposlech nařizuje. V žádném případě se nemůže jednat o pouhou spekulativní konstrukci, byť vedenou, užitečným záměrem“.

148. Obžalovaný má za to, že počáteční odposlechy v jeho věci byly právě oním rybařením, neboť orgány činné v trestním řízení podle všeho konkrétní poznatek o údajné trestné činnosti neměly a snažily se jej tímto postupem teprve získat. K zahájení úkonů trestního řízení došlo dne 14. listopadu 2016. Žádost policejního orgánu o vydání příkazu k odposlechu a záznamu byla učiněna již v ten samý den (následoval návrh státního zástupce a příkaz soudu). Policejní orgán však v tuto chvíli nedisponoval a z logiky věci ani nemohl disponovat poznatky odůvodňujícími závěr o opodstatněnosti takového úkonu. Záznam o zahájení úkonů trestního řízení (v rozsahu pouze jedné stránky) hovoří toliko obecně o jediném poznatku z operativně pátrací činnosti, aniž by tento poznatek jakkoli blíže konkretizoval. Dále uvádí toliko obecné informace k dotačnímu programu (zejm. výši rozdělení finančních prostředků a počet dotačních programů) a na závěr toliko bez dalšího konstatuje, že se má jednat o velmi sofistikovanou trestnou činnost. Skutkové okolnosti jsou podle názoru obžalovaného popsány velmi vágně a jejich vymezení neodpovídá náležitostí § 158 odst. 3 trestního řádu, neboť i podle odborné literatury musí jít o skutečnosti konkrétní. Takto toliko formálně zdůvodněné zahájení úkonů trestního řízení a vydání příkazu podle § 88 odst. 1, 2 trestního řádu by mohlo být použito v podstatě v jakékoli trestní věci, neboť není nic jednoduššího, než odkázat na „poznatek z operativně pátrací činnosti“. To by však zjevně popíralo smysl zmíněných institutů. Nutno dále uvést, že záznam o zahájení úkonů trestního řízení neobsahuje žádné konkrétní zdroje, které dokládají výše uvedená tvrzení. Způsob, jakým se policejní orgán o těchto poznatcích dozvěděl, je přitom povinnou náležitostí ve smyslu § 158 odst. 3 trestního řádu. Z uvedených důvodů má obžalovaný za to, že smyslem prvních nařízených odposlechů a záznamů bylo podle všeho právě tzv. rybaření, tedy postup nezákonný.

149. Ve značném počtu případů byly příkazy soudce k provedení odposlechu a záznamu, jemu předcházející návrhy státního zástupce a žádosti policejního orgánu, odůvodněny nedostatečně, neboť neobsahovaly veškeré zákonem požadované náležitosti. V odůvodnění musejí být uvedeny konkrétní skutkové okolnosti, které vydání příkazu, včetně doby jeho trvání, odůvodňují, dále zde musí být uveden účel odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, a také vysvětleny důvody, proč nelze sledovaného účelu dosáhnout jinak nebo proč by bylo jinak jeho dosažení podstatně ztížené. Ve fázi před zahájením trestního stíhání musejí příkazy obsahovat rovněž odůvodnění neodkladnosti nebo neopakovatelnosti úkonu ve smyslu § 160 odst. 4 trestního řádu. Teprve při splnění všech zákonem stanovených podmínek může být odposlech a záznam použit v trestním řízení jako důkaz. V trestním řízení proti obžalovanému uvedené podmínky mnohdy splněny nebyly. Za nejčastější nedostatky lze považovat absenci konkrétních skutkových okolností odůvodňujících délku trvání odposlechu, nezdůvodnění neodkladnosti a neopakovatelnosti úkonu či chybějící uvedení konkrétních skutečností, proč nelze sledovaného účelu dosáhnout jinak, případně, proč by jeho dosažení bylo podstatně ztížené. Mezi častá pochybení patří téměř doslovná rekapitulace části textu návrhu státního zástupce ze strany soudce místo uvádění jakýchkoli vlastních úvah. Jestliže daný příkaz veškeré nezbytné náležitosti neobsahuje, je nezákonný. Za nepřijatelnou je judikaturou považovaná rovněž situace, kdy byly do odůvodnění příkazu k odposlechu a záznamu převzaty téměř doslovně jednotlivé pasáže z návrhu státního zástupce. Rovněž tyto argumenty tak svědčí o nezákonnosti nařízených příkazů.

150. Podle § 88 odst. 1 věta druhá trestního řádu provádí odposlech a záznam pouze Policie České republiky. Výrok všech příkazů k odposlechu a záznamu v této trestní věci je však formulován tak, že podle § 88 odst. 1, 2 trestního řádu se příkazuje právnické osobě vykonávající telekomunikační činnost provést odposlech a záznam telekomunikačního provozu. Z uvedeného vyplývá, že povinnost provést odposlech a záznam uložil soud v rozporu s citovaným ustanovením trestního

řádu soukromé právnické osobě a nikoli policejnímu orgánu. Právnická osoba vykonávající telekomunikační činnost může být příslušným orgánem činným v trestním řízení maximálně požádána o součinnost při provádění odposlechu, nesmí jí však být uloženo, aby takový úkon prováděla sama. Srov. k tomu § 97 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích). Skutečnost, že takový postup je v rozporu se zákonem, potvrzuje ostatně i odborná literatura.

151. Navíc podle § 88 odst. 3 trestního řádu je policejní orgán v průběhu provádění odposlechu a záznamu povinen průběžně vyhodnocovat, zda i nadále trvají důvody, které vedly k vydání příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu. Pokud důvody pominuly, je povinen odposlech a záznam telekomunikačního provozu ihned ukončit, a to i před skončením doby uvedené v příkazu k jeho provedení. Je tedy otázkou, zdali tuto povinnost policejního orgánu měla suplovat právnická osoba, která se však s obsahem odposlechu či záznamu pochopitelně seznamovat nesmí, či zdali byl policejnímu orgánu výkon této povinnosti znemožněn.

152. Odposlechy a sledování osob a věcí, jak je uvedeno shora, nelze považovat za důkazy provedené způsobem souladným se zákonem. Na základě skutečností zjištěných jejich prostřednictvím orgány činné v trestním řízení dospěly k závěru o důvodnosti realizace sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1, 3 trestního řádu, tedy tzv. prostorového odposlechu. Nadto, v opatření soudce ze dne 8. prosince 2016, kterým bylo povolení ke sledování osob a věcí uděleno, je výslovně uvedeno, že samotná lokalita provádění předmětného odposlechu byla vytipována pomocí úkonů učiněných na podkladě příkazu k odposlechu ze dne 26. listopadu 2016, který, jak již bylo uvedeno výše, vykazuje podstatné vady způsobující nepřípustnost důkazů takto získaných. Již jen s ohledem na výše uvedené nejsou z hlediska trestního řízení obžalovaného přípustnými ani skutečnosti zjištěné pomocí takto uskutečněného prostorového odposlechu. Podle důkazní teorie totiž výskyt nezákonného důkazu způsobuje nepoužitelnost důkazů, jež jsou od nezákonného důkazu kauzálně odvozeny. V takovém případě je třeba se zabývat tím, zda konkrétní důkaz, resp. informaci z něj, by bylo možno obstatat i bez skutečností zjištěných z odposlechu a záznamů telekomunikačního provozu a ze sledování osob a věcí, tj. procesně souladným způsobem. Za situace, kdy tomu tak není, nelze k takovým skutečnostem vůbec přihlížet.

153. V neposlední řadě je podle obžalovaného třeba upozornit na skutečnost, že taktéž opatření, kterým bylo vydáno povolení ke sledování osob a věcí, vykazuje řadu vad formálního charakteru. Zmínit lze především nedostatky odůvodnění spočívající v pouhé repetici návrhu státního zástupce či absenci zdůvodnění délky provádění daného úkonu. Lze tak shrnout, že odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu podle § 88 a násl. trestního řádu, jakož i sledování osob a věcí podle § 158d trestního řádu, byly v případě obžalované provedeny nezákonně. Informace získané na jejich základě tak nelze v trestním řízení použít jako důkaz.

154. K provedení odposlechu a záznamů podle § 88 a násl. trestního řádu, jakož i sledování osob a věcí pořízených podle § 158d odst. 1, 3 trestního řádu, mělo dojít v průběhu hlavního líčení konaného dne 31. srpna 2021. Z protokolu o tomto hlavním líčení plyne, že stranám byly podle § 213 odst. 1 trestního řádu předloženy k nahlédnutí protokoly o provedení těchto úkonů včetně DVD nosičů. V protokolu o hlavním líčení je konstatováno, že,, procesní strany nežádají čtení jednotlivých provedených důkazů“.

155. Navíc protokol ze dne 11. dubna 2018 obsahující konkrétní přepis obsahu jednotlivých záznamů nebyl v průběhu hlavního líčení proveden vůbec. K nahlédnutí tak byly stranám předloženy pouze protokoly deklarující, že k uskutečnění jednotlivých úkonů vůbec došlo, a DVD nosiče tyto úkony zachycující, to však pouze v rovině věcného důkazu.

156. Tomuto procesnímu postupu lze vytknout, že obhajobě sice byla poskytnuta možnost přečtení dokumentů zachycujících průběh provádění daných procesních úkonů, nikoliv však již přehrání konkrétních záznamů či alespoň přečtení faktického obsahu jejich přepisů.

157. V nastíněných souvislostech je nezbytné uvést, že v řízení před soudem se důkaz záznamem odposlechu telekomunikačního provozu provádí zásadně faktickým přehráním a poslechem zaznamenané nahrávky telefonického rozhovoru. Toto je základní způsob provádění důkazu. Provedení protokolu o pořízeném odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu postupem podle § 213 odst. 1 trestního řádu je přípustné pouze v případě, že žádná ze stran nepovažuje za nezbytné faktické přehraní zvukového záznamu odposlechu a takový způsob provedení tohoto důkazu nepožaduje. Jestliže jsou odposlechy telekomunikačních hovorů zajištěny v přípravném řízení provedeny jako věcný důkaz jejich pouhým předložením stranám k nahlédnutí ve smyslu § 213 trestního řádu, dochází k porušení principu bezprostřednosti, který patří mezi základní zásady trestního řízení.

158. Obžalovaný na základě shora uvedeného uzavírá, že důkazy plynoucí z odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu podle § 88 a násl. trestního řádu a sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1, 3 trestního řádu, nebyly ani zákonným způsobem provedeny.

159. V další pasáži svého odvolání se obžalovaný věnuje výhradám, týkajícím se zajištění digitálních stop. Poukazuje na to, že základní vlastností digitálních stop je jejich značná náchylnost k přepisu datového obsahu, z čehož pramení potřeba zvýšené ochrany takových stop, a to nejenom v okamžiku jejich vydání či odnětí z dispozice uživatele, ale i v průběhu zajištění stopy orgány činnými v trestním řízení až do okamžiku vrácení digitální stopy jejímu uživateli. Neodborným či jinak vadným zajištěním se digitální stopy znehodnocují a není možné důkazy z nich získané v řízení použít.

160. Pro zachování důkazního významu digitální stopy je nutné, aby byla v průběhu zajištění zaručena autenticita (zda se stopa prokazatelně nacházela na určitém místě) a integrita (zda nebyla elektronická stopa v průběhu řízení jakkoliv modifikována) každé digitální stopy. V případě datových stop se autenticita zásadně zajišťuje vyhotovením tzv. kontrolního součtu a jeho poznamenáním do protokolu o příslušném zajišťovacím úkonu. Vytvoření kontrolního součtu zaručuje komplexní shodu kopírovaných dat s jejich originálem a je nezbytným nástrojem pro zajištění autenticity počítačových dat. Nemají-li dvě digitální stopy stejný kontrolní součet, není možné je považovat za originál a kopii. Pokud není možné vytvořit kontrolní součet a bitovou kopii ihned po zajištění, je třeba vložit stopu do ochranného obalu. Tento zaručuje, aby k zajištěné elektronické stopě neměl nikdo přístup do doby, než bude kontrolní součet vytvořen (zpravidla soudním znalcem), a nemohlo tak dojít k přepisu datového obsahu na digitální stopě. Pokud digitální stopy nejsou po jejich zajištění vloženy do ochranného obalu a zapečetěny předtím, než je vytvořen jejich kontrolní součet, nelze zaručit, že obsah takové nechráněné digitální stopy odpovídá obsahu digitální stopy v okamžiku jejího zajištění (odnětí z dispozice jejího uživatele).

161. Integrita datových stop se zaručuje zásadně tím, že se při následné analýze dat vždy pracuje s duplikátem, tedy přesnou digitální reprodukcí všech vlastností stopy - binární kopíí originální digitální stopy. V projednávané věci přitom nebyly některé z digitálních stop uvedeným způsobem zajištěny. Jedná se konkrétně o:

- mobilní telefon Samsung černé barvy se stříbrným orámováním, s vloženou SIM kartou mobilního operátora Vodafone tel. č. [tel. číslo], IMEI č. 357011077953558, vydaný dle protokolu o vydání věci ze dne 3. května 2017 obžalovanou [příjmení],
- flash disk šedé barvy s nápisem Komora daňových poradců, odňatý při prohlídce jiných prostor a pozemků v sídle FAČR dne 3. května 2017.

162. V případě mobilního telefonu Samsung není z příslušného protokolu o vydání věci nikterak zřejmé, v jakém stavu byla stopa při vydání věci policejnímu orgánu. Není pořízena žádná fotodokumentace stopy. Flagrantním pochybením při zajištění pak je to, že podle protokolu o vydání věci nebyla stopa vložena do ochranného obalu (není uvedeno číslo obalu, ani číslo pečete jako v případě jiných zajištěných stop), ani nebyl vytvořen kontrolní součet a binární kopie digitální

stopy pro následnou analýzu dat. I s přihlédnutím k tomu, že policejní orgán disponoval PIN kódem k SIM kartě mobilního telefonu (a měl tak do něho přístup), není možné zaručit, že stopa nebyla v průběhu zajištění změněna.

163. Pro dokazování jsou tak poznatky z ní získané irelevantní. Jedná se zejména o informace získané z komunikačních aplikací WhatsApp, Viber či Threema, jakož i soubory vytěžené z mobilního telefonu, jejichž vyhodnocení provedl policejní orgán, který rovněž konkrétní data označil za zájmová. Pokud jde o flash disk šedé barvy, rovněž u něho nebyla provedena náležitá fotodokumentace. Stejně jako u mobilního telefonu výše, ani zde nebyl proveden kontrolní součet a bitová kopie stopy pro další analýzu dat, a stopa zároveň nebyla vložena do ochranného obalu, který by ji chránil proti přepisu dat. Není možné hovořit o tom, že by stopa poskytovala spolehlivý podklad pro další dokazování.

164. Ani důkazy z této stopy získané tak není možné v řízení použít. Jedná se zejména o informace, ze kterých policejní orgán dovodil úzký kontakt obžalovaného s osobami z MŠMT již při předchozím rozdělování investičních dotací v rámci programu č. 133512. Ač byl k podání znaleckých posudků na vytvoření bitových kopií obou výše uvedených stop a následnou analýzu dat přibrán soudní znalec [příjmení] [jméno] [příjmení], Ph.D., je tento znalec schopen zaručit pouze to, co se s digitálními stopami dělo od jejich předání jeho osobě dále, tedy od 10. května 2017 do budoucna. Tento znalec však není schopen zaručit, že stopy nebyly změněny v mezidobí od jejich zajištění policejním orgánem (3. května 2017) do jejich předání tomuto znalci (10. května 2017). V období od 3. do 10. května 2017 tak stopy nebyly nijak chráněny proti přepisu dat a mohly být změněny (resp. není možné prokázat, že digitální stopy mají totožný obsah jako při jejich získání od oprávněných uživatelů). Ze všech výše uvedených důvodů je obžalovaný přesvědčen, že k uvedeným digitálním stopám a důkazům z nich získaných by nemělo být v projednávané věci přihlíženo.

165. Obžalovaný ve svém odvolání rovněž poukazuje na to, že soud I. stupně neprovedl důkazy, které jsou však podle jeho názoru zásadní pro úplné zjištění skutkového stavu. Soud I. stupně v bodu 400 na straně 102 napadeného rozsudku uvedl, že návrhy obžalovaných [příjmení], [příjmení] a státního zástupce na výslech svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] považoval z pohledu přínosu pro dokazování za zcela nadbytečné, navíc ze strany žádného navrhovatele nebylo soudu blíže sděleno, k jaké skutečnosti by měli svědci vypovídat a vnést tak do dokazování zásadní tvrzení. K tomu obžalovaný namítá opomenutí provedení důkazu výslechem zejména svědků [jméno] [příjmení], bývalého náměstka MŠMT a [jméno] [příjmení], bývalého předsedy FAČR, kteří by se mohli podrobně vyjádřit k procesu přidělování investičních dotací na MŠMT. K tomuto lze odkázat na nález Ústavního soudu ze dne 15. května 1997, sp. zn. III. ÚS 51/96, publikovaný ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu pod č. 57/1997, ve kterém Ústavní soud uvedl, že odmítnutí provést navržené důkazy musí být odůvodněno vyčerpávajícím a přesvědčivým způsobem prokazujícím nepotřebnost či nadbytečnost takového dokazování, obzvláště za situace, kdy existuje řada dalších skutečností vedoucích k důvodnému závěru, že celé trestní řízení nebylo vedeno objektivně a zjevně nerespektovalo základní zásady spravedlivého procesu.

166. Rovněž ve svém nálezu ze dne 18. března 2010, sp. zn. III. ÚS 3320/09, publikovaném ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu pod č. 60/2010 Ústavní soud zdůraznil, že v řízení před obecným soudem musí být dána jeho účastníkovi mj. i možnost navrhnout důkazy, jejichž provedení pro zjištění (prokázání) svých tvrzení pokládá za potřebné; tomuto procesnímu právu účastníka pak odpovídá povinnost soudu nejen o navržených důkazech rozhodnout, ale také - pokud jim nevyhoví - ve svém rozhodnutí vyložit, z jakých důvodů navržené důkazy neprovedl, resp. pro základ svých skutkových zjištění je nepřevzal; jestliže tak obecný soud neučiní nebo učiní nedostatečně, dochází při jeho rozhodování nejen k vadám spočívajícím v porušení obecných procesních předpisů, ale současně soud postupuje v rozporu se zásadami vyjádřenými v hlavě páté Listiny (především čl. 36 odst. 1 a čl. 38 odst. 2). Takzvané opomenuté důkazy, tedy důkazy, o

nichž v řízení nebylo soudem rozhodnuto, případně důkazy, jimiž se soud bez adekvátního odůvodnění nezabýval, proto téměř vždy založí nejen nepřezkoumatelnost vydaného rozhodnutí, ale současně též jeho protiústavnost.

167. Podle názoru obžalovaného soud I. stupně dostatečně nezdůvodnil odmítnutí návrhu na provedení výslechu navrhovaných svědků. Nelze se spokojit toliko s konstatováním, že obžalovaní svůj návrh nedostatečně zdůvodnili. Takový postup je v rozporu s konstantní rozhodovací praxí Ústavního soudu a zakládá porušení práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny a čl. 6 Úmluvy.

168. V odůvodnění svého odvolání se obžalovaný rovněž vyjadřuje k uloženým trestům. Trest zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu korporace či jeho člena, považuje za velmi široký a neodpovídá činnosti, za kterou soud I. stupně obžalovaného shledal vinným a je v rozporu s § 73 odst. 1 trestního zákoníku. Soud I. stupně uložení tohoto trestu odůvodnil tím, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil využívaje jednak své pozice ve spolku FAČR, jednak v souvislosti se svým působením v obchodní společnosti F klub Jablonec, a.s.

169. Činnost obžalovaného v obchodní společnosti F klub Jablonec, a.s., ovšem neměla žádnou souvislost s jednáním obžalovaného popsáním ve výroku o vině, a trest zákazu činnosti lze vyslovit jen ohledně takové činnosti, v souvislosti s níž se pachatel dopustil trestného činu. Jak dovodil ve své konstantní judikatuře Nejvyšší soud, tato souvislost musí být přímá, bezprostřední. Důsledkem takto zvolené formulace soudem I. stupně uloženého trestu zákazu činnosti by byla absolutní nemožnost obžalovaného účastnit se chodu jakékoliv korporace, ačkoliv jednání, pro které byl nepravomocně uznán vinným, souviselo pouze s jeho činností ve spolku Fotbalová asociace České republiky. Takto příliš široké určení může bezdůvodně omezovat pracovní, společenské a jiné uplatnění obžalovaného, stejně jako jeho resocializaci. Nelze přitom odhlédnout od důsledků, které by pro obžalovaného mělo samotné pravomocné odsouzení. Obžalovaný má tedy za to, že soud I. stupně uložení příliš široce vymezeného trestu zákazu činnosti porušil trestní zákon, čímž je dán odvolací důvod ve smyslu § 258 odst. 1 písm. d) trestního řádu.

170. S ohledem na výše uvedené důvody obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud v souladu s § 258 odst. 1 písm. b), c), d) a e) trestního řádu napadený rozsudek zrušil a podle § 259 odst. 3 trestního řádu za užití § 226 písm. b) trestního řádu sám ve věci rozsudkem rozhodl tak, že se obžalovaný zproští uje obžaloby, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem, alternativně, aby podle ustanovení § 259 odst. 1 trestního řádu vrátil věc soudu I. stupně.

171. Ke svému odvolání připojil obžalovaný [příjmení] [příjmení] jednak právní stanovisko prof. JUDr. [jméno] [příjmení], CSc., ze dne 18. května 2022, jednak odborné stanovisko JUDr. [jméno] [příjmení] ze dne 27. května 2022.

172. Právní stanovisko prof. JUDr. [jméno] [příjmení], CSc., se zabývá vztahem právní úpravy zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, a vybraných právních předpisů, k jejichž porušení měl obžalovaný [příjmení] [příjmení] údajně navádět obžalovanou [jméno] [příjmení]. Autor stanoviska dochází k závěru, že obžalovaná [jméno] [příjmení] nemohla porušit ustanovení o poskytování investičních dotací, neboť zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, neupravuje žádné konkrétní postupy, které by byly pro obžalovanou [jméno] [příjmení] závazné. Autor rovněž považuje za nesprávný závěr o vzniku škody. Stanovisko podporuje tvrzení obhajoby uvedené v odůvodnění odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] ze dne 11. května 2022.

173. JUDr. [jméno] [příjmení] se ve svém odborném stanovisku ze dne 27. května 2022 zabývá jednak otázkou, zda obžalovaní svým jednáním narušili hospodářskou soutěž, a jednak tím, zda bylo v řízení u soudu I. stupně jednoznačně prokázáno jednání obžalované [jméno] [příjmení] a obžalovaného [jméno] [příjmení] [jméno] soutěž nemohla být podle autora v daném případě narušena, neboť se o hospodářskou soutěž vůbec nejedná (nejsou naplněny znaky hospodářské soutěže). Dále dospěl autor k závěru, že provedenými důkazy nebylo prokázáno, že by obžalovaná

[jméno] [příjmení] zneužila svého úředního postavení k ovlivnění výsledků dotačního řízení. Ani jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] tak nemůže být posuzováno jako trestný čin. Stanovisko podporuje tvrzení obhajoby uvedené v odůvodnění odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] ze dne 11. května 2022.

Odvolání státního zástupce

174. Státní zástupce v odůvodnění svého odvolání poukazuje na to, že jeho odvolání, oznámené již v hlavním líčení konaném dne 26. listopadu 2021 směřuje proti všem výrokům uvedeného rozsudku, a to v neprospěch obžalovaných. V úvodu se zmiňuje o tom, že ve výroku napadeného rozsudku pod bodem A, došlo oproti podané obžalobě k výrazné změně popisu skutku, jednak co se týče výše způsobené škody a rozsahu opatřeného prospěchu a způsobení následku v podobě vážné poruchy v činnosti orgánu státní správy a jednak vypuštěním jednání spočívajícího v poskytnutí úplatku ze strany obžalovaného [jméno] [příjmení] a přijetí majetkového prospěchu ze strany obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení], přičemž tyto změny se promítly do právního posouzení jednání obžalovaných, neboť soud oproti obžalobě neshledal naplnění znaků kvalifikované skutkové podstaty zločinu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, dále naplnění znaků kvalifikované skutkové podstaty zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 4 trestního zákoníku a zločinu podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku.

175. Státní zástupce dále rekapituluje, že jeho odvolání podané v neprospěch obžalovaných směřuje proti následujícím výrokům napadeného rozsudku:

- 1) Ohledně obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení], [příjmení], a [jméno] [příjmení] do výroku o vině pod bodem A. napadeného rozsudku a do navazujících výroků o uložení úhrnných trestů a navazujícího výroku o náhradě škody.
- 2) Ohledně obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení], [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a spolku FAČR do výroku o zproštění pod bodem B. 1. napadeného rozsudku.
- 3) Ohledně obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení], [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení], Mgr. [jméno] [příjmení] a spolku ČUS do výroku o zproštění pod bodem B. 2. napadeného rozsudku.

I. Ke skutku pod bodem A. napadeného rozsudku

176. Státní zástupce souhlasí s hodnocením provedených důkazů soudem I. stupně ohledně skutku pod bodem A. napadeného rozsudku a s právními závěry, které soud I. stupně na základě těchto závěrů učinil o vině obžalovaných, kromě závěru, že:

- obžalovaní nenaplnili znak kvalifikované skutkové podstaty trestného činu dle § 329 trestního zákoníku a to způsobení vážné poruchy v činnosti orgánu státní správy (§ 329 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku),
- nedošlo ze strany obžalovaných k jednoznačnému ovlivnění, pokud jde o žádosti o dotační prostředky spolků TJ Přeštice, z.s., TJ Jiskra Domažlice, z.s., a TJ Slavia VŠ Plzeň, z.s.,
- obžalovaní se pokusili popsáním jednáním způsobit pouze škodu ve výši 175 899 090 Kč a pokusili se opatřit neoprávněný prospěch ve shodné výši a nikoli škodu a prospěch ve výši 454 000 000 Kč, tedy ve výši odpovídající celkové výši alokovaných finančních prostředků pro dotační Program 133510,
- obžalovaná [příjmení] za účelem toho, aby byly skutečně podpořeny takto vybrané projekty v případě investičního Programu 133510, sestavila v průběhu měsíce ledna roku 2017 expertní výběrovou komisi z osob, u kterých předpokládala na základě vlastní zkušenosti či doporučení dalších osob, že nebudou provádět objektivní hodnocení, a tyto osoby konzultovala kvůli riziku u

jednotlivých hodnotitelů ohledně loajality pouze s obžalovaným [jméno] [příjmení] a nikoli také s [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] ohledně loajality hodnotitele [jméno] [příjmení], vedoucího odboru vnitřní ekonomiky ČUS,

- obžalovaný [příjmení] [příjmení] neposkytl obžalované [jméno] [příjmení] úplatek v podobě hrazení nájmu bytu a poskytnutí dárkového poukazu na služby cestovní kanceláře ALEXANDRIA, spol. s r.o., za její činnost v souvislosti s rozhodováním o dotacích na podporu sportu, tudíž nenaplnil znaky zločinu podplacení dle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku a obžalovaná [jméno] [příjmení] nenaplnila znak kvalifikované skutkové podstaty trestného činu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 trestního zákoníku, a to přijmutí majetkového prospěchu v pozici úřední osoby za těchto okolností (§ 256 odst. 4 trestního zákoníku).

177. Ohledně uvedených bodů dle názoru státního zástupce nalézací soud pochybil v hodnocení zjištěných důkazů a rozhodl v rozporu s opatřeními a provedenými důkazy, jak je rozvedeno níže.

178. Nenaplnění znaku kvalifikované skutkové podstaty trestného činu dle § 329 trestního zákoníku v podobě způsobení vážné poruchy v činnosti orgánu státní správy, soud zdůvodnil tak, že k vážné poruše nedošlo, neboť MŠMT mělo celkem 7 sekcí skládajících se z odborů a oddělení a uvedená porucha se týkala pouze jedné sekce a z ní jen jednoho odboru. MŠMT hospodařilo pro rok 2017 s rozpočtem 8,6 mld. Kč a trestnou činností bylo ovlivněno jen 175 mil. Kč (2% z rozpočtu). Soud dále uvedl, že obžalovaní svým jednáním rozhodně negativně ovlivnili činnost ministerstva v rámci odboru sportu, ale nezpůsobili vážnou poruchu v činnosti ministerstva.

179. S uvedenými závěry podle státního zástupce nelze souhlasit, zejména proto, že soud naplnění znaků uvedené kvalifikované podstaty spojuje s požadavkem, aby se vážná porucha vztahovala na všechny činnosti daného správního orgánu a z nich plynoucí povinnosti, nebo pravděpodobně alespoň jejich většinu, přičemž však daná kvalifikovaná skutková podstata ani její doktrinální výklad rozhodně nespojuje stav vážné poruchy s úplnou paralýzou daného státního orgánu (neschopností plnit všechny činnosti daného orgánu státní správy), ale čistě s neschopností po určitou dobu plnit některé ze svých úkolů. Je zřejmé, že uvedená kvalifikovaná skutková podstata, by v případě přijetí výkladu nalézacího soudu, nemohla být u ústředních orgánů státní správy, jako jsou ministerstva, v podstatě nikdy naplněna, neboť tyto orgány plní celou řadu úkolů, často vzájemně nijak nesouvisejících. Takový výklad by nedůvodně preferoval pachatele popsané trestné činnosti (úřední osoby) ve větších orgánech státní správy, oproti těm menším, což rozhodně není důvodné, pokud chráněným zájmem je právě zajištění plnění konkrétních úkolů orgánů státní správy, u kterých došlo k vážné poruše. Uvedené lze podle státního zástupce ilustrovat na tom, že v současné době byla státní podpora sportu dle zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, svěřena samostatnému orgánu státní správy - Národní sportovní agentuře, ohledně které by bylo možné jak z hlediska personálního obsazení, rozpočtu i svěřených úkolů určit, že shodné jednání pachatelů, které by vedlo k znemožnění poskytování investičních dotací na podporu sportu po dobu jednoho roku, by skutečně paralyzovalo činnosti celého takového úřadu nebo jejich většinu. V případě Národní sportovní agentury by tak bylo posouzeno jednání pachatelů jako způsobení vážné poruchy v činnosti orgánu státní správy a případě pachatelů, kteří se shodného jednání dopustili ještě v době, kdy tyto úkoly byly svěřeny MŠMT, nikoli, což postrádá opodstatnění, neboť následek jejich jednání by byl zcela shodný. Lze rovněž připomenout, že shodná okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby, tedy způsobení vážné poruchy v činnosti orgánu státní správy, je obsažena v trestním zákoníku rovněž v ustanoveních o trestném činu maření úkolu úřední osoby z nedbalosti (§ 330 odst. 2 písm. a)) a o trestném činu šíření poplašné zprávy (§ 357 odst. 3 písm. d)) a o trestném činu neoprávněném přístupu k počítačovému systému a nosiči informací (§ 230 odst. 4 písm. c) trestního zákoníku), přičemž v prvním případě je s takovým jednáním spojena hrozba trestu odnětí svobody až na tři léta, v druhém a třetím případě je s takovým jednáním spojena hrozba trestu odnětí svobody až na pět let. V případě, že by bylo zamýšleno zákonodárcem definovat vážnou poruchou v činnosti orgánu státní správy, jako jeho úplnou paralýzu tak, aby

nebyl schopen plnit všechny své úkoly nebo jejich většinu, byl by nepochybně tak závažný následek sankcionován mnohem přísnějším trestem.

180. Soud pomíjí, že v důsledku jednání obžalovaných nedošlo k rozdělení investičních dotací na podporu sportu pro rok 2017 ve výši 454 mil. Kč a tudíž důsledkem jejich jednání nebylo pouze, jak uvádí, ovlivnění 175 mil. Kč. Přitom pro rok 2017 bylo plánováno rozdělení ještě dalších 200 mil. Kč na podporu sportu v investičních dotacích, kdy již MŠMT předložilo vládě návrh usnesení vlády České republiky (příloha č. 8, poř. č. 14, str. 101), kterým bylo v předkládací zprávě navrhováno navýšení celkové alokace Programu 133510 pro rok 2017 o 200 mil. Kč na 638 mil. Kč, k čemuž v důsledku jednání obžalovaných rovněž nedošlo.

181. Na základě rozhodnutí ministryně MŠMT ze dne 26. května 2017, č.j. MSMT-I 1778/2017-1, byl zrušen bez náhrady vyhlášený dotační Program 133510- materiálně technické základny sportu. Ministerstvo dále sdělilo (č. l. 7889-7893), že původní rozdělení finančních prostředků na podporu sportu v roce 2017 mělo probíhat v souladu s příslušnými právními předpisy, což se však stalo pouze v případě některých programů. V návaznosti na vedení trestního řízení a zjištění o netransparentním rozdělování dotací po 3. květnu 2017 přehodnotilo MŠMT dřívější rozdělení dotací a vybrané programy zrušilo. Z pohledu MŠMT došlo zejména k výraznému zpoždění ve vyplácení dotací na sport, kterému muselo předcházet u vybraných programů opětovné vyhlášení a posouzení nových žádostí. Závažnost způsobeného následku potvrdily rovněž výpovědi svědků při hlavním líčení jednak z řad zástupců MŠMT, a dále z řad zástupců žadatelů o dotace. Vzhledem k jednání obžalovaných byl zrušen investiční dotační Program 133510 a v daném roce již nebyl vůbec vypsán, tedy podpora sportu v této oblasti nebyla vůbec poskytnuta. V daném případě tak nastal stav vážné poruchy, kdy MŠMT vůbec v daném roce nebylo schopno realizovat investiční dotace. Přitom mezi tímto následkem a jednáním obžalovaných byla dána příčinná souvislost, kdy obžalovaní byli přinejmenším srozuměni s tím, že pokud by bylo zjištěno, jakým způsobem dochází k rozdělování finančních prostředků v daných dotačních programech, nemohly by být dotace proplaceny, event. by muselo být žádáno jejich vrácení, a vzhledem ke svému postavení si byli vědomi, o jak závažný a rozsáhlý proces by se jednalo.

182. K ovlivnění výběru žádostí o dotace pro spolky TJ Přestice, z.s., TJ Jiskra Domažlice, z.s., a TJ Slavia VS Plzeň, z.s., ze strany obžalovaných státní zástupce ve svém odvolání uvedl, že soud odůvodnil ohledně žádostí o dotace TJ Přestice, z.s., TJ Jiskra Domažlice, z.s., tím, že byt' obžalovaní zmiňovali tyto spolky jako preferované obžalovaným [příjmení] a byly rovněž spojeny se společnostmi navázanými na obžalovaného [příjmení] (společnosti I a INSKY). Konečné rozhodnutí o přidělení dotačních prostředků v těchto případech učinila ministryně [jméno] [příjmení], která udělila výjimku těmto žádostem z důvodu zvláštního zřetele, neboť se jednalo o financování druhé etapy výstavby a první etapa byla spolufinancována z dotace a dále se jednalo o stavby, které měly sloužit ke konání mezinárodní sportovní akce (Mistrovství Evropy žen ve fotbale do 17 let), jejímž partnerem je MŠMT a tudíž slouží k podpoře sportu dětí a mládeže a podpoře reprezentantů České republiky. V případě neposkytnutí dotace by bylo ohroženo konání tohoto mistrovství. Veřejné zakázky na realizaci těchto staveb byly zadány jako celek, ale spolufinancování z dotačních zdrojů probíhalo ve dvou etapách. Vzhledem k neposkytnutí dotace se spolky dostaly do finančních problémů a financování bylo nakonec zajištěno pomocí zdrojů od FAČR a Plzeňského kraje. Soud uvádí, že výjimky byly ministryní podepsány až dne 7. března 2021, tedy po závěrečném zasedání komise. Soud uvedl, že z dokazování je zřejmé, že ministerstvo na dostavbě takových sportovních areálů zájem mělo, jak vyplývá i ze samotného odůvodnění výjimek. Soud tedy nepovažoval žádosti TJ Přestice, z.s., a TJ Jiskra Domažlice, z.s., za žádosti, jejichž úspěch byl primárně ovlivněn protiprávním jednáním obžalovaných, tak jak je o tom přesvědčen v případě předchozích subjektů.

183. S uvedenými závěry nalézacího soudu se podle státního zástupce nelze ztotožnit, neboť soud dovozuje skutečnost, že dané projekty nebyly zvýhodněny obžalovanými oproti jiným žádostem pouze z toho, že uvedené projekty byly stavbami, na jejichž podpoře mělo ministerstvo zájem a

plnily důležitou funkci. K tomu je nutné uvést, že všechny projekty, ohledně kterých žadatelé žádali poskytnutí dotace, měly plnit účel, který by byl v souladu se zájmy ministerstva na podporu sportu vyjádřenými v zákoně č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu a v navazující koncepci rozvoje sportu Sport 2025. Všechny projekty, na které byla žádána dotace z tohoto programu, měly sloužit k rozvoji sportu v České republice a právě výběrové dotační řízení, které obžalovaní tak zásadně ovlivnili, mělo na základě předem daných kritérií (kam patřila i podpora sportování mládeže a podpora reprezentace) transparentně a nediskriminačně určit, které z podaných žádostí plní tento účel nejlépe a tyto žádosti měly být vybrány, což se však vzhledem k jednání obžalovaných nestalo a byly naproti tomu vybrány ty, které obžalovaní nezákonně zvýhodnili.

184. Podstatné je, že na poskytnutí dotace nebyl právní nárok. Poskytnutím dotace na první etapu rekonstrukce stadionů v [email] 1772 a Domažlicích nevznikal ani právní ani žádný morální nárok na poskytnutí dotace na druhou etapu. I poskytnutí dotace na druhou etapu mělo být podmíněno splněním základních podmínek (přínejmenším formálních požadavků) pro poskytnutí dotace, což mělo být ověřeno v dotačním procesu, což se díky činnosti obžalovaných nestalo. V případě neposkytnutí dotace mohli žadatelé nerealizovat danou stavbu nebo zajistit její financování z jiných zdrojů, jak se následně v těchto případech i stalo. Závazek FAČR pro Unii evropských fotbalových asociací k zajištění odpovídajících hřišť pro mistrovství, byl závazkem FAČR a nevytvářel žádný závazek MŠMT k poskytnutí dotace na druhou etapu rekonstrukce. Řadě žadatelů (bylo jich 1200) také nebyla poskytnuta dotace, ačkoliv žádali na další etapy rekonstrukce svých sportovišť. Řadě dalších žadatelů nebyly uděleny výjimky ze strany ministryně, ačkoliv o ně žádali z obdobných důvodů, a obžalovaná [příjmení] ani ministryni udělení výjimek v případech, kdy na tom neměli zájem obžalovaní [příjmení] či [příjmení], nenavrhovala.

185. Podle státního zástupce v daném případě bylo provedenými důkazy jednoznačně prokázáno, že důvodem zvýhodnění těchto projektů byl zájem [jméno] [příjmení], což dokládají zejména výstupy sledování bytu a záznamy telekomunikačního provozu. V této souvislosti státní zástupce odkazuje na hovor mezi [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] z 27. ledna 2017, kdy řešili TJ Přestice, z.s., a [příjmení] [příjmení] požadoval pro něj dotaci, považoval to za mandatorní výdaj, neboť se jednalo o mistrovství Evropy a současně to vnímal jako zájem [jméno] [příjmení]. Dne 1. února 2017 byla opětovně zaznamenána komunikace mezi [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], při níž řešili TJ Přestice, z.s., kdy [příjmení] [příjmení] trval na tom, že je tam musí nechat. Dne 8. února 2017 a 15. února 2017 byly zadokumentovány hovory mezi [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] na stejné téma, v nichž [příjmení] [příjmení] znovu zdůrazňoval zájem na dotacích pro Přestice a Domažlice. Žádost TJ Přestice, z.s., měla uvedenou rovněž [jméno] [příjmení] na seznamu zajištěném v jejím notebooku pod bodem 40. K tomu státní zástupce dodává, že uvedení žadatelé sice podali žádost o udělení výjimky, ale z Metodických pokynů Programu 133510, konkrétně dle ustanovení v článku 3 vyplývalo, že výjimky z pravidel stanovených tímto vyhlášením mohly být MŠMT uděleny na základě žádosti žadatele, a to k podílu spoluúčasti, ke změně finančního objemu, resp. technické dokumentace, zejména s ohledem na výsledky výběrového řízení nebo ke změně termínu dokončení investiční akce. Výjimka tedy neznamenal, že by žádost vůbec neměla být hodnocena, ale že mohla být překročena nějaká podmínka, v tomto případě taková, že žadatel žádal o poskytnutí dotace na více než 70% celkových nákladů projektu. V udělování výjimky se pak intenzivně angažovala [jméno] [příjmení], která řešila znění výjimek, neboť to bylo vráceno [jméno] [příjmení] z MŠMT, současně ministryni nebyl znám fakt, že výjimka je udělena i z expertního hodnocení, jak vyplývá z výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení] v přípravném řízení i v hlavním líčení (zde jí byla předestírána výpověď z přípravného řízení), kdy uvedla, že až po zahájení policejního vyšetřování se dozvěděla, kdy ministerstvo provádělo zpětnou kontrolu a o té věci hovořila s [jméno] [příjmení], že dané výjimky související s mistrovstvím žen do 17 let se týkaly nejen výjimek ze spoluúčasti, ale také z expertního hodnocení. Výjimky ministryně podepsala, když [jméno] [příjmení] a náměstkyně na její přímou otázku, zda jsou výjimky v pořádku, uvedli, že ano. Domnívala se, že se jedná o výjimky ze spoluúčasti nebo

spolufinancování. Ohledně rozhodování o výjimkách dále uvedla, že neměla pravomoc učinit výjimku v rozhodnutí, ale výjimku z nějakého pravidla, jak se uplatní, či jakým způsobem. V tom kritériu by došlo k výjimce, ale celkové hodnocení by bylo dle dotačního postupu. MŠMT k poskytování výjimek v rámci dotačního investičního Programu 133510 MŠMT sdělilo na č. 1 8084-8092, že vyhlášení programu umožňovalo k žádosti žadatele udělit výjimku z některé podmínky pro poskytování dotace, tedy výjimku k podílu spoluúčasti, k změně finančního objemu, resp. technické dokumentace, nebo ke změně termínu dokončení investiční akce. Dle organizačního řádu MŠMT žádost o výjimku zpracoval příslušný referent ([příjmení]) a předložil ji vedoucímu oddělení ([příjmení]), řediteli odboru (Bříza), náměstkovi pro řízení sekce ([příjmení]) a ministrovi ([příjmení]) k podpisu. Výjimka bylo dle předložených podkladů, referátníků a rozhodnutí ze strany ministryně podepsáno celkem pět, kdy z toho tři se týkaly staveb v areálu Račice a dvě se týkaly staveb fotbalových stadionů v [email] 1772 a Domažlicích. Dále byly dle sdělení MŠMT připravovány v souvislosti s plánovaným navýšením finanční alokace Programu 133510 o cca 150 000 000 Kč další tři výjimky pro města Jeseník, Dobruška a Hlinsko. Tyto výjimky však nebyly ze strany ministryně podepsány a jejich administrace byla zastavena. Žádná z výše uvedených žádostí o dotace nebyla vůbec hodnocena v procesu hodnocení žádostí v tomto dotačním programu.

186. V případě dalších zvýhodněných žádostí o dotaci dle předložené dokumentace proběhl dotační proces formálně řádně (předkládací referátníky podepsali za správnost svědek [příjmení], obžalovaný [příjmení] a obžalovaná [příjmení], případně i referenti odboru sportu, rozhodnutí podepsala řádně obžalovaná [příjmení]), nicméně provedené důkazy dokládají, že skutečné rozhodnutí o výběru těchto projektů proběhlo zcela neformálně na základě nezákonné dohody obžalovaných [příjmení] a [příjmení]. Z uvedených důvodů nelze ze skutečnosti, že poskytnutí výjimek bylo, co se týče formálního procesu předkládání k podpisu ministryně realizováno standardním způsobem, dovozovat, že v daném případě nemohlo dojít k nezákonnému zvýhodnění, které dokládají výše rekapitulované důkazy. I v těchto případech platí, že konečné rozhodnutí o poskytnutí dotace učinila obžalovaná [jméno] [příjmení], v jejíž pravomoci rozhodnutí o poskytnutí dotace bylo a nikoli ministryně svým rozhodnutím o udělení výjimky z metodiky pro poskytování dotací, neboť rozhodnutí o udělení výjimky se týkalo pouze toho, že ohledně projektu, kterého se výjimka týkala, bylo umožněno překročit některé požadavky dotační výzvy (například maximální výši dotace, výše spoluúčasti atd.). Rozhodnutí o udělení výjimky pro ministryni připravovala právě obžalovaná [příjmení] a tato doporučovala a navrhovala udělení výjimek právě v těch případech, kdy na tom měla zájem ona nebo obžalovaný [příjmení]. Obdobně se pokusila obžalovaná [příjmení] zajistit udělení výjimky pro atletický tunel v Nymburku ve sportovním centru ČUS v Nymburku, o což jí žádal [příjmení], ale úředník odboru sportu [jméno] [příjmení] udělení výjimky rozporoval s odkazem na výstupy kontroly NKÚ v předkládacích materiálech, a proto ji ministryně odmítla podepsat (k tomu hovor obžalovaných [příjmení] a [příjmení] z 9. prosince 2016). Svědek [příjmení] i z těchto důvodů byl považován obžalovanými [příjmení] a [příjmení] za problematického a snažili se ho (úspěšně) zbavit. Zvýhodnění při udělování výjimek žádal obžalovaný [příjmení] po obžalované [příjmení] i v jiných případech, například dle výstupů sledování bytu ze dne 24. ledna 2017 žádal, aby FAČR dostal výjimku od ministryně na výši spoluúčasti (30%) v neinvestičním programu na podporu významných sportovních akcí právě na akci Mistrovství Evropy v ČR hráček do 17 let alespoň na spoluúčast 15% jako v minulém roce. Samo rozhodnutí o výjimce tedy v žádném případě nevylučuje, že se jednalo o projekty, které byly nezákonně zvýhodněny obžalovanými.

187. Ohledně [příjmení] [jméno] [příjmení] [jméno], z.s., nalézací soud uvedl, že ohledně této žádosti o dotaci nebylo prokázáno ovlivnění ze strany obžalovaných, neboť ze záznamu o telekomunikačním provozu ze dne 12. února 2017 uskutečněným mezi obžalovaným [příjmení] a svědkem [příjmení], tak z obsahu hovoru o regionálních programech a setkání s obžalovanou nelze dovodit protěžování žádosti daného spolku. Shodně tak nelze dle soudu učinit ze záznamu o

sledování ze dne 1. února 2017, kdy se obžalovaní v bytě baví o žádostech o dotaci. Podle státního zástupce právě z výše uvedených důkazů vyplývá v souvislosti s dalšími důkazy a celkovým hodnocením věci, že na přidělení této dotace měl osobní zájem [příjmení] pro [příjmení], prezidenta Českého tenisového svazu, který ho kontaktoval - [jméno] [příjmení] uváděla, že na „tenis v Plzni“ musí něco dát a [příjmení] ji přesvědčoval, že to musí udělat“. V seznamech dotací, kterými disponovala obžalovaná [příjmení] a nad kterými obžalovaní preferované žádosti o dotace probírali, přitom žádný jiný subjekt odpovídající žádosti tenisového klubu v [obec] než žádost [příjmení] [jméno] [příjmení] [jméno], z.s., nebyl, tudíž se jedná o nezaměnitelnou identifikaci. Žádný subjekt odpovídající, tenisu v [obec]“ nebyl ani v ostatních žádostech o dotaci, které prošly formální kontrolou a byly následně bodovány externisty z expertní komise. Z výslechu svědka [příjmení] při hlavním líčení bylo zjištěno, že tento zná obžalovaného [příjmení] velmi dobře, mají přátelský vztah.

188. V další části odůvodnění svého odvolání se státní zástupce zabývá otázkou výše způsobené škody a opatřeného prospěchu, ke kterým jednání obžalovaných bezprostředně směřovalo. Nalézacímu soudu vytýká, že se v odůvodnění napadeného rozsudku nijak nevyjádřil k tomu, proč oproti podané obžalobě dospěl k závěru, že obžalovaní se pokusili popsaným jednáním způsobit pouze škodu ve výši 175 899 090 Kč a pokusili se opatřit neoprávněný prospěch ve shodné výši a nikoli škodu a prospěch ve výši 454 mil. Kč, tedy ve výši odpovídající celkové výši alokovaných finančních prostředků pro dotační Program 133510. Již z uvedeného důvodu je v této části napadený rozsudek nepřezkoumatelný. Lze pouze dovozovat, že soud dospěl k této částce, jako k součtu hodnot 18 žádostí o dotace, u kterých dovedl, že pouze tyto obžalovaní nedůvodně zvýhodnili. Soud se však nijak nevypořádal s tvrzením obžaloby založeném na konkrétních, v hlavním líčení provedených důkazech, že obžalovaní vytvářeli a pečlivě přepočítávali seznam zvýhodněných žádostí, který zahrnoval žádosti v celkové hodnotě odpovídající celkové alokaci uvedeného dotačního Programu 133510, což bylo v dané době 454 mil. Kč. Vůbec tedy neuvažovali, že by mohl být vybrán nějaký projekt, který oni předem nevyberou a který by bylo vhodné vybrat kvůli jeho kvalitám. Zcela svévolně si pak dle svých preferencí určovali nejen, které projekty ze všech přihlášených budou zvýhodněny a následně vybrány, ale rovněž které projekty z preferovaných a zvýhodňovaných budou vybrány a uspokojeny, přičemž vycházeli zejména z toho, kdo z osob stojících dle jejich názoru za takovými projekty, bude ochoten tolerovat nevybrání tohoto projektu a kdo by jim mohl způsobit problémy. Rovněž již předem počítali s tím, že i další preferované projekty, které nebudou při tomto vyhlašování (kole) uspokojeny, budou zvýhodněny a vysoce obodovány, tak aby je bylo možné bez dalšího posuzování uspokojit z tzv. zásobníku v případě, že bude, jak bylo plánováno a navrženo ze strany MŠMT vlády, zvýšena finanční alokace prostředků pro tento dotační program pro rok 2017 o 200 mil. Kč, případně že budou uspokojeny z dalšího vyhlášeného investičního programu s finanční alokací 3,5 mld. Kč, jehož vyhlášení obžalovaná [jméno] [příjmení] plánovala na červen 2017. [příjmení] v tomto směru vyrozumívala i neúspěšné preferované žadatele. [příjmení] [příjmení] uváděl, že takto uklidňoval preferované žadatele, které nemohli uspokojit. Vycházeli přitom ze skutečnosti, že i v minulých letech byla v rámci tohoto programu vyhlašována další kola, kde byli z dalších, dodatečně opatřených finančních prostředků, uspokojováni další žadatelé, kteří nebyli uspokojeni v tzv. prvním kole. I pro rok 2017 byl takový postup plánován, jak vyplývá z interní komunikace MŠMT k návrhu usnesení vlády o navýšení alokovaných finančních prostředků o 200 mil. Kč. Z provedeného dokazování jednoznačně vyplývá, že obžalovaní neměli v úmyslu zvýhodnit jen některé z vybraných 50 žádostí o dotace, ale směřovali k tomu, aby předem nezákonně vybrali preferované žádosti o dotace ve výši právě 454 mil. Kč a u těchto dosáhli nezákonným zvýhodněním jejich výběru a proplacení a dále, aby předem nezákonně určili preferované žádosti o dotace a u těchto dosáhli nezákonným zvýhodněním jejich bodování toho, aby měli dostatek bodů pro případné navýšení dotačních prostředků tak, aby mohli být následně vybrány a proplaceny.

189. Byť ze zachycené komunikace lze přesně dovodit jasné zvýhodnění a předvybrání popsanych 21 žádostí o dotace (dle nalézacího soudu 18), ve skutečnosti jich bylo mnohem více, dokonce tolik, že v souhrnu požadovaná dotační podpora těchto nezákonně preferovaných žádostí o dotace překračovala částku 454 mil. Kč, kdy celkovým narušením regulérnosti průběhu výběru žádostí o investiční dotace na sport pro rok 2017 byly dotčeny všechny vybrané žádosti, ale i všechny posuzované žádosti, kdy z těchto důvodů je nutné posoudit výši škody v daném případě, jako výši celkově alokovaných finančních prostředků, tedy 454 mil. Kč, neboť jednání obžalovaných směřovalo k nedůvodnému a nezákonnému rozdělení celé této částky. Nalézací soud sice provedl dokazování, včetně výslechu svědků a provedením záznamů sledování k 21 vybraným preferovaným žádostem o investiční dotace a dále k 12 preferovaným žádostem o investiční dotace, které se umístily tzv. „těsně pod čarou“ a měly být dle plánu obžalovaných následně přednostně uspokojeny z dalších finančních prostředků, ale provedené důkazy k oněm 12 žádostem o dotace (včetně obsahu výpovědí více než 12 svědků) nijak v odůvodnění napadeného rozsudku nezminil a nijak se k nim nevyjádřil, a rovněž se nijak nevyjádřil k obsahu komunikace obžalovaných, ze které vyplývá snaha nezákonně ovlivnit rozdělení celé alokované částky, tedy 454 mil. Kč. Z uvedených důvodů je podle státního zástupce napadený rozsudek v dané části, co se týče stanovení výše škody a výše prospěchu, jak bylo výše uvedeno, nepřezkoumatelný.

190. Podstatnou část provedených důkazů soud podle státního zástupce zcela pominul. Zásadními důkazy jsou v tomto ohledu záznamy o provedeném sledování bytu ze dnů 24. a 27. ledna 2017 a 1. a 8. února 2017.

191. Dne 27. ledna 2017 obžalovaní společně postupně probírali seznamy žádostí podle jednotlivých krajů, kdy [příjmení] říkala, jak to bude, a zároveň s kalkulačkou počítali, jak to vychází. U jednotlivých preferovaných žádostí o dotace uváděli, že je nutné je zvýhodnit pro [příjmení] či [příjmení], či uváděli osoby, kvůli kterým je nutné žádosti zvýhodnit - premiér, [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] (žádost Vrchlabí), [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], žádosti pro hnutí ANO 2011, [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], či alespoň názvy těchto subjektů (FC Znojmo, Havlíčkův Brod), a rovněž částky, které budou žádostem přiděleny, které následně počítali. Zároveň uváděli žádosti o dotace, jejichž zvýhodnění bylo někým požadováno, ale které neprojdou, které škrtají (např. Bedřichov pro [příjmení], Sportovní kluby Praha, Olympie Hradec Králové za 17 milionů pro [jméno] [příjmení]), nebo uváděli u některých preferovaných žádostí o dotace, že je nevyberou, protože se jedná o žádosti podporované osobami, které nepotřebují, nebo, které jsou problematické. [příjmení] u některých žádostí o dotace uváděl, že jsou zájmové pro víc subjektů, že se mu prolínají u něj. [příjmení] [příjmení] u některých žádostí o dotace uváděl, že je nutné potřebuje z různých důvodů. Rovněž domlouvali, jak případně odůvodnit neuspokojení některých preferovaných žádostí s tím, že se řekne, že to byla chyba nějakého úředníka, že s tím již nešlo nic dělat. Pokud nějakou žádost vyřadili, takto brali tak, že ušetřili a že mohou uspokojit jinou žádost. Rovněž zohledňovali, pokud nějakou preferovanou žádost o dotace považovali za nebezpečnou, protože ji bylo možné s nimi spojit, a tu pak vyřadili. Následně si výsledek ještě kontrolovali a psali sumy u jednotlivých žádostí, aby jim to vyšlo a aby zbyla nějaká rezerva („polštář“). [příjmení] uváděl, že Přestice a Domažlice jsou pro něj, že je to mandatorní výdaj kvůli mistrovství. Stěžoval si, že je málo peněz na ty žádosti, protože musí seškrtnat žádosti za 86 mil. Kč, ačkoliv musí uspokojit toho Nejedlého a mistrovství Evropy žen. [příjmení] nakonec škrtnl Vrchlabí pro [příjmení] a Klatovy pro [anonymizováno] a žádal [příjmení], zda by neuměla ještě něco na investice vytáhnout z jiných kapitol.

192. Dne 1. února 2017 obžalovaní řešili průběh zasedání expertní hodnotící komise a [příjmení] si to pochvalovala s tím, že je to nerozbouratelný a komise je geniální, hlavně jak dbá na tu transparentnost; [příjmení] odpověděl, že je vidět ta šikovnost a že přípravná fáze byla důležitá. Následně opětovně rozebírali jednotlivé zvýhodněné žádosti o dotace, jejich seznam a koho bude

nutné vyhodit z vybraných žádostí vzhledem k nedostatku finančních prostředků. Opakovaně pak řešili, jaké z, Peltových žádostí“ bude nutné vyhodit ze seznamu zvýhodněných žádostí, zda Tachov, Jablonec, [příjmení] [jméno] 2008, Hodonín nebo něco jiného. [příjmení] uváděl, že je ochoten vyměnit jednu věc za ten Tachov. [příjmení] nejprve uváděl, že musí mít ten Jablonec, že je to jeho město, ale nakonec souhlasil s tím, že bude vyškrtnutý, že to alespoň nebude vypadat, že všechno dostal on, a že bude moci říkat, že neuspěl ani Jablonec, že na to [příjmení] nemá žádný vliv. [příjmení] k tomu sdělovala, že sama musela vyhodit nějaké svoje věci, že například vyhodila svoje Valtice za 12 mil. Kč; uvedla, že musí vyhodit nějaké věci, že nevyberou Motorlet a [příjmení] bude muset [příjmení] vysvětlit, že ho uspokojí hned za půl roku z dalšího programu. [příjmení] uvedl, že tedy na to bude muset počkat i [příjmení], který chce něco pro nějakého právníka [příjmení]. Rovněž opětovně řešili žádost Klatovy pro [anonymizováno] s tím, že mu to dají ve druhém kole za půl roku. [příjmení] dále uvedl, že se zkusí natvrdo domluvit s [příjmení], že by dali žádost Jílového za deset do pozdějšího programu. Dále uvedl, že se zkusí domluvit s [jméno] [příjmení] ze Sparty, zda by jim nestačil ten velký projekt za 17 mil. Kč, že si myslí, že by se s [příjmení] domluvil.

193. Státní zástupce má s ohledem na výše uvedené nadále za to, že z provedených důkazů, pokud by byly hodnoceny všechny a ve vzájemné souvislosti, jednoznačně bez jakékoliv pochybnosti vyplývá, že jednání obžalovaných bezprostředně směřovalo k tomu, aby nezákonně ovlivnili rozdělení celé alokované částky určené na investiční dotace na podporu sportu pro rok 2017 z rozpočtu MŠMT ve výši 454 mil. Kč a způsobili tak škodu v dané výši a opatřili žadatelům o dotace prospěch v dané výši.

194. Ve svém odvolání se dále státní zástupce zaměřil na vyjádření ke změnám v popisu skutku pod bodem A. napadeného rozsudku, spočívajícím ve vypuštění některých pasáží. Nálezací soud důvody neuvedl, a tudíž jsou nepřezkoumatelné. Konkrétně v části, týkající se obžalované [příjmení], která za účelem toho, aby byly skutečně podpořeny takto vybrané projekty v případě investičního Programu 133510, sestavila v průběhu měsíce ledna roku 2017 expertní výběrovou komisi z osob, u kterých předpokládala na základě vlastní zkušenosti či doporučení dalších osob, že nebudou provádět objektivní hodnocení, a tyto osoby konzultovala kvůli riziku u jednotlivých hodnotitelů ohledně loajality s obžalovaným [příjmení], vypustil, že tyto osoby rovněž ze shodných důvodů konzultovala také s [příjmení] a [příjmení], tedy zejména konzultovali loajalitu hodnotitele [příjmení], vedoucího odboru vnitřní ekonomiky ČUS. K uvedené změně přitom nebyl žádný důvod, pokud výše uvedené bylo z provedeného dokazování jasně doloženo tím, že dne 24. ledna 2017 dle záznamů sledování bytu [příjmení] s [příjmení] řešili složení expertní výběrové komise k investičním dotacím. [příjmení] uvedla, že s [příjmení] už mluvil [příjmení] i [příjmení], že jí psali, že je všechno v klidu, ale úplně tomu nevěří, a proto chtěla, aby s ním promluvil [příjmení], který to přislíbil s tím, že mu řekne, „potřebujeme, abyste šel tím směrem jako paní náměstkyně“... „Nic jiného nepotřebujeme, ať nemyslí, ať hodnotí a sedí vedle tebe“. [příjmení] uvedla, že mu řekla, že bude předsedou komise a dostane kritérium děti a mládež, kde je rozpětí 2 až 15 a může tam nejvíce bodovat. Uvedené zjištění přitom má význam i k posouzení vztahu obžalované [příjmení] na jedné straně a obžalovaných [příjmení] a [příjmení] na druhé straně při rozhodování o neinvestičních dotacích, kdy z tohoto zjištění vyplývá, že obžalovaná [příjmení] právě od těchto osob požadovala spolupráci i při ovlivňování rozhodování o investičních dotacích.

195. K otázce poskytnutí úplatku (majetkového prospěchu) ze strany [jméno] [příjmení] pro [jméno] [příjmení] státní zástupce v odvolání nejprve popisuje zjištění, která v této souvislosti učinil nálezací soud a zdůrazňuje, že dle soudu nelze nájemní smlouvu považovat za řádně uzavřenou, resp. za smlouvu zavazující spolek FAČR, neboť smlouvu za FAČR uzavřel jen předseda spolku, ačkoliv za spolek dle jeho stanov a výpisu ze spolkového rejstříku jednali předseda a místopředseda. Další zaměstnanci FAČR o pronájmu bytu nevěděli a tento výdaj nebyl veden v nákladech FAČR, což sdělil i FAČR a jeho dceřině společnosti. Podle soudu tak pronájem bytu inicioval obžalovaný [příjmení] pro své soukromé účely, a to z důvodu navázání intimního vztahu s obžalovanou

[příjmení] [jméno] tom svědčí rovněž záznam z prostorového odposlechu z 23. října 2016 ve 13.55 hod., kdy obžalovaná [příjmení] obžalovanému [příjmení] sděluje, že je moudré rozhodnutí to mít vedle kanclu. Toto je rovněž stvrzeno SMS zprávou obžalovaného [příjmení] obžalované [příjmení] ze dne 7. února 2016, kde uvádí: „váším si tě jak profesně tak citově. Co se týče bytu, tak já ho pořídl kvůli tobě, pro mě nemá smysl, já mám služební jinde“. Dále bylo zjištěno, že byt sloužil obžalovaným jako místo jejich setkávání, a následně se tam obžalovaná přestěhovala poté, co musela opustit byt užívaný společně se svědkyní [příjmení]. Soud uvedl, že tvrzení obžalovaných, že obžalovaná [příjmení] předávala nájem každý měsíc obžalovanému [příjmení] v hotovosti, nebylo ničím prokázáno, neboť nebyly zjištěny žádné doklady o předání peněz; dle soudu ale nebylo tvrzení obžalovaných o úhradách obžalované za nájemné ani vyvráceno. Pro soud je rozsah provedeného dokazování dostatečný, aby mohl uzavřít, že nebylo prokázáno, že by obžalovaná [příjmení] přijala od obžalovaného [příjmení] k bezplatnému užívání bytu na Senovážném náměstí v [email] 2017 za účelem ovlivnění rozdělení dotačních prostředků v Programu 133510, když jednání, pro něž byli obžalovaní uznáni vinnými, bylo vymezeno obdobím leden - 8. března 2017.

196. Se závěry soudu se podle státního zástupce není možné ztotožnit, neboť z větší části vůbec nemají vztah posouzení trestnosti žalovaného jednání. Z hlediska žalovaných trestných činů je bezpředmětné, z jakého důvodu obžalovaná [příjmení] opustila byt, který sdílela se svědkyní [příjmení], z jakého důvodu si obžalovaný jménem FAČR byt původně pronajal a kdy se obžalovaní seznámili. Podstata žalovaného jednání spočívá v tom, že obžalovaný [příjmení] poskytoval obžalované [příjmení] úplatek v podobě bezplatného užívání bytu za její nezákonnou činnost ve prospěch obžalovaného [příjmení] v souvislosti s výkonem její funkce náměstkyně ministryně MŠMT při rozdělování dotací pro sport. Soud ve shodě s podanou obžalobou dospěl k závěru, že finanční prostředky na nájem předmětného bytu, který užívala obžalovaná [příjmení], poskytoval obžalovaný [příjmení] svědkyni [příjmení], která následně nájem bytu hradila vložím na účet pronajímatele, či v několika případech zasláním nájmu ze svého osobního účtu na účet pronajímatele [příjmení]. Rovněž soud ve shodě s obžalobou uvedl, v jakém období obžalovaná [příjmení] byt užívala. Soud však dospěl oproti obžalobě k závěru, že nájemní smlouva nebyla uzavřena spolkem FAČR, protože ji uzavřel za FAČR jen předseda spolku, z čehož dovozuje, že se nemohlo jednat o úplatek. K tomu je nutné uvést, že uvedené na posouzení toho, zda v daném případě byl obžalované [příjmení] poskytnut úplatek, nemá žádný vliv. Z uvedeného by případně bylo možné toliko dovozovat, že obžalovaný [příjmení] neuzavřel za FAČR smlouvu formálně řádně a případně by tedy FAČR mohl vymáhat bezdůvodné obohacení z důvodů neplatně uzavřené smlouvy, což se však nestalo. FAČR ani nikdo jiný (pronajímatel) neplatnost smlouvy nenamítal.

197. Soud hodnotil jako zásadní výpověď svědkyně [příjmení], nijak se však nezabýval věrohodností této výpovědi. Z výpovědi svědkyně v hlavním líčení přitom vyplývá, že ačkoliv tato domlouvala z pozice zaměstnankyně FAČR s realitní kanceláří a majitelem bytu pronájem bytu a zasílala si s realitní kanceláří koncepty nájemních smluv znějících na nájemce FAČR a převzala tuto smlouvu od realitní kanceláře a předala jí obžalovanému [příjmení] k podpisu, tak uvedla, že nevěděla, že jako nájemce bytu je veden FAČR. Uvedla přitom také, že neměla za úkol hlídat, zda je byt pronajat na obžalovaného [příjmení] jako fyzickou osobu, že o to jí obžalovaný [příjmení] nežádal. Ačkoliv za obžalovaného [příjmení] prováděla vklady na účet pronajímatele, tak k tomu pouze uvedla, že to nijak neřešila, že chtěla obžalovanému [příjmení] vyjít vstříc. K podrobnostem uzavření smlouvy si již nic nepamatovala. Státní zástupce má za to, že vzhledem k zřejmým rozporům v této výpovědi a rovněž k tomu, že svědkyně dříve zastávala podřízené postavení v zaměstnání k obžalovanému [příjmení], nelze výpověď svědkyně považovat za věrohodnou.

198. Soud neprovedl, ačkoliv to státní zástupce navrhoval, výslech majitele předmětného bytu [příjmení], ačkoliv věděl, že tento uvedl v podaném vysvětlení, že s realitní makléřkou a slečnou [příjmení] se sešli v bytě a dohodli se na pronájmu od listopadu 2016 a že byt bude pronajatý pro FAČR, kdy mu bylo sděleno, že FAČR si byt pronajme pro účely příležitostného přespávání hostů FAČR, případně pana [příjmení]. Smlouvu uzavřel s FAČR a zástupce FAČR ji také ukončil. Z jeho

výpovědi by tedy jednoznačně vyplynulo, že při pronájmu bytu byla jeho smluvním partnerem [příjmení] a že mu bylo sděleno, že byt bude sloužit pro účely FAČR. Rovněž by tento svědek potvrdil, že nepronajímal byt [příjmení] ani [příjmení]. Nálezací soud přitom také hodlal provést tento důkaz čtením úředního záznamu o podaném vysvětlení, k čemuž nebyl dán souhlas obžalovaných, tudíž si významu tohoto důkazu byl dobře vědom a činil kroky k jeho provedení. Státní zástupce proto opětovně navrhuje slyšení tohoto svědka.

199. K okolnostem uzavření nájemní smlouvy, pokud soudu nepostačuje její znění, by měla být vyslechnuta rovněž zástupkyně realitní kanceláře společnosti L Norton – [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa], což státní zástupce rovněž navrhuje.

200. Zásadní je pak závěr soudu, že nebylo vyvráceno, že obžalovaná [příjmení] za byt platila obžalovanému [příjmení] v hotovosti v pravidelných měsíčních intervalech. Státní zástupce má za to, že tento závěr nemůže obstát. Žádné takové platby nebyly doloženy. Soud zcela pomíjí, že provedeným finančním šetřením z výpisů z bankovních účtů [příjmení] nebylo zjištěno, že by [příjmení] vybírala z bankovních účtů, ke kterým měla dispoziční právo a kam jí byla zasílána mzda, finanční hotovosti odpovídající výši nájmu. Vzhledem k majetkovým poměrům obžalované nebyly žádné jiné disponibilní finanční prostředky, ze kterých by případně mohla nájem hradit. Ani v rámci domovní prohlídky v bytě č. 1306 na adrese [ulice a číslo], ani v rámci prohlídky jiných prostor a pozemků v prostorách užívaných sekci sportu a mládeže MŠMT, konkrétně v kanceláři užívané [příjmení], nebyla nalezena žádná finanční hotovost a ani žádné doklady vztahující se k platbám za úhradu bytu, které se měly uskutečnit mezi [příjmení] a [příjmení]. Taktéž v rámci domovní prohlídky rodinného domu v Jablonci nad Nisou a prohlídky jiných prostor a pozemků v kancelářích užívaných [příjmení] a dalších prostor užívaných obžalovaným nebyly nalezeny žádné doklady vztahující se k platbám za úhradu bytu, které se měly uskutečnit mezi [příjmení] a [příjmení], event. FAČR. Zásadní skutečnost, kterou rovněž nálezací soud zcela pomíjí, je, že nikde v zachycené komunikaci obžalovaných, v rámci jejich pravidelných setkání v předmětném bytě, v rámci jejich intenzivní telefonické komunikace prostřednictvím hovorů a SMS, nebylo zaznamenáno řešení jakýchkoliv plateb za nájem bytu, a to ani náznakem, ačkoliv tyto platby se měly opakovat v pravidelných měsíčních intervalech a obžalovaný [příjmení] o nich také v těchto intervalech komunikoval se svědkyní [příjmení]. Na jeho komunikaci se svědkyní [příjmení] o potřebě uhradit nájem za daný měsíc, však nenavazuje žádná obdobná komunikace s obžalovanou [příjmení].

201. Pokud soud dospěl k závěru, že v podstatě nájemcem bytu byl obžalovaný [příjmení] a obžalovaná [příjmení] byla jeho podnájemnicí, tak o tom nesvědčí žádné důkazy kromě tvrzení obžalovaných. Nájemní smlouva podnájemní vztah vylučovala bez souhlasu majitele bytu, kdy tento souhlas nebyl dán (majitel bytu nebyl přes návrh státního zástupce, jak bylo výše uvedeno, vyslechnut) a podnájemní smlouva nebyla nikdy uzavřena. Obžalovaný [příjmení] se také nechoval k obžalované [příjmení] jako „pan domácí“, ale jednoznačněji dával najevo, že byt jí poskytl k dispozici bezplatně, což zejména vyplývá z SMS ze dne 7. února 2017 v 6:07 hodin od [jméno] [příjmení] [jméno] [příjmení]: „co se týče bytu tak já ho pořídil kvůli tobě, pro mě nemá smysl, já mám byt služební jinde, tak je škoda dělat zavěry“. Nálezací soud však naopak z uvedené SMS dovozuje, že obžalovaná [příjmení] za byt platila, což však je v hrubém rozporu s obsahem této sms i související komunikace.

202. Nálezací soud zcela pomíjí zřejmou nelogičnost výpovědi obžalovaných, že ačkoliv byt si v podstatě v rozhodném období pronajímala a platila obžalovaná [příjmení], řešili to tak, že nájemní smlouvu na byt uzavřel jménem FAČR obžalovaný [příjmení], nájemné pronajímateli hradila svědkyně [příjmení], zaměstnankyně FAČR a asistentka obžalovaného [příjmení], která předem a někdy následně tyto finanční prostředky obdržela od obžalovaného [příjmení], který je nějakým blíž nepopsaným způsobem obdržel od obžalované [příjmení]. V případě, že by nájem bytu skutečně platila obžalovaná [příjmení], rozhodně by nebylo nutné volit takto komplikovaný postup a obžalovaná mohla přímo uzavřít nájemní smlouvu, nebo podnájemní smlouvu, nebo alespoň

přímo hradit finanční prostředky na účet majitele bytu, což se však v daném případě rozhodně nestalo. K tomu je nutné připomenout, že obžalovaná byt užívala od 10. ledna 2017 až do svého zadržení policejním orgánem v květnu roku 2017, tedy se nejednalo o nějaké dočasné řešení, při kterém by nebyl dán prostor k dořešení vztahu k bytu.

203. Soud tak v daném případě zcela vychází toliko z výpovědi obžalovaných [příjmení] a [příjmení], které, ačkoliv jsou v rozporu s dalšími provedenými důkazy, považuje za věrohodné. V dalších částech výpovědi obžalovaných, týkající se toho, že jednání nad seznamy investičních dotací bylo jen nezávazným povídáním o tom, kdo má jaký vliv, považuje takové výpovědi za zcela nevěrohodné. Státní zástupce má za to, že výpovědím obžalovaných i k otázce pronájmu bytu (a rovněž dárkového poukazu, jak je uvedeno níže) nelze vzhledem ke všem souvislostem uvěřit.

204. Pokud soud dovozuje to, že se v daném případě nemohlo jednat o úplatek z toho, že obžalovaní se seznámili již v roce 2015 a byt byl pronajat 13. října 2016, přičemž k trestné činnosti mělo dojít až v období leden - 8. března 2017, tak uvedený závěr není ničím opodstatněný. Doba seznámení obžalovaných a uzavření nájemní smlouvy k bytu nemá k projednávanému skutku žádný trestněprávně relevantní vztah. Podstatné je, že obžalované byl byt k bezplatnému užívání poskytnut právě v době, kdy bylo rozhodováno o dotacích. Nalézací soud přitom zcela pomíjí i hodnocení zachycené komunikace obžalovaných již z roku 2016, ze které vyplývá, že obdobně nezákonně si počínali přinejmenším při rozhodování o posledním kole investičních dotací pro rok 2016. Zásadní také je, že nelze dovozovat, že úplatek by musel být poskytnut těsně před nezákonným rozhodnutím, za které je poskytován, nebo těsně po takovém rozhodnutí. Předmětné skutkové podstaty ani nepředpokládají, že by úplatek za obstarání věci obecného zájmu musel být poskytnut před či bezprostředně po takovém obstarání a konstantní judikatura a relevantní komentáře naopak výslovně uvádějí, že je nerozhodné, zda k přijetí úplatku dojde před obstaráváním věci obecného zájmu, v jeho průběhu nebo dodatečně po obstarání věci obecného zájmu, a to i bez předchozí úmluvy (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. října 2015, sp. zn. NS 5 Tdo 66/2015).

205. Dále státní zástupce parafrázuje pasáže odůvodnění napadeného rozsudku ohledně dárkového poukazu a uvádí, že soud dovodil, že nelze dospět k závěru o úplatku, protože v době, kdy byl poskytnut, nebyl dle všech skutečností splatný. O takovém závěru by bylo možné uvažovat až po uplynutí termínu splatnosti, a to listopadu 2017, kdyby nedošlo k úhradě ze strany obžalované a jeho hodnota by byla započtena na sponzorské povinnosti, jak vyplývá ze smlouvy. Za stavu, kdy byl voucher, resp. cena zájezdu uhrazena již v červenci 2017, nelze poskytnutou možnost využití daného druhu certifikátu s jeho výhodami výše uvedenými, považovat za úplatek ve smyslu trestního zákoníku, navíc v době, kdy obžalovaní navázali bližší osobní vztah a rovněž v době čtyř měsíců před spácháním trestné činnosti, pro niž byli obžalovaní uznáni vinnými. Poskytnutí voucheru soud řadí k tehdejší osobní situaci obžalovaných, než že by mohl jednoznačně učinit závěry o plnění za účelem dosažení toho, aby obžalovaný [příjmení] získal výhodnější podmínky při rozdělování finančních prostředků ze strany MŠMT a aby [jméno] [příjmení] nezákonně rozhodla o rozdělení těchto finančních prostředků.

206. Uvedené závěry jsou podle státního zástupce v rozporu s provedenými důkazy, jak je sám nalézací soud popsal, když uvedl, že obžalovaná [příjmení] obdržela od obžalovaného [příjmení] dárkový poukaz, který ji umožňoval čerpat služby cestovní kanceláře ve výši 200 000 Kč, což také objednáním zájezdu a jeho zaplacením prostřednictvím poukazu učinila. Ve chvíli, kdy dárkový poukaz použila, již neměla vůči cestovní kanceláři žádný závazek cokoliv platit. Za zájezd již zaplatila a za dárkový poukaz nikomu nic nedlužila. Pokud soud uvádí pojem odložená splatnost, tak se vůbec netýká obžalované [příjmení] (uplácené), ale pouze obžalovaného [příjmení] a spolku FAČR (uplácějící), kdy spolek FAČR měl následně do listopadu roku 2017 vypořádat vzájemné vztahy se společností ALEXANDRIA spol. s r.o. Uvedené dobře ilustruje i popsaná skutečnost, že poté, co obhájce obžalované u cestovní kanceláře zaplatil za zájezd v hotovosti a tím stornoval použití dárkového poukazu, tak právě obžalované byla vrácena částka 8 471 Kč za nevyužitou část

dárkového poukazu, nikoli FAČR či obžalovanému [příjmení]. Uvedené prostředky si obžalovaná ponechala.

207. Nad rámec uvedeného je nutné zdůraznit, že z hlediska trestního práva je podstatné předání dárkového poukazu mezi obžalovanými, neboť tím je naplněn znak „poskytnutí“ ve smyslu § 332 odst. 1 trestního zákoníku, nikoliv využití a následně zaúčtování dárkového poukazu v rámci vztahů cestovní kanceláře a FAČR. Již předáním dárkového poukazu došlo k poskytnutí úplatku ve smyslu § 332 odst. 1 a § 334 odst. 1 trestního zákoníku. Již v okamžiku předání dárkového poukazu se obžalované [příjmení] dostalo neoprávněné výhody spočívající v přímém majetkovém obohacení. Z uvedených důvodů nemůže obstát ani úvaha soudu, že o naplnění znaků žalovaných trestných činů by se dalo uvažovat až po listopadu roku 2017, kdy se měly vypořádat vztahy mezi cestovní kanceláří a FAČR. Soud dospěl dle státního zástupce k neudržitelnému závěru, že pokud si uplácějící na věc, která má být použita jako úplatek, půjčil nebo má takovou věc předchozímu vlastníkovu hradit až s nějakým odstupem, tak se nejedná o podplácení až do chvíle, kdy uplácějící věc, kterou použil jako úplatek, splatí. V případě, že by závěry nalézacího soudu obstály, postačovalo by pro vyvinění pachatelů korupční trestné činnosti, po jejím odhalení, pouze korupční plnění označit za půjčku, jak se to stalo i v projednávaném případě (označení dárkového poukazu o pouhou půjčku prostředků na uhrazení zájezdu od cestovní kanceláře), a tuto následně uhradit. K tomu je ale nutné uvést, že takový závěr by byl v rozporu se smyslem právní úpravy i v rozporu s konstantní judikaturou.

208. Pokud soud dovozuje, že se v daném případě nemohlo jednat o úplatek, opětovně z toho, že dárkový poukaz byl obžalované [příjmení] poskytnut ještě před trestnou činností, s uvedeným závěrem nelze souhlasit ze shodných důvodů, jako je uvedeno výše k časovým souvislostem ohledně nájmu bytu.

209. Tvzení obžalovaného [příjmení], že informoval cestovní kancelář, že obžalovaná poukaz zaplatí, bylo vyvráceno provedenými důkazy, zejména výpovědí svědka [jméno] [příjmení] a listinnými důkazy od společnosti ALEXANDRIA spol. s r.o. Rovněž je nelogické v tom, že pokud by měla obžalovaná [příjmení] zájezd následně platit jinak, tak by nebyl žádný důvod ho platit dárkovým poukazem, který slouží právě k placení služeb cestovní kanceláře. Tvzení, že tak získala výhodu v podobě lepších služeb a možnosti zaplatit později, znamená, že případně i plnění v takové podobě by bylo neoprávněnou výhodou spočívající v přímém majetkovém obohacení obžalované [příjmení], tedy úplatkem. Nicméně, jak bylo výše rozvedeno, obžalované se dostalo přímého majetkového obohacení ve výši 200 000 Kč, nikoli pouze lepšího zacházení ze strany cestovní kanceláře, pro které by zcela jistě stačilo, aby o ně obžalovaný [příjmení], jako zástupce významného klienta a partnera cestovní kanceláře, prostě zástupce cestovní kanceláře požádal. Pokud obžalovaný [příjmení] uvedl, že dárkový poukaz měla obžalovaná zaplatit, neboť si uvědomoval, že pokud by přijala bezplatně voucher od společnosti, která je sponzorem FAČR, tak by to nebylo dobře, tak lze pouze zopakovat, že obžalovaný tento voucher vystavený na účet spolku FAČR bezplatně obžalované [příjmení] předal.

210. Pro naplnění uvedených skutkových podstat je nezbytné, aby byla dána souvislost mezi předáním finanční částky či jiného zvýhodnění (tj. úplatku) a obstaráváním věcí obecného zájmu. Bude tomu tak tehdy, jestliže přijatý nebo slíbený úplatek má vztah k činnosti osoby, která věci obecného zájmu sama obstarává. Podle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. června 2016, sp. zn. 7 Tdo 746/2016, pro závěr o tom, že jde o úplatek, není rozhodující jeho formální označení, ale jeho skutečná povaha ve spojení se sledovaným účelem. V daném případě [příjmení] [příjmení] vystupoval jménem FAČR, jakožto předseda výkonného výboru FAČR, neboť byt pronajímal jménem FAČR a dárkový poukaz rovněž byl vystaven na FAČR a [příjmení] tyto majetkové hodnoty poskytoval v úmyslu si ji naklonit ohledně nezákonných požadavků, které na ni měl ohledně rozdělování dotací na podporu sportu, přičemž z těchto důvodů je uvedené plnění nutné považovat za poskytnutí úplatku. Z provedeného dokazování, zejména z provedených odposlechů vyplývá, že obžalovaní intenzivně řešili různé zvýhodnění obžalovaného [příjmení] a jím

preferovaných subjektů již v roce 2016, jak ohledně posledních kol rozdělování investičních a neinvestičních dotací pro rok 2016, tak v souvislosti s probíhajícími dotačními řízeními pro rok 2017. Právě v souvislosti s těmito službami obdržela obžalovaná [příjmení] plnění v podobě nájmu bytu a dárkového poukazu. Obžalovaní se jednání, za které byli odsouzeni, dopouštěli skrytě a konspirativně a snažili se vzbudit u dalších osob dojem, že se navzájem blíže nestýkali a že o žádostech nejednali a že FAČR zastupovaný [příjmení] a další subjekty nebyly v rámci tohoto rozdělování dotací zvýhodňovány, přičemž nájem bytu a dárkový poukaz [příjmení] byly [příjmení] poskytovány právě prostřednictvím FAČR, což vylučuje skutečnost, že by mohlo jít o dar či jiná přátelská plnění.

211. Státní zástupce dále ve svém odvolání uvádí, že svědkyně [příjmení] v hlavním líčení vypověděla, že jí a i ostatním spolupracovníkům obžalovaná [příjmení] tvrdila, že sehnala byt za pomoci svých přátel z daňových poradců z původního zaměstnání. Už jen to prokazuje, že užívání bytu pronajatého pro FAČR v její pracovní pozici náměstkyně pro sport nebylo standardní, a proto svým kolegům předestřela jinou verzi. Rovněž ohledně dovolené pořízené za předmětný voucher dle svědkyně [příjmení] obžalovaná [příjmení] uváděla, že dovolená měla být zařízena manželem obžalované.

212. Z provedeného dokazování rovněž vyplývá, že obžalovaný [příjmení] i v jiných případech využíval prostředky FAČR zejména v podobě vstupenek na utkání a celých zájezdů na utkání včetně dopravy a ubytování k poskytování výhod osobám, které si chtěl naklonit, ať již se jednalo například o poradce prezidenta republiky svědka [příjmení] či svědkyni [příjmení], kterou doporučoval do komise pro investiční dotace s tím, že to je „mafíánka“ a která měla v gesci rozdělování sportovních dotací v rámci [obec]. Obžalovaná [příjmení] si toho byla dobře vědoma a využívala toho, když například napsala své kamarádce [jméno] [příjmení] v sms ze dne 28. dubna 2017 a nabízela jí, „hezkej víkend v Birminghamu“ s tím, že by jí tam poslala na fotbal finále ligy mistrů a uvedla: „[příjmení] tam zadarmo posílá jen špičky“. Posouzením provedeného dokazování ve všech souvislostech je tak význam poskytování plnění v podobě dárkového poukazu a nájmu bytu obžalované [příjmení] zřejmý.

213. Státní zástupce se v odvolání dále vyjadřuje k trestům uloženým obžalovaným [příjmení] a [příjmení] za jednání dle výroku o vině pod bodem A. napadeného rozsudku. Uvedl, že nemůže souhlasit s tím, že soud závažnost trestného činu vyhodnotil tak, že se jedná z hlediska zvláště závažného zločinu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 3 trestního zákoníku o případ méně závažný. Povaha a závažnost spáchaných trestných činů ve smyslu § 39 trestního zákoníku je v daném případě dle názoru státního zástupce zcela mimořádná. Význam chráněného zájmu, který byl trestným činem dotčen, následky činu a okolnosti spáchání činu, dle státního zástupce dokládají, že se jedná o případ patřící mezi ty nejzávažnější, čemuž by měla odpovídat i výměra trestu. Jedná se o trestné činy, kdy došlo v nebývalém velkém rozsahu na nejvyšší úrovni řízení (ústředního orgánu státní správy) k zmaření jednoho z důležitých úkolů státu, tedy podpory sportu v České republice, kdy jednáním obžalovaných došlo nejen ke způsobení škod přinejmenším 17x přesahující hranici škody velkého rozsahu a k narušení celého systému dotační podpory ze strany MŠMT v daném roce, čímž byli následně poškozeni i příjemci této podpory. Obžalovaní jednali sofistikovaně a ve vzájemné spolupráci. Jedinou polehčující okolností přitom byla dosavadní bezúhonnost obžalovaných, kdy obžalovaní se nedoznali a neprojevali jakoukoliv lítost nad svým jednáním.

214. Ze všech těchto důvodů má státní zástupce za to, že i v případě odsouzení obžalovaných pouze za tento jeden skutek a pouze v rozsahu výše škody a prospěchu ve výši 175 mil. Kč, s čímž, jak je výše rozvedeno, státní zástupce rovněž nesouhlasí, by uložené tresty byly nepřiměřeně mírné. Vzhledem ke všemu výše uvedenému si pak lze jen těžko představit natolik závažný způsob spáchání trestného činu, který by v intencích, které nastavil nalézací soud, vlastně odůvodňoval uložení trestů dle uvedené skutkové podstaty v horní hranici trestní sazby.

215. V úvodu svých výhrad proti výrokům soudu pod bodem B. rozsudku se státní zástupce nejprve vyjadřuje k závěrům soudu prvního stupně ohledně vztahů zástupců sportu a MŠMT. Nalézací soud podle něj vůbec nehodnotil zcela zásadní důkazy a nevyjádřil se k nim, ačkoliv výpovědi obžalovaných vyvrací. Napadený rozsudek je také vnitřně zcela rozporný, pokud obdobné skutečnosti ohledně investičních dotací poskytovaných MŠMT na podporu sportu hodnotí zcela odlišně než ohledně neinvestičních dotací poskytovaných MŠMT na podporu sportu. Lze souhlasit s popisem zjištění soudu ohledně personálního obsazení odboru sportu, fluktuace úředníků a vedoucích úředníků, častých výměn ministrů a změn v dotačních programech; rozhodně ale nelze souhlasit se závěry soudu, které z ní činí, že jednání obžalovaných bylo zapříčiněno toliko špatným personálním obsazením odboru sportu, což je nutilo ke zvoleným postupům. Kvalita tehdejších podřízených pracovníků obžalovaných [příjmení] a [obec] nemá vliv ani na jejich řídicí, kontrolní a rozhodovací pravomoc v dotačním řízení, ani na jejich vyhovění nezákonným požadavkům obžalovaných [příjmení], [příjmení] a [příjmení] o změnu v přidělovaných dotačních částkách. Je potřeba důrazně odmítnout snahu vylicit obžalované [příjmení] a Břízu jako oběti poddimenzované personální a odborné situace na odboru sportu. Nedostatek pracovníků mohl vést například k pozdějšímu vyřízení všech žádostí, ale nijak neodůvodňoval to, že by výhradně FAČR a ČUS (obžalovaní Pelta, [příjmení] a [příjmení]) měli mít přístup k informacím o navrhovaném rozdělení dotačních prostředků a možnost tyto návrhy měnit ve svůj prospěch. Odpovědnost a příslušné řídicí pravomoci měli právě obžalovaní [příjmení] a [obec]. Tato situace svým způsobem mohla pouze přispět k vytvoření takových podmínek panujících v sekci sportu MŠMT, že byla úspěšně využita k páchání trestné činnosti, neboť selhala veškerá řídicí a kontrolní činnost. Uvedený stav pak očividně obžalovaným vyhovoval, protože právě ten umožňoval měnit výsledky dotačního řízení v jejich prospěch.

216. Nelze pak pominout, že je nelogický závěr, že onu údajnou nedostatečnou odbornost úředníků MŠMT měl nahrazovat právě obžalovaný [příjmení] [příjmení], který sám ve své výpovědi uvedl, že se o konkrétní způsob výpočtu dotací nezajímal, že sledoval globální cíle, že to dříve vždy nějak udělal ředitel odboru sportu [příjmení]. V případech neinvestičních dotací se jednalo o proces, který měl daná svá pravidla, včetně možnosti neúspěšných či částečně neúspěšných žadatelů o dotaci žádat přezkoumání takového rozhodnutí, či se domáhat jiné nápravy například cestou mimořádné dotace, jak bylo zadokumentováno v případě Českého olympijského výboru, který byl vyřazen z Programu I a následně po zveřejnění tohoto rozhodnutí se formální cestou domáhal řešení situace, ke které také formálním rozhodnutím ministryně o poskytnutí mimořádné dotace došlo. V žalovaných případech však obžalovaní takto nepostupovali.

217. Nalézací soud v odstavci 406 odůvodnění rozsudku zmiňuje současnou právní úpravu po zřízení Národní sportovní agentury, přičemž k tomuto subjektu neprováděl žádné dokazování. Zásadní však je, že soud neuvádí, co za zjištění k této agentuře dovozuje. Pokud by mělo být dovozováno srovnání se stavem, který nastavili při rozdělování dotací pro sport obžalovaní, se stavem po zřízení této agentury, bylo by nutné zjistit, zda v současné době po vyhlášení dotačních výzev a podání žádostí o dotace mají zástupci žadatelů o dotace možnost zasahovat do procesu rozdělování dotací, nebo zda tuto možnost mají pouze žadatelé o dotace, kteří mají své zástupce v poradním orgánu agentury - Národní radě pro sport, nebo zda opět mají tuto možnost pouze zástupci ČUS, tedy obžalovaný [příjmení], který je členem této rady, a zástupci FAČR. Z uvedených důvodů státní zástupce navrhuje vyslechnout jako svědka současného předsedu Národní sportovní agentury, se sídlem Českomoravská 2420/15, Praha 9, [jméno] [příjmení].

218. Nalézací soud v odstavcích 408-409 odůvodnění rozsudku popisuje svá zjištění ke Koncepci podpory sportu 2016-2025. Uvádí, že jednou z priorit koncepce je dodržování principu transparentnosti rozdělování dotací - skutečně je rovnost, transparentnost a přezkoumatelnost poskytování dotací v dokumentu opakovaně zdůrazňována, ale dochází k závěru, že právě tento dokument vyvíjí obžalované a dokládá, že jejich jednání nemohlo být trestným činem. Takový závěr je podle státního zástupce v přímém rozporu se zněním i smyslem dané koncepce, pokud

právě obžalovaní svým jednáním zapříčinili nerovnost, nepřekoumatelnost a netransparentnost dotačního řízení. Soud se ztotožnil s tvrzením obžalovaných, že koncepce, která zdůrazňuje zapojení zástupců sportů do implementace a vyhodnocování sportovní politiky, odůvodňuje jejich zásahy do dotačního řízení po vyhlášení dotačních výzev a podání žádostí o dotace. Je zřejmé, že tomu tak ale není; koncepce směřovala k tomu, aby se zástupci sportů mohli vyjadřovat k způsobům podpory sportu, k nastavení podpory sportu (dotačních programů) a k vyhodnocování takové podpory sportu, ale rozhodně ne k tomu, aby následně někteří zástupci sportu zákulisně rozhodovali o výši dotace pro subjekty, které zastupují, na úkor jiných žadatelů. Zde uváděný požadavek na transparentnost rozdělování financí tak rozhodně nemůže být vykládán jako požadavek na to, aby po podání žádostí o dotace s vybranými žadateli o dotaci bylo konzultováno, jaká dotace mu má být přidělena na úkor jiných žadatelů. Takové nemůže být vyznění koncepce už proto, že by pak byla v přímém rozporu se zásadami vlády pro poskytování dotací ze státního rozpočtu (č. 1 5263-5275) a se zákonem č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, na které zásady i dotační výzvy odkazovaly. Soud doporučenou komunikaci se zástupci sportovního prostředí nedůvodně zaměňuje za komunikaci výlučně obžalovaných [příjmení] a [obec] za MŠMT s obžalovanými [příjmení], [příjmení] a [příjmení] za FAČR a ČUS vedenou mimo standardní mechanismy komunikace k tomu určené, která zcela vědomě a cíleně znevýhodňuje ostatní žadatele o dotaci, tedy ostatní subjekty sportovního prostředí. Koncepce zcela jistě nesměřovala k tomu, aby nikoliv sportovní prostředí, ale výlučně obžalované spolky FAČR a ČUS, respektive jejich zástupci, obžalovaní [příjmení], [příjmení] a [příjmení], mohli určovat výši dotace pro sebe a pro ostatní žadatele o dotaci. Pokud ke komunikaci se sportovním prostředím byly určeny určité platformy, jako například Národní rada pro sport (dále jen, „NRS“), tak pouze pro řešení koncepčních otázek. Nálezací soud v odstavcích 410-415 odůvodnění rozsudku shrnuje, že se jednalo o poradní orgán ministryně, jejíž usnesení měla pro ministryni doporučující charakter; řídila se zřizovací listinou a jednacím řádem z doby působnosti dřívějšího ministra [jméno] [příjmení], neboť nedošlo nikdy k písemnému zrušení těchto zřizovacích dokumentů. Tvrzení ministryně [jméno] [příjmení] a MŠMT, že v souvislosti s rozpuštěním dřívější rady a ustanovení rady nově zrušila tyto zřizovací listiny ústním rozhodnutím, označil nálezací soud, za nepotvrzené a nevěrohodné.

219. Ze zápisů z porad MŠMT a zápisů z jednání NRS nelze dovozovat, jak soud činí v dalších částech odůvodnění rozsudku, že členství v NRS či v pracovních skupinách by jakkoliv ospravedlňovalo poskytování informací o probíhajícím dotačním řízení a zasahování do probíhajícího dotačního řízení po vyhlášení dotačních výzev a podání žádostí o dotace. Takový závěr byl provedeným dokazováním spolehlivě vyvrácen. NRS byla pouze poradní orgán ministryně, která její činnost podrobně popsala při výsledku jako svědkyně tak, že se na radu obracela z vlastní iniciativy se svými vizemi za účelem jejich konzultace se sportovním prostředím a že NRS rozhodně nikdy neměla a nemohla mít podíl na rozhodování v rámci dotačního procesu, do kterého po vyhlášení dotačních výzev nemohla vstupovat. Obdobně popsali činnost NRS i další její tehdejší členové (např. svědci [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení]) a další vedoucí činitelé na MŠMT (svědci náměstkyně [příjmení], státní tajemník [příjmení]). Svědci [příjmení] a [příjmení], byť byli členy NRS, garanty programů a dokonce členy předsednictva NRS, žádné informace o probíhajících dotačních řízeních neměli a např. o rozdělení Programu III se dozvěděli jako zástupci žadatelů o dotaci až z oficiálního zveřejnění na stránkách MŠMT. Ze zachycené komunikace svědkyně [příjmení] a její výpovědi pak vyplývá, že s takovým rozdělením v neprospěch [obec] obce sokolské (dále rovněž jen, [příjmení]“) rozhodně nebyla spokojena, nicméně jako s členkou NRS to s ní nikdo neprojednával. Se svědkem [příjmení] jako místopředsedou NRS, garantem Programu I, také nikdo neprojednával, že ČOV bude zcela vyřazen z Programů I a II, tedy zcela zásadní skutečnost, která by znemožnila ČOV financovat výjezd reprezentantů na olympiádu, což se dozvěděl až z vyhlášení na stránkách MŠMT. Obdobně popsali činnost NRS svědci [příjmení] a [příjmení]. Na NRS se dle nich neprojednávalo rozdělení dotačních prostředků. Jejich konzultační činnost garantů a členů pracovních skupin se vyčerpala před

vyhlášením dotačních výzev, poté již proces rozdělování dotací na ministerstvu konkrétně neznali, ani jako garanti se na něm konkrétně nepodíleli. Výpovědi těchto svědků soud zcela pomíjí a nijak je při svém rozhodnutí nezohledňuje.

220. V roce 2016 byly na NRS projednávány parametry dotačních programů a k tomu byly zřízeny pracovní skupiny, ale nikdy nebylo jakkoliv zmiňováno, že by se NRS či její členové měli podílet na hodnocení žádostí o dotace a rozhodování o rozdělení dotací po vyhlášení výzev a podání žádostí o dotace. Stěžejní pak jsou právě audio záznamy z NRS z roku 2017, z kterých jednoznačně vyplývá, že na NRS ani na předsednictvu NRS nebyl probírán průběh administrace žádostí o dotace po podání žádostí o dotace. Členové NRS byli pouze informováni o alokacích pro jednotlivé neinvestiční Programy I. až X. a bylo jim jednoznačně sděleno, že výsledky rozdělení finančních prostředků v jednotlivých programech se dozví potom, co bude ukončeno dotační řízení a výsledky budou předloženy na poradě vedení a oficiálně zveřejněny na stránkách MŠMT. Právě tyto záznamy z jednání NRS nalézací soud zcela pominul a nijak se k nim nevyjádřil.

221. Z uskutečněných jednání NRS v dané době vyplývá, že právě na této platformě obžalovaní [příjmení] a [příjmení] zcela vědomě neřešili (zejména dne 9. února 2017) výši dotace pro FAČR a ČUS, či komu má být přidělena dotace na investiční účely, nevznegli zde žádné výhrady a námítky. Právě obžalovaní [příjmení] a [příjmení], ačkoliv již byli informováni obžalovanou [příjmení] o návrzích pro jimi zastupované spolky, zde kladli dotazy, kdy by se tak sportovní prostředí mohlo dozvědět o výsledcích dotačního řízení. Pokud by jednali, jak uváděli a nalézací soud to akceptoval, z titulu členů NRS, tak by prostě na daném jednání NRS obžalovaný [příjmení] uvedl, že ví, kolik má FAČR obdržet z Programů I, II a V a že sice výpočtům nerozumí, ale že očekává více, že už to slíbil, že by vypadal špatně před [anonymizováno] a [příjmení], že Program V je klíčový pro něj, zbytek spolkem jen proteče, a tudíž chce dostat více. Obžalovaný [příjmení] by zde pak prostě uvedl, že zná návrh rozdělení prostředků v Programu III a že ČUS je největší, takže musí dostat nejvíce, že ČOV sice nic nedostane z Programu I, ale nepotřebují ho, takže má být krácen, a [anonymizováno] je přeplacený z minula, takže se mu může také dotace snížit. Toto se samozřejmě nestalo a ani nemohlo stát, neboť všichni obžalovaní si byli dobře vědomi, že informace o průběhu dotačního řízení jsou neveřejné, kdy právě kvůli tomu si tyto informace předávali konspirativně a navenek se snažili udržet obžalovaní [příjmení] a [příjmení] zdání, že žádnými informacemi nedisponují ([příjmení] výslovně sděloval [příjmení], že všem sděluje, že je to hrozné, že nic neví, [příjmení] výslovně sděloval [příjmení], že na NRS nemůžou nic probírat, že to proberou při osobním setkání - hovor ze dne 7. února 2020 – pozn. soudu - patrně míněno ze dne 7. února 2017). Zároveň obžalovaní věděli, že skutečné projednání na NRS by znamenalo umožnit i dalším žadatelům o dotaci uvádět jejich argumentaci, zde např. požadavky [příjmení] a ČOV, což si samozřejmě obžalovaní nepřáli.

222. NRS byla poradním orgánem ministryně školství, mládeže a tělovýchovy působícím z podnětu ministryně k projednání jí zvolené a předložené problematiky, nejednalo se ani o orgán veřejné moci, neboť mu nebyla svěřena žádná pravomoc závazně a jednostranně rozhodovat o právech a povinnostech fyzických ani právnických osob, ani o organizační složku státu nebo příspěvkovou organizaci. Nebyla zřízena ani zákonem, ani na základě zákona a v jeho mezích. Současně její působnost byla vymezena účelem (získání názorů sportovního prostředí k vizím ministryně), nikoliv časově. Z tohoto pohledu se jedná jen o osobní pomocný orgán člena vlády, pro jehož faktické zrušení zcela postačuje, nebude-li nadále svoláván. Svědkyně [příjmení] vypověděla, že to bylo v září nebo koncem srpna, kdy skončila, NRS se během podzimu nesešla, nebylo k čemu, svoji činnost v oblasti nastavení zpětné vazby skončila z hlediska pracovních skupin podle koncepce sportu pro rok 2025 také, a neměla žádné téma na podzim, které by NRS předložila. Tímto se potvrzuje, že NRS byla svolávána z iniciativy ministryně, která určovala, jaký bude předmět jejího jednání, tedy NRS nebyla určena k žádnému nepřerušnému zasedání. Na skončení činnosti pracovních skupin tak plynule navázalo i aktuální vyčerpání témat pro NRS. V tomto ohledu je postup ministryně [příjmení] spočívající v tom, že původní pojetí NRS zrušila ústním rozhodnutím,

přijatelný a odpovídající skutečnému stavu. Podstatné je i to, že ani předchozí zřizovací listina a jednací řád NRS, které však dle názorů ministryně v té době již nebyly platné, ani praxe za předchozích ministrů, by nijak neopravňovaly tehdejší členy rady k jednání, které je obžalovaným kladeno za vinu. Podle předchozích pravidel pro jednání rady, tato mohla projednávat pouze koncepční, legislativní a ekonomické problematiky týkající se oblasti sportu, předkládat návrhy a doporučení zásadního charakteru v oblasti sportu a mimo jiné i projednávat podklady pro návrhy státního rozpočtu v oblasti sportu, projednávat návrhy rozdělení finančních prostředků v rámci dotačních programů a projednávat návrhy na rozdělení investic v oblasti sportu. NRS tedy i v té době by mohla o dotacích jednat, pouze pokud by byly k jednání ministrem předloženy a výstup by měl formu usnesení s doporučením pro ministryni. Tyto pravomoci je nutné vykládat v souladu s povahou NRS jako pouze poradního orgánu ministra.

223. [příjmení] [příjmení] a [příjmení] [příjmení] tedy ani z pozice členů NRS, či členů pracovních skupin (event. garantů těchto pracovních skupin), tedy poradních orgánů ministryně, v žádném případě nebyli zmocněni k nějaké průběžné kontrole probíhajících dotačních řízení, či dokonce k řízení dotační politiky MŠMT v oblasti sportu; z uvedených funkcí jim nevyplyvaly žádné takové pravomoci. Členství v tomto poradním orgánu ministerstva neopravňovalo k získávání výhod v dotačním řízení na úkor ostatních žadatelů o dotace. Přiznání takového oprávnění by zcela popíralo smysl právní úpravy dotačního řízení. Proto se ani [příjmení] [příjmení] ani [příjmení] [příjmení] nesměli přednostně seznamovat s interními a neveřejnými informacemi o navrhované výši podpory pro jimi zastupované právnické osoby a nebyli oprávněni na základě takových informací vznášet požadavky na navýšení finanční podpory či dokonce navrhovat a vyžadovat snížení podpory jiným žadatelům s cílem tyto uvolněné finanční prostředky získat pro jimi zastupovaný spolek.

224. PEVK neměla jakoukoliv vazbu na NRS, jednalo se o samostatný orgán složený jednak ze šesti úředníků MŠMT (pět zástupců odboru sportu a jeden zástupce oddělení metodiky finančního řízení MŠMT) a jednak ze čtyř externistů, u kterých měl být dán předpoklad, že rozumí dotačnímu řízení (svědek [příjmení] [příjmení] z Ministerstva pro místní rozvoj) či podpoře sportu ([jméno] [anonymizováno] - pověřen vedením VSC, [jméno] [příjmení], předseda českého svazu jachtingu, a obžalovaný [jméno] [příjmení], generální sekretář [příjmení]). Uvedení externisté zde rozhodně neměli zastupovat sport, sportovní svaz či sportovní organizaci, ve které působili, jak tomu bylo u členů NRS a pracovních skupin. I z toho důvodu byla ve zřizovacích listinách komise řešena možná podjatost a střet zájmů.

225. Soud v odůvodnění napadeného rozsudku uvádí, že již historicky MŠMT velmi úzce s představiteli sportovních svazů na „patričním“ rozdělení financí úzce spolupracovalo. Zástupci sportovních svazů byli zváni k tvorbě dotačních programů a na jejich znalosti a zkušenosti bylo spoléháno a z toho důvodu byli i členy poradní expertní výběrové komise k neinvestičním dotacím.

226. K tomu státní zástupce v odvolání uvádí, že taková praxe, kdy si o „patričním“ rozdělení dotací rozhodují žadatelé o dotaci dle „síly vlivu“, byla samozřejmě v rozporu s principy dotačního řízení a jeho právní úpravou, na což opakovaně upozorňoval ve svých nálezech NKÚ, což nakonec také vedlo ke zrušení této praxe, čehož obžalovaný [příjmení], jak v zachycené komunikaci, tak při svých výpovědích, upřímně litoval. Odkazovat na takovou praxi v minulosti, jako na důvod vyvinění obžalovaných, tak státní zástupce považuje za zcela nedůvodné. Z velmi obsáhlé a komplexní zachycené komunikace obžalovaných [příjmení] a [příjmení] je přitom zjevné, jak si „patričné“ rozdělování dotací, jako v minulosti, představovali, explicitně to shrnuje vyjádření obžalovaného [příjmení] ze dne 15. února 2017 dle záznamu o sledování bytu: „...ale stejně je to špatně, protože v těch investicích by bylo daleko jednodušší, kdyby to bylo tak, že řekne Král: Potřebuju tyhle dvě akce, [příjmení] tady ty tři akce, [příjmení] něco, [příjmení] něco, [příjmení] něco a něco ten zbytek světa. A máš to jako pokrytý. Jako já vím, kdo na to čeká, kdo s tím obchoduje nebo mentálně nebo i reálně, vždycky rozhodovali sportovci o těch sportovních investicích, vy jste z toho udělali politický investice“.

227. Soud ve shodě s obhajobou obžalovaných dovodil, že komunikace mezi zástupci MŠMT a zástupci žadatelů o dotace po podání žádostí o dotace o rozdělování dotačních prostředků byla standardní a běžná, avšak uvedené tvrzení bylo rovněž spolehlivě vyvráceno. Neveřejnost dotačního řízení vyplývá z obžalobou citovaných právních předpisů a svědci z řad tehdejších zaměstnanců MŠMT potvrdili, že byli vázáni mlčenlivostí a po podání žádostí o dotace nebyli oprávněni sdělovat žadatelům o dotace žádné konkrétní údaje a také jim žádné údaje nesdělovali.

228. Soud zcela přehlíží provedené důkazy, na které státní zástupce dále odkazuje a které dokládají, že na dotazy ohledně pro obžalovanou [příjmení], „nezájemových“ žadatelů o dotaci, obžalovaná odpovídala formálně správně, tedy je odkazovala na oficiální zveřejnění, jak dokazuje například SMS ze dne 7. února 2017 v 11:54 hod., v níž co do výsledku dotačního řízení odkázala [jméno] [příjmení], člena zastupitelstva Jihomoravského kraje, stejně jako ostatní žadatele na začátek března 2017. Obdobně obžalovaná [příjmení] jednala s [jméno] [příjmení], daňovou poradkyní, která v SMS ze dne 16. února 2017 ve 4:38 hod. zaslané obžalované [příjmení] psala, že nevěděla, že se jí nemůže zeptat, proč byla vyřazena žádost, neví, jak u nich probíhají schvalovací procesy. Dále lze poukázat na SMS obžalované ze dne 2. března 2017 [jméno] [příjmení], z 5. března 2017 [jméno] [příjmení], nebo na její hovor ze dne 9. března 2017, v němž Mgr. [jméno] [příjmení], místostarostka [obec], řekla, že včera bylo zveřejněno, dřív nemohla nic říct. Obdobně pak komunikoval obžalovaný [příjmení]. Z opatřených důkazů je rovněž zřejmé, že obžalovaní si byli dobře vědomi neveřejnosti těchto údajů a z těchto důvodů jednali konspiračně, snažili se neřešit žádné skutečnosti ohledně dotací v telefonních hovorech. Rovněž z tohoto důvodu se obžalovaní snažili před dalšími osobami ze sportovního prostředí, mimo zainteresované osoby, vzbudit zdání, že nikdo nemůže mít vliv na rozhodování o dotacích a že oproti předchozím letům je to jiné a transparentní a že dokonce ani [příjmení] či [příjmení] nemají na rozhodnutí vliv.

229. Soud rovněž zcela přehlédl a nijak nehodnotil důkazy, ze kterých vyplývá, že [příjmení] opakovaně upozorňovala své podřízené v odboru sportu, že nesmí zveřejňovat žádné informace o probíhajících dotačních řízeních a v případech, kdy poskytnutí nějakých informací (byť výrazně méně podstatných) mimo MŠMT bylo zjištěno, tak iniciovala sankcionování osob, které za takový, „únik informací“ měly odpovědnost. Nicméně požadavek ministryně [příjmení], aby v této věci bylo podáno ze strany MŠMT trestní oznámení, považovala [příjmení] za nesmírně nebezpečný pro ně všechny, protože se domnívala, že některé osoby (např. její tajemník [příjmení]) by se při výslechu u policejního orgánu mohly sesypat. Lze poukázat na e-mail od obžalované [příjmení] státnímu tajemníkovi [příjmení] ze dne 11. dubna 2017 s konceptem trestního oznámení na zaměstnankyni [příjmení] [jméno] [příjmení], obžalovaného [příjmení] a [příjmení], kteří se měli provinít tím, že poskytli třetím osobám údaje o žadateli o dotaci, projekty, které jsou součástí těchto žádostí, a další údaje ze spisů týkajících se rozdělování dotací, které nejsou veřejné, a došlo tak ke sdělení informací, které byly zjištěny při výkonu služby osobě nebo osobám, které nejsou oprávněny s těmito informacemi jakkoli nakládat. Totožné závěry obžalovaná činila i v konceptech podnětů k zahájení kárného řízení. Dále státní zástupce považuje za nutné poukázat na e-mail obžalované [příjmení] ze dne 4. prosince 2016 pro: [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno] a [příjmení] [jméno], ve kterém jim sdělovala, že v souvislosti s tím, že pracují se zásadními dokumenty, pocítuje intenzivně tlak zvenčí, prosí o maximální mlčenlivost při práci s investicemi i neinvesticemi, tedy informacemi o počtech žádostí, obsahu žádostí, formální dokonalosti/nedokonalosti. Žádala, aby práce byla zorganizovaná tak, aby nedošlo k žádnému úniku informací s tím, že informace mají sdělovat jen [příjmení] (pro úplnost lze dodat, že [jméno] [příjmení] e-mailem ze dne 5. prosince 2016 pro: [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [jméno], [příjmení] [příjmení] [jméno] a [příjmení] [jméno] i svým podřízeným zaměstnancům sdělil, že informace o dotacích bude vyřizovat on, žádá o maximální mlčenlivost a upozorňuje, že tlaky zvenčí budou čím dál větší - č. 1 9928). Důrazná výzva obžalované [příjmení] jednak prokazuje vědomí obžalovaného [příjmení] o povinnosti zachovávat mlčenlivost o pracovních záležitostech,

jednak to, že o její existenci byl přinejmenším dne 4. prosince 2016 poučen svou přímou nadřízenou (obžalovanou [anonymizováno]).

230. Tyto důkazy svědčí o tom, že obžalovaní [příjmení] a [obec] věděli, jaké jsou jejich povinnosti (a povinnosti jím podřízených osob), přitom přistupovali k dodržování povinnosti mlčenlivosti selektivně a účelově, když detailně a často informovali pouze obžalované [příjmení] a [příjmení], jak dokumentuje mimo jiné i řada příkladů:

- dne 18. října 2016 obžalovaná [příjmení] vyhověla požadavku obžalovaného [příjmení], který v SMS téhož dne požádal o zaslání seznamu schválených investic na rok 2017. Z časového průběhu odeslání vyplývá, že obžalovaná [příjmení] seznam odeslala okamžitě v průběhu 2 minut bez jakýchkoliv námitek,

- obžalovaná [příjmení] v hovoru ze dne 7. listopadu 2016 v 10.21 hod. s obžalovaným [příjmení] řekla, že dokončila jednání, tak z té dvojky, fakt si to má nechat zatím pro sebe, Brízovi zakázala cokoliv pouštět, jo, proto to potřebuje do středy na jedno strategické jednání, jo, ale budou mít z dvojky 10 na fotbalovou akademii,

- obžalovaná [příjmení] v hovoru ze dne 29. listopadu 2016 ve 21.23 hod. s obžalovaným [příjmení] ohledně plánovaného rozdělení dotačních programů řekla, že mu to posílala, je to jen pro jeho info zatím, protože je to interní materiál. Obžalovaná [příjmení] v na téma navazujícím hovoru ze dne 30. listopadu 2016 ve 14.30 hod. s obžalovaným [příjmení] řekla, že mají těch 350 mega do těch 6 miliard, ale zatím si to fakt mají nechat pro sebe, je to úplně interní informace, a znovu naléhala, že fakt si to má nechat pro sebe,

- o vazbách obžalované [příjmení] na další obžalované svědčí i časová posloupnost hovorů, z nichž vyplývá, že např. informaci o 350 milionech Kč údajně připsaných na účet investic, což obžalovaná [příjmení] považovala za úspěch, podala nejdříve obžalovanému [příjmení] (hovor ze dne 30. listopadu 2016 v 14.30 hod.) a až posléze ministryni [příjmení], tedy své nadřízené (SMS ze dne 30. listopadu 2016 v 14.36 hod.). Poté, co obžalovaná [příjmení] obdržela od ministryně [příjmení] zprávu o připsání částky 350 mil. Kč na účet (SMS ze dne 4. prosince 2016 v 14. 10:35 hod.), předává obžalovaná [příjmení] tuto zprávu jak obžalovanému [příjmení] (SMS ze dne 4. prosince 2016 v 14.14 hod.), tak obžalovanému [příjmení] (SMS ze dne 4. prosince 2016 v 16.36 hod.), přitom v obou zprávách zdůraznila, že se jedná o informaci určenou jen pro ně,

- na příkladu hovoru ze dne 6. prosince 2016 v 5.5 0:58 hod. mezi obžalovanou [příjmení] a ministryní [příjmení] lze ukázat, že i obsah vzájemné komunikace mezi ministryní a náměstkyní byl předáván, což prokazuje SMS ze dne 6. prosince 2016 v 6. 8:06 hod. zasláná obžalovanou [příjmení] obžalovanému [příjmení], v níž si stěžuje na postup ministryně a že to ani nemůže říct [příjmení], že by dostal depku.

231. Ze všech těchto důkazů vyplývá, že informovanost obžalovaných [příjmení] a [příjmení] byla pro obžalovanou [příjmení] prioritou. Ohledně obžalovaného [příjmení] pak uvedené jasné povědomí o neveřejnosti dotačního řízení dokládá zachycená komunikace obžalovaného [příjmení] s [příjmení] z [příjmení] [jméno] o.p.s., a SMS ze dne 28. února 2017, v níž sděluje, že to zatím vypadá, jen“ na 16, ale zatím nemá nikomu nic říkat, a SMS ze dne 1. března 2017, v níž píše, že to vypadá dobře, ale do pondělka nic nevíš. V hovoru ze dne 2. března 2017 obžalovaný [příjmení] řekl [příjmení], že mají fakt embargo do pondělka, má to vydržet do pondělka, paní ministryně by se rozskočila, kdyby to někde prosáklo (vedle povědomosti obžalovaného [příjmení] o povinnosti zachovávat o interních informacích mlčenlivost je nezbytné podotknout i to, že na tomto projektu měl obžalovaný [příjmení] osobní zájem, jak vyplývá z jeho e-mailu odeslaného mezi 4. lednem 2017 a 10. lednem 2017), a dále jeho komunikace s [jméno] [příjmení] (obžalovaný [obec] rovněž zaslal dne 2. března 2017 zprávu [jméno] [příjmení], že Tišnov je OK, ale má si to nechat pro sebe do pondělí, jinak obžalovaného [příjmení] zabijou, má zkusit [příjmení], jestli pustí informaci, je tu kolem toho samozřejmě poprask). Z takové komunikace lze dovodit, že obžalovaný [příjmení]

věděl, že sděluje takové informace, na něž žadatel o dotaci neměl právo. Již v hovoru ze dne 19. prosince 2016 v 9.09 hod. obžalovaný [příjmení] řekl obžalovanému [příjmení], aby se nebál, protože jestli na tom někdo bude dobře, takto budou oni.

232. Soud zcela ve shodě s výpověďmi obžalovaných nijak nerozlišuje komunikaci vedenou mezi ministerstvem a zástupci sportů o tom, jak by měly být nastaveny dotační programy a jak by měla být zacílena a realizována dotační podpora, kdy taková komunikace logicky předchází vyhlášení dotačních výzev, a taková komunikace je legitimní, od komunikace, která je obžalovaným kladena za vinu, tedy domlouvání zvýhodnění určitých žadatelů, o dotace po vyhlášení dotačních výzev a podání žádostí o dotace. Dokazování vedené před soudem, zejména výsledky všech svědků z řad zástupců MŠMT a zástupců žadatelů o dotace (sportovní svazy a jednotlivé spolky) přitom bylo jak soudem, tak státním zástupcem vedeno právě k zjištění toho, zda v uvedených případech existovaly rozdíly, přičemž, jak státní zástupce rozvádí dále, všichni svědci popsali případnou komunikaci mezi ministerstvem a zástupci sportů o nastavení dotačních programů v rámci pracovních skupin a NRS a její průběh s tím, že v rámci této komunikace mohli sdělit zástupci sportů své požadavky a náměty, které však měly pouze doporučující charakter a bylo na ministerstvu, jak je zohlední, a všichni svědci, v přímém rozporu s výpověďmi obžalovaných, také popsali, že tato komunikace končila před vyhlášením dotačních výzev a po vyhlášení dotačních výzev a podání žádostí o dotace již taková komunikace nebyla logicky možná, poté již pouze čekali zástupci žadatelů na zveřejnění výsledků dotačního řízení. Soud však podle státního zástupce výstupy dokazování nijak nezohlednil a ve shodě s výpověďmi obžalovaných uzavřel, že zasahování do administrace neinvestičních dotačních žádostí ze strany určitých preferovaných osob, je legitimní a žádoucí součástí podpory sportu ze strany státu, s čímž nelze v žádném případě souhlasit. Lze připomenout, že u investičních dotací přitom soud dospěl k opačnému názoru.

233. Nálezací soud v rámci hodnocení provedených důkazů zcela pominul důkazy svědčící o tom, že obžalovaná [příjmení] soustavně zvýhodňovala právě obžalované [příjmení] a [příjmení] a jimi zastupované spolky a svědčící o tom, že jejich vzájemné vztahy nebyly založeny pouze na společném cíli naplňovat co nejlépe cíle Koncepce sport 2025. Důvod, proč obžalovaná [příjmení] (a rovněž obžalovaný [příjmení]) plně vycházela vstříc nezákonným požadavkům obžalovaných [příjmení] a [příjmení], nebyly pouze výše popsané úplatky od obžalovaného [příjmení]. Odposlechy a výstupy sledování velmi podrobně a plasticky dokumentují, že obžalovaná [příjmení] považovala svoje spojení s těmito dvěma za pojistku její budoucnosti a kariérní dráhy. [příjmení] [příjmení] a [příjmení] naopak opakovaně ujišťovala o své loajalitě, a to i proti ministryni [příjmení].

234. Vztah obžalované [příjmení] k obžalovanému [příjmení] a [příjmení], resp. roli a postavení obžalovaného [příjmení] dokládá podle státního zástupce jejich vzájemná komunikace, kterou nálezací soud zcela pominul:

- v SMS z 16. října 2016, kdy řešili rozdělení finančních prostředků ještě pro rok 2016, [příjmení] mimo jiné sdělovala, že po jednání s ministryní musí varovat [příjmení], na což [příjmení] sděloval: „Me to je jasny, ale MJ je daleko protrelejší a nebezpečnější než si PM myslí, nepouští se do divokejch bojů, ja se do niceho mimo sport nepouštím.“. V hovoru dne 17. října 2016 pak [příjmení] a [příjmení] rozebírali, že [příjmení] se měla pohádat kvůli [příjmení] s ministryní, že by za něj položila život a dále řešili, že ministryně skončí špatně, pokud bude takto postupovat, ale že vždy nakonec dosáhli těch jejich opatření, která chtěli. V hovoru ze dne 15. listopadu 2016 ve 12.09 hod. [příjmení] sdělovala [příjmení] podrobnosti o materiálu pro vládu ohledně významných sportovišť s tím, že [příjmení] to [příjmení] ještě pošle, ať se na to podívá, jestli ten Strahov sedí,

- v další komunikaci dne 18. října 2016 [příjmení] řešila s [příjmení], že na poradě vedení nechťejí pustit akademie ad hoc, ale že nakonec zvládla náměstkyni i „nabíječe“ [příjmení] a prošlo to a že byly rovněž schváleny investice 2017. [příjmení] [příjmení] posílala prostřednictvím aplikace Whatsapp seznam schválených akcí [příjmení], který jí za to děkoval,

- [příjmení] a [příjmení] v rámci zachycené komunikace rovněž řešili (dne 21. října 2016), že o jejich intimním vztahu se nesmí nikdo dozvědět, že například [příjmení] má na nějakém fóru [příjmení] „zprdnout“, aby ostatní měli pocit, že fotbalisty nesnáší. [příjmení] dále uváděl, že je v denním kontaktu s [příjmení]. [příjmení] pak opakovaně [příjmení] sdělovala, že na něj spoléhá, např. v SMS ze dne 3. listopadu 2016: „[příjmení], ja jsem vzdy verna svym "machum", a to 100%, proto jsem v nejbližsich 15 letech klidna, ze se neztratim se mi duvera, kterou jsem nikdy nezklamala, ale vyžaduji absolutni duveru na oplatku,... Miluju sachy...umim je hrat. A neodpoustim podrazy. Byl jsi dnes UZASNY, vic se ani neda rict“ a dále i v SMS ze dne 16. listopadu 2016 slovy „verim fakt jen tobe a MJ“;

- již v SMS ze dne 15. října 2016 obžalovaná [příjmení] psala obžalovanému [příjmení], že podporuje J...; tím rozumí obžalovaného [příjmení], neboť v navazující SMS ze dne 15. října 2016 obžalovaný [příjmení] píše o [anonymizováno]. V SMS ze dne 17. října 2016 obžalovaná [příjmení] psala, že musí varovat MJ, nic hezkého,

- v hovoru ze dne 17. října 2016 obžalovaný [příjmení] řekl obžalovanému [příjmení], že za obžalovaného [příjmení] položila obžalovaná [příjmení] život,

- rovněž [příjmení] ujišťoval [příjmení] opakovaně o významu [jméno] [příjmení] (pozn. v komunikaci označován často MJ), např. v SMS ze dne 23. října 2016: „Takhle to je porad co ho znam akorat ty lidi se mylej vsechno to je vetsi hra nez si lidi myslej, je pokladnik partaje, delala jeho kancelar privatizaci OKD atd.“ a „Me se libi na tobe, ze mas cuch na to kdo ma a nema vliv a silu a ne kec, MJ ma nejvetsiho spojence ne v soc. dem ale je to prezident a [příjmení] je to obr cap“ a „Jeste jedna dulezita vec MJ ma hlavne vliv jeste v oblastech, o kterych se nemluvi, je ti to jasny a to velkej nejvetsi ve statě vim o cem mluvím“;

- [příjmení] poté ujišťovala [příjmení], že vsadila na něj a na [příjmení], na což jí [příjmení] ujišťoval, že si vybrala správně, že [příjmení] ho zklamal a má rád ty, co [příjmení] nenávidí, [příjmení], [příjmení], [příjmení] atd. V SMS pro [příjmení] pak [příjmení] dne 7. prosince 2016 uvedla: „MJ je muj "mentor" a chci s nim v budoucnu pracovat“. [příjmení] [příjmení] v SMS ze dne 10. listopadu 2016 sděloval, že: „Sport je [příjmení], [příjmení], [příjmení] a zbytek musi poslouchat a taky posloucha, dela se z toho veda, kdyz budou nastaveny programy a včas penize, tak jsi vitez“;

- v SMS ze dne 20. listopadu 2016 obžalovaná [příjmení] obžalovanému [příjmení] napsala následující: „Musim rict, ze jsem klidna. Mam za zady tebe a MJ, takže me hadat se s klukama bavi“. Obžalovaná [příjmení] oba obžalované opakovaně ujišťovala o tom, že je jim plně k dispozici, a proto v SMS ze dne 30. listopadu 2016 napsala obžalovanému [příjmení] „Potrebuji vudce. Pak jsem k nezastavení“;

- v SMS ze dne 7. prosince 2016 obžalovaný [příjmení] napsal obžalované [příjmení] „S tebou ma velky plany MJ (poz. obžalovaný [příjmení]) PM (pozn. ministryně) ty jsi na roztrhani...“. Obžalovaná [příjmení] odepsala: „MJ je muj, mentor“ a chci s nim v budoucnu pracovat...“;

- v SMS ze dne 16. prosince 2016 obžalovaná [příjmení] obžalovanému [příjmení] psala: „No, ale bez pomoci Tebe a MJ bych byla v haji. Jsem si toho vedoma velmi dobre a nikdy vam to nezapomenu. To asi chapes-uz me znas“. Dne 25. prosince 2016 v [příjmení] [příjmení] sdělovala: „Bez Tebe a MJ bych nebyla nic. [příjmení] uspechu je PM a moje intuice“;

- ze sledování ze dne 24. ledna 2017 vyplývají slova obžalované [příjmení]: „já budu dělat, co ty řekneš, protože ty znáš ten terén, ale musíš mi říct, jako by ty jo“. Ze sledování ze dne 24. ledna 2017 vyplývají zase tato slova obžalované [příjmení], že „já poslouchám [příjmení] a tebe“;

- v komunikaci ze dne 12. února 2017, kdy plánovali další postup vzhledem k plánovanému dalšímu investičnímu dotačnímu programu, [příjmení] psal: „[příjmení] je tvuj zivot jsi dracice to je nas adrenalin hrat hry a k tomu ta chemie a je to jeden velkej blazinec“. Dne 22. února 2017

společně opětovně řešili vztahy na MŠMT s tím, že je důležité, že má [příjmení] kolem sebe chlapy, na které se může spolehnout, že elita je [příjmení], [příjmení] a [část obce] a [příjmení] je jenom sport'ák,

- v SMS komunikaci ze dne 14. března 2017 pak řešili, že [příjmení] dostala od ministryně pokyn, že se má odklonit od velkého [příjmení], že je to pokyn trvalý a je s tím spojeno milion úkolů, což zcela změnil mapu, na což [příjmení] reagoval, že jsou to posjezdové emoce (pozn. předtím proběhl sjezd ČSSD), že [příjmení] prý tlačil [příjmení], že [jméno] a [jméno] [příjmení] jsou na [příjmení] naštvání, že vystoupil z řady, kdy [příjmení] opakoval, že je loajální, že je spojka na [příjmení] v dobrém i špatném. [příjmení] mu sdělila: „Velkého M. nepodtrhu, takto cítím a takto bude“. V SMS komunikaci ze dne 17. března 2017 [příjmení] sdělovala: „[příjmení] rano, [příjmení], ke vcerejsku-ja bych si te taky asi musela vymyslet, chci s tebou věci, který jsem nikdy nikomu nerekla. včera jsem si jeste s MJ ujasnovala par prac. věci. Je chytřej a pristupuje ke me chytře. Vi, jak na me, je to dobra hra. Ja musim mit fakt "vudce" a pak posloucham jak hodinky... a to jsi ty i MJ“.

235. Vnitřní vztahy v sekci sportu MŠMT podle státního zástupce odhaluje SMS obžalované [příjmení] ze dne 25. listopadu 2016 pro obžalovaného [příjmení] slovy, „[příjmení], mam skvely pocit, cela sekce až na 3 lidi me miluje a udele pro me cokoliv se to“. V SMS ze dne 27. listopadu 2016 obžalovaná [příjmení] obžalovanému [příjmení] psala, že po něm pošle informace obžalovanému [příjmení]. [příjmení] [příjmení] s [příjmení] opakovaně řešili náměstkyni [jméno] [příjmení], kdy jim vadily její postupy a důraz na transparentnost, např. v SMS ze dne 24. října 2016 [příjmení] psal: „Nechces si tu Prudici vzit na vino, vyzpovidat ji a jestli na to nema psychicky at jde třeba k Diensbierovi“. Dále státní zástupce uvádí obsah dalších SMS mezi obžalovanými [příjmení] a [příjmení], týkajících se náměstkyně [příjmení].

236. Státní zástupce ve svém odvolání dále zmiňuje, že významnou část komunikace vedl [příjmení] s [příjmení] ohledně ministryně [příjmení], kdy komentovali její kroky, zejména ve vztahu k oblasti sportu, že se s ní nedá pracovat, že vymýšlí absolutní nesmysly, stále mění zadání a domnívá se, že jí všichni okrádají, kdy nikomu nevěří a chce vyhodit Brízu (dne 27. listopadu 2016).

237. K tomu státní zástupce dodává, že rozdělování dotací na podporu sportu v řádu celkem několika miliard korun se sice mělo řídit zákonnými pravidly a zejména mělo být provedeno transparentně, objektivně a přezkoumatelně, nicméně na základě postupů obžalovaných se tak nedělo. Vzhledem k nestandardním vztahům obžalovaných [příjmení] a [příjmení], tedy vedoucích státních úředníků, kteří měli tuto oblast na starost a na zodpovědnost, s obžalovanými [příjmení] a [příjmení], v případě dotací, na kterých měli tito zájem, bylo postupováno zcela v jejich prospěch bez ohledu na zákonné požadavky. Odborný aparát ministerstva, který měl dotace administrovat, sice mohl dojít k určitým závěrům a výsledkům, ale ty byly akceptovány pouze, pokud vyhovovaly zájmům obžalovaných. V odlišném případě je obžalování prostě změnili sami ve prospěch preferovaných žadatelů o dotace (jako v případě Programu V), nebo uložili svým podřízeným je změnit (jako v případě Programu III, anebo v případech vyřazení některé žádosti o investiční dotace z formálních důvodů -viz případ žádosti SK JUNIOR Teplice, z.s.). Takový systém pak obžalovaným plně vyhovoval a rozhodně na něm neholdali nic měnit, naopak z jejich komunikace vyplývá, že se intenzivně snažili, aby byl zachován i v dalším období, i při případné změně politického vedení ministerstva po volbách. Jednalo se o dlouhodobou a systematickou činnost, kdy jednak ze zachycené komunikace vyplývá, že obdobně postupovali obžalovaní již v předchozím roce (zejména dodatečná kola dotací pro rok 2016), a zejména, že tak plánovali postupovat i v dalších obdobích, kdy mělo dojít k rozdělování ještě větších částek ze státního rozpočtu na podporu sportu. Dle obžalovaných tak o poskytnutí dotace či výše dotace neměly rozhodovat kvality projektu a nastavená kritéria, ale jak opakovaně uváděl obžalovaný [příjmení], jak v zachycené komunikaci, tak v podstatě i ve své výpovědi, měla rozhodovat síla vlivu, přičemž [příjmení] a [příjmení] měli ztělesňovat ten největší vliv. Požadavky obžalovaných [příjmení] a [příjmení] ohledně konkrétních dotačních programů nebyly ojedinělé kroky, ale o součást systému,

který v podstatě vedl k tomu, že namísto ministerstva rozhodovali tito dva sportovní funkcionáři. Uvedené významně zvyšuje společenskou škodlivost žalovaného jednání.

238. K roli médií, jak ji popsal soud v odůvodnění rozsudku tak, že nebylo zcela ojedinělé, když svědci před soudem vypovídali, resp. chtěli vypovídat o skutečnostech, které jim však byly známy právě toliko z médií, protože v průběhu dokazování před soudem byly zveřejněny téměř celé výpovědi obžalovaných a svědků a to on-line z jednací síně, a soud musel k této skutečnosti v rámci hodnocení důkazů přihlídnout, státní zástupce dodal, že z odůvodnění rozsudku není seznatelné, u kterých konkrétních svědků a u jakých konkrétních částí jejich výpovědi soud dospěl k názoru, že nebyly založeny na bezprostředním vnímání skutečností, ke kterým podávali svědeckou výpověď, a na základě jakých důvodů k tomu dospěl. Pouze v odstavci 421 odůvodnění napadeného rozsudku soud uvedl, že: „Postoj některých tehdejších představitelů MŠMT vůči zástupcům sportovního prostředí se dle názoru soudu změnil právě v důsledku zveřejnění informací z probíhajícího trestního řízení, kdy konkrétně z výpovědi svědkyně [příjmení] bylo patrné, že ve své výpovědi nakládá s takovými informacemi. Pravděpodobně právě z těchto důvodů tedy soud nepovažoval výpověď svědkyně [příjmení], na rozdíl od výpovědi obžalovaných, za věrohodnou a takovou, ze které by bylo možno vycházet. S tím podle státního zástupce rozhodně nelze souhlasit již proto, že svědkyně vypovídala v hlavním líčení zcela shodně jako v přípravném řízení, přičemž svoji výpověď v přípravném řízení učinila již dne 19. května 2017 (následně doplněna ve dnech 29. května 2017 a 26. července 2018) tedy bezprostředně po zahájení trestního stíhání obžalovaných. Soud neshledal v její výpovědi v hlavním líčení oproti výpovědi v přípravném řízení žádné rozpory, které by ho vedly k přestírání původní výpovědi ve smyslu § 212 trestního řádu. Nálezací soud také neidentifikoval v její výpovědi žádné konkrétní skutečnosti, které by se dozvěděla až z médií, a v rozhodném období o nich nevěděla. Její výpověď také odpovídá dalším svědeckým výpovědím jak zástupců MŠMT, tak zástupců žadatelů o dotace, tak těm zástupců žadatelů o dotace, kteří byli zároveň členy NRS. Výpověď svědkyně je v rozporu pouze s výpověďmi obžalovaných, které mimochodem rozhodně nejsou shodné s výpověďmi z přípravného řízení, což z této výpovědi ale nečiní výpověď nevěrohodnou. Lze to ilustrovat na příkladu tvrzení obžalovaného [příjmení], že dne 9. února 2017 na jednání NRS či předsednictva NRS probral s obžalovanou, že nesouhlasí s plánovaným rozdělením Programu III a ta mu měla přislíbit nápravu. Soud vzal toto tvrzení obžalovaného za prokázané a výpověď svědkyně [příjmení] za nevěrohodnou, pokud tato uvedenou komunikaci jednoznačně popřela. Soud takový závěr učinil přesto, že výpověď obžalovaného [příjmení] zůstala osamocena a jednoznačně jí vyvrátili i svědci [příjmení] a [příjmení], kteří jako členové NRS a předsednictva NRS toto popřeli, i další svědci z řad členů NRS ([jméno] [obec], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [příjmení] atd.) a uvedené je vyvráceno i zvukovým záznamem o jednání NRS z uvedeného dne a záznamy telekomunikačního provozu, které zachytily například reakci svědkyně [příjmení] na rozdělení finančních prostředků v Programu III po jejich zveřejnění, kdy byla překvapena a upřímně rozhořčena, že [příjmení] byla dotace i proti předchozímu roku ponížena. K tomu lze doplnit, že pokud soud takové závěry učinil, tak by nešlo ze strany svědků [příjmení], [příjmení], [příjmení] a dalších pouze o nevěrohodné výpovědi, ale o křivou výpověď dle § 346 trestního zákoníku, přičemž však nálezací soud toto nekonstatoval a žádné kroky k vyvození jejich případné trestní odpovědnosti neučinil.

239. Dalším případem je podle státního zástupce výpověď obžalovaných, že [příjmení] a [příjmení] byli poradci ministryně či ministryní určení poradci pro náměstkyni [příjmení], což bylo provedeným dokazováním spolehlivě vyvráceno, ale nálezací soud to ve svém rozhodnutí nijak nereflektoval. Jmenování nikdy nezastávali funkci poradců, ministryně o tom neměla žádné povědomí a ve své výpovědi toto popřela stejně jako to, že by obžalované [příjmení] a [příjmení] určila jako poradce náměstkyně [příjmení]; shodně vypovídali další zaměstnanci MŠMT či další zástupci žadatelů o dotace. Tedy kromě obžalovaných nikdo nevěděl, že jsou poradci ministryně, dokonce ani ministryně. Podstatné je rovněž to, že ani případní poradci ministryně, jako byl na základě smlouvy např. [část obce], nebyli oprávněni jakkoliv vstupovat do běžícího dotačního řízení

a podílet se na rozhodování o poskytnutí dotací. Nálezací soud přesto vychází z výpovědi obžalovaných a na obžalované nahlíží jako na poradce ministryně, protože se tak sami označují.

240. Státní zástupce dále ve svém odvolání uvádí, že nálezací soud shledal výpovědi obžalovaných, co se týče rozdělování neinvestičních dotací, zcela věrohodné a plně z nich vycházel, ačkoliv již z výše uvedeného je zřejmé, že tyto výpovědi jsou v rozporu s provedenými důkazy. Dále je k věrohodnosti a pravdivosti výpovědi obžalovaných nutné uvést následující:

1) Nálezací soud neposuzoval výpovědi obžalovaných jako celek, ale selektivně bez zjevného důvodu odlišně, ve vztahu k investičním dotacím a ve vztahu k neinvestičním dotacím. V případě jednání obžalovaných [příjmení] a [příjmení] soud shledal jako zcela nevěrohodné a nepravdivé jejich výpovědi ohledně jejich komunikace týkající se investičních dotací spočívající v tom, že si pouze vyměňovali názory na podané žádosti o dotace bez jakékoliv snahy ovlivnit úspěch těchto žádostí a jednalo se o komunikace zástupce „sportovního prostředí“ se zástupci MŠMT. Ale komunikaci vedenou ve zcela obdobném duchu, ve stejné době v přímé souvislosti s dohodami o ovlivnění investičních dotací, která se týkala neinvestičních dotací, soud již hodnotil v souladu s výpověďmi obžalovaných, tak že se jednalo pouze o odborné a žádoucí konzultace zástupce MŠMT se zástupcem sportovního prostředí. Rovněž soud nevyvodil žádné závěry o celkové věrohodnosti výpovědi obžalovaných, pokud dokonce některé jejich části ohledně neinvestičních dotací označil v napadeném rozsudku jako vyvrácené provedeným dokazování. Přesto ve zbytku z výpovědi obžalovaných plně vycházel.

2) Nálezací soud ve vztahu k posouzení věrohodnosti a pravdivosti výpovědi obžalovaných zcela pominul, jak bylo popsáno výše, velké množství vzájemně se doplňujících důkazů, které přesvědčivě dokládají, že vztahy obžalované [příjmení] k obžalovaným [příjmení] a [příjmení] nebyly založeny pouze na běžných, tradičních, potřebných a legitimních vztazích zástupců ministerstva se zástupci sportovního prostředí, které měly umožnit správné nastavení (nikoli rozdělení) dotačních programů, jak tvrdí a jak soud uvedl v napadeném rozsudku. Soud pominul jednoznačné důkazy dokládající, že obžalovaná [příjmení] se rozhodla tyto dvě osoby plně poslouchat a nechat se jimi řídit, protože s nimi spojila svoji budoucnost. Pregnantně to popsala, když uvedla, že jim bude vždy věrná a proto je klidná, že se v příštích patnácti letech neztratí.

3) Nálezací soud výpověď obžalovaných hodnotí ohledně neinvestičních dotací jako zcela věrohodnou a ve všech částech pravdivou, ačkoliv obžalovaní odmítli odpovídat na dotazy státního zástupce a zmocněnců poškozených (obžalovaný Pelta odmítl po části dotazů soudu dále odpovídat i na dotazy soudu), přičemž z uvedených důvodů zůstala v rámci řízení před soudem řada otázek na obžalované nezodpovězena a nebyli konfrontováni s konkrétními skutečnostmi vyplývajícími z trestního spisu. Soud dle protokolu o hlavním líčení ze dne 18. června 2020 po výpovědi obžalovaného [příjmení] k návrhu zmocněnkyně poškozeného [příjmení], aby pokud obžalovaný odmítl odpovídat na dotazy státního zástupce a zmocněnců poškozeného, nemohl odpovídat ani na dotazy obhájců, uvedl, že, Nelze nutit obžalované vypovídat a rozdělovat, jestli se bude vyjadřovat v trestně právní rovině nebo civilní rovině. Obžalovaný má právo celkově odepřít vypovídat, odpovídat na dotazy nebo jednotlivě ke stranám. Soud zohlední i tento postoj každého jednotlivého obžalovaného, zda se pouze vyjádří, zda bude reagovat na otázky soudu a stran“. V napadeném rozsudku však tyto postoje obžalovaných nijak nezohlednil a z výpovědi obžalovaných, ačkoliv odporují provedeným důkazům, plně vycházel. Obžalovaní [příjmení], [obec] a [příjmení] tak například vůbec nebyli dotazováni k jejich činnosti v souvislosti s manipulací investičních dotací, ačkoliv ji soud v odsuzující části rozsudku na základě provedených důkazů popisuje, obžalovaný [příjmení] nebyl dotazován k jeho příjmům od České basketbalové federace, obžalovaní [příjmení] a [příjmení] nebyli dotazováni na většinu obsahu jejich komunikace atd.

4) Ohledně ověření věrohodnosti výpovědi obžalovaného [příjmení] soud nevyužil ani základní možnost, kterou mu k tomu trestní řád nabízí, ačkoliv to bylo státním zástupcem při hlavním líčení dne 17. června 2020 navrhováno, tedy vzhledem k tomu, že obžalovaný [příjmení] vypovídal zcela

odlišně od výpovědi v přípravném řízení ohledně zásadních skutečností, obžalovanému předestřít ve smyslu § 212 trestního řádu jeho výpověď z přípravného řízení, aby soud mohl v rámci volného hodnocení důkazů posoudit věrohodnost a pravdivost jeho výpovědi učiněné v hlavním líčení. Obžalovaný totiž až ve své výpovědi v řízení před soudem, tedy více než tři roky po sdělení obvinění a po jeho opakovaných výsleších v přípravném řízení uvedl, z jakých důvodů údajně navýšil dotaci pro FAČR, a že se jednalo o opravu písařské chyby, přičemž nic takového v předchozích výpovědích, či stížnostech proti usnesení o zahájení trestního stíhání či v návrzích na zastavení trestního stíhání, nikdy neuvedl. Právě tato skutečnost věrohodnost jeho výpovědi v řízení před soudem zásadně snižuje. Poté, co obžalovaný odmítl odpovídat na dotazy státního zástupce a zmocněnců poškozených, soud odmítl návrh státního zástupce na předestření výpovědi obžalovaného z přípravného řízení k odstranění rozporů s tím, že návrhu nelze vyhovět, protože obžalovaný odmítl odpovídat na dotazy státního zástupce. K tomu je nutné uvést a bylo to uvedeno státním zástupcem již při hlavním líčení, byť to protokol o hlavním líčení nezachycuje, že státní zástupce sdělil soudu, že toto je návrh vůči soudu, nikoli dotaz na obžalovaného. Státní zástupce má nadále za to, že mělo být postupováno dle § 212 trestního řádu a dokazování tak nebylo provedeno úplně a z uvedených důvodů navrhuje doplnit výslech obžalovaného [jméno] [příjmení].

241. Vzhledem k výše uvedeným zjištěním a důvodům, které vedly nalézací soud k odsuzujícímu rozhodnutí ohledně zvýhodňování žadatelů o investiční dotace, je dle státního zástupce zcela nedůvodné, že shodná zjištění ohledně zvýhodňování žadatelů o neinvestiční dotace soud hodnotil absolutně odlišně. Konkrétně lze uvést následující:

- Nalézací soud neuvěřil výpovědi obžalovaných, že požadavky na zvýhodnění určitých subjektů v dotačním řízení ze strany obžalovaného [příjmení] byly jen dobře míněné rady, vedené tím, že obžalovaná byla ve funkci nová a neznala potřeby sportu; ohledně požadavků obžalovaných [příjmení] a [příjmení] na zvýhodnění žadatelů o neinvestiční dotace však nalézací soud vyšel právě z toho, že tyto žádosti byly jen potřebnými radami zkušených reprezentantů sportovního prostředí nové a nezkoušené náměstkyni. Již vzhledem ke skutečnostem zjištěným ze záznamů o sledování bytu obžalovaných, ze kterých je naprosto zřejmé, že jak neinvestiční dotace, tak investiční dotace probírali obžalovaní zároveň s cílem dosáhnout zvýhodnění pro obžalovaného [příjmení], přičemž toto vyjadřovali zcela explicitně, je uvedený závěr podle názoru státního zástupce zcela neudržitelný.

- Nalézací soud se neztotožnil s obhajobou obžalovaného [příjmení], že mohl takto postupovat ohledně investičních dotací, v případě neinvestičních dotací však nalézací soud, dle názoru státního zástupce nedůvodně, dospěl k závěru, že obžalovaní [příjmení] a [příjmení] mohli vstupovat do probíhajícího dotačního řízení a vznášet požadavky na změny pro jimi zastupované spolky, protože byli reprezentanti, „sportovního prostředí“ a zástupci největších organizací a v minulosti to údajně za ministra Chládky bylo možné.

- V případě, kdy obžalovaní vzhledem k potřebě zvýhodnit žádost spolku SK Junior Teplice, z.s., kterou chtěli zvýhodnit pro [jméno] [příjmení], „zmanipulovali“ (jak to popsali ve svých hovorech) vedoucího oddělení investičních dotací svědka [jméno] [příjmení], aby postupoval jinak, než původně navrhoval a žádost SK Junior Teplice, z.s., zařadil zpět do hodnocení, soud v takovém jednání spatřoval úmyslné zvýhodňování určitých žadatelů, zjednání výhody při veřejné soutěži a zneužití pravomoci úřední osoby. Naproti tomu zcela nedůvodně v případě, kdy obžalovaní ve snaze zvýhodnit některého ze žadatelů o neinvestiční dotace (FAČR, [příjmení]) přiměli z pozice nadřízených vedoucího oddělení neinvestičních dotací svědka [jméno] [jméno] k změně jeho původních stanovisek tak, aby vyhovovaly zájmům ČUS a FAČR (kdy obžalovaná [příjmení] to popisovala v zachycených hovorech tak, že musela [jméno] [jméno] veřejně dehonestovat, že neumí počítat, aby to mohl počítat [příjmení]), tak toto nalézací soud hodnotí jako běžný způsob vedení dotačního řízení, který byl zapříčiněn především nedostatečnou odborností úředníků MŠMT.

- Nalézací soud v části týkající se investičních dotací dospěl k závěru, že obžalovaní vybrali členy komise pro investiční dotace, tak aby mohli ovlivňovat jejich rozhodování a soud odmítl jako vyvrácenou obhajobu obžalované [příjmení], že tvrzení obžaloby považuje za napadení profesionální cti její a členů komise. Soud přitom vycházel ze záznamu sledování bytu zachycujících dohodu obžalovaných na členech komise a v tomto případě mu to přišlo dodatečné. V části týkající se neinvestičních dotací však záznamy o telekomunikačním provozu, ve kterých obžalovaný [příjmení] žádá, aby se na Programu III podílel obžalovaný [příjmení] a aby to počítal svědek [příjmení] a záznamy telekomunikačního provozu dokládající, že obžalovaný [příjmení] úkoloval člena komise pro neinvestiční dotace, jak má prosazovat zájmy ČUS, považuje soud za vytržené z kontextu s tím, že komise rozhodovala erudovaně, nestranně a odborně. Podle názoru státního zástupce soud zcela nedůvodně, vypustil z popisu skutku, u kterého rozhodl odsuzujícím výrokem, že na výběru členů komise pro investiční dotace a zajištění jejich loajality k zájmům obžalovaných, se podíleli i obžalovaný [příjmení] a obžalovaný [příjmení]. Ohledně investičních dotací nalézací soud dále uvedl, že závěry mimořádného auditního šetření doporučovaly podíl hodnotící komise na dotačním řízení, ale uchopení způsobu vyhodnocení podaných žádostí o investiční dotaci v Programu 133510 ze strany obžalované [příjmení] za pomoci obžalovaného [příjmení] se zcela od myšlenky závěrů auditu odklonilo a obžalovaná expertní hodnotitele převážně vybírala tak, aby naslouchali jejím záměrům. V případě neinvestičních dotací a jmenování svědků [příjmení] a [příjmení] do PEVK již soud nic takového neshledal, naopak význam komise neustále vyzdvihoval včetně jejího údajného erudovaného přístupu.

- Nalézací soud celkově pominul při hodnocení toho, zda vztahy obžalovaných [příjmení] a [příjmení] k MŠMT byly skutečně jen odborné a vedené snahou o principiální rozhodování v neinvestičních dotacích, skutečnosti, které sám popsal v části týkající se investičních dotací. Tedy skutečnost, že právě obžalovaný [příjmení] byl jedním z těch, kdo předkládal seznamy žádostí o investiční dotace („deset akcí [příjmení]“), které měly být nezákonně zvýhodněny. Obžalovaného [příjmení] obžalovaní [příjmení] a [příjmení] považovali za hlavního aktéra manipulace s investičními dotacemi a za jednu ze čtyř osob, která bude mít rozhodující slovo v tom, které žádosti o investiční dotace budou nakonec nezákonně zvýhodněny ([příjmení], [příjmení], [část obce], [příjmení]). Soud pominul, že obžalovaný [příjmení] byl jednou z těch osob, pro které a na základě jejich žádosti, měly být některé z projektů v rámci investičních dotací zvýhodněny. Rovněž pominul v rámci hodnocení neinvestičních dotací, že i obžalovaní [příjmení] a svědek [příjmení] byli obžalovanými označováni jako osoby, které žádají zvýhodnění určitých investičních projektů ([obec] - projekt [obec], [příjmení] - projekt SVS Krkonoše Vrchlabí).

- Nalézací soud v části týkající se investičních dotací popsal vývoj hodnocení žádostí o dotace a skutečnost, že někdy docházelo z legitimních důvodů ke zpřesňování metod hodnocení, ale z uvedeného nedovodil, že by to vylučovalo skutečnost, že některé konkrétní změny hodnocení (bodování) byly docíleny pouze na základě snahy obžalovaných zvýhodnit určité dotace. Naopak, dle názoru státního zástupce nedůvodně, nalézací soud v případě investičních dotací dovodil z toho, že i v předchozích letech docházelo k opakovaným rozhodnutím poradní komise, či k upřesňování způsobu rozdělování dotačních prostředků, že to vylučuje možnost, že by konkrétní žalované skutky, kde došlo na základě požadavků obžalovaných [příjmení] a [příjmení] ke změnám ve prospěch ČUS a FAČR, mohly být trestné, neboť změny během dotačního řízení jsou možné. Dle názoru státního zástupce ale nalézací soud v tomto nehodnotil to základní a tím je skutečnost, zda tyto změny byly vedeny snahou o přesnější a spravedlivější rozdělení dotačních prostředků, či zřejmou snahou zvýhodnit některého žadatele, což dle státního zástupce bylo v daných případech jednoznačně prokázáno.

242. Státní zástupce dále poukazuje na to, že nalézací soud v části týkající se investičních dotací uvádí, že některé z nich byly obžalovanými [příjmení] a [příjmení] zvýhodňovány z důvodu, že se chtěli zavděčit tehdejšímu premiérovi [jméno] [příjmení], kdy preferované žádosti pro něj a pro ČSSD zastupoval svědek [jméno] [příjmení], ale v části týkající se neinvestičních dotací soud

vychází z toho, že výpověď svědka [příjmení] dokládá pravdivost výpovědi obžalovaných, například odkazuje na to, že svědek uvedl, že by v případě, že by byl předsedou sportovního svazu, tak by postupoval obdobně jako obžalovaný [příjmení]. [příjmení] toho, že uvedená odpověď (stejně jako dotaz k ní vedoucí) je zcela spekulativní, tak soud nijak nezpochybňuje věrohodnost výpovědi tohoto svědka, ačkoliv sám v části rozsudku dovozuje, že byl jedním z těch, pro které byly investiční dotace zvýhodňovány.

243. Soud sice uvedl v části týkající se investičních dotací (odstavec 334) skutečnosti dokládající, že obžalovaný [příjmení] projevil dobré povědomí o nezákonném způsobu rozdělování investičních dotací zejména v hovoru ze dne 11. března 2017 se [jméno] [příjmení], ale ohledně neinvestičních dotací se soud plně ztotožnil s jeho výpovědí, že vše prováděl pouze v zájmu sportu a jemu vlastnímu principu, „fair play“.

244. I když soud shledal a podrobně vyložil z jakých důvodů dotační řízení na podporu sportu ohledně investičních dotací má charakter veřejné soutěže a náleží mu ochrana poskytovaná dle § 256 trestního zákoníku a ochrana poskytovaná veřejné soutěži dle zákona č. 143/2001 Sb., o ochranně hospodářské soutěže a podrobně popsal, že sjednání výhody některému žadateli o dotaci v podobě výhodnějších podmínek na úkor jiných žadatelů v úmyslu získat pro někoho prospěch a způsobit někomu škodu, naplňuje znaky trestného činu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 trestního zákoníku, kdy zjednání výhody spočívá v preferování předem vybraných žádostí v rámci hodnocení a bodování, ohledně neinvestičních dotací, podle názoru státního zástupce nedůvodně a paradoxně, dospěl k závěru, že takové nakládání s některými preferovanými žadateli o neinvestiční dotaci, kteří mají možnost na úkor jiných získávat informace o hodnocení žádostí o dotace a požadovat navýšení dotací pro jimi zastupované subjekty na úkor jiných žadatelů o dotaci, nevede k jejich zvýhodnění.

245. K výroku rozsudku o zproštění obžalovaných ohledně neinvestičního Programu III a zjištění, z nichž soud vycházel, státní zástupce v odůvodnění svého odvolání dále v podrobnostech uvedl:

Dle hodnocení nalézacího soudu výstupem pracovní skupiny k programu III z léta roku 2016 byl, „finální“ e-mail zaslaný obžalovaným [příjmení] obžalované [příjmení]. Dle nalézacího soudu tedy obžalovaný [příjmení] a [příjmení] museli v únoru roku 2017 postupovat popsáním způsobem, protože MŠMT se odklonilo od toho, jak bylo rozdělení Programu III tehdy naplánováno a schváleno pracovními skupinami.

246. K tomuto je nutné předně uvést, že pracovní skupiny byly pouze poradní orgán, jehož výstupy nebyly nijak pro MŠMT závazné. Měly shromáždit poznatky a návrhy od příjemců dotací k usměrnění praxe MŠMT a jejich činnost skončila před vyhlášením dotačních programů, což konečkonců potvrdil ve své výpovědi i obžalovaný [příjmení], jak rekapituluje soud v odstavci 56 odůvodnění rozsudku. Jednání skupiny k Programu III popsalo vícero svědků tak, že zde prezentovali své názory a požadavky, ale nevěděli, jaký byl konečný výstup, kdy nedošlo ke shodě (svědkyně Moučková, svědek [příjmení]). Svědek [příjmení], který měl za MŠMT koordinaci všech pracovních skupin na starost, jednoznačně popsal, že v mnoha případech prostě zástupci jednotlivých svazů měli odlišné zájmy, odlišné představy, které prezentovali, ale ke shodě nedošlo a poté muselo rozhodnout MŠMT při zpracování dotační výzvy. Z e-mailové komunikace vedené mezi členy skupiny a [jméno] [příjmení], který jednání pracovních skupin ze strany MŠMT zastřešoval, je zřejmé že zde k žádné shodě účastníku ohledně Programu III nedošlo. Zejména požadavky ČUS a ČOS byly vzájemně rozporné, ČOS zaslalo negativní stanovisko k stanovisku ČUS vypracovanému [příjmení]. [příjmení] v e-mailu pro [příjmení] výslovně uvedl, že jeho stanovisko není výstupem pracovní skupiny. To že se pracovní skupina k Programu III neshodla, bylo prezentováno jednoznačně i na NRS dle provedeného zvukového záznamu.

247. V průběhu hlavního líčení obžalovaný [příjmení] předkládal soudu svou e-mailovou komunikaci, k níž ovšem nepřipojoval její přílohy či odpovědi na e-maily a zamlčel i další podstatné

informace. Příslušné kompletní e-maily i s přílohami tak byly soudem provedeny k návrhu státního zástupce na doplnění dokazování ze dne 24. září 2020:

- K e-mailu ze dne 28. července 2016 obžalovaný [příjmení] soudu nedoložil i přílohu, v níž navrhl alokaci 160 mil. Kč (shodně jako v roce 2016), pro ČOV částku 71,9 mil. Kč a pro ČUS částku 44 mil. Kč. V tomto výpočtu operoval u ČOV oceněním jeho aktivit na poli olympijského hnutí a mezinárodních olympijských aktivit celkem 275 body. Dále nepřiložil jím komentovaný návrh znění vyhlášení a metodiky.

- K e-mailu ze dne 12. srpna 2016 obžalovaný [příjmení] soudu nedoložil i přílohy, podle níž je v modelovém výpočtu programu III pro rok 2017 navrhována při alokaci 160 mil. Kč pro ČOV částka 71,9 mil. Kč a pro ČUS již jen částka 42,1 mil. Kč. K tomu je mimo tabulku přidán sloupec, který navrhl obžalovaný [příjmení] jako alternativní návrh s odkazem na požadavky obžalovaného [příjmení] (k tomu e-maily ze dne 11. srpna 2016 popsány níže), kde je předpoklad alokace ve výši 200 mil. Kč a u ČOV zde zástupce ČUS, obžalovaný [příjmení], operuje oceněním jeho aktivit na poli olympijského hnutí a mezinárodních olympijských aktivit již pouze 150 body.

- K e-mailu ze dne 11. srpna 2016 obžalovaný [příjmení] soudu nedoložil navazující komunikaci s [jméno] [příjmení], že materiál nelze považovat za výstup pracovní podskupiny. Ta nedokázala překlenout zásadní rozpory v pohledu na nastavení programu III.

- Naopak k e-mailu ze dne 13. září 2016, který je označen hlavičkou ČUS obžalovaný [příjmení] soudu doložil přílohu, která k odeslané e-mailové zprávě ovšem nebyla připojena. Obžalovaným prezentovanou tabulku tedy rozhodně nelze považovat za finální stanovisko pracovní skupiny, nýbrž pouze na návrh ČUS ovlivněný požadavkem obžalovaného [příjmení]. Z další komunikace [jméno] [příjmení] z MŠMT, která měla na starost tuto pracovní skupinu, rovněž vyplývá, že do 15. srpna 2016 zaslal jen stručné připomínky k předloženému materiálu [příjmení] [příjmení] za ČASPV a až 19. srpna 2016 zaslala zásadní negativní stanovisko k podkladům ze dne 12. srpna 2016 za [příjmení] [jméno] [příjmení]. Tímto bylo jednání pracovní skupiny Programu III ukončeno a následovalo již schvalování vyhlášení neinvestičních programů na MŠMT, což vyplývá například z e-mailu ze dne 17. srpna 2016, ve kterém [jméno] [příjmení] kolegům a nadřízeným, včetně tehdejšího náměstka a tehdejšího ředitele zaslal, „[příjmení] znění neinvestičních programů na období 2017 -2019“ pro účely porady u pana náměstka následujícího dne. Podstatná je i pak skutečnost vyplývající z komunikace [příjmení] ohledně pracovní skupiny Programu III a rovněž ze zápisů z jednání pracovní skupiny, tedy, že bylo členům pracovní skupiny sděleno, že každý z členů pracovní skupiny má zaslat svůj návrh struktury programu a svoje náměty, event. modelové výpočty. Z uvedeného pak vyplývá, že pracovní skupina k jednoznačným a shodným závěrům nedošla, naopak zde byly dosti zásadní rozpory a pokud byl nějaký výstup pracovní skupiny, tak se jednalo o návrhy jednotlivých členů pracovní skupiny, kdy závěrečný výstup z pracovní skupiny zaslán jejím členům k připomínkám dne 12. srpna 2016 ze strany MŠMT, zásadně odmítla v požadovaném termínu [jméno] [příjmení] za [příjmení] a i tento závěrečný návrh operoval s modelovými výpočty při alokaci 160 mil. Kč, při kterých by ČOV obdržel 71,9 mil. Kč a ČUS 42,1 mil. Kč.

248. Výše uvedená e-mailová komunikace ze dne 28. července 2016 s přílohami však má přesto zásadní důkazní význam, neboť dokládá, že pokud obžalovaný [jméno] [příjmení] sám navrhoval na pracovních skupinách nějaké způsoby rozdělení Programu III, tak v rámci navržené metodiky předpokládal, že budou dána určitá měřitelná kritéria, ale že MŠMT bude mít možnost odstupňovat výši podpory jednotlivým žadatelům podle koncepčního záměru a že výše dotace pro ČOV, který nemá formálně členy, místní organizace ani majetek bude muset být určena na základě kritéria aktivity v olympijském hnutí zahrnujícím i tzv. mandatorní výdaje za celé sportovní prostředí dle, jak uváděl [jméno] [příjmení]: „sazby dle SSD (součinitele společenského dopadu pro program III) stanoveného dle koncepčních záměrů MŠMT“. V modelovém výpočtu pro rok 2017 pak tuto sazbu ohodnotil 275 body, což znamenalo při alokaci 160 mil. Kč (jako v roce 2016) pro ČUS 42,1 mil.

Kč a pro ČOV 71,9 mil. Kč. Tedy předpokládal výrazně vyšší dotaci pro ČOV než pro ČUS, což dokládá, že těžko mohl být v únoru 2017 překvapen a rozezlen, že je z MŠMT navrhována vyšší dotace pro ČOV než pro ČUS a že ČOV je ohodnocen na základě součinitele společenského dopadu, jak uvedl ve své výpovědi při hlavním líčení, když to sám navrhoval. Uvedená tabulka také byla zaslána [příjmení] jako podklad z pracovních skupin, přičemž její návrh, co se týče konečných částek pro žadatele, v podstatě uvedenému návrhu [příjmení] odpovídal.

249. Obžalovaným [příjmení] předložený e-mail ze dne 13. září 2016 pro obžalovanou [příjmení], ve kterém z pověření předsedy [příjmení] [příjmení] za ČUS doplnil navýšení podpory pro ČUS na 60 mil. Kč a uvedl, že je nutné navýšit alokaci Programu III na 200 mil. Kč a pokud se tak nestane, tak je nutné krátit především prostředky olympijskému výboru, který má relativně vysoký příspěvek, jehož výše je v metodice stanovena koeficientem, tak rozhodně není a nemůže být finálním stanoviskem pracovní skupiny, ale jde jednoznačně pouze o návrh ČUS (výrazně výhodnější pro ČUS a očividně nevýhodný pro ČOV a [příjmení] a v rozporu s požadavky ČOV a [příjmení] z pracovní skupiny), kdy navíc z výše uvedeného je zřejmé, že byl i v rozporu s původními návrhy a modelovými výpočty obžalovaného [jméno] [příjmení] pro pracovní skupinu a že ke změně došlo na základě požadavku obžalovaného [jméno] [příjmení].

250. Nalézací soud výše uvedenou e-mailovou komunikaci, zápisy z jednání pracovních skupin a související výpovědi svědků k pracovní skupině Programu III, nijak nehodnotil a pouze zcela ve shodě s výpovědí obžalovaných uzavřel, že výstupem pracovní skupiny byl, „finální e-mail“, který zaslal obžalovaný [příjmení] obžalované [příjmení], a že tento výstup schválila NRS, což je však v rozporu s opatřeními a při hlavním líčení provedenými důkazy. Ze všech těchto důkazů vyplývá pouze to, že obžalovaný [příjmení] požadoval již v době jednání pracovních skupin uspokojení požadavků ČUS ve výši nejméně 60 mil. Kč s tím, že v případě nedostatku alokovaných prostředků má být částka pro ČUS zachována případně na úkor jiných žadatelů, přičemž i ostatní zástupci žadatelů v Programu III v rámci pracovních skupin popsali své požadavky (z pochopitelných důvodů odlišné od požadavků [příjmení]). Dále z provedených důkazů vyplývá, že na NRS bylo prezentováno, že ohledně Programu III ke shodě pracovní skupiny nedošlo. Není přitom žádný důvod tyto požadavky ČUS považovat za výstup pracovní skupiny, stejně jako jím nebyly, „finální e-maily“ ze strany ČOS či ČASPV. Z obsahu záznamu telekomunikačního provozu popsaného níže nicméně vyplývá, že obžalovaní [příjmení] a [příjmení], skutečně předpokládali, že jejich požadavkům bude v následném rozdělení finančních prostředků z Programu III vyhověno, zejména kvůli nadstandardním vztahům obžalovaného [příjmení] s obžalovanou [příjmení], která, jak bylo popsáno výše, obžalovaného [příjmení] opakovaně označovala za svého mentora, kterého nikdy nepotrhe, a byli zklamáni v únoru roku 2017, že se tak nestalo, což ale nijak nemůže odůvodnit jejich následný postup.

251. K obsahu opatřených záznamů telekomunikačního provozu dále státní zástupce ve svém odvolání uvedl, že nalézací soud přitom dovozuje ve shodě s obhajobou obžalovaných, že pokud by byly odposlouchávány další osoby zastupující žadatele o dotace, byla by jistě zachycena obdobná komunikace. K tomu, je nutné uvést, že uvedený závěr byl provedeným dokazováním spolehlivě vyloučen. Ze záznamů telekomunikačního provozu obžalovaných [příjmení], ředitele odboru sportu, a obžalované [příjmení], náměstkyně pro sport, bylo prokázáno, že podrobné informace o průběhu rozdělování dotačních prostředků, poskytovali pouze obžalovaným [příjmení], [příjmení] a [příjmení] a pouze těmto umožňovali uplatňovat jejich požadavky. Ostatní žadatele o dotace odkazovali na to, že se vše dozví, až budou výsledky vyhlášeny na stránkách MŠMT.

252. Nalézacímu soudu dále státní zástupce vytýká, že pominul hodnocení řady zachycených hovorů, které dokládají skutečnost, že obžalovaný [příjmení] byl, na rozdíl od dalších zástupců žadatelů o dotace či na rozdíl od dalších členů NRS, ze strany obžalované [příjmení] pravidelně informován o vývoji rozdělování Programu III a že opakovaně požadoval, aby se na tom podílel obžalovaný [příjmení]. Po vyhlášení výzvy MŠMT ohledně neinvestičních dotací pro sport na rok 2017 již v telefonním hovoru ze dne 12. ledna 2017 sdělil [příjmení] [příjmení] náměstkyni [jméno]

[příjmení] v rámci hovoru o rozdělování neinvestičních dotací pro rok 2017, že ještě potřebují, tu trojku“ a že by byl rád, kdyby ji [příjmení] dělala s [příjmení], protože on zná ty, objektivní věci“, a [příjmení] mu sdělila, že s [příjmení] jde zítra na kafe.

253. V SMS komunikaci a telefonickém hovoru dne 17. ledna 2017 probírala [jméno] [příjmení] s [jméno] [příjmení] výpočty u neinvestičních dotačních Programů I, II a V. [příjmení] poté sděloval, že, [jméno] trojku musíme udělat taky solidně, no já nechci poškodit samozřejmě [anonymizováno], to v žádném případě, jo se [anonymizováno] jsme se domluvili, že budeme společně... já ji chci pomoci“.

- Dne 26. ledna 2017 v telefonických hovorech se [příjmení] dotazoval [příjmení], jak to vypadá s rozdělením peněz, zda to bude podle toho původního, že mají právě výbor a dělají rozpočet, kdy [příjmení] mu potvrzovala, že to bude, a následně [příjmení] hovořil s [anonymizováno] s tím, že mluvil s náměstkyní a že dělá rozpočet, tak jestli budou ta čísla, co ([obec]) dával a že mu náměstkyně řekla, že to bude podle toho. [příjmení] [příjmení] opět hovořil s [příjmení] a ptal se na stav rozdělování peněz, především na reprezentaci, mládež a obecně, kdy [příjmení] mu sdělovala výše částek, přičemž [příjmení] se tázal, zda jsou to stejná čísla, které viděli u ní.

- Dne 1. února 2017 se konala dle SMS a telefonické komunikace schůzka [příjmení] a [příjmení] v její kanceláři a dne 3. února 2017 [příjmení] sdělovala [příjmení], že má zargumentovanou metodu v neinvesticích na I+II+V, kdy [příjmení] se dotazoval, zda to zůstalo přibližně stejné, jako to dělal [příjmení], což [příjmení] potvrdila. Je nutné uvést, že komunikace a schůzky mezi [příjmení] a [příjmení] v předmětném období byly velmi časté a neprobíhaly jen v prostorách MŠMT, ale také v kanceláři [příjmení].

- Dne 7. února 2017 komunikovala [příjmení] telefonicky s [příjmení], který jí sděloval, že se chce sejít mezi čtyřma očima, něco [příjmení] říci, uvidí se v úterý ve 12 hodin, kdy jdou na Spartu s [příjmení], [příjmení] a [příjmení], uvidí se také v pátek, protože na NRS nemůžou nic probírat.

- Podstatný je i hovor ze dne 7. března 2017, tedy po zveřejnění výsledků rozdělení Programu III na stránkách MŠMT, kdy [příjmení], starostka [příjmení], volala obžalované [příjmení], která jí hovor nezvedla, kdy během vyzvánění byl zachycen hovor [příjmení] s jinou osobou, kdy uváděla, že jí to [příjmení] nezvedne, protože má černé svědomí, protože jim nedala prachy, že jí to řekl [jméno] [příjmení], že [příjmení] má 60 a ona má jen 46, a že jim kašle na to, aby jí to dorovnali v desítce (pozn.: program X). Následně dne 14. března 2017 [příjmení] volala [anonymizováno], že dostala papír, že jí navrhuje dotaci 46 mil. Kč, ale že s tím nesouhlasí, že dostala o 12,5 mil. méně než loni. [obec] jí sděloval, že jediný, kdo to uhájil, byl [příjmení], že ten má 60, že bylo málo peněz, což dali do zápisu komise a že by byl nerad, kdyby zrovna [anonymizováno] byl nespokojený, že se pak bude řešit další kolo.

254. [příjmení] hovory ze dne 7. - 9. února 2017 nalézací soud hodnotil tak, že jedná o legitimní komunikaci mezi zástupci MŠMT a NRS, vedenou kvůli tomu, že návrh na rozdělení finančních prostředků v Programu III dle obžalovaných [příjmení] a [příjmení] neodpovídal tomu, co bylo konsenzuálně dohodnuto pracovními skupinami v roce 2016 a potvrzeno ministryní na NRS, tedy z čistě odborného a principiálního pohledu.

255. Uvedený závěr však z obsahu těchto hovorů nelze dovodit, naopak je z nich zřejmé, že [příjmení] [příjmení] požaduje čistě navýšení pro ČUS a pokračení příspěvku pro ČOV, a to nikoli z odborných důvodů, ale že se to musí udělat politicky. [příjmení] [příjmení] v hovoru ze dne 7. února 2017 [příjmení] sděloval, [jméno] se to musí udělat politicky, tam jako my jsme největší, my to nepotřebujeme na centrum, ale olympijskej výbor je třeba pokrátit, já nechci proti [jméno] nasazovat, ale tam má být na zajištění olympiády a ne nějaký olympijský výbor, na to má dost sponzorů že jo. [jméno] je co program, všechno chce, ale on nemá nárok. [příjmení] potřebujeme zajišťovat servis celý republiky a to jsme my a [anonymizována dvě slova] mín, ale sokolka by měla dostat, když tak z té desítky, nebo z něčeho.“ [příjmení] mu k tomu sdělila, že to ještě neřešila, ale

že jí [obec] měl říci, že je tam málo prostředků pro [příjmení] a že jde volat [anonymizováno] a [příjmení]. [příjmení] po uvedeném telefonickém rozhovoru s [příjmení] formou SMS kontaktoval [příjmení] a pověřil ho, aby v jednání o vyšší dotaci pro ČUS neustupoval, sdělil mu, že už o této věci mluvil s [příjmení] a vyjádřil [příjmení] svou podporu, konkrétně mu zaslal SMS: „Bud' tvrdej, jsme největší a neustupuj, už jsem mluvil s náměstkyní! Potřebuji, aby jsi to vyhrotil, máš respekt!!!“. [příjmení] odpověděl: „Provedu!“. [příjmení] reagoval: „ČOV nešetři, máš fakt autoritu, pracuješ na tom skvěle a já jsem Tvůj pí ár..“. [jméno] [příjmení] odpověděl: „Jdu do toho, našťvalo me to. H“.

256. Dne 8. února 2017 se [příjmení] sešel před jednáním poradní expertní komise [anonymizováno] v prostorách MSMT a řešili rozdělení finanční podpory v rámci Programu III. Během jednání telefonicky komunikovali s [příjmení] a během této komunikace [obec] sděloval [příjmení] na jeho žádost konkrétní informace o navrhovaném rozdělování neinvestičních dotací v Programu III a [příjmení] požadoval po [anonymizováno], aby snížil výši finanční podpory pro ČOV a aby část finanční podpory pro [příjmení] poskytl z jiného dotačního programu. [příjmení] mu sděloval, že se musí vyřešit ten problém se [anonymizováno], že říkal [jméno], ať jí dají peníze na sportování z desítky (Program X), protože ona z toho platí sportovní činnost. K [příjmení] [příjmení] sděloval, že [příjmení] si musí uvědomit, že nemůže být ČOV financováno ze státního všechno, že ten ČOV nepotřebují, ať si dělá mezinárodní věci. K čemuž mu [obec] sdělil, že ČOV ale není problém, že v dotaci pro ČOV je i 35 mil. Kč, které jsou pro celé sportovní prostředí, protože se z nich hradí pojistka za 20, OSA a INTERGRAM a sociální program, tedy když jim [obec] navrhuje 51, tak de facto ČOV jde jenom 17.

257. Po ukončení jednání komise dne 8. února 2017 v 13.51 hod. kontaktoval [příjmení] telefonicky [příjmení] a ptal se, jak to dopadlo, kdy [příjmení] odpověděl ohledně Programu III: „Trojka se otevřela s tím, že se odložila a zejtra tam mám schůzku, kdy mám dát návrh, jak by to mohlo bejt a v pondělí je další kolo na tu trojku, kde je tam prostě problém, tak jak byl [anonymizováno] přepalcenej, tak zásada byla, že nikdo nedostane míň. Takže těžko se mu strhává a jediná varianta je strhnout jim v trojce, přidat jim v desítce, pokud teda, už zase, aby nedostali v desítce stejně jako loni, aby tam se jim přidalo, ale desítka nás tak nijak nepálí a potom [jméno] razí variantu k těm stoosmdesáti k tý současný alokaci, zkusit vymručet a přidat dalších 35, protože celkem logicky a správně se tam přidá jinej parametr, ještě nověj, že za 35 olympijskej výbor řeší problémy celého sportovního prostředí v otázce úrazového pojištění v otázce osa integram a v otázce sociální program vysloužilců sportovců. A to je přesně 35, čili tam by bylo logický, kdyby na tohle se dalo jakoby extra, tím pádem by nemusel mít olympijskej výbor 55 nebo kolik a stačilo by jim o 30 míň a tam by se to pak celý vešlo, takhle jak to naplánovali. Takže teď se v tom budem trochu rejpat.“ [příjmení] s tím souhlasil a dále se dotazoval, kolik je plánováno pro ně, kdy [příjmení] mu sdělil, že tam mají zatím napsáno 54, což je málo. [příjmení] dále sděloval, že bude držet 65, aby bylo z čeho ustupovat a [příjmení] mu sdělil, že nesmí teď ustoupit, že ustoupit se dá vždycky. [příjmení] dále popisoval, jakou argumentaci použil na komisi ohledně nákladovosti střešních organizací a že se tam musel vyvinut z toho, že nemluví za ČUS, že mluví z principu, jako [obec], že takhle to tam chce razit.

258. Z uvedené komunikace je podle státního zástupce více než zřejmé, že byla vedena o tom, že ČUS měla dle názoru obžalovaných [příjmení] a [příjmení] obdržet prostě více (komunikace byla vedena o konkrétní částce pro ČUS nikoli o principu). Nebyla rozhodně vedena ohledně chybějících bodových škál ocenění jednotlivých kritérií nebo ohledně principů rozdělení dotačních prostředků. Obžalovaný [příjmení] také nežádal [příjmení], člena PEVK, a obžalovaného [příjmení], ředitele odboru sportu, o odborné posouzení kritérií výzvy, ale prostě o snahu, aby došlo k navýšení dotace pro ČUS a ponížení dotace pro ČOV. Těžko si lze také představit, že by takové hodnocení považovali za konsenzuální a odborné zástupci dalších žadatelů o dotace, tedy zejména ČOV (mají si to platit ze sponzorských příspěvků, nepotřebují to) a [příjmení] (mají podporu, když tak dostat z programů, kde si nekonkurují s [příjmení]). Koneckonců jejich nesouhlas s takovými

závěry, učiněnými bez nich, vyplývá jak z výpovědí zástupců těchto organizací v hlavním líčení, tak z jejich zachycené komunikace, tak z jejich návrhů na pracovní skupině a z jejich vyjadřování na jednání NRS. Zásadní je, že z uvedené komunikace vyplývá, že obžalovaní [příjmení] a [příjmení] se domlouvali, že [příjmení] se bude snažit o navýšení dotace pro ČUS a na PEVIC to bude jakoby obhajovat odborně, aby nebylo zřejmé, že mluví jen za ČUS. Podstatné je také to, že ačkoliv je z komunikace zřejmé, že obžalovaní vycházejí z toho, že byla dohodnuta zásada, že vzhledem k zvětšení finančních prostředků na neinvestiční dotační programy oproti předcházejícímu roku, by neměla být nikomu dotace oproti předcházejícímu roku snížena, tak výsledek jejich činnosti nakonec byl, že jak u ČOV tak u [příjmení] byla oproti roku 2016 poskytnutá dotace výrazně snížena. Zároveň nebylo toto snížení nijak kompenzováno v jiných programech (kde nekonkurovalo

259. ČUS), což obžalovaní v komunikaci nastiňovali. [příjmení] nebyla poskytnuta větší dotace v Programu X a ČOV nebyla dokonce poskytnuta žádná jiná dotace, protože byl vyškrtnut z Programu I, což PEVIC schválila a následně o tom rozhodla obžalovaná [příjmení]. Zároveň je z komunikace zřejmé, že obžalovaní si byli vědomi, že vzhledem k tzv. mandatorním výdajům ve výši 35 mil. Kč, které hradí ČOV za všechny sportovce, ve skutečnosti ČOV má dostat na vlastní činnost jen 17 mil. Kč, jak uváděl obžalovaný [příjmení], tudíž rozhodně nikoli více než ČUS či [příjmení].

260. Lze souhlasit se závěrem nalézacího soudu, že svědek [příjmení] nemusel vnímat požadavek obžalované na neprojednávání Programu III jako nátlak na změnu termínu a že jako jeden z členů PEVK neměl možnost určovat program zasedání. Nicméně je prokázáno, že obžalovaná [příjmení] ho s odkazem na požadavek [jméno] [příjmení] o posunutí termínu projednání Programu III požádala a že o to požádala i obžalovaného [příjmení], který jako ředitel odboru sportu byl tím, kdo určoval, jaké programy se budou v daný termín na komisi projednávat. Projednávalo se to, co MŠMT prostřednictvím administrátorů či přímo ředitele odboru dle rozhodnutí ředitele odboru sportu na komisi předložilo. Obžalovaný [příjmení] také projednání Programu III na jednání PEVK dne 8. února 2017 odložil. Jednotliví administrátoři dotačních programů shodně jako svědek [jméno] [jméno], vedoucí oddělení neinvestičních dotací, ve svých výpovědích uvedli, že když administrátoři programů udělali formální věcnou kontrolu, tak výstupy předali řediteli odboru [jméno] [příjmení], který to posoudil a řešil z toho podklad pro jednání PEVK, kdy rovněž na PEVK návrh představoval. Svědek [jméno] [jméno] rovněž potvrdil, že na jednání PEVK dne 8. února 2017 se návrh rozdělení Programu III vůbec neprojednával, byl obžalovaným [příjmení] z projednávání stažen, což odpovídá i zápisu z jednání komise.

261. Nalézací soud uvedl, že obžalovaný [příjmení] mohl sdělovat obžalovanému [příjmení] jakékoliv informace týkající se PEVK neboť z čestného prohlášení plyne, že informace z jednání poradních orgánů jsou interní záležitostí MŠMT a jejich poradních orgánů. Tedy se nemohl obžalovaný [příjmení] dopustit porušení ustanovení daného čestného prohlášení, pokud takto diskutoval se členem poradního orgánu. S uvedeným závěrem opětovně nelze souhlasit, krom toho že je přepjatě formalistický, tak zcela pomíjí, že obžalovaný [příjmení] nesděloval žádné informace NRS nebo jinému poradnímu orgánu, ale [jméno] [příjmení], předsedovi ČUS a NRS a dalším jejím členům nebyly žádné takové informace poskytnuty.

262. Nalézací soud se také ztotožnil s tím, nebo alespoň to nijak nerozporuje, že obžalovaný [příjmení] měl o tom, co mu sdělili obžalovaní [příjmení], [obec] a [příjmení] k plánovanému rozdělení Programu III jednat dne 9. února 2017 s ministryní na předsednictvu NRS. Obžalovaný [příjmení] konkrétně ve své výpovědi u hlavního líčení, oproti výpovědi v přípravném řízení, uvedl, že poté co byl seznámen obžalovaným [příjmení] s návrhem rozdělení Programu III, takto probral dne 9. února 2017 na NRS a předsednictvu NRS s ministryní a svědky [příjmení] a [příjmení], že tam probrali návrh rozdělení finančních prostředků do Programu III, že se to tam diskutovalo, že musí dojít ke změnám v Programu III a navýšení dotace pro ČUS, že mu ministryně sdělila, že se to předělá, že se dodělává metodika. Uvedené tvrzení bylo jednoznačně vyvráceno jak audio

záznamem z jednání NRS, tak výpověďmi svědků [příjmení], [příjmení] a [příjmení] (další členové předsednictva NRS). Svědkyně [příjmení] jednoznačně uvedla, že NRS nemohla projednávat průběh rozdělování dotačních prostředků a že se tak rozhodně nedělo, že metodiky podle ní musely být připraveny před započítáním hodnocení žádostí. Svědkové [příjmení] a [příjmení] jednoznačně uvedli, že o tom, jaké prostředky jsou jim navrhovány a nakonec přiznány z Programu III, se dozvěděli až z vyhlášení výsledků na webu MŠMT a nikoli na NRS či předsednictvu NRS, že to tam neprojednávali. V tomto ohledu je vypovídající i hovor obžalovaného [příjmení] se [jméno] [příjmení], členem NRS a předsedou dalšího z žadatelů v Programu III, kterému ještě 15. února 2017 [příjmení] sděloval k jeho dotazu, že neví, jak budou rozděleny peníze v Programu III. Ačkoliv tedy byla výpověď obžalovaného v tomto jednoznačně vyvrácena, soud z ní přesto vycházel.

263. Státní zástupce se v odůvodnění svého odvolání dále vyjadřuje k závěrům soudu, že obžalovaní [příjmení] a [příjmení] jednali odborně a v zájmu celého sportovního prostředí. K tomu uvádí, že soud se ztotožnil s obhajobou obžalovaného [příjmení], že nejednal v zájmu ČUS, ale jako expert v zájmu celého sportovního prostředí, a že věděl a znal potřeby všech střešních organizací, tudíž mohl správně určit při jednání PEVK výši dotace, kterou mají z Programu III obdržet, s čímž tyto spolky byly srozuměny, protože to s jejich zástupci projednal. Nálezací soud toto dovodil i z výpovědi obžalovaného [příjmení], který uvedl, že se žadatelů v Programu III dotazoval na jejich reálnou finanční potřebu, přičemž ze strany ekonomického ředitele ČOV, [jméno] [příjmení], mu bylo sděleno, že 48 či 50 mil. Kč je v pořádku. Rovněž vedl hovor se [jméno] [příjmení], předsedou [ulice] sportovních svazů ČR. O potřebách [příjmení] věděl zprostředkovaně, tam se dle obžalovaného pohybovaly částky okolo 43,45 mil Kč.

264. [příjmení] toho, že uvedený závěr byl vyloučen již výše popsanou komunikací obžalovaných, tak bylo prokázáno, že ostatní zástupci žadatelů o dotace neměli možnost se k tomuto vyjádřit (k tomu zejména výslech svědkyně [příjmení] a [příjmení]) a jak z jejich návrhu na pracovní skupiny, tak z jejich žádostí o dotace, tak z jejich reakcí po zveřejnění výsledků dotačního řízení jednoznačně vyplývá, že s rozdělením finančních prostředků nebyli spokojeni. Těžko také mohli být, pokud i přes navýšení dotačních prostředků oproti minulým rokům v Programu III jim byly dotace sníženy a veškeré navýšení šlo ve prospěch ČUS. Konkrétně byla zvýšena alokace finančních prostředků pro Program III oproti roku 2016 o 20 mil. Kč a celé toto navýšení bylo využito v roce 2017 na navýšení dotace pro ČUS.

265. Svědci [příjmení] a [příjmení], jako předsedové uvedených organizací, byli při svých výsleších při hlavním líčení dotazováni, zda po podání žádostí o dotace byli ze strany MŠMT či PEVK kontaktováni, aby se případně vyjádřili k navrhovaným částkám atd., kdy uvedené jednoznačně vyloučili. Při hlavním líčení byli vyslechnuti i zástupci dalších sportovních svazů, kteří žádali o dotaci v jiných programech, přičemž ti rovněž vyloučili, že by po podání žádostí o dotace s nimi ještě byly řešeny jejich potřeby, kdy tyto měly být vyjádřeny v žádostech o dotace. Uvedené vyvrací výpověď obžalovaného [příjmení], ale nálezací soud k tomu nijak nepřihlédl a namísto toho se ztotožnil s jeho výpovědí, že obžalovaný [příjmení] věděl, kolik další žadatelé v programu III potřebují a konzultoval to s nimi. Výpověď obžalovaného soud nijak neověřil a svědky [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] nevyslechl. Pokud tedy přesto soud vzal v tomto bodě výpověď obžalovaného za prokázanou, nezbyvá než navrhnout právě výslech těchto svědků.

266. Nálezací soud zcela pominul výpověď obžalovaného [příjmení], dalších svědků členů PEVK, tajemnice komise svědkyně [příjmení] a administrátorů jednotlivých neinvestičních programů, k tomu, že členům PEVK nebyly předloženy žádosti o dotace jednotlivých žadatelů (v Programu III, ani v jiných programech), ve kterých byly popsány a odůvodněny výše požadovaných dotací a doloženy například rozpočty těchto spolků atd., ačkoliv jejich předložení si mohli členové komise vyžádat. Tedy potřeby daných žadatelů nebyly obžalovaným [příjmení] ověřeny ani tím nejzákladnějším způsobem, který se přímo nabízel. Přesto nálezací soud ve shodě s výpovědí obžalovaného [příjmení] dospěl k závěru, že ten stanovil potřeby žadatelů na základě svého uvážení

spravedlivě a odborně. Další žadatelé například zástupci ČOV a ČOS neměli možnost vznášet shodné požadavky jako obžalovaní [příjmení] a [příjmení], ačkoliv je zřejmé již na základě jejich žádostí o dotace (ČOV žádal 63 mil. Kč a [příjmení] 203 mil. Kč), kde popisovali, na jaké činnosti by dotační prostředky využili, a z výpovědí jejich zástupců, že i tyto spolky byly schopny odůvodnit potřebu navýšení dotačních prostředků právě pro ně. Podstatné je i to, že ČUS nakonec žádala 60. mil. Kč, kdy celou tuto částku obdržela.

267. Soud se ztotožnil s výpovědí obžalovaných, že k změnám v rozdělení finančních prostředků v Programu III muselo dojít z důvodu, že v návrzích zaměstnanců MŠMT nejprve svědkyně [příjmení] a následně svědka [jméno] nebyly stanoveny správně bodové škály ocenění jednotlivých kritérií, dle kterých měly být žádosti o dotace hodnoceny. Nicméně zcela přehlíží, že výsledek ingerence obžalovaných bylo rozhodnutí o rozdělení dotačních prostředků z Programu III zcela bez jakéhokoliv bodového ohodnocení jednotlivých kritérií. Komise pouze stanovila výši dotací pro jednotlivé žadatele (k názvu žadatele byla jen přiřazena částka, zejména k ČUS požadovaná částka 60 mil. Kč), ale nevytvořila k tomu žádné odůvodnění, ani v podobě tabulky, jakkoliv zohledňující jakoukoliv metodiku, jakékoliv váhy kritérií a podobně. Uvedené je podstatné právě vzhledem k tomu, že obžalovaní se hájí tím, že původní návrh úředníků MŠMT na rozdělení dotačních prostředků byl vadný, neboť z něj nevyplývalo, jak byly určeny váhy jednotlivých kritérií, přičemž však toto sami, „napravili“ tak, že již neposkytli vůbec žádné zdůvodnění a rozdělení provedli jen přiřazením výše dotace k názvu spolku. Takový návrh rozdělení finančních prostředků pak byl předložen poradě vedení na vědomí a na základě takového návrhu obžalovaná [příjmení] rozhodla o rozdělení finančních prostředků a zveřejnění výsledků. Až dlouho poté svědek [příjmení] vytvořil tabulku, která měla takový postup odůvodnit, ale ani ta neobsahovala žádné logické vazby, které by dokládaly postup dle nějakých bodových stupnic. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, stejně jako z komunikace obžalovaných, že cílem jejich jednání nebylo správné nastavení principů rozdělení, ale pouze stanovení určité konkrétní částky pro ČUS.

268. Nalézací soud se ztotožnil s tvrzením obžalovaného [příjmení], že jiný postup než pouze přiřadit výši dotace k názvu žadatele, už ani nebyl možný a že nebylo úkolem PEVK vytvářet výpočty, že ty si mělo dodělat MŠMT. S takovým závěrem rozhodně nelze souhlasit; samozřejmě, že byl možný postup v podobě rozhodnutí PEVK, že rozdělení dotací v Programu III vrací k doplnění o přesnější určení bodového hodnocení. Pokud soud považoval metodické pokyny pouze za rozpracovaný materiál, tak samozřejmě mělo dojít k jejich doplnění o bodové stupnice, což se ale nestalo. Lze připomenout, že PEVK přitom zasedala až do dubna 2017. Lze souhlasit, že uvedené nebylo předmětem činnosti PEVK, která přímo dle svého statutu a logiky věci měla postupovat dle metodických pokynů a nikoli je vytvářet, ale rozhodně uvedené bylo povinností odpovědných úředních osob, kterými byli obžalovaný [jméno] [příjmení], jako ředitel odboru sportu, a obžalovaná [jméno] [příjmení], jako náměstkyně pro sport. Právě porušení jejich povinností jako úředních osob je předmětem žalovaných skutků.

269. Pokud obžalovaní [příjmení] a [příjmení] v rámci své obhajoby uváděli, že museli jednat, protože zjistili, že rozdělení dotací na MŠMT probíhalo zcela nesystémově a svévolně díky působení ministryně [příjmení] a namísto adresnosti a transparentnosti zde opět sehrály roli zákulisní nekalé dohody ve prospěch ČOV, a soud se s uvedenou výpovědí obžalovaných ztotožnil s tím, že jejich jednání bylo motivováno toliko zájmem na řádném, odborném a principiálním rozdělení dotačních prostředků, tak z opatřených důkazů vyplývá, že naopak v rozhodné době [příjmení] [příjmení] v zachycené komunikaci hodnotil postupy MŠMT a náměstkyně [příjmení] velmi kladně, ani na NRS ani jiných k tomu určených fórech nevzněl žádné námitky k postupu MŠMT a dokonce po vyhlášení výsledků dotačních řízení zaslal dne 22. února 2017 ministryni dopis jménem ČUS, ve kterém děkoval za rychlou přípravu finanční podpory sportovního prostředí z dotačních programů MŠMT, která doposud neměla obdoby, s tím, že dotační programy měly přehlednou a logickou strukturu, metodiky se přiblížily potřebám praxe a rozdělení bylo provedeno včas a dle transparentních kritérií. Uvedené jednoznačně vyvrací jeho současnou výpověď

v hlavním líčení, že jednal z principiálních důvodů, když zjistil nedostatky metodiky. Naopak je z uvedeného zřejmé, že obžalovanému [příjmení] zcela vyhovoval stav, kdy náměstkyní sportu byla obžalovaná [příjmení] a ředitelem odboru sportu obžalovaný [jméno] [příjmení], kteří plnili jeho požadavky. Uvedený důkaz soud v rámci svého hodnocení rovněž zcela pominul. Lze doplnit, že rovněž tvrzené údajné zvýhodňování ČOV nebylo ničím prokázáno, naopak ze zachycené komunikace vyplývá pravý opak, tedy že [příjmení] [příjmení] opakovaně se [jméno] [příjmení] řešil, jak marginalizovat vliv [jméno] [příjmení] a ČOV, kdy žádné ovlivňování dotačního řízení ze strany zástupců ČOV nebylo provedenými odposlechy či jinými provedenými důkazy zjištěno, a z provedeného dokazování rovněž vyplývá, že naopak ČOV byl vyřazen z dotačního Programu I, což znamenalo výrazný výpadek z plánovaných příjmů, a byl rovněž, jak je popsáno v žalovaném skutku, poškozen v Programu III.

270. Právě k vyřazení ČOV z Programu I - reprezentace pro rok 2017 státní zástupce uvádí, že dobře dokládá nerovné zacházení s žadateli o dotace a zvýhodňování subjektů zastupovaných obžalovanými [příjmení], [příjmení] a [příjmení]. Z provedených důkazů vyplývá, že spolek ČOV si v daném programu podal žádost o dotaci, shodně jako v předchozích letech, pro účely přípravy zajištění účasti reprezentace na ZOH v roce 2018, nicméně byl shledán nezpůsobilým žadatelem a žádnou dotaci neobdržel. Obžalovaný [příjmení] v rámci své výpovědi uvedl, že se jednalo o závěr, který učinil vedoucí oddělení neinvestičních dotací svědek [příjmení] [jméno] („Načež bývalý kolega [jméno] řekl, že to nepustí, že se mu to nezdá, že to musí jít na výjimku paní ministryně“). [obec] jako jeho nadřízený s tímto závěrem nic nedělal, ačkoliv bylo zřejmé, že tak bude ohroženo zajištění účasti českých sportovců na ZOH, kdy následně se to muselo řešit mimořádnou dotací (výjimka ministryně). Obžalovaný [jméno] [příjmení] při své výpovědi k tomu uvedl, že se zabývali tím, zda je ČOV způsobilým žadatelem v Programu I, kdy měl názor, že ano, neboť vysílá reprezentanty na olympijské hry. Obžalovaný [příjmení], přesto ale jako člen PEVK nepřiznání dotace pro ČOV schválil. Obžalovaný [příjmení] k tomu uvedl, že: „Ing. [příjmení] byl garantem Programu I. Byl také poškozený a on plánuje na účast olympiády, kdy musí výbor platit a posílat částku na zabezpečení naší účasti, nedostal a vypadl. Řešilo se, že dostal mimořádnou dotaci. [příjmení] z programu č. I měl dostat peníze a nedostal je, tak se to řešilo mimořádnou dotací, která byla podle mě vyšší.“ Svědek [jméno] [příjmení], který byl mimo jiné místopředseda NRS a garant pracovní skupiny k Programu I k tomu uvedl, že z Programu I nedostali žádnou dotaci, důvod jim nebyl nikdy oficiálně sdělen, dozvěděli se to ze zveřejnění na internetu. Poté informoval dopisem paní ministryni, že peníze nemají a nemůžou na ZOH a snažil se zajistit mimořádnou dotaci na základě výjimky, což se stalo až se značným zpožděním.

271. Z výše uvedeného vyplývá, že v případech jiného žadatele o dotaci než ČUS či FAČR, ačkoliv se v daném případě jednalo o zásadní krok (nikoli pouze snížení dotace, ale úplné neposkytnutí dotace), obžalovaný [příjmení] nijak nezasahoval do rozhodnutí vedoucího oddělení [jméno] [jméno], ačkoliv o něm vyjadřoval pochybnosti, o plánovaném rozhodnutí neinformoval ČOV, nijak to s tímto spolkem, respektive jeho zástupci, neprobíral. Obžalovaný [příjmení], jako člen PEVIC, neprobral tento závěr s představiteli ČOV, neinformoval je o tom, ani si nevyžádal jejich stanovisko, ačkoliv se domníval, že v tomto programu je ČOV oprávněným žadatelem. Rovněž nepřistoupil k případné změně metodického pokynu, tak aby bylo možné ČOV uznat za způsobilého žadatele. Obžalovaní [příjmení], [obec] a [příjmení] o tom ani neinformovali garanta Programu [příjmení] [jméno] [příjmení], nežádali jeho stanovisko, ani NRS nebo přímo místopředsedu [příjmení] [jméno] [příjmení]. Státní zástupce má za to, že již z uvedeného jasně vyplývá, že soudem vyzdvihovaná komunikace mezi sportovním prostředím a MŠMT o dotačním řízení po podání žádosti o dotace nebyla všeobecně aplikovanou praxí a že se týkala jen zvýhodněných subjektů ČUS a FAČR. Rovněž z uvedeného dle státního zástupce jednoznačně vyplývá, že obžalovaný [příjmení] nepostupoval jako člen PEVK v zájmu celého sportovního prostředí, ale pouze v zájmu ČUS. Uvedená zjištění k Programu I nalézací soud v rámci hodnocení důkazů rovněž zcela pominul.

272. Soud z výsledků opětovného vyhlášení Programu III dovodil, že po novém hodnocení bylo rozhodnuto o přidělení prostředků ve prospěch ČUS ve výši 60 mil. Kč, tedy ve shodné výši, která byla dne 16. února 2017 MŠMT zveřejněna. Zcela ale pominul, že v novém dotačním řízení byla stanovena nová kritéria a také byla dána jiná alokace finančních prostředků, jedná se o vyšší alokaci, než jaká byla stanovena v původně vydané výzvě MŠMT, která je předmětem trestního řízení. Z uvedeného je tedy zřejmé, že se jedná o nové vyhlášení dotačního neinvestičního Programu III, v rámci kterého byla stanovena jednoznačná kritéria pro jednotlivé žadatele včetně způsobu hodnocení těchto kritérií, na základě kterých se mohli do dotačního řízení přihlásit. Pokud by byla porovnávána úspěšnost žadatelů ve zrušeném Programu III a nově vyhlášeném Programu III, jednalo by se o porovnávání částek rozdělených dle zcela jiných kritérií z jiného objemu alokovaných finančních prostředků na základě jiných žádostí o dotace. Přesto je možné uvést, že z původní alokované částky 180 mil. Kč měla získat ČUS dle původního návrhu před intervencí obžalovaných [příjmení] a [příjmení] částku 48 mil. Kč (tedy cca 26 %) a po intervenci částku 60 mil. Kč (tedy cca 33 %). Z částky alokované do nového Programu III ve výši 240 mil. Kč ČUS získala rovněž 60 mil. Kč (tedy cca 25 %) při shodném seznamu žadatelů o dotace.

273. K postupu obžalovaných ohledně metodiky Programu III státní zástupce ve svém odvolání uvedl, že lze souhlasit s hodnocením nalézacího soudu, že dle výnosu ministryně č. 23/ 2016, měla být k věcnému hodnocení uvedena hodnotící kritéria s bodovou stupnicí a minimálním počtem bodů pro získání dotace, na což bylo upozorňováno i v rámci připomínkového řízení na MŠMT k tomuto programu. Přesto však toto metodický pokyn k Programu III neobsahoval.

274. Nalézací soud zmiňuje v odůvodnění napadeného rozsudku řadu interních auditů a kontrol na MŠMT předcházející trestné činnosti obžalovaných, ale pomíjí zprávu z mimořádného interního auditu č. 4/ 2016,, Plnění nápravných opatření zrealizovaných interních auditů v sekci sportu a mládeže za období 2015 až 2016“ ze dne 14. října 2016 (č. l. 6762-6775), se kterou již byla seznámena obžalovaná [příjmení] jako náměstkyně ministryně, ze které vyplývalo, že bylo oddělením interního auditu MŠMT zjištěno, že zacílení jednotlivých vyhlášených dotačních programů státní podpory sportu nebylo dlouhodobě jednoznačné, metodiky pro výběr projektů nebyly transparentně nastaveny a nezohledňovaly měřitelnost jednotlivých cílů, kontrolní činnost byla prováděna nedůsledně a v minimálním rozsahu, kdy absentovaly výstupy z této činnosti. Opatřením ministryně bylo uloženo náměstkyni [příjmení] tyto pochybení napravit.

275. Ze skutečnosti, že obžalovaná [příjmení] ani obžalovaný [příjmení] do dotačních výzev, které připravovali a které obžalovaná [příjmení] vyhlásila a podepsala dne 20. října 2016, žádné bodové stupnice neuvedli (alespoň ohledně Programu III), a ze skutečnosti, že tak tito obžalovaní neučinili ani v metodických pokynech k daným dotačním programům, za jejichž přípravu opět nesli odpovědnost obžalovaní a podepsala je obžalovaná [příjmení] dle daného dokumentu 31. ledna 2017, ve skutečnosti však později, však nalézací soud nedovozuje hrubé porušení povinností obžalovaných [příjmení] a [obec] při výkonu pravomoci úřední osoby a při nakládání s prostředky ze státního rozpočtu, ale dovozuje, že absence bodových stupnic tyto obžalované a rovněž obžalované [příjmení] a [příjmení] vyvíjejí, neboť poté nemohlo dojít k stanovení rozdělení finančních prostředků v Programu III dle předem daných pravidel, s čímž rozhodně nelze souhlasit.

276. Nalézací soud dospěl ve shodě s obžalobou (str. 45 obžaloby) k závěru, že metodický pokyn k Programu III nemohl být ve znění s kritériem e) vydán a schválen již 31. ledna 2017, když toto kritérium vzniklo až po 9. únoru 2017. Ačkoliv metodiky měly být dle data schváleny dne 31. ledna 2017 gremiální poradou a téhož dne podepsány obžalovanou [příjmení], nemohlo se to tak stát. Z uvedeného zjištění, že obžalovaná [příjmení] jako náměstkyně pro sport antedatovala uvedené písemnosti, tedy metodiky k neinvestičním dotačním programům, které z logiky věci, i dle znění dotačních výzev a dle znění Jednacího řádu PEVIC musely předcházet procesu rozdělování dotačních prostředků na všech úrovních (jak při zpracování návrhu rozdělení administrátory programů, tak při projednání na PEVK, tak při konečném rozhodnutí náměstkyně pro sport

obžalované [příjmení]) soud opět nedovodil hrubé porušení povinností obžalované [příjmení] při výkonu pravomoci úřední osoby a při nakládání s prostředky ze státního rozpočtu, ale dovodil, že se naopak jedná o skutečnost, která obžalovanou ze žalovaného jednání vyvíňuje, s čímž rozhodně nelze souhlasit. Konkrétně z uvedené skutečnosti soud dovodil ve shodě s výpovědí obžalovaného [příjmení], že se PEVK byl předložen jen jakýsi nástřel metodického pokynu, který si měla dále komise upravovat, a nelze tedy spatřovat nic protiprávního na tom, že obžalovaný [příjmení] připravil po konzultaci s obžalovaným [příjmení] nové znění metodického pokynu.

277. Uvedené je ale vyloučeno tím, že metodiku nemohla upravovat PEVK. Pravomoci Poradní expertní výběrové komise vyplývaly z jejího statutu a jednacího řádu. Podle čl. 2 odst. 1 statutu posláním komise je postupovat v souladu se schváleným Metodickým postupem vyhlášených programů Státní podpory sportu. Podstatné je i to, že pokud obžalovaný uvádí, a soud se s tím ztotožňuje, že problém metodiky byl nevymezení vah jednotlivých kritérií, tak pokud zároveň uvádějí, že metodiku mohli měnit dle svého uvážení, nic by jim nebránilo metodiku změnit právě v tomto ohledu, což však neučinili, což jejich obhajobu vyvrací; naopak, jak bylo výše uvedeno, rozhodli obžalovaní bez jakéhokoliv zdůvodnění.

278. Svědek [příjmení] k tomu vypověděl, že ta kritéria se nemohla (na expertní komisi) moc diskutovat, protože byla v té výzvě, byla v tom hodnocení té výzvy, takže je museli uplatnit, nemohli to vyměnit. Dodatečné přidávání kritérií odmítla i svědkyně [příjmení], která vypověděla, že nemůže dojít k tomu, že by expertní komise v jakémkoliv programu přidávala nějaká kritéria navíc nad rámec. Svědkyně doplnila, že rozhodně expertní komise nesměla tvořit metodiku, nebo jakýmkoliv způsobem měnit výzvu. Nicméně není třeba asi svědeckých výpovědí k tomu, aby bylo možné uzavřít, že komise, která měla posoudit, zda MŠMT postupovalo při rozdělování finančních prostředků dle dotační výzvy a metodiky k realizaci dané dotační výzvy, nemůže být subjektem, který metodiku teprve vytváří. Uvedeným postupem obžalovaných, kdy obžalovanému [příjmení], jako zástupci jednoho ze žadatelů o dotaci, bylo umožněno měnit metodiku (pravidla rozdělování dotačních prostředků) tak došlo nejen k zásadnímu porušení nastavených pravidel, ale především k zásadnímu zvýhodnění tohoto žadatele o dotaci na úkor jiných žadatelů.

279. Rovněž soud zcela pominul, že ačkoliv nyní obžalovaní uvádějí, že PEVK byl předložen jen jakýsi nástřel metodického pokynu, tak nic takového nebylo členům komise sděleno, ani se to neobjevilo v zápisech komise, nebo jakýchkoliv jiných dokumentech MŠMT. Členům komise byla zaslána v e-mailu ze dne 7. února 2017 dotační výzva a metodický pokyn a také statut a jednací řád PEVK, ze kterého plynulo, že mají postupovat v souladu se schváleným Metodickým postupem vyhlášených programů Státní podpory sportu. Nikdo z členů komise, kromě obžalovaného [příjmení], také neuvedl, že by jim bylo sděleno, že mají metodický pokyn dotvářet dle svého uvážení. Pokud to soud nyní zpětně dovodil z toho, že zasláný metodický pokyn neměl číslo jednací, tak členové komise si to v únoru roku 2017 takto sami nedovodili. Pokud by tak učinili, tak by ani komise jednat nemohla, protože by nemohla naplnit svůj účel, postupovat v souladu se schváleným Metodickým postupem.

280. Podle státního zástupce bylo prokázáno, že změny metodického pokynu provedl obžalovaný [příjmení], a obžalovaná [příjmení] následně provedené změny zanesla do metodického pokynu, přičemž antedatováním metodického pokynu vzbudila zdání, že takto metodický pokyn zněl již v době rozhodování o rozdělení dotačních prostředků Programu III, ať již na úrovni administrátorů dotací, tak na úrovni PEVIC, tak na úrovni náměstkyně pro sport obžalované [příjmení], která ve věci činila konečné rozhodnutí.

281. K jednání PEVK státní zástupce v odvolání uvedl, že soud vyšel z tvrzení obžalovaných [příjmení] a [příjmení], že ještě při jednání komise byl obžalovaný [příjmení] požádán svědkem [jméno] o pomoc při vypracování nového návrhu rozdělení finančních prostředků. Zcela ale pominul důkazy, které tuto výpověď vyvracejí, konkrétně výslech svědka [jméno], který jasně uvedl k dotazu státního zástupce, že nekonzultoval návrh, který připravoval, či jeho varianty s panem

[příjmení] v mezidobí mezi první komisí a druhou a který k dotazu obhájce uvedl, že neví o tom, že by se na komisi dne 8. února 2017 obrátil na obžalovaného [příjmení] s žádostí o pomoc.

282. Soud sice zmiňuje v odůvodnění napadeného rozsudku zprávu z mimořádného auditního šetření MŠMT k Programu III. ze dne 22. června 2017, která mj. uvádí, že administrace Programu č. III, činnost sportovních organizací, nebyla provedena v souladu s právními a interními předpisy MŠMT, nebyly dodrženy termíny stanovené zásadami, algoritmus výpočtu administrátora z dostupných dokumentů nelze ověřit, algoritmus výpočtu PEVK ze dne 13. února 2017 nelze určit, nejsou podklady, není odůvodnění v zápise co PEVK schválila. Uvedená zjištění, která jsou v přímém rozporu se závěry nalézacího soudu, soud nijak dále nehodnotí, ani z nich nevychází, přestože z nich je zřejmé, že zápis z jednání komise nesplňoval ani základní požadavky na takový dokument a že obžalovaná [příjmení] následně rozhodovala o rozdělení Programu III bez jakéhokoli zdůvodnění, což po auditním šetření vedlo k nutnosti uvedený program zrušit a vyhlásit opětovně s novými podmínkami. Nelze souhlasit se závěry soudu, že obžalovaný [příjmení] nebyl ve střetu zájmů na jednání PEVK a mohl tedy hlasovat a že jeho hlas byl pouze hlasem poradním. Soud zcela přehlíží, že obžalovaný [příjmení] nikdy svůj střet zájmu neuvedl a neoznámil, jak vyplývá jak z jeho výpovědi, tak z výpovědi dalších účastníků jednání PEVK, tak ze zápisů z jednání PEVK, tudíž nemohl být jeho hlas považován z těchto důvodů za hlas poradní. Uvedené závěry soudu vyplývají z poměrně kostrbatého výkladu jednacího řádu a statutu PEVK uplatněného obžalovaným [příjmení] ex-post, který rozhodně nebyl uplatněn či řešen v době jednání PEVK, a zejména přehlíží skutečnost, že v daném případě nešlo o pouhé hlasování jednoho z členů komise, ale o to, že tomuto členovi komise, který zároveň byl ve funkci generálního sekretáře jednoho ze žadatelů o dotaci, bylo svěřeno zpracování jak metodického pokynu k rozdělení finančních prostředků v Programu III, tak návrhu samotného rozdělení finančních prostředků.

283. Podle státního zástupce nelze rovněž souhlasit se závěry nalézacího soudu, že zápisy z jednání PEVK odpovídají požadavkům kladeným na zápis v jednací řád PEVK; ze zápisu z 13. února 2017 nebylo vůbec zjištělné, že došlo k nějaké změně metodiky, že bylo přidáno jedno kritérium a z jakých důvodů, přitom zápis výslovně uváděl, že při rozdělování dotačních prostředků je postupováno v souladu s Metodickým pokynem k Programu III a v zápise nebylo uvedeno, že by kdokoli z členů komise měl výhrady k absenci bodových stupnic, nebo k nějakému konkrétnímu hodnocení žádosti některého ze žadatelů. Rovněž nelze souhlasit se závěry nalézacího soudu, že připojením kritéria e) do metodického pokynu došlo pouze k zpřesnění ve shodě s dotační výzvou, přičemž uvedené nebylo vedeno snahou obžalovaných o navýšení dotačních prostředků pro ČUS. K posouzení významu připojení kritéria e) do metodického pokynu je nutné hodnotit všechny důkazy ve vzájemné souvislosti, protože z nich je zřejmé, že ačkoliv uváděným důvodem odložení Programu III dne 8. února 2017 byla sice potřeba navýšení finančních prostředků v Programu III pro nedostatek prostředků na uspokojení potřeb ČOV, výsledkem odložení projednání byl návrh, který naopak pro ČOV znamenal paradoxně mnohem menší dotační podporu. Pro objasnění je nutné zrekapitulovat:

- Obžalovaný [příjmení] poté, co se od obžalovaného [příjmení] dozvěděl v rozporu s povinností mlčenlivosti obžalovaného [příjmení], jaké je navrhované rozdělení Programu III ze strany ministerstva, kontaktoval obžalovanou [příjmení] a sdělil jí, že ČUS nemůže dostat tak málo, že se to musí udělat politicky a že musí být snížena podpora ČOV a pro [příjmení], na základě čehož obžalovaná [příjmení] kontaktovala obžalovaného [příjmení] a ten společně s obžalovaným [příjmení], jako členem PEVK, za vědomí obžalovaného [příjmení], připravili nové znění rozdělení dotačních prostředků v Programu III, které již vyhovovalo obžalovaným [příjmení] a [příjmení]. [příjmení] jako člen PEVK byl přitom vázán mlčenlivostí a měl povinnost postupovat nestranně a nahlásit a vyvarovat se střetu zájmů, ve kterém se jednoznačně nacházel. Obžalovaný [příjmení], který si tohoto byl vědom, přesto úkoloval [příjmení], aby na PEVK postupoval tvrdě, že má podporu [příjmení] a [příjmení], kdy tento s tím souhlasil s tím, že na PEVK bude vystupovat jako

odborně, aby se vyvinil z toho, že mluví za ČUS. Obžalovaní [příjmení] a [obec] přitom věděli, že takovým jednáním poskytují spolku ČUS neoprávněnou výhodu na úkor ostatních žadatelů, které diskriminují.

- Zásadní je, že obžalovaní [příjmení] a [příjmení] si byli dobře vědomi, jak vyplývá zejména z komunikace obžalovaného [příjmení] s obžalovanými [příjmení] a [příjmení], že navržená výše dotace pro ČOV není nedůvodná, neboť z této částky bude ČOV hradit ještě 35 mil. na tzv. mandatorních výdajích za celé sportovní prostředí, a tedy na samotnou činnost ČOV zbyde jen velmi málo prostředků. Obžalovaný [příjmení] toto i sděloval [příjmení] a [příjmení]. Zároveň v té době již obžalovaní věděli (po jednání PEVK dne 8. února 2017, kde to bylo schváleno), že ČOV nebudou přiřknuty žádné prostředky z Programu I, tedy v Programu III se jedná o všechny prostředky pro ČOV na zajištění činností, které hodlal stát dotačně podporovat. Rovněž si byli vědomi, že po jejich zásahu i přes navýšení celkové alokované částky do Programu III oproti předchozímu roku 2016 o 20 mil. Kč na 180 mil. Kč dojde i oproti předchozímu roku k snížení dotace pro ČOV o 10 mil. Kč. Obžalovaní [příjmení] a [příjmení] si rovněž byli vědomi, že ani výše dotace pro ČOS není nedůvodná, že po jejich zásahu rovněž i v tomto případě přes zvýšení alokovaných prostředků na tento program oproti minulému roku bude dotace pro ČOS oproti minulému roku výrazně snížena.

- Přesto v rámci následujícího procesu rozdělení finančních prostředků v Programu III bylo pro obžalované jediným určujícím kritériem rozdělení finančních prostředků to, aby ČUS obdržel nejméně 60 mil. Kč, a tomu byly prostě přizpůsobeny dotace pro další žadatele, těm byl jednoduše rozdělen jen zbytek po ČUS, bez ohledu na jejich žádosti a odůvodněné potřeby, a dokonce i bez ohledu na výši alokace Programu III.

- Uvedená dohoda obžalovaných byla realizována tak, že [příjmení] přislíbila [příjmení] večer 7. února 2017, že věc bude obratem řešit s [příjmení] a [anonymizováno], což také v řádu minut učinila a zavolala [příjmení], členovi PEVK, kterého s odkazem na hovor s [příjmení] požádala, aby se Program III ještě na PEVK dne 8. února 2017 neřešil. [příjmení] rovněž obratem vyzval [jméno] [příjmení], aby ČOV nešetřil, byl tvrdý a vyhrotil to, že mluvil s náměstkyní a že bude jeho píš (PR).

- Již druhého dne před zasedáním PEVK ve shodném duchu jednali o Programu III [obec] a [příjmení] a komunikovali o tom s [jméno] [příjmení], načež následně [jméno] [příjmení] na poradě PEVK sdělil, že Program III nebude projednán, neboť ČOV zajišťuje pro celé sportovní prostředí služby za 35 mil. Kč, kdy tato částka v alokaci Programu III chybí, kdy komise měla doporučit navýšení programu.

- Uváděný důvod odložení projednání programu III na PEVK však nebyl jakkoliv zohledněn, o navýšení alokace nebylo na MŠMT nijak jednáno. O alokacích již bylo rozhodnuto a navýšení alokace v Programu III by znamenalo snížení alokací jiných programů a takové rozhodnutí by muselo být akceptováno poradou vedení MŠMT, což nebylo nijak iniciováno, což vyplývá i z jednání NRS téhož dne. Nicméně jak jednoznačně vyplývá z hovoru [příjmení] a [příjmení] ze dne 8. února 2017 (ve 13.15 hod.) právě navýšení alokace programu o 35 mil. Kč mělo umožnit uspokojit všechny potřeby ČOV včetně nákladů na mandatorní výdaje a zároveň mělo umožnit, aby zbyl i dostatek finančních prostředků na to, aby ČUS dostal oněch požadovaných 60 mil. Kč. Z uvedených důvodů proto také [jméno] [příjmení] vytvořil nový metodický pokyn s doplněným kritériem e). Zásadní pak je, že ačkoliv k navýšení alokace nedošlo, byla přesto následně navýšena dotace pro ČUS na 60 mil. Kč a ponížena pro ČOV.

- Následně již rozdělení Programu III a metodiku k tomuto programu nepřipravovali úředníci MŠMT, ale ve prospěch jednoho uchazeče jeden ze zástupců uchazečů o dotaci tedy obžalovaný [příjmení] generální sekretář ČUS, který již následující den (9. 2. 2017) vytvořil a zaslal [jméno] nový metodický pokyn s kritériem e) a novou tabulku rozdělení dotačních prostředků v Programu III, kde již byla navýšena částka pro ČUS (60 mil. Kč) a ponížena částka pro ČOV (50 mil. Kč).

- [jméno] se oproti tabulce zaslané od [příjmení] pokusil ještě provést změnu, aby nebyla tolik zvýhodněna ČUS (jak obžalovaní uváděli: „sebral mu tři milióny a dal je ČOV a ČOS“) ale ani tato změna nebyla přijata, jakmile si telefonicky [příjmení] s [anonymizováno] ujasnili, že tuto změnu [jméno] provedl na základě vlastního uvážení a neměl k ní žádný pokyn, žádné zadání, třeba od paní náměstkyně. Uvedená komunikace dokládá, že obžalovaní navržené částky vůbec neřešili z pohledu potřebnosti, údajů v žádosti o dotace, odůvodněnosti a metodiky, ale pouze z pohledu toho, zda ČUS má oněch 60 mil. Kč a zda jsou čísla s někým dohodnuta a odsouhlasena, konkrétně [anonymizováno] a [příjmení]. Tabulka vytvořená na základě tabulky a metodiky od [příjmení] [jméno] s oněmi úpravami ve výši 3 mil. Kč oproti číslům [jméno] [příjmení] pak byla předložena na dalším zasedání PEVK dne 13. února 2017, kdy ji dle zápisu měla představovat [příjmení], která se však na její tvorbě nijak nepodílela. Na základě nesouhlasu [příjmení], [obec] a [příjmení] pak bylo odhlasováno rozdělení finančních prostředků tak, jak původně [příjmení] určil, tedy 60 mil. Kč pro ČUS a 50 mil. Kč pro ČOV. Komise pouze stanovila výši dotací pro jednotlivé žadatele, ale nevytvořila k tomu žádné odůvodnění, ani v podobě tabulky, jakkoliv zohledňující jakoukoliv metodiku, jakékoliv váhy kritérií a podobně. Uvedené je podstatné právě vzhledem k tomu, že obžalovaní se hájí tím, že původní návrh úředníků MŠMT na rozdělení dotačních prostředků byl vadný, neboť z něj nevyplývalo, jak byly určeny váhy jednotlivých kritérií, přičemž však toto sami, „napravili“ tak, že již neposkytli vůbec žádné zdůvodnění a rozdělení provedli jen přiřazením výše dotace k názvu spolku.

- K navýšení alokace pro Program III o oněch 35 mil. Kč tedy nakonec nedošlo a přesto, ačkoliv neměl být za takové situace dostatek prostředků pro uspokojení potřeb ČOV, zejména na uspokojení nákladů, které ČOV hradil za celé sportovní prostředí, byla paradoxně navýšena dotace pro ČUS a ponížena dotace pro ČOV. Již téhož dne předložila [příjmení] na základě podkladů od [obec] toto rozdělení Programu III na vědomí na poradu vedení, ačkoliv si oba byli vědomi toho, že absentuje jakékoliv odůvodnění tohoto rozdělení a že rozdělení vzniklo čistě na základě požadavků ČUS, respektive [příjmení] a [příjmení], že [příjmení] vytvořil novou metodiku, která nebyla nikdy schválena a nebyla předložena ani na vědomí poradě vedení. Dne 16. února 2017 pak bylo toto rozdělení Programu III zveřejněno.

- Až dne 21. února 2017 [příjmení] zaslal tabulku s rozdělením Programu III, přičemž z jeho předchozí komunikace ze dne 15. února 2017 s [anonymizováno] vyplývá, že až nyní po zveřejnění výsledků se [příjmení] „pokoušel přijít na nějaká pravidla rozdělení programu III, tak aby odpovídalo schváleným výsledkům“, tedy podle výsledků vytvářel metodu (v tabulce). Obdobně sděloval [příjmení] [příjmení], že na komisi měli jen čísla, že to tam s [příjmení] domluvili, že teď [příjmení] dodělá výpočty, že na to spoléhají. (K roli svědka [příjmení] a jeho motivace k podobným postupům a rovněž k věrohodnosti jeho výpovědi je připojen popis v části týkající se Programu V).

284. Ze všech výše uvedených důvodů má státní zástupce za to, že zprošťující rozhodnutí soudu nemůže obstát. Z provedených důkazů v jejich vzájemné souvislosti vyplývá jednoznačně, že při rozhodování o rozdělení alokovaných dotačních prostředků v Programu III obžalovaní [příjmení] a [obec] vědomě jednali tak, aby v konkrétním případě na základě požadavků a pokynů [příjmení] a [příjmení] zvýhodnili spolek ČUS nedůvodným navýšením dotační podpory tohoto spolku z Programu III. Ze zachycené komunikace, listinných důkazů a výpovědí osob, které se zúčastnily jednání expertní poradní výběrové komise k Programu III, je zřejmé, že částka 60 000 000 Kč, která byla nakonec pro ČUS odsouhlasena, nevzešla ze standardního procesu posouzení žádostí daného příslušnou metodikou, ale byla stanovena na základě nezákonného požadavku [příjmení] a [příjmení], a nezákonného postupu obžalovaných [příjmení] a [obec]. Původní návrhy rozdělení finančních prostředků, vypracované administrátorkou programu a následně vedoucím oddělení neinvestičních dotací, nebyly upraveny a změněny ve prospěch ČUS na základě nějakého transparentního projednání, nějaké věcné argumentace a odůvodněné změny stanoviska zástupců MŠMT, ale pouze na základě intervencí obžalovaných [příjmení] a [příjmení]. Je nutné trvat na tom, že v daném případě neměl [příjmení] ani nikdo jiný ze zástupců žadatelů o dotace mít přístup

k informacím o rozhodování o výši navrhované dotace a průběhu hodnocení žádostí a možnost do tohoto procesu vstupovat, kdy [obec] i [příjmení] si byli dobře vědomi, že mu poskytují neveřejné informace a porušují povinnost mlčenlivosti, čímž poskytují [příjmení] a spolku ČUS výhodu oproti ostatním žadatelům o dotace. Jak vyplývá ze zajištěných e-mailů, hovorů, připravených podnětů ke kárnému řízení a připravených trestních oznámení, před takovým jednáním sama [příjmení] opakovaně varovala své podřízené a takové jednání v mnohem menší intenzitě u některých podřízených hodnotila jako porušení služebního zákona a jako podezření z trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby.

285. Ve svém odvolání státní zástupce dále uvádí, že vzhledem k tomu, že metodika programu schválená obžalovanou [příjmení] (ani v jedné verzi), neměla dané váhy jednotlivých kritérií, bylo by možné dle metodiky dojít k různým závěrům, jak přesvědčivě dokládá odborné vyjádření doc. [příjmení]. Pracovní skupina a přímo obžalovaný [příjmení] předpokládali, že vzhledem k rozdílnosti žadatelů v tomto programu, bude rozdělení provedeno na základě uvážení MŠMT zejména ve vztahu k ČOV. Návrh zpracovaný svědkyní [příjmení], který na komisi předkládal obžalovaný [příjmení], který za něj také jako ředitel odboru sportu odpovídal, vycházel za tohoto stavu z výše dotací pro jednotlivé žadatele, tak jak byly poskytnuty v předchozím roce 2016 s navýšením odpovídajícím navýšení alokace programu o 20 mil. Kč. Původní návrh zaměstnanců MŠMT nebyl změněn na základě jiného uvážení, ale pouze na základě požadavku [příjmení] a [příjmení] a [příjmení] a [anonymizováno] uváděná argumentace na jednání PEVK byla pouze účelová. Je nepochybné, že i další žadatelé o dotace z tohoto programu by byl schopni uvést argumentaci, proč právě jejich spolek má obdržet více (např. [příjmení], která přímo sdružovala sportovce a nikoli jako ČUS pouze členy jiných sportovních svazů, či ČOV, který jako jediný v ČR zajišťoval účast na olympijských soutěžích a řadu společných potřeb sportovního prostředí), a uváděli ji v jednáních předcházejících vyhlášení dotačních výzev a v žádostech o dotace, ale těmito subjektům nebylo obžalovanými umožněno získat informace o průběhu hodnocení jejich žádostí, mít svého zástupce v hodnotící komisi a dožadovat se úspěšně změny rozdělení finančních prostředků v jejich prospěch. Výše škody a rozsah prospěchu, ke kterým jednání obžalovaných směřovalo, a které jsou znakem kvalifikovaných skutkových podstat trestných činů zneužití pravomoci úřední osoby a sjednání výhody při zadávání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě, je tak nutné určit právě jako výši navýšení dotace pro ČUS oproti původnímu návrhu. Při procesu hodnocení žádostí o neinvestiční dotace na MŠMT měli hlavní slovo obžalovaní [příjmení] a [příjmení]. Byť příslušný referent (administrátor) daného dotačního programu společně s [jméno] [jméno], vedoucím oddělení, zpracoval příslušný návrh rozdělení dotačních prostředků v daném programu, tak rozhodující slovo měl při schvalování takového návrhu ředitel odboru [jméno] [příjmení], který návrhy po schválení prezentoval na expertní komisi (sám i s administrátorem) a jehož požadavky příslušní administrátoři a vedoucí oddělení [jméno] [jméno] vždy akceptovali a zapracovali do těchto návrhů, případně [jméno] [příjmení] návrhy sám pozměnil, jako v případě FAČR v Programu V, nebo je nechal zpracovat těmi, kdo zastupovali žadatele o dotace jako byli [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Ze zachycené komunikace pak vyplývá, že [jméno] [příjmení] se řídil pokyny náměstkyně [příjmení], které vždy akceptoval a splnil, ačkoliv si byl vědom jejich nezákonnosti, přičemž [jméno] [příjmení] měla ohledně rozdělení dotací konečnou pravomoc k rozhodnutí. [jméno] [příjmení] se opakovaně v zachycené komunikaci vyjadřovala k expertní komisi v tom smyslu, že je zřízena jen proto, aby to vypadalo transparentně, že je to jen pro novináře. Rozhodnutí ve věci bylo odpovědností náměstkyně [jméno] [příjmení], pro kterou měly i závěry komise pouze doporučující charakter, a která ke svému rozhodnutí nepotřebovala schválení poradou vedení či ministryní.

286. Skutečnost, že i v jiných případech zásadní pro rozhodování komise byly požadavky obžalovaného [příjmení], který takto tlumočil požadavky dalších obžalovaných, dokládá i hovor ze dne 26. dubna 2017, kdy [jméno] [příjmení] volal [jméno] [příjmení] na jednání komise, která mu sdělila, že v programu Významné sportovní akce u projektu žadatele FAČR - akce Mistrovství

Evropy žen juniorek do 17 let má FAČR navrženo 25,5 mil. Kč a [obec] jí říkal, ať tam dá pro jistotu 26, další svědci popsali, že tímto telefonátem bylo žádáno navýšení o 1,5 mil. Kč bez konkrétnějšího odůvodnění.

287. K procesu hodnocení návrhů na rozdělení finančních prostředků v jednotlivých dotačních programech komisí, pak lze podle státního zástupce uvést, že komise rozhodovala pouze na základě předloženého návrhu (který obdržela den předem, nebo až v den jednání) v podobě excelové tabulky, bez písemného vysvětlení či odůvodnění navrhovaného postupu a bez přístupu k jednotlivým posuzovaným žádostem či způsobům výpočtů. Jednání komise celkově zabrala jen několik hodin, přičemž komise na základě takových podkladů a takových jednání doporučila rozdělení finančních prostředků ve výši více než 5 miliard Kč. Členové komise, zejména ti externí, kromě těch zapojených do páchání trestné činnosti, pak ve svých výpovědích uvedli, že vycházeli z názorů prezentovaných zástupci MŠMT, které považovali za odborníky, a neměli prostor a možnost jejich závěry rozporovat, kdy jejich závěry byly jen doporučující. Rozhodující při jednání komise tak bylo stanovisko ředitele odboru [jméno] [příjmení], byť byl veden pouze jako host. Co se týče porady vedení MŠMT, tak z opatřených důkazů vyplývá, že této byly pouze předkládány návrhy rozdělení finančních prostředků v jednotlivých programech na vědomí s tím, že byly doporučeny komisí, přičemž předkládací materiály neobsahovaly žádné odůvodnění navrhovaných postupů či vypořádání případných námitek, jednalo se pouze o soupis částek, kdy porada vedení o věci nejednala a tyto podklady měla pouze pro informaci, což dokládají rovněž výpovědi svědků [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

288. Ke zprošťujícímu výroku napadeného rozsudku ve vztahu k Programu V pak státní zástupce ve svém odvolání nejprve podrobně rekapituloval závěry, k nimž v napadeném rozsudku soud I. stupně dospěl, a uvedl, že z uvedeného přehledu je zřejmé, že nalézací soud ani v tomto případě nehodnotil opatřené a provedené důkazy ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu ve všech souvislostech, ale vycházel především z výpovědí obžalovaných a důkazy, které jejich výpovědi vyvracely, pominul, případně je interpretoval pouze z hlediska výpovědi obžalovaných a v tomto směru je bagatelizoval. I v tomto případě lze přitom výpovědi obžalovaných považovat za vyvrácené a nevěrohodné. Soud obžalobě vytknul, že dle jeho názoru byla ohledně tohoto skutku vystavěna toliko na obsahu záznamu telekomunikačního provozu mezi obžalovanými a bylo odhlédnuto od dalších důkazů. K tomu je však opětovně nutné uvést, že tyto záznamy byly obžalobou hodnoceny v souladu s dalšími důkazy, zejména výpověďmi svědků, listinnými důkazy, e-mailovou komunikací, a rovněž záznamy ze sledování a záznamu telekomunikačního provozu mezi obžalovanými a dalšími osobami. Jejich hodnocení bylo v rozporu s některými provedenými důkazy, a to konkrétně s výpověďmi obžalovaných, se kterými se soud ztotožnil. Státní zástupce má za to, že výpovědi obžalovaných nelze považovat za věrohodné již z výše popsaných důvodů.

289. K jednotlivým výše popsaným závěrům nalézacího soudu pak státní zástupce uvádí následující:

Interpretace nalézacího soudu, kterou uplatňuje ohledně záznamů telekomunikačního provozu a záznamů sledování dle názoru státního zástupce, hrubě odporuje jejich obsahu a významu. Soud je naprosto bagatelizuje s tím, že obžalovaní ve svých výpovědích vše dobře vysvětlili. Dále je nutné uvést, že nalézací soud nehodnotil řadu provedených důkazů (záznamů hovorů), které svědčí o vině obžalovaných a jejich motivaci navýšit nezákonně dotaci pro FAČR. Zejména:

- Již dne 23. prosince 2016 [příjmení] řešil telefonicky s [anonymizováno] výši alokovaných finančních prostředků pro rok 2017 v Programech I, II a V a jejich nárůst oproti roku 2016 [obec] sděloval, že bude 37 mil. Kč navíc (myšleno u basketu), což je bez těch 12 [anonymizováno] fotbalových. [obec] dále sděloval:, [příjmení] jsme měli basket 68 a rok 2017 je tam 105, obrovské nárůst“. Dále řešili plánovanou dotaci pro FAČR s tím, že [příjmení] dle [obec] to číslo skousne, že je mu jasný, že tam budou nějaké rezervy a že si na ně sáhne. [příjmení] sděloval, že [jméno] to přemršťuje z těch loterií a následně řešili nárůst pro volejbal. V bezprostředně navazujícím telefonickém hovoru, pak [příjmení] hovořil s [jméno] [příjmení] z českého volejbalového svazu a

sděloval mu informace od [obec]. Z uvedeného hovoru opětovně vyplývá, že obžalovaný [příjmení] řešil výše navrhovaných dotací pouze s obžalovanými [příjmení] a [příjmení] a že obžalovaný [příjmení] věděl, že obžalovaný [příjmení] by chtěl zajistit výrazný nárůst pro FAČR.

- V telefonickém hovoru ze dne 4. prosince 2016 pak [příjmení] žádal Břízu o informaci, kolik je pro FAČR plánováno v Programu V, kdy [obec] přislíbil, že mu to pošle. V hovoru ze dne 19. prosince 2016 [příjmení] sděloval Břízovi, že FAČR udělal 8 akademií, které fungují, ale náklady na ně jsou obrovské a zda s tím počítají v Programu II, kdy [obec] mu sděloval, že výpočty ještě nejsou dodělané, ale aby se nebál, že jestli na tom někdo bude dobře, takto budou oni. [příjmení] mu následně sděloval, že pro něj má ten dres, „národáku“, který [obec] chtěl. Z uvedených hovorů opětovně vyplývá, že obžalovaný [příjmení] přislíbil sdělit (zaslat) obžalovanému [příjmení], kolik mu plánuje dát v Programu V, ačkoliv se jednalo o neveřejné informace a žádní jiní žadatelé o dotaci s těmito údaji nedisponovali.

- V rámci sledování bytu užívaného [příjmení] byl dne 24. ledna 2017 zaznamenán hovor, ve kterém [příjmení] řešila s [příjmení] rozdělování investičních a neinvestičních dotací a preferované žádosti, [příjmení] známosti a vliv [jméno] [příjmení]. [příjmení] popisoval, jak si vymyslel akci s tzv. [příjmení] taškou a všichni mu na to skočili. [příjmení] se následně dotazoval, kolik chce [příjmení], kterým svazům dát. [příjmení] sdělovala [příjmení], že musela dehonestovat [jméno] [jméno] přede všemi, že neumí vysokou matematiku a neumí počítat, protože to spočítal jinak než [příjmení] a nakonec tedy bude [ulice] tabulka, kdy ministryně říká, že [jméno] [jméno] je premiérův člověk a že to počítá dobře. [příjmení] se dále dotazoval, jestli se ještě šahalo do jedničky (I) a do pětky (V) a že ještě říkali, že by chtěli udělat nějaké peníze z dvojky (II), kdy [příjmení] uvedla, že ministryně se brání těm akademiím. Dále se domlouvali, že si spolu sednou na desítku a šestku, aby si udělali oni samostatnou přípravu, jestli tam [příjmení] nemá nějaké akce. Současně jí [příjmení] sděloval své požadavky k Programům I, II a V a požadovaným částkám pro FAČR, kdy požadoval, aby poskytnutá výše dotace začínala číslem 6 (pozn. 600 mil. Kč) a nikoliv 581 (pozn. mil. Kč), jak mělo vyjít [jméno] [příjmení], například sdělením: „1,2,5, 581 a já bych potřeboval, kdyby to začalo šestkou, jako víš, co myslím... rozumíš, to je třeba taktika, ale já potřebuji, aby to začalo šestkou. Ty vole něco vymyslete, nějak to přeskoč“. Dále řešili, že [příjmení] vychází jen z toho, co vidí, když se zarovnají Programy I, II a V v kolonce jejich součtu, ale že budou další prachy, 2. kolo. Tento zásadní hovor nalézací soud zcela pomíjí, přitom z něj jednoznačně vyplývá požadavek obžalovaného [příjmení] na navýšení dotačních prostředků pro FAČR, který rozhodně nebyl založen na nějakém odborném posouzení v souladu s Koncepcí SPORT 2025, nebo na kritice nějaké písařské chyby, ale zcela zřejmě šlo o využívání vlivu obžalovaného [příjmení] na obžalovanou [příjmení], který se netýkal jen Programů I, II a V, ale všech neinvestičních programů, kde byl FAČR či obžalovaný [příjmení] angažován ([příjmení] požadoval, aby byl informován a měl možnost mluvit i do rozdělení Programů VI a X) a programu investičních dotací. Uvedený hovor a absence jeho hodnocení ze strany nalézacího soudu je také signifikantní v tom, že dokládá jak bezdůvodné je odlišné nahlížení soudu na investiční dotace jako oblasti, kde zasahování obžalovaného [příjmení] a zvýhodňování určitých subjektů je správně hodnoceno jako nezákonné, a neinvestičních dotací, kde soud zcela shodné zákulisní zasahování obžalovaného [příjmení] a žádosti o zvýhodnění určitých subjektů, hodnotí jako žádoucí a nutnou komunikace mezi zástupci MŠMT a sportovního prostředí, nezbytnou pro správné zacílení dotačních programů, která vzhledem k personálním problémům MŠMT musela nahrazovat neodborný úřednický aparát ministerstva. Jak neinvestiční, tak investiční dotace totiž byli obžalovanými řešeny ve shodných hovorech a ve shodném duchu spočívajícím ve vědomé manipulaci dotačního řízení k dosažení cílů, které měl obžalovaný [příjmení]. Soud přesto uvedené striktně odděluje, což zcela odporuje opatřeným a provedeným důkazům. Dle hodnocení nalézacího soudu se tedy uvedený hovor mění v půlce z nezákonného dojednávání sjednání výhod pro žadatele v investičních dotacích na odbornou konzultaci úřednice MŠMT s členem NRS ohledně neinvestičních dotací. Uvedený hovor a mnoho dalších rovněž dokládají, že obžalovaný [příjmení], který v těchto hovorech, ale i

v rámci své výpovědi, opakovaně zdůrazňuje, že nerozumí těm číslům a výpočtům, ale že mu jde prostě o to, aby FAČR obdržel více, tudíž je zarážející, že právě jeho označuje nalézací soud za osobu, která měla nahradit činnost údajně nekompetentních úředníků MŠMT. Rovněž uvedený hovor dobře dokládá chování obžalované k jejímu podřízenému [jméno]. V rámci sledování bytu byl dále dne 8. února 2017 před zasedáním poradní expertní výběrové komise zaznamenán hovor, ve kterém [příjmení] řešila s [příjmení], jak dopadne Program V, zda to bude včetně té nové stovky, kdy [příjmení] sdělovala, že to bude vědět za dvě hodiny a že [příjmení] asi bude mít tu šestku, když se to všechno sečte, že tam je ještě možnost pro ně (myšleno fotbal), akorát, že [obec] do toho nechce jít. Z uvedeného hovoru jednoznačně vyplývá, že obžalovaní nadále domlouvali navýšení dotace pro FAČR, i když obžalovaný [příjmení] proti tomu měl námitky.

- Dne 15. února 2017 při sledování bytu užívaného [příjmení] byl zachycen její hovor s [příjmení] mimo jiné ohledně rozdělení prostředků v Programu V. [příjmení] si stěžoval na [anonymizováno], že je to blb kvůli tomu, co předvedl s tím Programem V, [příjmení] mu sdělila, že nakonec má ještě víc, než měl mít, že to rozdělení nemá u sebe, ale v kanceláři, že to [příjmení] ukáže, až se za ní dnes staví v kanceláři, ale následně mu dává poslední tabulku s dvěma programy. [příjmení] pokračoval, že [obec] ho chtěl obložit o 50 miliónů, [příjmení] ho opravila, že o 30, [příjmení] uvedl, že to musel udělat [obec], že to jinak není možný a pokračoval:, Kdybys mi to neřekla, to byla klika, že si mi takhle jenom řekla, víš co, že jsi zavolala a řekla 557, ty vole mě se udělalo úplně zle, já říkám, jak 557, vždyť jsme se bavili, [jméno] říkal 581 a ty jsi pak přišla, že si mi to zvedla a bylo to 582, pamatuješ? Tak já si říkám, víš, co myslím, tak já dělám chytrýho, u nás budou prachy, začínáme šestkou a [jméno] mi do toho picl.“ Z následujícího telefonického hovoru téhož dne pak vyplývá, že [příjmení] již měl finální tabulku, protože se dotazoval [příjmení], že nemůže najít hokej, a ona mu sdělovala, že je to pod,, 1“ (pozn: lední hokej). Z uvedeného hovoru, jehož obsah nalézací soud kromě poznatku o tom, jak a kdy se [příjmení] dozvěděl o rozdělení finančních prostředků, opět vůbec nehodnotí, vyplývá opětovně dobré povědomí obžalované [příjmení] o tom, že FAČR obdržel větší dotaci, než na kterou měl nárok.

290. Nelze také souhlasit se závěry nalézacího soudu, který na základě výpovědi obžalované [příjmení] dovodil, že ta se na přípravě Programu V nijak nepodílela a do dotačního řízení nijak nezasahovala, pouze ze své pozice chtěla mít náhled do jednotlivých programů, když z provedených důkazů jednoznačně vyplývá, že obžalovaná byla za tuto oblast jako náměstkyně pro sport na MŠMT odpovědná, vyhlásila předmětné dotační výzvy, předkládala tyto výzvy s odůvodněním na vědomí na poradu vedení, řídila odbor sportu, který tyto výzvy připravoval a aktivně do této přípravy zasahovala, schvalovala metodické pokyny k dotačním programům, aktivně zasahovala do dotačního procesu v rámci posuzování žádostí administrátory programů a následně v rámci jednání PEVK a zejména na základě všech těchto činností především o poskytnutí dotací rozhodla. Nalézací soud pomíjí například celou e-mailovou a telefonickou komunikaci obžalované o těchto programech. Například v e-mailu ze dne 20. prosince 2016 [příjmení] [příjmení] zasílal principy výpočtu Programů I a II, které předtím obdržel od [příjmení]. V e-mailu ze dne 2. ledna 2017 [příjmení] žádala [anonymizováno] ohledně neinvestičních dotací o vysvětlení metodik Programů I, II a V s tím, že přišel e-mail od hokeje a pořad nemá logiku výpočtů, jak k částkám v tabulkách došel. V hovorech dne 9. ledna 2017 řešila [příjmení] s [anonymizováno], že FAČR si chybně podala žádost o finanční podporu a místo 110 000 000 Kč zažádali o 110 000 Kč, projednávali, jak to napravit. Oba již o tom [příjmení] informovali, taktéž toto řešil [obec] s [příjmení]. [příjmení] o tom obratem rovněž informovala [jméno] [příjmení]. Výše uvedený vedený závěr soudu je tak skutečně v extrémním rozporu s provedenými důkazy ve věci.

291. Podle státního zástupce nelze rovněž souhlasit s tím, jak soud opakovaně a důsledně na základě výpovědi obžalovaných dovozuje, že Program V byl velmi náročný na výpočet a nikdo si s ním nevěděl rady, protože chybělo know-how předchozí ředitele odboru sportu, z čehož soud dovozuje pravděpodobnost možné chybovosti a nutných oprav. Jak uvádí sám soud, Program V byl v daném roce vypočítáván tak, že u každého z žadatelů došlo k součtu dvou známých sum, tedy

dotace, kterou obdržel od MŠMT v programu V roce 2016, a příjmů z loterií, které obdržel žadatel v roce 2016 od ČOV. Dle názoru státního zástupce toto skutečně není vysoká matematika, což dokládá i to, že administrátorka programu prostě k názvům žadatelů přiřadila tyto sumy, které byly MŠMT známy z jejich činnosti (dotace za rok 2016) a které sdělil předseda [příjmení] [příjmení] (loterii za rok 2016), přičemž je opět nutné dodat, že žádných chyb se přitom nedopustila, a tyto sumy následně sečetla. Nepřípadný je rovněž odkaz na ztrátu know-how, neboť tímto způsobem byl Program V vypočítáván v roce 2017 poprvé, uvedené nijak nenavazovalo na nějaké nepředané poznatky bývalého ředitele odboru sportu [příjmení]. Výpovědi obžalovaných a svědků k tzv., „Vosykově vzorečku“, který nepředal svým nástupcům, se vždy týkaly výpočtů v Programech I a II, tedy v programech ohledně reprezentace a mládežnické reprezentace, kde za působení ředitele [příjmení] byla podpora určována dle hodnocení medailových úspěchů daných sportů v řadě předcházejících let. S odkazem na níže popsané zapojení zástupců sportovního prostředí obžalovaného [příjmení] a svědka [příjmení] do rozhodování o dotačním řízení v dotačním programu V je dle státního zástupce z dokazování patrné, že bez zapojení zástupců sportovního prostředí by úředníci MŠMT byli schopni provést rozdělení alokovaných prostředků spravedlivě, tak aby nedošlo k zvýhodnění spolků zastupovaných obžalovaným [příjmení] - FAČR a svědkem [příjmení] - Český svaz jachtingu.

292. Zcela zásadní skutečnost je, že provedeným dokazováním byl jednoznačně vyvrácen závěr soudu učiněný na základě výpovědi obžalované [příjmení], že na jednání předsednictva NRS dne 8. února 2017 za účasti svědků [příjmení], [příjmení] a obžalovaných [příjmení] a [příjmení], obžalovaná [příjmení] seznámila přítomné s výstupem PEVK a rozdala tabulku s vyjádřením částek Programů I, II a V pro jednotlivé žadatele. Předně je zarážející, že soud uvěřil této výpovědi obžalované [příjmení], že jednání předsednictva NRS se účastnili pouze [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení] a zároveň, jak bylo uvedeno výše, uvěřil i výpovědi obžalovaného [příjmení], že jednání se účastnila i ministryně [příjmení]. Nálezací soud se k tomuto rozporu nijak nevyjadřuje. Zejména ale nálezací soud zcela pomíjí, že uvedená výpověď obžalované byla jednoznačně vyvrácena výpověďmi svědků [příjmení] a [příjmení] (případně i svědkyně [příjmení]), kteří vyloučili, že by byli seznámeni s tím, jak bylo PEVK navrženo rozdělení finančních prostředků v dotačních programech, kdy o částkách pro jednotlivé žadatele se dozvěděli až z vyhlášení na stránkách MŠMT dne 16. února 2017. Zde je nutné připomenout, že dle závěrů soudu se tedy v tento den dozvěděl svědek [příjmení], že jím zastupovaný spolek ČOV, nebyl uznán jako způsobilý žadatel v Programu I, přičemž na to nijak nereagoval. Výpověď svědka [příjmení], že se to dozvěděl až při zveřejnění výsledků a že byl šokován, soud ve vztahu k tomuto nijak nehodnotil, není tak zřejmé, zda ji soud považoval za nepravdivou. Nálezací soud bez zjevného důvodu výpovědi svědků zcela pomíjí a plně se ztotožňuje s výpověďmi obžalovaných, ačkoliv i mezi těmito jsou zjevné rozpory. Ohledně obsahu jednání, kterého se měly účastnit 4 osoby nebo 5 osob, tak soud vychází pouze z výpovědi dvou osob a to obžalovaných. K tomu je nutné také uvést, že nebyl dán žádný důvod, aby bylo předsednictvo NRS, vyrozumíváno o tom, jaké rozdělení dotačních neinvestičních prostředků navrhuje PEVK. Znovu je nutné připomenout, že všichni svědci z řad úředníků MŠMT (a rovněž ministryně [příjmení]) potvrdili, že dotační řízení po podání žádostí bylo ze zákonných důvodů neveřejné, do zveřejnění výsledků nesměli sdělovat a nesdělovali žádné informace zástupcům žadatelů o dotace (ani na NRS kromě celkových alokací programů a předpokládaných termínů rozhodnutí), a obdobně se k tomuto vyjádřili další zástupci žadatelů o dotace, ať již byli členy NRS či nikoli. Opětovně je nutné připomenout, že sama obžalovaná [příjmení] všechny své podřízené důsledně informovala a poučovala o povinnosti mlčenlivosti a podílela se na přípravě kázeňských opatření a trestních oznámení proti těm úředníkům, kteří povinnost mlčenlivosti, byť v mnohem menší míře porušili.

293. Lze doplnit, že z výpovědi svědkyně [příjmení] vyplývá, že pokud ji byla předložena tabulka označená obžalovaným [příjmení] jako podklad pro NRS, tak uvedla, že si nevybavuje, že by to byl jeden z podkladů pro NRS. Zejména však svědkyně uvedla, že výstupy z jednání PEVK, tedy

schválené tabulky kopírovala, protože byly, předkládány veš, nevěděla, jestli vedení či NRS, nevěděla, jestli to bylo konzultováno s NRS, nevěděla, jak jedná NRS, ale uvedla, že by to jistě případně bylo v zápise NRS. Z této výpovědi rozhodně nelze dle státního zástupce dovozovat, že potvrzuje výpovědi obžalovaných, že předsednictvu NRS byly sděleny výsledky jednání PEVK. Je nutné připomenout, že svědkyně [příjmení] jako tajemnice PEVIC zpracovávala výstupy z komise, které se zejména předkládaly náměstkyni a následně s referátníkem na vědomí poradě vedení a k rozhodnutí náměstkyně o zveřejnění rozdělení dotačních prostředků a rozhodnutí o přidělení dotací, tedy jistě tabulky kopírovala o, posílala je veš. Lze připomenout, že z listinných důkazů vyplývá, že tajemnice expertní poradní výběrové komise [příjmení] zpracovala dne 13. února 2017 materiál k informaci členů porady vedení MŠMT týkající se rozdělení státního rozpočtu 2017 (v předmětném materiálu chybně uvedeno 2016) v oblasti sportu - neinvestiční prostředky Programu I, II, III, V a IX (příloha č. 8, poř. 5. 10). V předkládací zprávě byly pouze jmenovány vyhlášené programy a jejich alokace s tím, že rozdělení Programů I, II a V bylo projednáno poradní expertní výběrovou komisí dne 8. února 2017 s návrhem, který je předkládán pro informaci vedení. Návrhem byla pouze zjednodušená tabulka rozdělení dotací v Programech I, II a V, jenom s uvedením výše dotací. Žádné odůvodnění navržených částek předkládací zpráva neobsahovala, byť se jednalo o rozdělení státních prostředků v úhrnné výši přesahující 2,3 mld. Kč.

294. Rozkopírování tabulek se schváleným rozdělením Programů I, II a V dobře vysvětluje záznam ze sledování bytu ze dne 13. února 2017, tedy před předmětnou poradou vedení dne 15. února 2017, kdy [příjmení] řešila s [příjmení] náměstkyni [příjmení], že se určitě dala dohromady s [příjmení], že je to nebezpečný, že je to neštěstí, neboť [příjmení] chtěla, aby všem členům porady vedení bylo rozkopírováno a rozdáno rozdělení investic. Uvedený důkaz nalézací soud zcela pominul, i když to dokládá kromě skutečného důvodu rozkopírování tabulek také to, že obžalovaná [příjmení] nechtěla, aby podrobná informace o způsobu rozdělení dotací v podobě tabulky s výpočty, o kterou se přitom bez zaváhání dělila s obžalovaným [příjmení], byly k dispozici dalším členům porady vedení MŠMT, neboť pak by mohl být způsob rozdělení přezkoumáván (proto odkaz na kritičku obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení]).

295. Jediné tvrzení obžalovaných, kterému nalézací soud ohledně neinvestičních dotací neuvěřil, bylo tvrzení obžalovaného [příjmení], že byl s výsledky závěrů PEVK ze dne 8. února 2017 seznámen na NRPS dne 9. února 2017. Nicméně soud přesto uzavřel, že informace ohledně dotačních programů, včetně kalkulovaných částek nebyly pro obžalovaného [příjmení] nikterak neznámé či snad tajné, protože byl člen NRS, garant pracovní skupiny a zástupce významného sportovního svazu. Obžalovaný [příjmení] mu tedy mohl dne 9. února 2017 na základě žádosti obžalované [příjmení] sdělovat neveřejné údaje o dotačním řízení, protože si mohl myslet, že už jsou mu tato čísla po jednání NRS známa. Skutečnost, že nalézací soud shledal výpověď obžalovaného [příjmení] v této části za nepravdivou, stejně jako jeho výpověď ohledně investičních dotací, soud nijak nepromítl do svých celkových závěrů o věrohodnosti jeho výpovědi. Bohužel nelze takový závěr soudu hodnotit jinak, než že je vlastně jedno, zda obžalovaný [příjmení] vypovídá pravdivě či nikoli, a že si mohl odpustit složité, kostrbaté a nepravdivé vysvětlování toho, jak se informace z neveřejného dotačního řízení dozvěděl, protože soud prostě vychází z jeho výpovědi, že jako předseda největšího sportovního svazu funkcionář řady dalších organizací měl na všechny informace, na rozdíl od jiných, nárok. S takovými závěry soudu se však nelze ztotožnit, protože popírají samotný smysl dotačního řízení, tedy rovné a transparentní rozdělení dotačních prostředků subjektům, které naplňují účel daných dotačních programů.

296. Státní zástupce dále komentuje hodnocení výpovědi svědkyně [příjmení] nalézacím soudem. Tato svědkyně zejména uvedla, že, V rámci těch komisí, kdy jsem uvedla, že nevím, jestli bylo jedno nebo více jednání, jestli tam byly se mou probírány nějaké vady v těch výpočtech, tak co se týče výpočtů, tak se mnou určitě ne, se mnou maximálně, že by bylo něco špatně z žádostí, např. špatná vstupní data. Do komise šly už jen ty, které byly opravdu v pořádku. Nemyslím si, že by mi p. [příjmení] sděloval, že tam našel nějaké chyby a že je třeba je opravit, ne, ani můj nadřízený p.

[jméno]. Až v závěru k dotazu soudu, zda může vyloučit písařskou chybu, svědkyně uvedla: „K chybě, že tento údaj je jiný, než ten, který jsem já mohla zanechat do tabulky, může dojít mojí chybou, přepisem. [jméno] se to jakoby nenatáhne, ale já to z nějakého dokumentu pravděpodobně přepíšu, protože většinou je to tak, že se ty žádosti nějakým způsobem řadí, každý má k tomu jiný způsob, tzn. že mohlo dojít k přehození čísel, tedy k písařské chybě.“ Státní zástupce je přesvědčen, že z uvedeného rozhodně nevyplývá, že by svědkyně potvrdila, že udělal písařskou chybu v kolonce dotace pro rok 2016 - FAČR, ale pouze to, že ostatně jako každá osoba, která někdy zpracovávala nějakou písemnost, uvedla, že při zpracování písemnosti může dojít k písařské chybě. Takový obecný závěr by bylo ale možné učinit i bez tohoto svědectví. Výklad soudu tak státní zástupce považuje za neudržitelný. Svědkyně dále uvedla, že si myslí, že předložený Program V byl na komisi dne 8. února 2017 schválen bez diskuze, návrhy tam vždy prezentovali i vedoucí oddělení a ředitel odboru sportu, proto nabyla dojmu, že tam vlastně nemusela být. Dále uvedla, že co se týče projednávání na komisích a hodnocení Programu V, tak [obec] nebo [jméno], nebo někdo jiný z ministerstva nebo z členů komise s ní neprojednával to, že by p. [příjmení] ho informoval, že by tam požadoval v tom Programu V větší částku pro FAČR. Jaký je její návrh, např. jejích vedoucích do komise, rozhodnutí komise před tím zveřejněním, to nebyly veřejné informace, nebyly konzultovány se žadateli o dotaci. Nevěděla, že existovala nějaká funkce garanta, o NRS si myslela, že neměla žádné pravomoci, protože byla jen poradním orgánem ministryně. Tyto části její výpovědi soud při hodnocení věci zcela pominul.

297. Nelze se rovněž ztotožnit se závěry soudu, že odložení projednání uvedených neinvestičních dotačních programů na poradě vedení obžalovaná [příjmení] nečinila na základě požadavků obžalovaného [příjmení]. Předně soud hodnotí izolovaně jen několik SMS a hovorů zachycujících tuto skutečnost, nikoli předcházející a následující komunikaci obžalovaných. Citovaná textová zpráva pro ministryni ze dne 9. února 2017 nenavazovala pouze na jednání NRS, ale především bezprostředně na telefonický hovor, ve kterém obžalovaná [jméno] [příjmení] sdělila obžalovanému [jméno] [příjmení], že v I, II a V mají dohromady 553 172 mil. Kč, a že společně s dalšími programy budou mít asi 650, k čemuž jí [příjmení] odpověděl, že tam ještě nedávno měli 581, že tohle je pro ně klíčový, ty ostatní programy už jsou významný sportovní akce, nebo údržba, což jenom přeposílají, že to myslí vážně. [příjmení] dále [příjmení] řekl, že mu říkal [jméno], že budou mít 580 a že [příjmení] mu říkala, že vypočítávala 582, načež [příjmení] uvedla, že jde volat [anonymizováno]. [příjmení] rovněž zmiňoval, že se mu nezdá výše dotace pro hokej. Hned poté volala obžalovaná [příjmení] [příjmení] ohledně výše dotace pro FAČR a 5 minut nato odeslala obžalovaná [příjmení] předmětnou SMS ministryni, že nechce dát rozdělení neinvestic na poradě vedení. Z této posloupnosti a časové souvislosti je více než zřejmé, že skutečným důvodem žádosti obžalované [příjmení] k ministryni byla intervence obžalovaného [příjmení]. Toho také obratem obžalovaná informovala, že zajistila odložení projednání. Důvod, proč obžalovaná [příjmení] nesdělila ministryni, že skutečným důvodem její žádosti je žádost [příjmení] o navýšení dotace, je také více než zřejmý, taková žádost byla nezákonná. K závěru soudu, že obžalovaná [příjmení] dne 9. února 2017 reagovala na podněty svědka [jméno], je dále nutné uvést, že svědek [jméno] na případné žadatele, které považoval za nezpůsobilé, upozornil, jak uvádí i nalézací soud až v e-mailu svědka [jméno] adresovaném obžalované [příjmení] po jednání rady vedení dne 15. února 2017. Tedy uvedený závěr nalézacího soudu nemůže obstát. Rovněž závěr soudu, že nebylo třeba vytvářet časový prostor 5 dní pro obžalovaného [příjmení], když změny provedl za 10 minut, je zcela nepřiléhavý a vyvrácený provedenými důkazy, neboť obžalovaní si byli vědomi, že obžalovaný [příjmení] nemusel pouze provést změny v tabulce, ale musel tento pozměněný návrh znovu nechat projednat v PEVK, neboť touto komisí byl dne 8. února 2017 schválen původní návrh méně výhodný pro FAČR a další jednání komise bylo svoláno až na 13. února 2017, když až po tomto jednání komise, kde obžalovaný [příjmení] předložil pozměněný návrh a tento byl opět bez diskuze schválen, mohla být zpracována předkládací zpráva pro poradě vedení a rozhodnutí náměstkyně o zveřejnění rozdělení dotací a následně o přiznání dotací. Ze všech těchto důvodů má státní zástupce

za to, že dané tvrzení obžaloby nelze označit za smyšlené, odporující realitě, jak velmi kategoricky vyjádřil ve shodě s obhajobou obžalovaných nalézací soud.

298. Nalézací soud opakovaně zdůrazňuje, že obžalovaný [příjmení] měl legitimní očekávání o výši dotace z Programu V pro rok 2017, která dle soudu měla být založena na jeho povědomí o dotačním procesu, alokacích a předchozích dotacích. Soud nicméně zcela přehlíží, že očekávání obžalovaného [příjmení] byla založena na jeho opakovaných požadavcích o informace o plánovaném rozdělení a požadavcích na zvýšení dotace pro FAČR vůči obžalované [příjmení] a obžalovanému [příjmení] již v lednu 2017 (zejména dne 24. ledna 2017), jak vyplývá z výše popsanych důkazů, které soud ve svém hodnocení provedeného dokazování zcela pominul. Pokud by obžalovaný [příjmení] skutečně při svých očekáváním vycházel z toho, co prokazatelně jako předseda FAČR věděl, tedy že pro rok 2017 má být Program V vypočten jako součet dotací z minulého roku a příjmu z loterií z minulého roku, dále že dotace v Programu V pro rok 2016 pro FAČR byla 188 323 700 Kč (což jako předseda spolku samozřejmě věděl) a dále že v roce 2016 obdržel FAČR od ČOV z loterijních asignací částku ve výši 171 942 000 Kč (což jako předseda spolku rovněž věděl, protože prostředky již ČOV zaslal), tak by součtem těchto dvou čísel dospěl k závěru, že FAČR má z Programu V obdržet 359 998 700 Kč. Pokud mu tedy bylo sděleno dne 9. února 2017 obžalovanou [příjmení], že FAČR má navrhuto a schváleno PEVK v Programu V částku 364 640 000 Kč, takto plně odpovídalo a neměl žádný důvod žádat navýšení. Nicméně ani jeho případné osobní přesvědčení, že FAČR by měl získat více prostředků, by ho neopravňovalo k jednání, které je mu kladeno za vinu. Spíše tím je doložen motiv obžalovaného k žalovanému jednání. Ostatně všichni další slyšení svědci, kteří zastupovali žadatele o dotace, tedy předsedové sportovních svazů, popsali, že žádali více, než nakonec dostali a dobře rovněž vysvětlili, proč se tak dělo. Ve svých žádostech popsali projekty a náklady na ně potřebné, které by jim umožnily jejich činnost realizovat dle jejich ideálních představ, přičemž vzhledem k nedostatku prostředků určených ve státním rozpočtu na podporu sportu, většinou obdrželi pouze prostředky, které jim umožňovaly realizovat jejich činnost alespoň v minimální míře.

299. Jak vyplývá přímo z odstavců 594-595 a 606 odůvodnění rozsudku, soud v souladu se zápisy z jednání PEVK a výpověďmi svědků - členů PEVK dovodil, že jednání komise o rozdělení částky 1,33 miliardy Kč v Programu V proběhlo dne 8. února 2017 tak, že administrátorka daného programu předložila tabulku se seznamem žadatelů a částek, kterou však nezpracovávala, protože ji vytvořil svědek [příjmení], který nebyl zaměstnancem MŠMT, ze které nebylo dle členů PEVK možné nic zkontrolovat, členové komise sami nic nepočítali a nekontrolovali, neměli žádné podklady k tomu, a důvěřovali obžalovanému [příjmení] jako přítomnému řediteli odboru sportu a zpracovateli tabulek, kdy se domnívali, že tyto zpracovali buď administrátorka programu [příjmení] nebo vedoucí oddělení [jméno] a udělali to správně. Takové rozdělení pak komise bez diskuze a námitek schválila. Jednání PEVK dne 13. února 2017 pak mělo proběhnout tak, že mimo projednání jiných dotačních programů, byla členům komise předložena jiná tabulka s rozdělením Programu V s odůvodněním, že došlo ke změně výpočtu ohledně loterií a komise tento návrh opět bez jakékoliv diskuze a jakýchkoliv námitek a zkoumání o jaké změny jde, schválila. Z výpovědi svědků - členů PEVK bylo zjištěno, že nikdo z nich nevěděl, kromě svědka [příjmení], jak bylo uvedeno, proč k změnám došlo a k jakým změnám vlastně došlo (navýšení pro FAČR, ČSLH a Český svaz jachtingu). Dle názoru státního zástupce z uvedeného velmi přesvědčivě vyplývá skutečný způsob jednání komise, která pokud nebyl dán zájem obžalovaných [příjmení] a [obec] a svědka [příjmení] na zvýhodnění některého ze žadatelů o dotaci, tak nijak do návrhů ze strany ředitele odboru sportu nezasahovala. Přesto soud dovozuje na různých místech rozsudku, že jednání komise bylo vysoce profesionální a pokud je na ní v současnosti nahlíženo negativně, tak nikoli na základě těchto zjištění, ale v důsledku zásahu policejního orgánu v květnu 2017 a medializace případu, kdy dle soudu na základě toho došlo a to i ze strany představitelů MŠMT, k zpochybňování práce PEVK, byť tato byla prokazatelně erudovanější, než jaká byla toho času

odbornost a zkušenost valné části zaměstnanců samotného ministerstva. Z výše uvedených důvodů však nelze s těmito závěry soudu o erudovanosti práce PEVK souhlasit.

300. [příjmení] pak jsou samozřejmě zjištěni k tomu, jakou změnu provedl obžalovaný [příjmení] společně se svědkem [příjmení] na základě požadavků obžalovaných [příjmení] a [příjmení] v rozdělení dotačních prostředků v Programu V a zda se mohlo jednat o nějakou chybu, kterou pouze napravoval, jak si obžalovaný [příjmení] vzpomněl při své výpovědi v hlavním líčení, což nalézací soud akceptoval jako dostatečné vysvětlení, přičemž státní zástupce je přesvědčen, že na základě provedených důkazů toto tvrzení obžalovaného bylo spolehlivě vyvráceno. Obžalovaný uvedl:, Program se v zásadě skládal z financí a z toho, co dostaly svazy v roce 2016. V r. 2016, jak jsem to zkopíroval do jednoho sloupce, to byl jediný relevantně ověřený údaj, který byl úplně jasný. Každý svaz měl v roce 2016 rozhodnutí a to jsou opravdu ty peníze, které dostal. Vycházeli jsme z přiznaných dotací z r. 2016 + loterijní asignace. Když se podíváte na ta čísla, na webové stránky ministerstva, kolik dostaly v roce 2016, tak všechna na korunu sedí. Jediný nesedí fotbal a nevím, jak se to mohlo stát, je to na 2. stránce 5. řádek, 169. [jméno] je napsáno, že fotbal měl v roce 2016 - 169 323,7 mil Kč. Z toho je patrné, že došlo k chybě přepisu čísla, je to jednoznačně prokazatelné, že těch 20 mil Kč... (nedopověděl). Oni pak ještě dodatkem dostali 20 mil. Kč, to bylo rozhodnutí o dodatku k tomu původnímu. [jméno] došlo k chybě o plus minus 20 mil Kč. Já jsem požádal [jméno] [příjmení], aby to opravil, protože on říkal, že by musel dělat výpočet algoritmu, tak jsme se dohodli, že to vezmeme z rezervy a přidá se na dotacích. Zpětně jsem si je prověřoval a byly spočítané taky špatně.“

301. K výše uvedenému tvrzení obžalovaného je nutné předně uvést, že obžalovaný [příjmení] disponoval správnými údaji, jak ohledně výše loterijních asignací za rok 2016, tak ohledně výše dotací pro Program V za rok 2016. Tyto údaje byly řádně uvedeny v tabulkách k rozdělení Programu V, které byly vytvářeny na MŠMT a kterými obžalovaný disponoval, kdy změny (ve prospěch FAČR a Českého svazu jachtingu) nastaly až poté, co byl svěřen obžalovaným, výpočet programu V“ osobě mimo MŠMT, tedy [příjmení]. Lze uvést, že za výchozí údaje byly považovány údaje o obdržených dotacích od MŠMT v neinvestičním Programu V pro rok 2016 a dále údaje o čerpání zdrojů z finančních darů od loterijních společností (dále jen loterií) v roce 2016. Údaje o obdržených dotacích pro rok 2016 byly zjištěny z veřejně dostupných zdrojů z webových stránek MŠMT. Údaje o čerpání zdrojů z loterií byly zjištěny též z veřejně dostupných zdrojů, konkrétně na webových stránkách Českého olympijského výboru dostupných. Uvedené listiny včetně pravidel ČOV pro rozdělování příjmů z loterií byly předloženy státním zástupcem soudu s návrhem na provedení důkazu ze dne 23. září 2020. Soud dovozuje, že obžalovaný [příjmení] se mohl domnívat vzhledem k celkové výši příjmů z loterií pro ČOV v roce 2016 ve výši 661 899 933 Kč, že 31% z této částky, které mělo dle pravidel ČOV připadnout FAČR, činí [tel. číslo]. Soud uvedl, že takový způsob dělení vyplývá z metodiky, dle které ČOV v roce 2016 příjmy z loterií rozděloval („Pravidla pro čerpání finančních příspěvků z prostředků darovaných ČOV ze strany loterijních společností, která byla dne 2. listopadu 2015 schválena Výkonným výborem ČOV“). Soud nicméně pominul, že dle této metodiky byly děleny až prostředky po odečtení prostředků, které ČOV předal krajům ČR na regionální podporu sportu, což v roce 2016 činilo 60 mil. Kč a proto ČOV dělil dle daného klíče mezi sportovní svazy pouze částku 601 899 933 Kč, kdy 31% z této částky již činí pouze 186 588 979 Kč, což byla částka, kterou maximálně mohl obžalovaný [příjmení] očekávat (ještě měla být ponížena o určitou část ve prospěch kolektivních sportů). Uvedený způsob dělení v roce 2016 vyplývá z přiložené listiny, jejíž předložení za podmínky § 213 odst. 1 trestního řádu státní zástupce navrhuje, tedy z, „Posouzení čerpání a využití zdrojů pro sport z loterií v roce 2016“ ze dne 3. 5. 2017, které bylo zpracováno společností KPMG Česká republika a.s., zveřejněna spolkem ČOV. Je ale nutné opětovně uvést, že obžalovaný [příjmení] nemusel spekulovat, kolik by mohl z příjmů z loterií FAČR od ČOV za rok 2016 dostat, neboť již od ledna 2017 věděl, že FAČR obdržel částku 171 942 000 Kč, protože mu to bylo sděleno ČOV a tuto částku již měl FAČR na účtech. Rovněž je nutné uvést, že pokud by MŠMT pro účely rozdělování Programu V chtělo vycházet

jako z částky shrnující výši příjmů z loterií v roce 2016 z částky 661 mil, Kč (před odečtením příspěvku pro kraje ČR) a nikoli 601 mil Kč, jak učinilo, tak by to ale vedlo k navýšení (poměrnému) nejen u FAČR, ale u všech žadatelů o dotace v Programu V. Tudíž případná změna způsobu výpočtu by se nemohla týkat pouze FAČR, jak to učinili obžalovaní.

302. Z výše uvedených zdrojů byly tedy zjištěny údaje k čerpání dotací v Programu V pro rok 2016 a údaje o loterijních asignacích za rok 2016, přičemž pro spolek FAČR bylo zjištěno, že v roce 2016:

- Došlo k čerpání dotace v programu V za rok 2016 v prvním a třetím kole, v prvním kole to byla částka 178 323 700 Kč, ve třetím kole to byla částka ve výši 10 000 000 Kč, celkem byla tedy v předmětném programu poskytnuta dotace ve výši 188 323 700 Kč.

- Došlo k čerpání příjmů z loterijních asignací prostřednictvím ČOV v celkem čtyřech splátkách + vyrovnání (tzv. poslední splátka) v celkové výši 171 942 000 Kč, ovšem k vyrovnání částkou ve výši 267 000 Kč došlo až v březnu 2017 po rozhodném období, tedy po vyhlášení přidělení dotací vybraným spolkům dne 16. února 2017. V době rozhodování o přidělení dotací pro rok 2017 v únoru 2017 byla k dispozici informace, že FAČR obdržel z loterijních asignací částku ve výši 171 675 000 Kč. Podobně byly pro některé další spolky zjištěny následující údaje (dotace za všechny kola, loterie bez tzv. poslední splátky):

sport Dotace Program V loterie

fotbal 188.323.700 Kč 171.675.000 Kč

lední hokej 34.086.300 Kč 47.400.000 Kč

jachting 5.044.900 Kč 791.000 Kč

tenis 29.929.300 Kč 7.108.000 Kč

303. Uvedené údaje lze srovnat s údaji v tabulkách nalezených v e-mailové korespondenci obžalovaného [příjmení] [jméno] přijaté či odeslané obžalovaným [příjmení] jsou zásadní, neboť u něj se z pozice ředitele odboru sportu MŠMT scházely informace o výpočtech v předmětném programu.

304. Návrhy částek v Programech I, II a V se vyskytly v e-mailu zaslaném dne 23. ledna 2017 ve 13.20 hod. obžalovaným [příjmení] [příjmení] na e-mail [jméno] [příjmení] s textem prosím o tisk. ZS“. Přílohou byla tabulka naposledy upravená obžalovaným [příjmení] dne 23. ledna 2017 v 13.19 hod. Tabulka odpovídá popisu tabulky, který měla vytvářet administrátorka Programu [příjmení] [jméno] [příjmení]. V této tabulce se nachází sloupec, „2016 Dotace“, který obsahoval údaje o poskytnuté dotaci v předmětném programu v roce 2016. Při srovnání hodnot sloupce, „2016 Dotace“ s daty zveřejněnými na webu MŠMT lze uvést, že tyto odpovídají. Lze konstatovat, že obžalovaný [příjmení] a administrátorka programu [příjmení] vycházeli ze správných dat, před zásahy ve prospěch FAČR ze strany obžalovaného [příjmení] a svědka [příjmení]. Uvedeným důkazem je jednoznačně vyvrácen závěr soudu, že [příjmení] se dopustila nějaké písařské chyby, kterou musel obžalovaný [příjmení] napravovat.

305. Dne 24. ledna 2017 v 15.28 hod. zaslal [příjmení] e-mail obžalovanému [příjmení] s textem, „[jméno], Posílám doplněnou tabulku, j.“. Přílohou byla tabulka, naposledy upravená dne 24. ledna 2017 v 15.20 hodin [jméno] [příjmení]. Jednalo se o tabulku stejné struktury, jakou odeslal obžalovaný [příjmení] dne 23. ledna 2017, kdy obsažené hodnoty se shodují. [jméno] [příjmení] pouze do této tabulky doplnil údaje týkající se loterií, konkrétně přidal sloupec s názvem, „2016 Loterie“, ve kterém se nacházely údaje shodné s údaji zveřejněnými na webu ČOV ohledně výše loterijních asignací pro rok 2016 (splátky 1-4). Na závěr této tabulky byly do dalších řádků doplněny sporty, které též obdržely v roce 2016 příjmy z loterie, ale původně se v ní nenacházely.

306. Z uvedeného je zřejmé, že obžalovanému [příjmení] byly doručeny ze strany předsedy ČOV správné údaje o výši poskytnutých prostředků z loterijních asignací za rok 2016. Konkrétně ohledně FAČR zde byl uveden správný údaj 171 675 000 Kč. Obžalovaný [příjmení] si byl vědom následně provedených změn ve prospěch FAČR, které provedl svědek [příjmení].

307. Obdobně provedl tehdejší předseda Českého svazu jachtingu [příjmení] navýšení u Českého svazu jachtingu (jachting) z částky 7 413 900 Kč o 2 905 200 Kč na částku 10 319 100 Kč.

308. Tento e-mail od [jméno] [příjmení] ze dne 25. ledna 2017 přeposlal obžalovaný [příjmení] dne 31. ledna 2017 v 15.56 hod. na e-maily osob [příjmení], [jméno] a [příjmení].

309. Z výše uvedeného podle státního zástupce vyplývá, že [příjmení] si zcela svévolně měnil za vědomí obžalovaného [příjmení] vstupní data tak, aby u některých sportů dosáhl navýšení návrhu dotace z Programu V pro rok 2017. Rozhodně se nejednalo o písařské chyby, ale o cílené jednání. Telefonická komunikace obžalovaného [příjmení] s obžalovaným [příjmení] ze dne 9. února 2017 ve 13.09 hod. pak jednoznačně dokládá, že obžalovaný [příjmení] měl zcela přesné informace o výpočtu Programu V, když věděl i to, že k tomuto datu v rozdělení v té době již schváleném PEVK připraveném [příjmení] bylo fotbalu přiznáno navíc 2 mil. Kč („ uvedl: prostředky, které už jsme nerozdělovali a dali jsme je všechny fotbalu“), což přesně odpovídá tehdy schválenému rozdělení, kdy FAČR již tehdy bylo přiznáno o 2 mil. Kč více než by činil, jako u ostatních žadatelů o dotaci, součet dotace v Programu V za rok 2016 a příjmů z loterie za rok 2016. Obžalovaný [příjmení] v tomto hovoru také velmi přesně vysvětloval obžalovanému [příjmení], že rozdělení bylo provedeno správně a že ho již nelze měnit, a že byly uspokojeny všechny jejich potřeby. Uvedený hovor tedy jednoznačně vyvrací obhajobu obžalovaných a závěry nalézacího soudu, že obžalovaný [příjmení] až po intervenci obžalovaného [příjmení] zjistil nějakou chybu ve výpočtu, on už v té době přesně věděl, že [příjmení] svévolně částky v tabulce upravuje a že konkrétně upravil již dotaci pro FAČR navýšením o 2 mil. Kč.

310. Dne 5. února 2017 v 11.31 hod. zaslal [jméno] [příjmení] e-mail obžalovanému [příjmení] na [email] a zdenek.briza@msmt. cz s textem: „, [příjmení] [jméno], posílám upravený přehled výsledků. Pokud se Ti tam něco nezdá, dej mi vědět. Ještě na tom budu pracovat, abych to mohl v úterý vysvětlovat [jméno] a [jméno] Zatím ahoj Karel.“. Přílohou byla tabulka, kterou naposledy upravil dne 5. února 2017 v 10.55 hod. [příjmení]. Jednalo se o strukturu shodnou tabulku, jako ze dne 25. ledna 2017. Srovnáním hodnot ve sloupci „ P5 2016“ vzhledem k předchozí verzi tabulky ze dne 25. ledna 2017 byly zjištěny další rozdíly - tedy, že [příjmení] provedl další navýšení u Českého svazu jachtingu (jachting) o dalších 500 000 Kč na 10 819 100 Kč a dále u sportu Národní házená. E-mail dále přeposlal obžalovaný [příjmení] dne 9. února 2017 v 7.37 hod. na e-mail svědkyně [příjmení].

311. Dne 7. února 2017 v 17.39 hod. zaslal [příjmení] e-mail osobě [jméno] [jméno] a dále na e-mail [email] bez předmětu a bez textu. Příloha byla tabulka, kterou naposledy upravil dne 7. února 2017 v 17:35 hod. [příjmení]. Tabulka obsahovala více listů, mj. listy s názvem „ výpočet P5“ a „ P 1+2+5“. Na listu „ výpočet P5“, byly sloupce „ Loterie 2016“ a „ Program V 2016“ zařazeny v množině sloupců v záhlaví pojmenována „ Určení základní hodnoty“ (jedná se o tabulku, na kterou odkazoval ve své výpovědi při hlavním líčení obžalovaný [příjmení]).

312. E-mail včetně nezměněné přílohy přeposlal svědek [jméno] dne 7. února 2017 v 18.55 hod. na e-mail obžalovanému [jméno] [příjmení]. Pokud opětovně porovnáme skutečné a zveřejněné hodnoty výše dotací z Programu V pro rok 2016 a výše loterijních asignací pro rok 2016 s údaji uváděnými v této tabulce v části pojmenované „ Určení základní hodnoty“, tak lze uvést, že bylo zjištěno navýšení provedené [příjmení] ve spolupráci s obžalovaným [příjmení] u následujících sportů:

Sport

Původní

název; Skutečná dotace 2016

Celkem

(Kč); Skutečná loterie

2016

(Kč); Sloupec Loterie 2016 na listu výpočet P5; Rozdíl; Sloupec program V 2016

na listu výpočet P5; Rozdíl; Sloupec P5 2016 + loterie na listu,, P 1+2+5“; Rozdíl oproti součtu Dotace 2016 Loterie 2016

Fotbal; 188 323

700; 171 675

000; 193 657

000; + 21982000; 169 323

700; - 19000000; 362 980

700; + 2 982

000

Jachting; 5 044900; 2 369000; 2 869000; + 500000; 7 950100; + 2905200; 10819

100; + 3 405

200

Tenis; 29 929

300; 21 281

000; 22 281

000; + 1000000; 29 929

300;

NE; 52 210

300; + 1 000

000

Lakros; 1 767

000;

0; 1 772

000; 1772000; 1 767

000;

NE; 3 539

000; + 1 772

000

313. Ke změnám oproti předchozím verzím v tabulkách zaslaných [příjmení] došlo ve sloupcích,, P5 2016 (sloupec u předchozí verze) a,, P5 2016 + Loterie“ (sloupec u této porovnávané tabulky), tedy k dalšímu navýšení u sportů fotbal o 982 000 Kč a tenis o 1 000 000 Kč, bez jakéhokoliv důvodu. V tabulce je u FAČR součet těchto částek navýšen o 2.9 mil Kč, ale jednotlivé údaje o výši

dotace za rok 2016 a o výši příjmu z loterií již jsou zcela odlišné od skutečnosti, jak ilustruje výše uvedená tabulka.

314. Dne 9. února 2017 v 7.56 hod. zaslal obžalovaný [příjmení] e-mail svědkyni [příjmení]. Přílohou byla tabulka, kterou naposledy upravil dne 9. února 2017 v 7.55 hod. [obec]. Jedná se o shodnou tabulku, jako je popsána výše. Tabulka obsahovala více listů, mj. listy s názvem „výpočet P5“ a „P 1+2+5“. Hodnoty ve sloupcích „Loterie 2016“, „Program V 2016“ a „P5 2016“ se oproti předchozí popisované verzi tabulky nezměnily. Následující e-mailovou korespondencí, ve které byla přiložena tabulka s výpočty v předmětném programu a byly v ní nalezeny změny oproti předchozí verzi tabulky, byl e-mail, který dne 9. února 2017 v 15.33 hod. zaslal [příjmení] obžalovanému [příjmení] s předmětem „výpočty“ s textem: „Ahoj, posílám slíbené [jméno]“. Přílohou byla tabulka, kterou naposledy upravil dne 9. února 2017 v 15.26 hod. [příjmení]. Tabulka obsahovala více listů, mj. listy s názvem „výpočet P5“ a „P 1+2+5“. E-mail od osoby [příjmení] ze dne 9. února 2017 přeposlal [obec] až dne 20. února 2017 v 10.19 hod. na e-mail osobě [jméno] [jméno]. V níže uvedeném přehledu je patrné porovnání hodnot ve sloupcích „Loterie 2016“ a „Program V 2016“ na listu „výpočet P5“ a ve sloupci „P5 2016 + loterie“ na listu „P 1+2+5“ se skutečně zveřejněnými hodnotami dotací a loterií v roce 2016. Byly zjištěny rozdíly u sportů v následující tabulce:

Sport

Původní název; Dotace 2016 celkem

(Kč); Loterie 2016

(Kč); Sloupec P5 2016

+ loterie na listu

„P 1+2+5“; Rozdíl oproti součtu Dotace 2016 + Loterie 2016; Sloupec Loterie 2016 na listu výpočet P5; Rozdíl; Sloupec Program V 2016

na listu výpočet P5; Rozdíl

Fotbal; 188 323

700; 171 675

000; 382 980

700; + 22 982

000; 213 657

000; + 41 982

000; 169 323

700; - 19 000

000

Jachting; 5 044 900; 2 369 000; 10 919

100; + 3 505

200; 2 969 000; + 600 000; 7950 100; + 2 905

200

315. Ke změnám oproti předchozí verzi tabulky zasláné [příjmení] dne 7. února 2017 v 17.39 hod. [jméno] došlo ve sloupcích „Loterie 2016“ a navazujícím sloupci „P5 2016 + Loterie“ u sportů fotbal, kdy došlo dalšímu navýšení o dalších 20 000 000 Kč, a jachting, kdy došlo k dalšímu k navýšení o 100 000 Kč. S uvedenou změnou koresponduje výše citována popsána telefonní

komunikace ze dne 9. února 2017 obžalovaných mezi sebou a ze dne 10. února 2017 v 9.26 hod. obžalovaného [příjmení] se svědkem [příjmení]. Konkrétně [příjmení] [příjmení] sděloval, že paní náměstkyni říkal, že by bylo dobré trochu vylepšit hokej, tak ho chtěl poprosit, jestli by to nešlo stejným způsobem z loterií jakoby. [příjmení] se dotázal o kolik a [obec] mu řekl, že o pět. Následně se domlouvali, že to udělají po telefonu a oba si otevřeli excelové tabulky, co den předtím [příjmení] poslal [anonymizováno]. [příjmení] pak v tabulce [anonymizováno] navigoval a vysvětloval mu, jak provést navýšení u hokeje o 5 milionů Kč v Programech I, II a V. V řádku ledního hokeje zvyšoval [příjmení] u Programu V o 5 mil. Kč v sloupci loterií v součtu s dotací v předchozím pro lední hokej z 47 mil. Kč na 52,4 mil Kč, což se pak promítlo v celkovém zvýšení navržené dotace pro lední hokej o 5 mil. Kč z 192 551 mil. Kč na 197 551 mil Kč. [obec] na to sděloval, že je to super. [příjmení] [příjmení] vysvětloval, že to ještě není super, že takové navýšení se promítne do výše dotací pro ostatní žadatele, protože se to mezi ně rozpočítalo, protože se na to složili, tím pádem to kleslo nejvíc fotbalu, protože má nejvíc peněz. Musí se tedy vrátit do výpočtu programu V a v rezervách snížit částku z 10 mil. Kč na 5 mil. Kč a tím to navýšení pro hokej nebude mít dopad na nikoho jiného, když to provede, tak sděluje, že to ukládá. Následně [obec] sděloval, že k těm loteriím bude muset vytvořit nějaké argumenty, protože to někdy ti dva kluci od fotbalu a hokeje přehánějí. [příjmení] s ním souhlasil s tím, že jim teď hodně nadlepsi ty loterie, že to jsou vlastně jen tyhle dva svazy, ale že to je jedno, že to ví jen oni dva, tedy [příjmení] a [obec]. Z uvedeného hovoru opět jednoznačně vyplývá, že obžalovaný [příjmení] si byl dobře vědom, že nenapravuje žádnou písařskou chybu, ale navyšuje dotace pro FAČR (a také ČSLH) na základě žádostí předsedů těchto svazů a že dělá navyšováním částky, která má odpovídat částce sdělené ČOV jako příjem z loterií za rok 2016.

316. Dne 10. února 2017 v 9.37 hod. odeslal obžalovaný [příjmení] e-mail osobě [příjmení] s textem: „Po úpravách... Z“. Přílohou byla tabulka, kterou naposledy upravil dne 10. února 2017 v 9.37 hod. [jméno] [příjmení]. Jednalo se o shodnou tabulku jako výše. Tabulka obsahovala více listů, mj. listy s názvem „výpočet P5“ a „P 1+2+5“. Při jejím otevření se zobrazí list „P 1+2+5“ s vyznačeným řádkem č. 83, na kterém se nachází žadatel „Lední hokej“. Údaje v tabulce jsou shodné, jako výše, kromě nedůvodného navýšení u sportu „lední hokej“. Ke změnám oproti předchozí verzi tabulky zaslané [jméno] [příjmení] dne 9. února 2017 v 15.33 hod. obžalovanému [příjmení] došlo ve sloupcích „Loterie 2016“ a navazujícím sloupci „P5 2016 + Loterie“ u sportu lední hokej k navýšení o 5 000 000 Kč. S uvedenou změnou opět koresponduje popsaná telefonní komunikace ze dne 10. února 2017 v 9.26 hod. obžalovaného [příjmení] se svědkem [příjmení].

317. Z výše uvedených důkazů, které nalézací soud pominul, vyplývá, že konkrétně u sportu fotbal (FAČR) se tedy částky dotací z roku 2016 a loterií z roku 2016 vyvíjely z částek 188 323 700 Kč (dotace k 23. lednu 2017) a 171 675 000 Kč (loterie k témuž datu), tj. celkem [tel. číslo], Kč do 10. února 2017 na částky 169 323 700 Kč (dotace) a 213 657 000 Kč (loterie), tj. celkem 382 980 700 Kč. Rozdíl tedy činí + 22 982 000 Kč.

318. K výpovědi obžalovaného [jméno] [příjmení] z hlavního líčení je tedy nutné uvést, že jednak byl informován o správných vstupních datech (výše dotace z programu V pro rok 2016 a výše loterijních asignací pro rok 2016) a tyto byly v rámci MŠMT zpracovány ohledně Programu V řádně a zaneseny do podkladových materiálů, který měla k dispozici administrátorka programu. Pokud tedy byly provedeny změny v těchto vstupních datech s vlivem na určení navrhované výše dotace z Programu V pro rok 2017, tak je provedl obžalovaný společně s [příjmení]. [příjmení] v jím zpracovávaných tabulkách zcela svévolně průběžně navyšoval vstupní údaje jak o výši dotace za rok 2016, tak o výši loterijní asignace pro rok 2016 ohledně sportu jachting, přičemž v tomto období byl předsedou Českého svazu jachtingu, tedy zástupce žadatele o dotaci, kdy dosáhl nakonec navýšení o 3 505 200 Kč oproti správným hodnotám, které mu byly sděleny z MŠMT a které rovněž z funkce předsedy svazu musel znát. Lze spolehlivě vyloučit, že by jeho opakované navyšování dotace pro Český svaz jachtingu bylo jen opakovanou písařskou chybou. [příjmení] [příjmení] svévolně již ve své první tabulce navýšil vstupní údaje ohledně fotbalu (FAČR) o

2 000 000 Kč a následně 2 982 000 Kč v součtu výše dotace za rok 2016 a výše loterijní asignace pro rok 2016, čehož si byl obžalovaný [příjmení] dobře vědom. Kdy následně k požadavku obžalovaného [příjmení] takto navýšené údaje u fotbalu (FAČR) ještě navýšil o dalších 20 000 000 Kč v kolonce příjmy z loterijních asignací, ačkoliv si obžalovaný i [příjmení] byli vědomi, že tento vstupní údaj je daný (sdělení ČOV) a nemůže být předmětem nějakých změn (či, přepočtů). Nicméně pokud by obžalovaný [příjmení] na základě požadavků [příjmení] pouze napravoval zjištěnou chybu ohledně výše dotace pro FAČR v programu V za rok 2016, tak by mu nic nebránilo tuto chybu opravit v příslušném sloupci (výše dotace z programu V pro rok 2016) a právě o správnou výši (tedy 19 000 000 Kč) a nikoli změnit jiná vstupní data (výše loterijních asignací za rok 2016) a o jinou částku (20 000 000 Kč). Rovněž mu nic nebránilo opravit i údaj ohledně výše loterijních asignací za rok 2016 pro FAČR na správnou částku o 22 982 000 Kč nižší. Pokud obžalovaný uvádí, že mu [příjmení] sdělil, že by při správné opravě musel dělat „výpočet algoritmu“, tak jednak toto tvrzení je vyvráceno tím, že v uvedené tabulce je oním „algoritmem“ pouze součet všech dotací za rok 2016, a dále rovněž tím, že v časovém rozmezí, kdy obžalovaný [příjmení] byl obžalovánými [příjmení] a [příjmení] zaúkolován k provedení změny v programu V u FAČR (dne 9. února 2017 ve 13.10 hodin) a navýšením pro FAČR (dne 9. února 2017 v 15.33 hod.) o tomto s [příjmení] nekomunikoval a ani v následujících hovorech. Rovněž je nelogičnost této výpovědi zřejmá z toho, že hned následující den obžalovaný [příjmení] obdobně provede za součinnosti [příjmení] na základě požadavku obžalované [příjmení] změnu pro Český svaz ledního hokeje spočívající v navýšení o 5 000 000 Kč bez toho, aniž by zde alespoň mohl zjistit nějaké pochybení ve vstupních datech, kdy výše popsané tabulky zachycují, že ohledně Českého svazu ledního hokeje byly od počátku uváděny správné údaje, jak ohledně výše dotace v Programu V pro rok 2016, tak ohledně výše loterijních asignací pro rok 2016. Pro úplnost je rovněž nutné uvést, že uvedené tvrzení obžalovaných o písarské chybě je zjevně vyvráceno již tím, že přesně tuto údajně zjištěnou písarskou chybu obžalovaný [příjmení] neopravil, naopak ji ponechal a dále nikde nezaznamenal důvody navýšení dotace pro FAČR a nového hlasování v PEVIC, neuvedl to ani v předkládací zprávě pro PEVK, ani v zápisu o jednání PEVK, ani v předkládací zprávě pro poradu vedení. Uvedené důkazy tak vyvracejí závěry soud, že v daném případě se jednalo o opravu nějaké písarské chyby.

319. Je rovněž nutné se pozastavit u výpovědi svědka [příjmení], který si při svém výsledku v přípravném řízení nejprve nevzpomněl, že by při jednání komise došlo k nějaké změně pro fotbal, následně pak uvedl, že zpracoval pro MŠMT excelovou tabulku k programům, kdy ke komunikaci se [jméno] [příjmení] ohledně navýšování podpory v tabulce pro hokej a pro fotbal uvedl, že se asi nejednalo o standardní postup, ale že nezkoumal důvody, proč se tak děje. V rámci výpovědi při hlavním líčení pak uvedl, že mu asi obžalovaný [příjmení] neřekl, proč byly provedeny změny v tabulce u fotbalu a u hokeje, že to nezkoumal a jako člen PEVK, která následně opětovně schvalovala již jednou schválený Program V, nevyšetřoval, proč došlo k navýšení u fotbalu a hokeje, které v tabulkách předtím prováděl, a pro tuto změnu hlasoval. Uvedenou výpověď je však nutné hodnotit jako nevěrohodnou a vyvrácenou, neboť to byl právě svědek [příjmení], který vytvořil předmětnou tabulku a na to na základě součtu dvou základních vstupních údajů (výše loterií 2016 a výše dotace 2016), který v této tabulce průběžně svévolně masivně navýšoval údaje a tedy i výši navrhované dotace pro Český svaz jachtingu, kterému [obec] ke změnám pro fotbal a hokej sdělil, že je to na základě požadavku paní náměstkyně a zda by to nešlo navýšit z loterií jakoby ohledně svědka [příjmení], je pak podstatné i to, že ve shodné době [příjmení] komunikoval s [příjmení] o tom, zda a jak zvýhodnit žádost o investiční dotaci preferovanou právě [příjmení]. Z uvedených důvodů pak je zřejmé, že ze strany svědka [příjmení] se nejednalo o nezištnou odbornou pomoc, jak uváděl, ale o činnost motivovanou jeho majetkovými zájmy. Vzhledem k tomu, že svědek [příjmení] byl v řízení před soudem slyšen dne 25. srpna 2020, tedy ještě předtím, než byly zjištěny jeho postupy při přípravě tabulky ohledně Programu V týkající se navýšování dotace pro Český svaz jachtingu a další sporty, navrhuje státní zástupce doplnění dokazování o doplnění výsledku svědka zejména k těmto okolnostem.

320. Z provedených důkazů v jejich vzájemné souvislosti vyplývá jednoznačně, že při rozhodování rozdělení alokovaných dotačních prostředků v Programu V obžalovaní [příjmení] a [obec] vědomě jednali tak, aby v konkrétním případě na základě požadavků a pokynů [příjmení] zvýhodnili spolek FAČR nedůvodným navýšením dotační podpory tohoto spolku z Programu V. [příjmení] 562 mil. Kč, která byla nakonec pro FAČR odsouhlasena, byla stanovena pouze na základě nezákonného požadavku [příjmení] a nezákonného postupu obžalovaných [příjmení] a [obec], ačkoliv byli přesvědčeni, jak obviněnému [příjmení] sdělovali, že rozdělení finančních prostředků v Programu V (event. v součtu Programů I, II a V) bylo provedeno řádně a byly v něm zohledněny i příjmy z loterií.

321. Státní zástupce zdůrazňuje, že je nutné opakovat, že v daném případě neměl [příjmení] ani nikdo jiný ze zástupců žadatelů o dotace mít přístup k informacím o rozhodování o výši navrhované dotace a průběhu hodnocení žádostí a možnost do tohoto procesu vstupovat, kdy [obec] i [příjmení] si byli dobře vědomi, že mu poskytují neveřejné informace a porušují povinnost mlčenlivosti, čímž poskytují [příjmení] a spolku FAČR výhodu oproti ostatním žadatelům o dotace. Ačkoliv dodatečně obžalovaní [příjmení] a [obec] v rámci trestního řízení uváděli, že dotace pro FAČR musela být navýšena vzhledem ke špatnému rozdělení příjmů z loterií, je z komunikace v době trestné činnosti zřejmé, že [příjmení] požadoval navýšení dotace pro FAČR pouze na základě toho, že se mu zdála dotace nízká a předchozí výpočty, kterému mu [příjmení] a [obec] ukazovali, měly obsahovat vyšší dotaci, přičemž sám uváděl, že těm číslům a koeficientům nerozumí, že by ale vypadal špatně na valné hromadě FAČR a před [anonymizováno] a [příjmení], pokud by ta částka byla nižší, než jim sliboval. Všichni obžalovaní zakrývali, že změna v rozdělení finančních prostředků v Programu V byla provedena na základě požadavků obžalovaného [jméno] [příjmení] a o skutečném postupu komunikovali skrytě. Z komunikace zjištěné operativně pátracími prostředky mezi [příjmení] a [příjmení] přitom vyplývá, že měli milenecký poměr a společně se domlouvali na postupech při rozdělování dotačních prostředků na MŠMT ve prospěch FAČR a [příjmení], přičemž tento ujistňoval [příjmení], že má jeho podporu, kdy je, „těžkou vahou“ a vlivnou osobou, která může zajistit [příjmení] postavení a přístup k nejvlivnějším osobám v České republice.

322. V závěru svého odvolání státní zástupce uvádí, že všechny výše uvedené důkazy, které nalézací soud dle jeho názoru pominul a zjištění z nich vyplývající, byly nalézacímu soudu sděleny již v podané obžalobě, případně v návrzích na doplnění dokazování a souhrnně pak v závěrečné řeči státního zástupce, přičemž nalézací soud se přesto k těmto konkrétním důkazům a zjištěním buď vůbec nevyjádřil, nebo se k nim vyjádřil pouze z hlediska výpovědi obžalovaných. S odkazem na výše uvedené státní zástupce navrhuje doplnit dokazování následujícím způsobem:

- výslechem svědka [jméno] [příjmení], majitele bytu na adrese Senovážné náměstí 7, Praha 1, k okolnostem uzavření a ukončení nájemní smlouvy k bytu a průběhu pronájmu,
- výslechem svědkyně [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem Jakubská 676, Praha 1, zástupkyně realitní kanceláře společnosti L [příjmení], k okolnostem uzavření a ukončení nájemní smlouvy k bytu a průběhu pronájmu,
- výslechem svědka [jméno] [příjmení], předsedy Národní sportovní agentury, se sídlem Českomoravská 2420/15, Praha 9, k okolnostem poskytování dotací na podporu sportu v působnosti agentury,
- výslechem svědka [jméno] [příjmení], tehdejšího ekonomického ředitele ČOV,
- výslechem svědka [jméno] [příjmení], tehdejšího předsedy [ulice] sportovních svazů ČR,
- za podmínek § 213 trestního řádu provést důkaz listinu, „Posouzení čerpání a využití zdrojů pro sport z loterií v roce 2016“ ze dne 3. května 2017, která byla zpracována společností KPMG Česká republika a.s. a zveřejněna spolkem ČOV,

- doplněním výsledku svědka [jméno] [příjmení] zejména k okolnostem navyšování dotace z Programu V pro český svaz jachtingu,
- doplněním výsledku obžalovaného [jméno] [příjmení] a předestření jeho výpovědi z přípravného řízení k odstranění rozporů ve smyslu § 212 trestního řádu.

323. Závěry o vině obžalovaných ohledně skutků, o kterých nalézací soud rozhodl zprošťujícími výroky rozsudku, se podle státního zástupce vztahují i na závěry o vině právnických osob - spolků FAČR a ČUS, neboť se odvíjí od přičitatelnosti jednání obžalovaných [příjmení], [příjmení] a [příjmení] těmto spolkům ve smyslu zákona o trestní odpovědnosti právnických osob.

324. S ohledem na výše uvedené skutečnosti proto státní zástupce navrhuje, aby Vrchní soud v Praze jako soud odvolací podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), d), odst. 2 trestního řádu zrušil napadený rozsudek ve všech výrocích a podle § 259 odst. 1 trestního řádu vrátil věc soudu prvního stupně k učinění nového rozhodnutí.

III.

Vyjádření obžalovaných k napadenému rozsudku, případně k podaným odvoláním

Vyjádření obž. [jméno] [příjmení] k odvolání státního zástupce

325. Předně obžalovaná rekapituluje své odvolání, směřující proti všem výrokům dle bodu A. rozsudku, ve kterém zpochybňuje skutečnost, že ke skutku vůbec došlo, a že se jednání mohla dopustit, a to i ve vztahu k soudem uznané právní kvalifikaci. Státní zástupce polemizuje s tím, že vlivem údajného jednání nedošlo k rozdělení dotací ve výši 454 mil. Kč, a nikoliv pouze ve výši 175 mil. Kč, jak uvádí soud. Státní zástupce dokonce spojuje s touto skutečností možné další navýšení alokace o 200 mil. Kč. Státní zástupce kromě této navrhované výše nevypravených dotací pak nepravdivě manipuluje s tím, že v roce 2017 již nebyl investiční program vypsán a MŠMT tak nebylo schopno realizovat investiční dotace.

326. K tomu obžalovaná připomíná, že ještě v roce 2017 provedlo MŠMT nový dotační výběr, kdy mimo jiné shodně vybralo k poskytnutí investiční dotace téměř polovinu z preferovaných žádostí. K této skutečnosti se obžalovaná vyjádřila podrobně již v rámci svého doplnění odvolání, na které odkazuje.

327. Státní zástupce rovněž zpochybňuje skutečnost, že soud neuznal obžalovanou vinnou i ve vztahu k dotacím pro žadatele TJ [obec], z.s., [příjmení] [jméno] [příjmení], z.s., a [příjmení] [jméno] [příjmení] [jméno] z.s. Podle obžalované je závěr soudu v tomto směru zcela logický a odůvodněný, na rozdíl od odvolání státního zástupce, které si fakticky protirečí. Státní zástupce zde naprosto pomíjí, že výjimka pro TJ [obec], z.s., a [příjmení] [jméno] [příjmení], z.s., byla řešena dávno před nástupem obžalované do funkce náměstkyně MŠMT. Byla to totiž ministryně [jméno] [příjmení], kdo slíbil FAČR podporu v tomto směru, a stala se i patronkou projektu. K podpoře zmíněného lze odkázat na e-mail ze dne 7. května 2016 od [jméno] [příjmení] (podřízeného ministryně [jméno] [příjmení]). Tento e-mail se týká právě i TJ [obec], z.s., a [příjmení] [jméno] [příjmení], z.s. Úlohou obžalované vůči těmto žadatelům bylo toliko na pokyn ministryně zajistit u podřízených přípravu výjimky.

328. Situace týkající se těchto případů pak byla zdokumentována řadou důkazů včetně výsledků svědků, kde byla mimo jiné potvrzena nezbytnost a důležitost výjimek. Tj. i tato námitka státního zástupce nemá oporu v provedeném dokazování, resp. je s ním v přímém rozporu.

329. Samostatnou kapitolou je [příjmení] [jméno] [příjmení] [jméno], z.s., kde se státní zástupce v podstatě ve svém odvolání omezil na citování rozsudku ve vztahu k nezjištění ovlivnění dotací, a to i s ohledem na záznam o sledování osob – odposlech obžalovaného [jméno] [příjmení] se svědkem [jméno] [příjmení]. Státní zástupce v odvolání konstatuje, že se závěrem soudu nelze

ztotožnit a víceméně opakuje své odůvodnění vyplývající z obžaloby. Důvod k takovému postupu je totiž zřejmý, neboť skutečně žádné důkazy ve vztahu k ovlivnění této dotace neexistují a státní zástupce je nepředložil. Naopak v průběhu dokazování bylo jednoznačně prokázáno, že tato dotace byla fakticky rozhodnuta v předstihu před rozhodováním o ostatních žádostech, a to naprosto z pragmatických důvodů, a nemohlo tedy dojít k jakémukoliv ovlivnění ze strany obžalované.

330. K otázce neexistence vzniku škody, a tedy i k její výši, což je další námitka státního zástupce, se obžalovaná vyjádřila v rámci svého odvolání, a proto na ně zcela odkazuje.

331. Státní zástupce rovněž považuje za nepřezkoumatelný rozsudek v části, kterým soud vypustil pasáž oproti obžalobě, že obžalovaná sestavila v průběhu měsíce ledna roku 2017 expertní hodnotící komisi z osob, u kterých předpokládala na základě vlastní zkušenosti či doporučení dalších osob, že nebudou provádět objektivní hodnocení. A že tyto osoby rovněž ze shodných důvodů konzultovala s obžalovanými [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], tedy zejména konzultovali loajalitu svědka [jméno] [příjmení].

332. K otázce neexistence účelového výběru a k ovlivňování expertních členů se obžalovaná rovněž již vyjádřila v rámci svého doplnění odvolání, na které odkazuje. K potvrzení prezentovaných argumentů v doplnění odvolání obžalovaná přikládá odpověď svědka [jméno] Krále, prezidenta Českého svazu ledního hokeje, z.s., a svědka [jméno] [příjmení], včetně dotazů.

333. Ve vztahu k odvolání stran se úplatků v podobě bezplatného užívání bytu lze konstatovat, že tato teze obžaloby, stejně jako úplatek, týkající se poskytnutí voucheru, byla vyvrácena již v přípravném řízení, a to jak výpověďmi svědků, tak rovněž i odposlechy. V tomto směru lze pak jednoduše odkázat na rozsudek, ve kterém soud provedl správně velmi pečlivý rozbor jednotlivých důkazů a hodnotil je jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech.

334. Předně lze uvést, že soud postupoval naprosto správně, když se zabýval nejprve důkazy, které řeší poskytnutí plnění (užívání bytu a poskytnutí voucheru). Za okolností, kdy dospěl k jednoznačnému závěru, že trestná činnost v tomto směru nebyla prokázána, se již nemusel zabývat, zda jednání má či nemá vztah k trestné činnosti. Přesto soud posoudil i otázku, jaký byl důvod plnění, a to naprosto v souladu s faktickým stavem. Podle obžalované státní zástupce zcela překrucuje tento stav a snaží se navodit myšlenku, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] byt (nájem) pořídil proto, aby mohl obžalovanou ovlivňovat a působit na ni. Přitom důvodem umožnění bydlení obžalované bylo její okamžité ukončení bydlení u ministryně [jméno] [příjmení].

335. V tomto směru lze odkázat na závěrečný návrh a vyjádření obžalované v rámci hlavního líčení. Státní zástupce v odvolání apeluje na skutečnost, že obžalovaná neprokázala, že by za byt hradila nájem. Avšak pomíjí jednu ze základních principů trestního řízení, a to, že prokazovat musí obžaloba. Nicméně kromě toho je zřejmé, že obžalovaná tuto skutečnost prokázala.

336. Výslech majitele bytu, který ani s jedním z obžalovaných nejednal, je zcela nedůvodný, kdy není zřejmé, co by svědek měl svým výslechem prokazovat, když skutečnost, že je vlastníkem, je nezpochybnitelná, stejně jako skutečnost, že byt pronajal a byt nebyl hrazen a využíván FAČR. Nájem pak byl placen z prostředků obžalovaného [jméno] [příjmení], kterému obžalovaná nájem hradila.

337. Stejně tak nedůvodný je návrh na výslech zástupkyně realitní kanceláře, paní [jméno] [příjmení]. Ve vztahu k výpovědi ministryně [jméno] [příjmení] pak lze zopakovat, že v části týkající se bytu a ukončení bydlení byla jednoznačně nepravdivá a tendenční.

338. K poskytnutí dárkového poukazu se obžalovaná rovněž vyjádřila a odkazuje na svůj závěrečný návrh a vyjádření k věci. Její obhajoba byla podpořena právě výslechy jednotlivých svědků (zejména [jméno] [příjmení]), ale i opakovanou snahou obžalované dovolenou uhradit (viz odposlechy) a konečně faktickou úhradou dovolené v rámci splatnosti.

339. K uloženým trestům obžalovaná uvádí, že je naopak přesvědčena, že pokud by došlo ke spáchání trestné činnosti, byl by trest nepřiměřeně přísný. K tomuto tématu se již vyjadřovala a pro stručnost proto do podrobností odkazuje na své odvolání ze dne 16. března 2022. Přesto jen krátce svou argumentaci v návaznosti na odvolání státního zástupce doplňuje:

- všichni úspěšní žadatelé byli oprávněnými uchazeči, kteří splnili dotační podmínky. Navíc téměř polovina z preferovaných žádostí obdržela dotaci ze stejného důvodu a shodného rozpočtu při následném výběru.

- obžalovaná neměla z přidělení dotace žádnou konkrétní či finanční výhodu, fakticky žádného žadatele neznala a neměla s ním vazby, nebo naprosto minimální. tj. nejednalo by se o poškození v úmyslu získat finanční či jiné výhody, tyto výhody jí nebyly přislíbeny a ani je neočekávala. K fiktivním výhodám se rovněž vyjadřuje v první části tohoto podání.

- obžalovaná byla před vstupem do funkce v oblasti sportu fakticky zcela neznalá prostředí, postupovala dle pokynů své nadřízené ministryně [jméno] [příjmení] a informací, které získávala od osob z oblasti sportu, zejména od obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Rovněž i zde odkazuje na první část tohoto podání – doplnění odvolání.

- podstatnou skutečností je ovlivnění osoby obžalované a její rodiny nevhodnou medializací celé věci, která přetrvává do dnešního dne. Je nepochybně následkem nezákonně uniklých odposlechů, které jsou nezakrytě prezentovány a dávány do souvislostí se skutečnostmi, které se fakticky nestaly. Negativní ovlivnění se však neomezilo jen na obžalovanou. Je promítnuto i do odvolání státního zástupce, který od počátku minimálně podprahově vnímá vinu obžalované za nepochybnou. Obžalovaná tedy opakuje tu skutečnost, že uložený trest by byl za těchto okolností i v případě zjištění viny nepřiměřeně přísný, neboť popsane okolnosti jsou i s ohledem na judikaturu důvodem pro uložení výrazně mírnějšího trestu.

- samostatnou kapitolou je hodnocení osoby obžalované, kdy stranou zůstává její naprostá bezúhonnost. Je třeba uvést, že obžalovaná přizpůsobila celou svou životní kariéru vzdělávání dospělých a původně nikdy neaspirovala na žádný významný politický či jiný vysoký úřednický post. Změna nastala po seznámení s ministryní [jméno] [příjmení] a její snahou zajistit si oddaného a loajálního pomocníka. Otázka zájmu ministryně, aby se obžalovaná stala náměstkyní na MŠMT, jednoznačně vyplynula z provedení dokazování (viz výslech svědka [jméno] [příjmení]). Obžalovaná není a nebyla členkou žádné politické strany. Při hodnocení otázky výše uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody nelze navíc přehlédnout věk dcery obžalované. Ta je nezletilá, ve druhé třídě ZŠ. Potřeba její osobní výchovy ze strany obžalované jako matky je nepochybná. Tato skutečnost je však v odvolání státního zástupce přehlížena.

Ke skutkům pod bodem B

340. Při čtení tvrzení uvedených v odvolání státního zástupce si nelze nepoložit otázku, zda údajné důkazy existují a jakým způsobem je obžaloba interpretuje. Situace je totiž naprosto odlišná. Je to právě státní zástupce, kdo zcela ignoroval provedené dokazování v úporné snaze podpořit podanou obžalobu a závěry, které již v době skončení vyšetřování byly fakticky ve větší míře vyvráceny.

341. Odvolání státního zástupce svědčí o naprosté odtrženosti obžaloby od tehdejší praxe a reality na MŠMT. Důkazem je závěr státního zástupce na samém počátku kapitoly o tom, že kvalita podřízených a špatné personální obsazení nemá vliv na řídicí, kontrolní a rozhodovací činnost obžalované. Snaha změnit činnost úřednického aparátu svázaného předpisy, zvyklostmi, často neschopností, je fakticky nadlidským úkolem, o který se pokoušeli a pokoušejí vedoucí pracovníci až po ministry od nepaměti. Zpravidla s velmi nepatrným výsledkem. Konkrétně možno připomenout výměny ministrů školství a posuny, které lze velmi opatrně nazývat pokrokem. Obžalovaná se se systémem na MŠMT nestačila ani řádně seznámit a zcela mu porozumět. Systém, který personálně nezaručoval nejenže pokrok, ale ani zajištění dosavadního standardu.

342. Žalostná situace na MŠMT byla umocněna tím, že ministryně [jméno] [příjmení] v období svého působení na ministerstvu (2015 až 2017) uskutečnila řadu nepochopitelných destabilizačních personálních výměn ve vedoucích pozicích. Toto se dotklo např. náměstků [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a zastupujícího [jméno] [jméno]. Ušetření nebyli ani ředitelé odboru sportu [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení] a obžalovaný [jméno] [příjmení]. Rovněž obrazem určité marné, byť rozhodně nezbytné snahy, bylo změnit účast na rozhodování sportovní veřejnosti, kterou v rozhodné době měla zajišťovat NRPS a následně NSA.

343. Není snad potřeba podrobně připomínat situaci, která byla rozkryta v době tohoto procesu, týkající se právě činnosti zmíněné agentury a odvolání jejího předsedy. Možno zmínit, že se mělo jednat o krok dopředu, nicméně je otázkou, zda se spíše nejednalo o krok zpět. Není zřejmé, proč by se měl provádět výslech současného předsedy NSA, když ta v rozhodné době ani neexistovala. Tj. návrh státního zástupce na výslech svědka [jméno] [příjmení] je pokládán za nedůvodný, neboť rozhodným poradním orgánem v době, která je předmětem obžaloby, byla NRPS. K její činnosti soud prováděl řadu důkazů, počínaje statutem, konče poslechem záznamů ze zasedání. Ty byly pro obžalobu nepochybně těžkou ranou, neboť např. nahrávka ze dne 9. února 2017 zcela vyvracela tvrzení obžaloby o tom, že obžalovaná měla zajistit vyjmutí projednání neinvestičních dotačních programů z plánované porady vedení MŠMT téhož dne a tím vytvořit podmínky, aby došlo k nezákonnému rozdělení finančních prostředků. Naopak bylo prokázáno, že ke změně termínu dostala obžalovaná pokyn od své nadřízené ministryně [jméno] [příjmení], který však nebylo možné technicky splnit.

344. Je zcela absurdní, že státní zástupce argumentuje výpovědí ministryně [jméno] [příjmení], která svou výpověď, měla spolehlivě vyvrátit“ úlohu NRPS. Přitom naopak nejenom z výslechu řady svědků, včetně výslechu svědkyně [jméno] [příjmení], ze statutu NRPS, ale právě z vlastní nahrávky jednání ze dne 9. února 2017 je zřejmé, že situace byla zcela opačná.

345. Ke skutku pod bodem B.1 (patrně míněno B.2) obžalovaná uvedla, že i v této části státní zástupce používá shodná tvrzení o tom, že soud nehodnotil řádně důkazy, hodnotil nesprávně zejména výpovědi obžalovaných a nepřihlédl k ostatním důkazům, a to zejména k výpovědím svědků a k důkazům záznamů telekomunikačního provozu. Státní zástupce konstatuje, že soud pominul hodnocení další řady zachycených hovorů, týkajících se zejména informování obžalovaného [jméno] [příjmení] o vývoji hodnocení dotací. Nicméně tato skutečnost nebyla nikdy popřena a byla obžalovanou zcela jasně vysvětlena shodně jako komunikace s obžalovaným [jméno] [příjmení]. Soud pak správně tuto komunikaci hodnotil jako legitimní a odpovídala i vůli tehdejší ministryně [jméno] [příjmení]. To je mimo jiné zřejmé právě z již zmíněné nahrávky NRPS ze dne 9. února 2017. Právě tyto nahrávky jsou důkazem toho, že komunikace probíhala v souladu s pokyny, které obdržela obžalovaná od ministryně, a kterou považovala a musela považovat za součást svých pracovních povinností a nepochybně i zvyklostí. Nicméně z těchto nahrávek není zřejmé, že by je obžalovaná považovala za jakési nařízení či příkazy, které by dále plnila, ale pouze za doporučující a zejména informativní skutečnosti, které byly důležité pro případné další postupy.

346. Státní zástupce také nekriticky opakuje své tvrzení o tom, že obžalovaná účelově posunula okamžik projednání rozdělení dotací expertní komisí, kdy pomíjí provedené dokazování, zejména výslech svědka [jméno] [příjmení]. Ten uvedl, že důvodem neprojednání programu expertní komisí bylo objektivně špatné zpracování svědkyní [jméno] [příjmení], což ostatně potvrdila i tato svědkyně s tím, se si s návrhem nevěděla rady a tento byl zpracován špatně. Shodně se vyjádřili i svědci [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno] s tím, že svědkyně [jméno] [příjmení] zpracování návrhu v programu III nikdy nedělala a neuměla to.

347. Státní zástupce sice konstatuje, že soud nehodnotil řádně důkazy zejména v souladu s výpověďmi svědků, nicméně sám zcela záměrně pomíjí podstatnou skutečnost, že právě všichni svědci konstatovali, že návrh zpracovaný svědkyní [jméno] [příjmení] byl vadný a musel být předelán. Toto je fakticky podstata celého skutku a nikoliv skutečnost, jak spolu jednotlivé osoby

komunikovaly. Lze tedy jednoznačně odkázat na závěr soudu o tom, že obžalovaní [jméno] [příjmení] a [příjmení] [příjmení] jednali odborně a v zájmu sportovního prostředí. Jednala tak i celá expertní komise.

348. Kromě závěru státního zástupce o tom, že obžalovaná zajistila neprojednání schválení návrhu na jednání expertní komise, což již bylo vysvětleno, státní zástupce v odvolání tvrdí, že obžalovaná změnu metodického pokynu provedenou obžalovaným [jméno] [příjmení] zanesla do metodického pokynu, který antedatovala. Tím měla vzbudit zdání, že metodický pokyn byl takto schválen od samého počátku. Avšak tato skutečnost nebyla žádným způsobem prokázána. A i kdyby se tak stalo, nemělo by to žádný význam ve vztahu k souzenému skutku. Skutečnost, že byl metodický pokyn upravován následně, vyplynula z nutnosti úpravy s ohledem na jeho původní zpracování. [příjmení] jiné v tomto okamžiku je nezbytné se zmínit o provedeném dokazování ohledně toho, zda zpracovaná metodika byla vlastně metodikou, což státní zástupce záměrně pomíjí. V tomto směru je možné opětovně zmínit provedené dokazování, zejména znalecký posudek doc. Ing. [jméno] [příjmení] či výslechy svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Tyto důkazy pak potvrdily, že metodika vlastně metodikou nebyla, a tudíž i postup v rozporu s neexistující metodikou nelze považovat za nezákonné jednání. Zproštění obžaloby v tomto bodě bylo tedy fakticky jediným východiskem na základě provedeného dokazování.

349. Ke skutku pod bodem B.2 (patrně míněno B.1) obžalovaná uvedla, že podstatou celého skutku není vzájemná komunikace obžalovaných, ať již byla legitimní či nikoliv, ale tvrzení, že došlo k nezákonnému zvýhodnění FAČR dotační částku ve výši 19 752 000 Kč. Ve vztahu k obžalované státní zástupce ani netvrdí, jak a zda jakýmkoliv způsobem výpočty a tvorby tabulek ovlivňovala, a tím tak zasahovala do tvorby rozhodnutí. Státní zástupce pouze zmiňuje, že obžalovaná poskytovala obžalovanému [jméno] [příjmení] informace. To již bylo opakovaně vysvětleno a správně soudem vyhodnoceno. Vedle toho neexistuje žádný důkaz, že by obžalovaná do této tvorby zasahovala a tuto ovlivňovala. Státní zástupce pak hodnotí jednotlivé verze tabulek zaslaných svědkem [jméno] [příjmení] a ve spojení s odposlechy dovozuje, že původní výpočet byl správný. Obžalovaná se k této otázce nemůže vyjádřit s ohledem na skutečnost, že toto neřešila a ani nebyla schopna údajům porozumět. Předpokládá, že se k tomuto vyjádří další spoluobžalovaní, kteří situaci vysvětlí. Provedeným dokazováním bylo jednoznačně prokázáno, a to i výsledkem svědkyně [jméno] [příjmení], že došlo k opravě chyby ve výpočtu dotace, neboť v tabulce fotbalu byla chyba ve formě nesprávně uvedené částky za předchozí rok, která byla výchozím bodem pro přiznání dotace. V rámci hlavního líčení byla provedena prezentace CD na č. l. 13878, ze které vyplynulo, že chyba při přepisu částky u FAČR nebyla možná jen opravou částky, neboť by došlo k úpravě celé alokace. V každém případě se tedy muselo jednat o opravu písařské chyby, což ostatně státní zástupce připustil při demonstraci CD i při hlavním líčení a nyní tuto skutečnost popírá a opětovně tvrdí, že se o opravu písařské chyby nejednalo. Přestože výše přiznané dotace v předchozím roce zanesená do tabulky byla nepochybně zapsána špatně právě o cca 20 000 000 Kč. Obžalovaná konstatuje, že odvolání státního zástupce je i v tomto bodě úpornou snahou o nápravu svých pochybení, datujících se do přípravného řízení. Tomu odpovídá i návrh na výslech svědků, kdy si lze jen položit otázku, proč výslech těchto svědků nebyl navržen již v rámci hlavního líčení. K důkazu obžalovaná uvedla e-mail ze 7. května 2016 a výpovědi svědků [jméno] Krále a [jméno] [příjmení].

350. Z výše uvedených důvodů je podle obžalované zřejmé, že rozsudek soudu I. stupně má nepřekonatelné vady, které nelze řešit v odvolacím řízení, a proto navrhuje shodně již s podaným odvoláním a doplněním odvolání, aby odvolací soud v odsuzující části rozsudku napadený rozsudek zrušil a vrátil věc soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Vyjádření obž. [jméno] [příjmení] k odvolání státního zástupce

351. Obžalovaný [příjmení] se ve svém vyjádření ke skutku ad A. výroku rozsudku zaměřil na otázku, zda došlo ke způsobení vážné poruchy v činnosti orgánu státní správy, jak namítá státní zástupce. Podle názoru obžalovaného se soud I. stupně s naplněním tohoto znaku dostatečně vypořádal a podrobným a přezkoumatelným způsobem vysvětlil, z jakých důvodů obžalovaní nezpůsobili (a ani způsobit nemohli) závažnou poruchu v činnosti orgánu státní správy. Soud I. stupně poukazuje na odbornou literaturu, podle které pro vytvoření závěru o vážné poruše v činnosti orgánu státní správy jde o stav, kdy tato instituce není po jistou, ne úplně zanedbatelnou dobu, schopna řádně plnit své základní úkony. Obžalovaný dále doplňuje, že s tímto výkladem se ztotožňuje i novější komentářová literatura, dle které musí být jednáním pachatele navozen stav, který příslušnému orgánu veřejné správy brání nebo podstatně omezuje řádné plnění jeho základních úkonů.

352. Soud I. stupně v rozsudku provedl zhodnocení působnosti MŠMT jako orgánu veřejné správy z hlediska jeho vnitřního členění a objemu finančních prostředků, které v daném roce mělo MŠMT vyčleněno ze státního rozpočtu. MŠMT je subjektem organizačně rozděleným na poměrně velkou řadu sekcí a odborů. Jednáním obžalovaných tak mohlo být způsobeno omezení činnosti nanejvýš jednoho z řady odborů existujících v rámci MŠMT, konkrétně odboru sportu, všechny ostatní sekce a odbory by mohly i přes jednání obžalovaných nadále řádně a nerušeně vykonávat svou činnost. Ve věci navíc nebylo spolehlivě prokázáno, že by byla jakkoliv omezena činnost odboru, do jehož působnosti spadalo rozdělování dotací. Závěr učiněný soudem I. stupně je tak i v této rovině nejednoznačný, když ani samotný úřad se nevyjádřil v tom smyslu, že by v roce 2017 nebyl schopen plnit své úkoly a povinnosti v oblasti podpory sportu.

353. Soud I. stupně dále uvedl, že částka, se kterou MŠMT v roce 2017 hospodařilo, činila celkem 8 645 045,514 Kč. Celková suma finančních prostředků, jejichž rozdělení mělo být jednáním obžalovaných ovlivněno, odpovídá pouze cca 2% z této částky. Jednáním obžalovaných tak mělo být podle závěru soudu I. stupně negativně zasaženo pouze do nepatrné části celkového rozpočtu MŠMT. Tento závěr by platil i v případě, kdy by soud I. stupně přistoupil na argumentaci státního zástupce o způsobení škody ve výši 454 milionů Kč (ač i tu obžalovaný zcela odmítá), neboť i v takovém případě by se stále jednalo o nepatrnou část prostředků z celkového rozpočtu MŠMT. Daný zásah by ani v takovém případě zcela zjevně nezpůsobil vážnou poruchu v činnosti orgánu státní správy.

354. Tvrzení státního zástupce o domnělých úmyslech zákonodárce v souvislosti s naplněním znaků kvalifikované skutkové podstaty má obžalovaný za pouhou spekulaci, která na správnosti rozsudku nic nemění, a to i s přihlédnutím k tomu, že důvodová zpráva se v příslušné části zabývající se ustanovením § 329 trestního zákoníku žádným způsobem nevěnuje rozsahu vážné poruchy, která má být jednáním pachatele způsobena. Podle názoru obžalovaného soud I. stupně dospěl ke správnému závěru v tom, že jednáním obžalovaných nedošlo ke způsobení vážné poruchy v činnosti orgánu veřejné moci.

355. K tvrzenému ovlivnění výběru žádostí o dotace pro spolky TJ Přestice, z.s., TJ Jiskra Domažlice, z.s. a TJ Slavia VŠ Plzeň, z.s. obžalovaný uvedl, že se závěry státního zástupce, vztahujícími se k této otázce, nesouhlasí. Soud I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku uvádí, že důvodem pro nevyhodnocení daných žádostí jako zvýhodněných bylo v případě TJ Přestice, z.s., a TJ Jiskra Domažlice, z.s., udělení výjimky ministryní [jméno] [příjmení], a to na základě poskytnutí souhlasných stanovisek řady odborných zaměstnanců MŠMT. Rozhodnutí o udělení výjimek bylo zcela v gesci ministryně [příjmení], která své rozhodnutí učinila nezávisle na jednání obžalovaných. Ovlivnění procesu posuzování těchto výjimek z provedeného dokazování nevyplývalo. Pouze na základě zachycené komunikace, ze které má vyplývat jeho zájem na výsledku konkrétní žádosti, nelze činit závěr o tom, že by danou žádost fakticky jakkoliv ovlivnil. Ovlivnění rozhodování o udělení výjimky nebylo nijak prokázáno. Podrobněji k problematice domnělého ovlivnění hodnocení obžalovaný odkazuje na své odůvodnění odvolání ze dne 29. května 2022, které se otázkou ovlivnění podrobně zabývá.

356. K žádosti TJ Slavia VŠ Plzeň, z.s. obžalovaný uvedl, že soud I. stupně konstatoval, že pouze na základě důkazů vztahujících se k této žádosti není možné vyslovit závěr o faktickém ovlivnění. Státní zástupce neodkazuje na žádné další důkazy, ze kterých by bylo možné dovodit, že ke zvýhodnění mělo skutečně dojít. Jeho argumentaci tak není možné přisvědčit. Provedeným dokazováním soud I. stupně u žádostí TJ Přestice, z.s., TJ Jiskra Domažlice, z.s. a TJ Slavia VŠ Plzeň, z.s. důvodně neshledal žádné zvýhodnění oproti jiným žádostem.

357. K tvrzení státního zástupce, že obžalovaný se jednáním pod bodem A. výroku rozsudku pokusili způsobit škodu a neoprávněný prospěch ve výši celkové alokace pro dotační program 133510, která činila 454 milionů Kč, obžalovaný [příjmení] uvedl, že ovlivnění nebylo prokázáno ani u předmětných 18 žádostí. Tím spíše nebylo prokázáno ani ve vztahu k žádným dalším žádostem. Z žádného důkazu nevyplývá, že by jednání obžalovaných směřovalo k ovlivnění posuzování jakýchkoliv žádostí, které byly v dotačním programu 133510 podány. Soud I. stupně v tomto směru proto postupoval správně, když neuznal jako výši škody celou částku alokovanou na dotační program 133510.

358. Ve svém vyjádření se obžalovaný dále zaměřuje na státním zástupcem uváděné poskytnutí úplatku v podobě údajně bezplatného poskytnutí bytu. Svědkyně [příjmení] k věci vypověděla, že v rozhodném období pracovala pro FAČR. Na přelomu let 2016 2017 svědkyni oslovil obžalovaný s požadavkem na zajištění pronájmu v soukromé věci. Svědkyně popsala, že daný byt měl být zařízený, měl se nacházet v centru města a jeho dispozice měla být 2 + KK. Svědkyně dále uvedla, že neví, jestli měl být byt formálně pronajatý FAČR. Smlouvu na byt, který svědkyně zajistila, podepsal obžalovaný, který svědkyni hradil nájemné a ta ho následně vkládala na účet majitele bytu. Svědkyně dále uvedla, že neví, kdo byt reálně užíval.

359. Své závěry k okolnostem uzavření nájemní smlouvy k bytu a k jeho užívání soud I. stupně shrnul tak, že byt si v roce 2016 pronajal obžalovaný s úmyslem navázání intimního vztahu s obžalovanou [příjmení]. V rámci dokazování bylo zjištěno, že v lednu 2017 se obžalovaná [příjmení] musela odstěhovat z místa svého dosavadního bydliště, které sdílela se svědkyní [příjmení]. V návaznosti na tuto životní událost začala obžalovaná [příjmení] po vzájemné dohodě s obžalovaným využívat byt původně pronajatý pro účely vzájemného setkávání obžalovaných k dočasnému bydlení. V průběhu řízení před soudem I. stupně obžalovaní shodně vypověděli, že obžalovaná [příjmení] za užívání bytu obžalovanému platila a tato tvrzení nebyla nijak vyvrácena.

360. Žádné důkazy nesvědčí o tom, že by obžalovaný daný byt pronajal a poskytl jej obžalované [příjmení] bezplatně, tedy jako úplatek. I pokud by soud I. stupně výpovědím obžalovaných nepřisvědčil, neexistoval by jediný důkaz svědčící o údajném úplatku a soud I. stupně by musel ve světle zásady in dubio pro reo od této právní kvalifikace upustit.

361. Argumentací uvedenou výše je vyvrácen i závěr státního zástupce o domnělé časové souvislosti poskytnutí bytu obžalované [příjmení] v období rozhodování o dotacích. K tomu obžalovaný uvádí, že státní zástupce dává ve své úvaze do vzájemné souvislosti nesprávné okolnosti. Skutečným důvodem užívání bytu byla potřeba dočasného bydlení obžalované [příjmení] z důvodu prokázané ztráty dosavadního bydliště. [příjmení] souvislost mezi hodnocením dotací a dočasným využíváním bytu obžalovanou lze označit za náhodnou. Úvaha státního zástupce o časové souvislosti poskytnutí bytu v období, kdy mělo docházet k hodnocení žádostí o dotace, se tak jeví jako nesprávná.

362. K neprovedení výslechu svědka [příjmení] se soud I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku vyjádřil v tom směru, že ten má s ohledem na provedené dokazování za nadbytečný, neboť na základě provedeného dokazování má zjištěný skutkový stav za dostatečný. Nad rámec závěru soudu I. stupně k navrhovanému výslechu obžalovaný uvádí, že okolnosti pronajmutí bytu, o kterých by svědek mohl vypovídat, jsou z hlediska prokázání možnosti poskytnutí úplatku irelevantní.

363. K tvrzení státního zástupce o absenci zachycené komunikace k úhradám za byt obžalovaný doplňuje, že na jejím základě nelze činit závěr o tom, že dané úhrady neprobíhaly, a to ani na základě toho, že ve věci nebyl zjištěn adekvátní výběr finančních prostředků z bankovních účtů.

364. K možné existenci podnájemního vztahu mezi obžalovanými je nezbytné konstatovat, že faktický stav, který mezi obžalovanými existoval, svým obsahem odpovídal podnájemnímu vztahu, když obžalovaný byt pronajal, ale fakticky jej od ledna 2017 užívala obžalovaná [příjmení] k bydlení a obžalovanému za užívání bytu platila. Údajně neobvyklé okolnosti úhrad za poskytování bytu pak lze vysvětlit tím, že byt pronajal obžalovaný z důvodu utajení intimního vztahu obžalovaných. Pokud by úhrady za byt prováděla přímo obžalovaná [příjmení], vedlo by to k odhalení existence intimního vztahu mezi obžalovanými, což by vzhledem k rodinným poměrům obou obžalovaných bylo nežádoucí. Zvolený způsob úhrady nájemného prostřednictvím obžalovaného a svědkyně [příjmení] se tak jeví jako pochopitelný. Skrytí intimního vztahu mezi obžalovanými je pak i důvodem pro tvrzení obžalované o tom, že byt měla zajistit prostřednictvím svých přátel z řad daňových poradců.

365. K poskytnutí dárkového poukazu na služby ALEXANDRIA, spol. s r.o. soud I. stupně podle obžalovaného dostatečným způsobem rekapituluje, že poskytnutý poukaz není úplatkem, neboť jeho cena byla obžalovanou v plné výši uhrazena. Shrnuje, že dárkový poukaz nebyl obžalované [příjmení] obžalovaným poskytnut v souvislosti s projednávanou věcí, ale pouze v souvislosti s existencí intimního vztahu mezi obžalovanými. Vzhledem k tomu je irelevantní i tvrzení státního zástupce o tom, že obžalovaná si měla být vědoma toho, jakým způsobem má obžalovaný využívat prostředků FAČR.

366. Ke skutku pod bodem B.1 výroku napadeného rozsudku obžalovaný namítl, že i obecná nevěrohodnost obžalovaného (či svědka) bez dalšího neznamená, že nemůže o určitých okolnostech vypovídat pravdivě. Pokud tedy soud I. stupně jeho výpovědi na jiném místě nepřisvědčil, nelze na základě toho označit jako nevěrohodnou celou jeho výpověď. Věřohodnost výpovědi je třeba posuzovat ke každé skutečnosti zvlášť. Státní zástupce bagatelizuje naopak postavení obžalovaného, který nebyl pouhým členem Národní rady pro sport, ale přímo garantem dotačního programu V.

367. Pokud státní zástupce namítá, že výpočet neinvestiční dotace není žádná vysoká matematika, pak je toto třeba odmítnout, neboť opak vyplývá už jen z bodů 580 a 581 na straně 163 rozsudku, kde je výpočet podrobně popsán, a tomuto závěru přisvědčují výpovědi svědka [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] a obžalovaných [příjmení] a [obec] a e-mailová komunikace mezi svědkem [jméno] [příjmení] a obžalovaným [příjmení]. Je třeba také zdůraznit, že pro orientaci v problematice je třeba kontinuita a delší působení ve sportovním prostředí. Není proto překážkou, že obžalovaný dle vlastních slov není odborník na čísla, i tak měl oproti novým a nezkušeným zaměstnancům MŠMT větší přehled, a to tím spíše, že údaje potřebné pro výpočet dotace byly z roku 2016, tedy z doby před personální obměnou MŠMT.

368. Soud I. stupně podle obžalovaného rovněž přesvědčivě vyložil, na základě jakých úvah dospěl k závěru o zanesení chybného údaje, který zapříčinil nesprávný výpočet přidělené dotace. Pokud obžalovaný komunikoval s obžalovanými [příjmení] a [příjmení], činil tak proto, aby FAČR obdržel prostředky na základě správného výpočtu. To dokresluje i fakt, že v programu V. byly nalezeny i další chyby, jak o tom svědčí e-mail svědka [jméno] [jméno] ze dne 15. února 2017.

369. Státní zástupce namítá nevyhodnocení komunikace obžalovaného s obžalovanými [příjmení] a [příjmení] a sám tuto komunikaci ve svém odvolání hodnotí. Dopouští se v něm však řady spekulací a zavádějících interpretací (např. v případě důvodu o odložení projednání programu V. na poradě vedení MŠMT). Soud I. stupně přitom tuto komunikaci náležitě vyhodnotil. Považuje za „zcela smyšlené a odporující dokazování“ to, že by k přeložení projednání došlo jen kvůli tomu, aby obžalovaný [příjmení] měl čas změnit návrh rozdělení financí v programu V. ve prospěch obžalovaného. Ze záznamu o jednání NRPS ze dne 9. února 2017 totiž vyplývá, že k předložení

mělo původně dojít až na poradě dne 14. února 2017. Na žádost ministryně (vzešlé z podnětu svědka [jméno] [příjmení]) o přeložení již na poradě 9. února 2017 reagovala obžalovaná nejprve pozitivně, ale vzhledem k objeveným chybám nakonec trvala na původním termínu 14. února 2017.

370. Komunikaci mezi obžalovanými pak soud I. stupně hodnotí tak, že obžalovanému byla známa výše alokace jednotlivých programů a mechanismus výpočtu i přesto, že do této chvíle neznal výši přidělených prostředků. Byl tedy (na rozdíl od zaměstnanců MŠMT) kompetentním garantem programu V. a mohl tyto záležitosti s obžalovanou diskutovat. Takový závěr pak koresponduje s dalšími provedenými důkazy (např. záznam z jednání NRPS ze dne 9. února 2017). K důkazům, jejichž neprovedení státní zástupce namítá, nelze než konstatovat, že soud I. stupně se s návrhy dostatečně přesvědčivě vypořádal a jejich provedení by bylo nadbytečné.

371. Obžalovaný tak uzavírá, že právní posouzení založené na zjištěném skutkovém stavu odpovídá provedenému dokazování. Nejsou proto dány důvody pro zpochybnění závěrů soudu I. stupně, a tedy ani pro zásah odvolacího soudu. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud odvolání státního zástupce podle § 256 trestního řádu zamítl jako nedůvodné.

Vyjádření obž. JUDr. [jméno] [příjmení]

372. Ač státní zástupce ve svém odvolání opakovaně vytýká nalézacímu soudu, resp. jeho rozsudku, že se nezabýval vším podstatným jednotlivě i v souvislostech, tento přístup je podle obžalovaného příznačný naopak pro něj a to nejen v nynější ale i v předchozích fázích trestního řízení. Nadále státní zástupce toleruje u MŠMT zahájení a běh dotačního řízení v neinvestičním programu III bez pravidel, nadále považuje za škodu či neoprávněný prospěch jakoukoliv odchylku od tabulkového návrhu rozdělení dotací v tomto programu zpracovaného administrátorkou J. [příjmení] (podle důkazů zcela nesmyslného a bez opory v dotační výzvě či jakémkoliv metodickém pokynu k ní). Stejně tak ignoruje fakt, že tehdejší náměstkyně ministryně [příjmení] rozhodla o schválení rozdělení dotací v tomto programu na základě jednotného hlasování členů poradní expertní výběrové komise jmenované MŠMT, v níž měli ministerští úředníci nadpoloviční většinu.

373. Obžalovaný připomíná, že v únoru 2016 MŠMT reflektovalo rozsudek rozšířeného senátu NSS, čj. 9 Ads 83/2014 – 46, ze dne 30. září 2015 (týkající se pravidel dotačního řízení) a vydalo metodický pokyn čj. MSMT – 4518 2016. V něm bylo mj. stanoveno, že poskytovatel musí předem nastavit podmínky a kritéria rozhodování a řízení o dotaci, a to transparentně, úplně (uvést veškeré požadavky potřebné pro přiznání dotace) a formulovat kritéria určitě, jasně, srozumitelně pomocí přesných nevágních formulací s uvedením vah jednotlivých kritérií (procentem, počtem bodů, zlomkem apod.). S tím, že od takto nastavených kritérií se nelze později při rozhodování odchýlit a žádost se posoudí podle splnění podmínek a kritérií, které poskytovatel předem stanovil.

374. Dne 11. října 2016 bývalá ministryně [příjmení] přesto zaslala pracovníkovi [příjmení] [příjmení] ze zahraničí e-mail, aby z připravovaného textu dotační výzvy vyházeli všechny odkazy na metodické pokyny a dali tomu pouze obecný odstavec, že MŠMT může vydávat metodické pokyny k upřesnění postupu a výkladových stanovisek. Tuto připomínku jmenovaný [příjmení] distribuoval dalším pracovníkům MŠMT, nad čímž projevil v navazujícím e-mailu údiv vedoucí jednoho z dotčených oddělení [příjmení] [příjmení], že je to úskalí pro výpočet výše částek, které jsou i v neinvestičním programu III uvedeny právě v metodickém pokynu.

375. Dne 27. října 2016 byl na poradě vedení MŠMT za přítomnosti tehdejší ministryně projednán připravený text dotační výzvy pro neinvestiční programy a připomínky k němu. Zásadní připomínky vznesly útvary MŠMT 101 a 621, které žádaly o upřesnění kritérií a současné přijetí metodiky hodnocení, vytýká se nedostatečná transparentnost a připomíná se vlastní metodický pokyn z února 2016 (viz výše). Tyto připomínky byly vypořádány tak, že metodické pokyny k jednotlivým programům budou vydány, ale nebudou přílohou tohoto materiálu (dotační výzvy).

376. Za tohoto stavu byla dne 1. listopadu 2016 zveřejněna dotační výzva pro neinvestiční programy, která v čl. 4 a násl. pro neinvestiční program III neobsahovala žádná (předem) stanovená jasná, určitá a srozumitelná kritéria, podle nichž měla být celková dotace pro jednotlivé žadatele v tomto programu vypočítána a rozdělena, tedy dotační řízení bylo zahájeno v rozporu s výše uvedeným rozsudkem NSS a vlastním metodickým pokynem. Nejenže bylo zahájeno, ale v dotačním řízení bylo pokračováno bez pravidel i v dalším období.

377. Text obžaloby sice na více místech tvrdí, že tabulkový návrh rozdělení dotací v neinvestičním Programu III byl administrátorkou J. [příjmení] zpracován v souladu se schválenou a závaznou metodikou MŠMT. Provedené dokazování před nalézacím soudem (a i již dříve v přípravném řízení) však jednoznačně prokázalo, že žádná metodika, resp. schválený a závazný metodický pokyn v rozhodném období neexistoval. V zájmu neopakování argumentace obžalovaný odkazuje na body 568 a násl. odůvodnění rozsudku, přičemž vyzdvihuje mj. výpověď tehdejšího vedoucího oddělení finanční podpory sportu [příjmení] [jméno], SMS komunikaci mezi výše jmenovanými [příjmení] a [příjmení] a data získaná z elektronického systému MŠMT.

378. Metodický pokyn, který se ex post MŠMT při vyšetřování pokoušelo policií prezentovat jako existující v rozhodné době, byl zhodnocen znalcem přibraným policií doc. [příjmení] v odborném vyjádření a poté před soudem tak, že obsahově se o metodiku nejednalo, neboť nedával žádný návod, jak peníze z dotace mezi žadatele rozdělit a podle takového metodického pokynu bylo možno přidělit komukoliv cokoliv.

379. K následkům v podobě škody a újmy obžalovaný uvedl, že v první řadě nutno odkázat na výpověď samotné J. [příjmení] i dalších svědků z MŠMT, že dané problematice nerozuměla, nemohla se s nikým poradit, a proto (coby řadová pracovnice MŠMT) sama rozhodla o peněžních váhách jednotlivých kritérií a při absenci hodnotících kritérií pro výpočet v dotační výzvě nebo jakémkoliv i rozpracovaném metodickém pokynu (v již zahájeném dotačním řízení po 3 měsících jeho běhu) kritéria stanovila sama. Přičemž k tomu uvedla, že to byl jen jakýsi nástřel a doufala a spoléhala na to, že její návrh upraví právě poradní expertní výběrová komise.

380. K tomu, zda v této věci vznikla škoda, byla způsobena újma a případně získán neoprávněný prospěch (v jakémkoliv vývojovém stadiu) a zejména ve prospěch či neprospěch koho, nutno hodnotit provedené důkazy ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu, což státní zástupce ani ve svém odvolání neučinil.

381. Protože podle obžaloby mělo dojít k neoprávněnému zvýhodnění ČUS o částku 11 500 000 Kč na úkor ČOV a [příjmení], je namístě učinit komparaci právě těchto subjektů v původním i korigovaném návrhu rozdělení dotací ve výše uvedeném neinvestičním programu. A přitom vyjít primárně z tabulkového návrhu J. [příjmení] a souvisejících relevantních důkazů.

382. Pokud jde o ČOV, z uvedené tabulky administrátorky plyne v první řadě při porovnání s dotační žádostí ČOV, že J. [příjmení] navrhla v součtu pro ČOV o 900 000 Kč víc, než o kolik ČOV žádal, což v dotačním řízení nelze. Dále jmenovaná navrhla pro ČOV v kritériu A – subkritériu rozsah servisu pro členy částku 15 000 000 Kč, ač z dotační žádosti ČOV plyne (a je to ve sportovním prostředí obecně známo), že pokud jde o členskou základnu, má 0 členů. Ač se J. [příjmení] před soudem snažila vysvětlit důvody, negativně se proti nim vymezil ve své výpovědi dokonce sám předseda [příjmení] [příjmení], který potvrdil, že nemají žádného člena – sportovce, na které se čerpá dotace, a nemohou brát peníze za to, že členem ČOV je např. ČUS (či další sportovní subjekty). Tedy celkem mělo být podle návrhu J. [příjmení] přiděleno ČOV 15 900 000 Kč, na které nebyl nárok (právo) a to na úkor ostatních žadatelů v tomto neinvestičním programu, zejména pak na úkor ČUS coby zdaleka největšího sportovního spolku v ČR.

383. Pokud jde o [příjmení], následná komparace se netýká kritéria D z původního návrhu, neboť v tom mohl obdržet peníze jen ČOV (následně vysvětlené mandatorní výdaje pro celé sportovní prostředí – pojištění, poplatky OSA, INTERGRAM, ad.). V kritériu C, týkajícího se finanční

podpory pracovišť územního servisu, navrhla J. [příjmení] pro ČUS i ČOS shodné částky 6 000 000 Kč. Před soudem J. [příjmení] potvrdila svoji výpověď před policií, že tento návrh učinila, protože si myslela, že jsou tak nastejno. Z provedených důkazů v podobě listin i výpovědí bylo přitom potvrzeno, že ČUS provozuje 91 pracovišť územního servisu (v každém kraji a okrese až na drobné výjimky pro všechny sportovní svazy) zatímco ČOS jen 42 (jen pro členy [příjmení]). Porovnáním návrhu J. [příjmení] s reálným stavem je zřejmé, že na jedno servisní pracoviště ČUS mělo být poskytnuto (zaokrouhлено) 66 000 Kč, zatímco pro [příjmení] 143 000 Kč, tedy více než dvojnásobek. V kritériu B, týkajícího se rozsahu péče o MTZ nad 500 milionů Kč, navrhla J. [příjmení] pro ČUS částku 5 000 000 Kč, zatímco pro ČOS částku 6 000 000 Kč. K tomuto návrhu J. [příjmení] před soudem uvedla, že tu částku nahodila, nevycházela z žádných konkrétních podkladů, ale úsudkem.

384. Z rozvahy ČUS, tvořící přílohu dotační žádosti přitom plyne, že je zde vykázan objem vlastního majetku v péči ve výši (zaokrouhлено) 1 miliarda Kč (sportovní areál [obec], plavecký stadion [obec], účast na některých horských střediscích). Z rozvahy [příjmení] za relevantní období, získané z veřejných zdrojů a doložené soudem, plyne objem takového majetku (zaokrouhлено) 230 milionů Kč.

385. Tedy nejenže byl návrh pro [příjmení] vyšší při čtvrtinovém vykazovaném majetku v péči oproti ČUS, ale podle dostupných údajů [příjmení] nenaplnil ani dolní hranici pro dotaci v tomto kritériu.

386. Pokud jde o kritérium A z tabulky J., týkající se primárně členské základny, nespornou skutečností je, že ČUS měla 1 139 886 servisovaných členů, zatímco [příjmení] 156 938, tedy zhruba sedminu. Ačkoliv v pomocných tabulkách, vytvořených podle vlastní úvahy J. [příjmení], byly oba subjekty ČUS i [příjmení] zařazeny do stejného pásma, v subkritériu členská základna navrhla administrátorka příspěvt (celková výše děleno počtem členů) na jednoho člena ČUS částkou 2,19 Kč, zatímco na jednoho člena [příjmení] částku 15,90 Kč, tedy více než sedminásobnou. V subkritériu rozsah servisu pro členy na jednoho člena ČUS částkou 17,50 Kč, zatímco na jednoho člena [příjmení] částkou 114,70 Kč, tedy opět téměř sedminásobek. Nad tím projevil údiv i policii přibráný znalec doc. [příjmení].

387. Tedy i v případě [příjmení] lze konstatovat, že dotační návrh administrátorky se zcela míjí s realitou i matematickou logikou, a to ve prospěch [příjmení] a na úkor ostatních žadatelů v neinvestičním programu III a to včetně a zejména ČUS coby největšího sportovního spolku.

388. Korekce původního návrhu na rozdělení dotací provedená poradní expertní výběrovou komisí (a potvrzená tehdejší náměstkyní [příjmení]) nemohla s ohledem na výše uvedené způsobit škodu či úkor k tíži ČOV a [příjmení], ale jen narovnála původní návrh, který by při realizaci způsobil naopak škodu či újmu ostatním žadatelům. Je třeba závěrem k tomu dodat, že následná korekce v neprospěch ČOV a ČUS ani nedosáhla výše, o niž měly být předtím zjevně neoprávněně zvýhodněny. A současně, že korekce se navýšením nedotkla jen ČUS coby největšího sportovního spolku.

389. Zamýšlenou škodu a neoprávněný prospěch či újmu s tvrzenou odpovědností tohoto obžalovaného obžaloba odvozuje od změny původního návrhu administrátorky J. [příjmení]. Protože k této změně došlo při jednání poradní expertní výběrové komise, byli jak v přípravném řízení, tak zejména před soudem vyslechnuti všichni její členové. Všichni do jednoho rozhodně odmítli, že by byli ovlivněni tímto obžalovaným či někým jiným včetně tehdejší náměstkyně [příjmení], někteří s obžalovaným nikdy nepřišli do styku.

390. Závěr poradní expertní výběrové komise měl nepopíratelnou váhu a to nejen v neinvestičním programu III, jinak by ani nebyl důvod pro její zřízení. Lze rozumně předpokládat, že rozhodnutí či doporučení zmíněné komise by mohlo být změněno např. při zřetelných nesprávnostech. Zde k tomu zjevně nedošlo, a jmenovaná [příjmení] pouze potvrdila výstup komise, který byl

jednohlasný a navíc s početní převahou vlastních úředníků v komisi. Neexistuje žádná komunikace mezi tímto obžalovaným a obžalovanou [příjmení] v době mezi rozhodnutím komise a jejím rozhodnutím o akceptaci, v níž by se obžalovaný přimlouval za výstup komise. Pouze mu po poradě vedení MŠMT cestou SMS sdělila výsledek, stejně jako např. prezidentovi hokejového svazu.

391. Ke kriminalizaci telefonátu tohoto obžalovaného s tehdejší náměstkyní [příjmení] v obžalobě uvádí obžalovaný, že jako tehdejší člen Národní rady pro sport a její místopředseda pro servisní sportovní organizace, jeden ze spoluautorů vládou schváleného materiálu Koncepce – SPORT 2025 a jako jeden z garantů pracovní skupiny pro neinvestiční program III, odkazuje na kompetence Národní rady pro sport a jejích členů dle čl. III Zřizovací listiny Národní rady pro sport a čl. IV. Jednacího řádu Národní rady pro sport, které byly vydány v r. 2014 někdejšími ministrem [anonymizováno]. [jméno] bývalá ministryně [příjmení] před soudem mj. uvedla, že tyto dokumenty skutečně umožňovaly vstup tohoto orgánu či jeho členů do dotačního řízení. Dodala, že ona tuto praxi změnila. Přes opakované žádosti soudu však MŠMT nebylo schopno doložit žádný dokument měnící původní nastavení. Obžalovaný v tomto směru odkazuje mj. na svědectví státního tajemníka [příjmení]. Nepravdivost tvrzení bývalé ministryně o změně nastavení vynikne při srovnání se zvukovou nahrávkou z jednání Národní rady pro sport ze dne 30. června 2016. Zde explicitně apeluje na členy tohoto orgánu, že oni jsou ti, kteří mají odbornost, odpovědnost a mandát, který si mají pohlídat a to právě v souvislosti s pracovními skupinami pro jednotlivé programy, které měly za úkol vytvořit transparentní systém pro konkrétní rozdělení dotací v jednotlivých programech. Současně se urážlivě vyjádřila o vlastním ministerském aparátu s tím, že je to spíše ostuda. Toto její autentické vyjádření tedy naopak koresponduje s obsahem výše uvedených zřizovacích listin Národní rady pro sport z doby ministra [anonymizováno]. Tento přístup k odbornému sportovnímu prostředí a vlastním ministerským úředníkům bývalé ministryně pak svědecky potvrdil i tehdejší vedoucí pracovník [příjmení] [jméno].

392. Pokud jde o samotný telefonát mezi obžalovaným a tehdejší náměstkyní [příjmení] ze dne 7. února 2017, rozhodně ji v něm nenaváděl k záměrnému poškozování či zvýhodňování někoho. Z věcného hlediska sděluje, že pro ČUS je navrženo jen 48 milionů, ač se jedná o největší sportovní organizaci zajišťující servis pro celou republiku. Pokud ohledně ČOV vyjadřuje, že je třeba pokrátit ČOV (jemuž bylo navrženo 64 400 000 Kč), jedná se o věcnou připomínku vycházející z textu dotační výzvy. Ač neexistovala pravidla pro konkrétní rozdělení alokovaných peněz v neinvestičním programu III, z dotační výzvy bylo alespoň v obecné rovině k tomuto programu konstatováno, že je jednoznačně orientován na podporu činnosti servisních střešních organizací. Protože je dlouhodobě a notoricky známo, že ČOV nemá žádné členy – sportovce a žádné územní servisní pracoviště a tabulkový návrh J. [příjmení] neobsahoval žádnou zmínku o tzv. mandatorních výdajích (ty byly bez vysvětlení zahrnuty do kritéria D – národní a mezinárodní aktivity), mělo jistě jeho vyjádření věcný podklad a to bez kriminálních úmyslů, které mu obžaloba podsouvá. Ohledně ČOV dodal, že náklady na dopravu olympioniků na olympiády jsou hrazeny z jiných neinvestičních programů příp. mimořádnou dotací mimo programy.

393. Pasáž hovoru, týkající se [příjmení], kdy se obžalovaný vyjadřuje, že zajišťuje menší servis než ČUS, je věcně založeno na výše uvedených údajích o počtu územních servisních pracovišť a servisovaných členů. Pokud se obžalovaný vyjadřuje, že [příjmení] by měla dostat z jiného programu, třeba z desítky, i to má svůj věcný základ. [příjmení] [příjmení] totiž v dotační žádosti požádala o 205 milionů Kč (tedy o částku přesahující o 25 milionů Kč celkovou alokaci pro všechny žadatele). Zohlednila do ní totiž náklady na budoucí Vsesokolský slet, který však není možno s ohledem na povahu této společensko-kulturní akce financovat z neinvestičního programu III s jiným zaměřením. I proto v telefonátu obžalovaný zmiňuje možnost jiného programu. [příjmení] [příjmení] [příjmení] následně se spoluobžalovaným [příjmení] pomohli vyjednáváním na vládní úrovni k poskytnutí mimořádné dotace na tuto akci.

394. Po zmíněném telefonátu byl zaznamenán obratem další mezi obžalovanou [příjmení] a jejím podřízeným [příjmení] (později náměstkem ministra). V tomto telefonátu [příjmení] zmiňuje předchozí hovor s tímto obžalovaným a [příjmení], sám též coby člen poradní expertní výběrové komise, zde vyjádřil negativní názor na před chvílí došlý tabulkový návrh J. [příjmení]. [příjmení] ho následně žádá, aby se komise na tom sešla vícekrát a to kvůli transparentnosti. Svědek [příjmení] před soudem potvrdil, že tabulkový návrh J. [příjmení] vnímal jako průšvih a rozhodně nevnímal telefonát od [příjmení] jako snahu ovlivňovat. V kontextu toho je možno rozumně a logicky dovodit, že i hovor s obžalovaným [příjmení] [příjmení] vnímala jako věcné připomínky a ne snahu ovlivnit a někoho poškodit, když naopak po [příjmení] a potažmo komisi chtěla transparentnost.

395. Obžalovaný dodává, že z těchto důvodů, které je připraven při případném veřejném zasedání dále ústně svoji argumentaci doplnit, proto navrhuje, aby odvolání státního zástupce proti zprošťujícímu výroku rozsudku v části jeho se týkající bylo zamítnuto.

Vyjádření obž. spolku Česká unie sportu, z.s.

396. Zmíněný spolek konstatuje, že se od roku 2017 hájí proti skutku, který byl vymezen v zahajovacím usnesení a následně inkorporován do podané obžaloby. Vyhlášený i písemně odůvodněný rozsudek ohledně skutku II. obžaloby, obsahoval pečlivé a důkladné odůvodnění ke všem jednotlivým jevům, které měly trestně právně relevantní význam. Svoje úvahy soud opřel o důkazy, které posoudil, přičemž dokazování v rámci hlavního líčení bylo i k tomuto skutku rozsáhlé. Podané odvolání podle spolku odkazuje na další skutečnosti, které ovšem nejsou pojaty do popisu skutku. Přitom odvolání by mělo být podřaditelné pod některý z odvolacích důvodů uvedených v § 258 trestního řádu a mělo by se týkat rozhodnutí o daném skutku. Není relevantní, aby se odkazovalo na další skutečnosti, které nebyly předmětem posouzení soudu, protože pro ně nebyla podána obžaloba, natož zahájeno trestní stíhání; jedná se o odkazy na určité pasáže odposlechů apod. Podané odvolání zasahuje do období, které není předmětem žalovaného skutku. Obsahuje i výňatky z nějakých jiných hovorů, které se k žalovanému skutku nepojí a snaží se nabudit dojem, že muselo k něčemu nezákonnému dojít, a proto je namístě obžalované u skutku II. shledat vinnými. Obhajoba uvedeného spolku, jak byla postavena na začátku, nebyla vyvrácena a byla i potvrzena.

397. Další výhrada uvedeného spolku spočívá v tom, že z podaného odvolání mnohdy nevyplývá, že by se jeho představitelé konkrétně podíleli na jednání, které podané odvolání popisuje. Odvolatel totiž mnohdy operuje toliko s obecnými pojmy jako obžalování, a to bez rozlišení, zda se ho měl dopustit představitel spolku, jehož jednání je mu podle obžaloby přičítáno. [jméno], kde argumentační linka schází, sklouzává odvolatel k obecnému konstatování o obžalovaných či o obžalované [příjmení], aniž by bylo patrné, zda se popisovaného nebo dokonce domnělého jednání dopustili představitelé spolku Mgr. [příjmení] a JUDr. [příjmení].

398. Dále se ve vyjádření rekapituluje obsah obhajoby spolku, která konstantně spočívá v tom, že:

-) expertní komise nebyla tím rozhodujícím tělesem či orgánem, který rozhodoval o přidělení dotace, ale jednalo se o poradní orgán. Konečné rozhodnutí bylo na ministryni, když věc procházela následně i tzv. poradou vedení ministerstva;
-) Mgr. [příjmení] byl jedním z jedenácti členů, neměl hlas rozhodující, jeho hlas měl stejnou váhu jako hlas ostatních členů, přičemž závěry po jednání komise dne 13. února 2017 byly přijaty jednomyslně;
-) před jednáním komise dne 13. února 2017 nebyla přijata metodika, podle které měly být provedeny výpočty;
-) materiál, který připravila svědkyně a administrátorka programu [jméno] [příjmení], nebyl žádnou metodikou, kterou bylo možné považovat jako vodítko pro přidělení dotací;

-) expertní komise, resp. její jednotliví členové, jako poradní orgán ministerstva, mohla komunikovat s orgány ministerstva a dalšími poradními orgány ministerstva, jako například byla Národní rada pro sport;
-) v expertní komisi převažoval počet členů z řad zaměstnanců ministerstva;
-) schválený materiál vlády „Sport 2025“ předpokládal aktivní komunikaci a zapojení zástupců sportu (sportovních odborníků) do rozhodovacího procesu směrem k dotacím;
-) materiál vypracovaný svědkyní a administrátorkou programu III. [jméno] [příjmení] v jednotlivých kritériích diskriminoval nás jako ČUS, například v kritériu počet členů, počet územních pracovišť nebo objemu obhospodařovaného majetku. Byly stanoveny intervaly hodnot, kde byl ČUS ve výsledku jednoznačně poškozen;
-) ČOV měl dostat podle návrhu administrátorky dokonce o necelý milion korun více, než žádal;
-) doporučení expertní komise netvoří základ pro právní nárok na čerpání dotace, není rozhodnutím orgánu státní správy o přidělení dotace;
-) bod e), který byl doplněn pro jednání komise dne 13. února 2017, byl ve prospěch „poškozeného“ ČOV, protože umožňoval z rozpočtu čerpat náklady ČOV - mandatorní výdaje na pojištění sportovců a například odvody organizací OSA, Intergram;
-) předseda spolku, JUDr. [příjmení], byl nejen členem a místopředsedou NRPS, ale také garantem programu III.;
-) ČOV měl hlavní potřeby realizovat v programu I., jehož garantem byl předseda ČOV pan [příjmení]. Jelikož byl z tohoto bodu vyrazen, obdržel zcela mimo jakoukoli soutěž v rámci předem daných podmínek či mimo jakoukoli metodiku částku 76 000 000 Kč, jakožto mimořádnou dotaci, o kterou předseda ČOV intervenoval ministryni. Je zcela irrelevantní argumentace ohledně veřejné soutěže, protože ČOV z těchto prostředků určených pro podporu sportu obdržel mimořádnou dotaci bez jakékoli soutěže či možnosti dalších uchazečů o takovou dotaci požádat;
-) pracovníci ministerstva jezdili jako hosté ČOV, tedy „poškozeného“ subjektu na „pracovní“ cesty na olympiádu a další akce pořádané právě ČOV. Ten poškozený, který měl dotace obdržet, zval na své akce ty, kteří o jeho dotacích rozhodovali nebo se na jejich přidělení podíleli (např. Dr. [příjmení], J. [příjmení], D. [jméno]). Dalo by se říci, že tyto pracovníci nejen o dotacích rozhodovali, ale měli i použití dotací kontrolovat. Paradoxně použití dotací na výlet či „pracovní cestu“ (např. cesta, ubytování, strava, sportovní reprezentační ošacení apod.) pro sebe samotné;
-) v den konání expertní komise se nadřízený administrátorky D. [jméno] nezúčastnil jednání komise, protože byl právě na hrách v Turecku, kde účast zajišťoval rovněž ČOV, přičemž na pokrytí nákladů obdržel následně až v květnu zpětně ČOV „mimořádnou“ dotaci. Tentýž D. [jméno] připravoval podklady pro jednání expertní komise a kolem data 13. února 2017 si pochvaloval v mailové komunikaci atmosféru na hrách a také vybavení, které mu „poškozený“ ČOV poskytl. Na této akci byl i další pracovník ministerstva a člen komise K. [příjmení].
-) během prvního jednání expertní komise, kde se měl řešit program III., dne 7. února 2017 nebyla přítomna administrátorka kvůli dovolené o jarních prázdninách a na druhém zase nebyl D. [jméno] kvůli pobytu v Turecku na akci ČOV.

399. V řízení byly stranou obžaloby předloženy pouze odposlechy týkající se obžalovaných, avšak nikoli dalších osob, které v dané době dotace do sportovního prostředí řešily (například ministryně [příjmení] nebo o ně žádaly (předseda [příjmení] [příjmení], starostka [příjmení] [příjmení]). Nelze proto učinit z toho, co nebylo pořízeno, závěr, že pouze obžalovaní po telefonu řešili problematiku sportovních dotací. Přitom například z odposlechů obžalované [příjmení] nebo [obec] bylo

zjištěno, že někteří svědci s nimi přímo dotace řešili (například svědek [příjmení] z ČOV nebo Král za hokej).

400. Žádost Sokola jako jednoho ze žadatelů přesahovala celou alokaci (205 mil. vs. 180 mil. Kč) programu III.

401. Ministerstvo bylo členem poškozeného subjektu ČOV. [příjmení] a náměstek [příjmení] z ministerstva byli členy orgánů ČOV. Tedy ten, kdo dotace poskytuje (MŠMT), je členem toho, komu je poskytuje (ČOV) a podílí se na tom další jeho člen (například [příjmení]). To ve sportovním prostředí, které je specifické, nejde zcela oddělit, proto to spolek nepovažuje za problematické. Jenže v takovém případě by nemělo být kriminalizováno to, že dva členové největšího spolku v ČR, nejen sportovního, ale vůbec největšího ([příjmení] a [příjmení]) mezi sebou řeší otázku dotací, a sice v situaci, která věcně a obsahově tento spolek poškozují výpočtem provedeným podle diskriminačních kritérií.

402. ČUS je objektivně největší spolek s největším počtem regionálních pracovišť a největším objemem obhospodařovaného majetku, tudíž střešní sportovní organizací, která má logicky v důsledku toho největší výdaje a tudíž i potřebu na jejich úhradu. Objem majetku byl ČUS 1 040 mil. Kč, [příjmení] 229,9 mil. Kč, ČOV 274 mil. Kč. Počet členů byl ČUS 1,1 mil., [příjmení] 157 tis., ČOV nula. Počet regionálních pracovišť: ČUS 91, [příjmení] 42, ČOV nula.

403. ČUS nemohl žádat v jiných programech než je program III. Ostatní dvě poškozené organizace ano. V případě ČOV potřeby tohoto spolku vyřešila mimořádná dotace 76 mil. Kč. V případě [příjmení] bylo žádáno o prostředky na Sokolský slet, ty následně za součinnosti představitelů ČUS starostka [příjmení] skutečně získala. Ovšem opět nikoli v programu III., kde o ně žádala.

404. Agendy střešních organizací nejsou stejné. Krom toho, že tyto spolky potřebují prostředky na provoz, stejně jako kterýkoli jiný spolek nebo organizace. [příjmení] toho, že působí ve sportu a krom toho, že se stát vůči sportu zavázal k podpoře mimo jiné v řečené koncepci Sport 2025, jejich činnost není totožná. Srovnávat by se dal [příjmení] a ČUS, protože i [příjmení] má více členů než většina sportovních spolků, ovšem co se týče použití prostředků, hlavní požadavek se týkal Sokolského sletu, který ČUS nepořádá. ČOV je potom organizace specifická, protože nemá členy, ani nevychovává reprezentanty jako sportovní svazy, ale hradí za sportovní prostředí například ono pojistné či poplatky autorským organizacím, a proto se doplnilo mimo jiné kritérium e), jehož doplnění je kriminalizováno.

405. Odvolání stejně jako podaná obžaloba bazíruje na předpokladu, že Mgr. [příjmení] a především JUDr. [příjmení] měli komunikovat vzájemně, následně s obžalovaným [příjmení] [příjmení] a náměstkyní ministryně Mgr. Kratochvílovou. O této komunikaci se různě tvrdí, že zvýhodnila ČUS na úkor ostatních, protože ti s nikým nejednali. Když pomineme zásadní dokument Sport 2025, ze kterého pramení nejen povinnost státního aparátu se zástupci sportovního prostředí komunikovat, když pomineme, že stát vytvořil ze zástupců sportovního prostředí poradní orgán NRS, anebo když pomineme, že stát jako garanty jednotlivých programů (např. program I. svědek [příjmení] z ČOV, program III. JUDr. [příjmení]) jmenoval přímo zástupce sportovních organizací, když pomineme, že zaměstnanci ministerstva jezdili na olympiády pořádané ČOV a kde,, neformálně“ diskutovali, jak plyne ze zápisů o,, pracovních“ cestách, tak zůstane faktem, že odposlechy byly předloženy směrem k telefonům některých obžalovaných nikoli en bloc celého sportovního prostředí, včetně dalších vrcholných zástupců ministerstva (např. ministryně). Nelze tvrdit, že to, co neexistuje (například odposlechy telefonů zástupců,, poškozených“ nebo zástupců ostatních žadatelů), je důkazem o tom, že tito s nikým nekomunikovali. Urputná snaha vytěžit z odposlechů maximum a doložit tím spáchání žalovaných trestných činů je patrná od samého počátku trestního stíhání. Jenže pokud neposuzujeme gramatickou či společenskou úroveň zachycených odposlechů, ale logiku podaného odvolání a obžaloby, musela komunikace prostě probíhat na všech ostatních úrovních s dalšími žadateli. Typicky mimořádná dotace pro ČOV nebo na Sokolský slet. [příjmení] [příjmení] svědkyně

[příjmení] u výsledku potvrdila, že se získáním prostředků na sokolský slet jí pomohli lobováním u vlády nebo dokonce premiéra obžalovaní [příjmení] [příjmení] a M. [příjmení] a prostředky nakonec dostala, byť o ně žádala v programu III. Kdyby bylo cokoli závadného na tom, že zástupci sportovního prostředí za svoji organizaci nebo společně oslovují stát a lobují za to, aby stát uvolnil prostředky na sportovní akci, nemohla by se žádná sportovní akce uskutečnit nebo by se uskutečnila s obtížemi. Stát bez komunikace se sportovním prostředím nebude znát jeho potřeby a organizace, pokud se neozvou, zůstanou v oblasti sportu podfinancované. Hořká pravda je, že sport je podfinancovaný neustále. Nelze si nepoložit otázku, co měl JUDr. [příjmení] a M. [příjmení] z toho, že se zastali [příjmení] a pomohli starostce [příjmení], „vylobovat“ prostředky na sokolský slet? Taková komunikace je nanejvýš pravděpodobně v pořádku. Proč by ale nemělo být v pořádku, když diskriminačně vypracovaný materiál poškozujeme nás jako ČUS, aby se jeho předseda ozval například náměstkyni právě pro sport? Nebo typicky ona mimořádná dotace pro ČOV 76 milionů Kč, kterou podle vlastních slov intervenoval předseda ČOV svědek [příjmení] u ministryně? Jak se stát dozvěděl, že jeden konkrétní uchazeč či žadatel potřebuje právě 76 milionů korun, kdyby neprobíhala mezi ním a tímto, „poškozeným“ spolkem komunikace? A proč taková komunikace ohledně mimořádné dotace neprobíhala formou, „veřejné soutěže“ je v kontextu logiky obžaloby otázka. [příjmení] považuje za správné, pokud stát do sportu investuje, záměrně uvádí, investuje a neuvádí, že pouze posílá, finanční prostředky. Pokud by byla rozumně stanovená pravidla a stát či jeho představitelé věnovali sportu i jinou pozornost než účastí politiků na vrcholných sportovních akcích, kdyby byla podpora státu sportu srovnatelná například s kulturou, prostředky byly zasílány adresně, jak stát plánoval, o žádné soutěži by se nehovořilo. ČUS není konkurentem jiných střešních sportovních organizací ani sportovních svazů a oni nejsou její konkurence.

406. Podle spolku je vyloučeno mimo jiné přijmout argument státního zástupce rozvedený v odvolání, že kvalita pracovníků ministerstva neměla vliv na dotační řízení. Pravý opak je pravdou. Jak je rozebráno v rozsudku, personální obsazení ministerstva bylo nedostatečné, materiál, který obžaloba označuje jako, „závaznou metodiku“ žádná metodika nebyla a tento materiál navíc umožnil pracovníci ministerstva prakticky libovůli při stanovení kritérií a tudíž rozdělování prostředků, což byla ona diskriminační kritéria, o kterých píšeme shora. Odvolatel tvrdí, že nedostatečná personální situace mohla vést toliko k pozdějšímu vyřízení všech žádostí. Jenže ve skutečnosti se kvalita či spíše nekvalita personálu projevila už v začátcích celého procesu. K tomu lze přičíst i rozsudkem neopomenutou skutečnost, kterou je despekt ministryně svědkyně [příjmení] k vlastním podřízeným a snaha svěřit důležité otázky financování sportu zástupcům sportovního prostředí (viz bod 215 rozsudku, kde soud cituje svědka [příjmení], a bod 415 rozsudku, kde se cituje výpověď svědka [jméno]).

407. Zcela nepravdivé je tvrzení odvolatele, že soud neprováděl žádné dokazování k NRS. Důkazní návrh, který odvolatel činí směrem k současnému předsedovi NSA F. [příjmení] je obsoletní. Skutek je z r. 2017, kdy NSA ani neexistovala. Otázka, kterou chce odvolatel objasnit skutkový stav, je navíc na první pohled návodná. Odvolatel chce zjistit výsledkem tohoto svědka, zda v současné době mají zástupci žadatelů o dotace možnost zasahovat do procesu rozdělování dotací, nebo zda tuto možnost mají jenom žadatelé se zástupci v NRS nebo, „opět mají tuto možnost pouze zástupci ČUS, tedy obžalovaný [příjmení], který je členem této rady, a zástupci FAČR.“ Předně nutno uvést, že, „zasahování“ je poměrně široký pojem a soud dovodil, že k žádnému ovlivnění procesu ze strany obžalovaných v programu III. nedošlo, dále nutno poukázat na to, že obžaloba se ani nepokusila přinést důkaz o tom, že, „poškození“ ani jednou ohledně vyhlášených programů s nikým vně vlastních organizací o ničem nekomunikovali a konečně skutečnost, že, „zasahovali“ do procesu pouze zástupci ČUS, není nikterak prokázaná a otázka podsouvá skutečnost, kterou se marně obžaloba snaží prokázat.

408. Státní zástupce vytýká rozsudku, že soud doporučovanou komunikaci se zástupci sportovního prostředí nedůvodně zaměňuje za komunikaci výlučně obžalovaných [příjmení] a [obec] za MŠMT

s obžalovanými [příjmení], [příjmení] a [příjmení] za FAČR a ČUS, vedenou mimo standardní mechanismy komunikace k tomu určené, která zcela vědomě a cíleně znevýhodňuje ostatní žadatele o dotaci, tedy ostatní subjekty sportovního prostředí. Uvedené tvrzení odvolatele se týká toho, jak soud hodnotil vládní dokument koncepci Sport 2025. Soud zhodnotil mimo jiné, že komunikace se zástupci sportovního prostředí vyplývá i z Koncepce podpory sportu 2016 - 2025, Sport 2025, v níž je zakotveno, že sportovní politika nemůže být implementována bez osobní účasti zástupců sportu v rozhodovacích orgánech na státní úrovni, jak uvedeno blíže v bodu 409 odůvodnění. Odvolatel se mylí v tom, že komunikace byla vedena „výlučně“ mezi obžalovanými. Soud na desítkách stran hodnotí výpovědi svědků, kteří se vyjadřovali nejen ke koncepci, ale i k tomu, jak komunikovali. Obecně totiž lze konstatovat, že jak podané odvolání, tak i podaná obžaloba kladou na „komunikaci“ případně „nekomunikaci“ mimořádný důraz, což je v případě programu III. poměrně zásadní, protože co se týče důkazní situace, jinými důkazy obžaloba podpořena není. Přirozeně je zde poměrně zásadní počet listinných i dalších důkazů, jenže ty se buď k dané věci nevztahují anebo se jedná o důkazy ve prospěch spolku, což soud náležitě zhodnotil. Jinak řečeno z „komunikace“ či „nekomunikace“ se dovozují ze strany odvolatele předpoklady a trestně právně relevantní skutečnosti pro vyslovení viny. Odvolatel mnohdy paušalizuje, když hovoří o obžalovaných obecně a když tvrdí, že probíhala komunikace jen mezi obžalovanými, a když hovoří o tom, že nebyla „standardní“, aniž by uvedl, jak má podle něj vypadat „komunikace“, která by standardní byla a nepředstavovala podklady pro trestní represi. Obhajoba to opakovaně shrnula do argumentu, že se nadužívají odposlechy a že se na jejich podkladě snaží obžaloba dovodit vinu bez ohledu na další ověřitelná fakta, a to ověřitelná i matematicky (viz odborné vyjádření a výsledky doc. [příjmení] z VŠE), přestože k žádnému ovlivnění nebo zločinnému jednání našich představitelů ani nemohlo dojít. Už jenom proto ne, že ani jeden z nich nebyl nadán pravomocí o jakékoli dotaci rozhodnout a Mgr. [příjmení] měl jeden hlas z jedenácti.

409. K údajně „výlučné“ komunikaci se výstižně vyjádřil nalézací soud v bodě 577 rozsudku. Obžalobou zdůrazňovanou telefonickou komunikaci mezi obžalovaným [příjmení] a obžalovanými z řad zaměstnanců MŠMT, tedy [příjmení] a [anonymizováno], nelze v kontextu provedeného dokazování vnímat jako ovlivňování výsledků dotačního řízení. Je třeba opět zmínit, že obžalovaný [příjmení], jako člen NRSP, tedy poradního orgánu ministryně, jako garant pracovní skupiny, obžalovaný [příjmení] jako člen pracovní skupiny, minimálně od léta 2016 se účastnili jednání a vypracovávání podkladů týkajících se daného programu. Soud nepřehlédl, že není zachycena jiná komunikace jiných představitelů sportovního prostředí a že tudíž na to nelze poukázat. Přitom ČUS žádala, aby byly zajištěny knihy návštěv na MŠMT odboru sportu, ze kterých by vyplynulo, že zástupci uvedeného spolku byli ze sportovního prostředí na MŠMT v minoritním počtu návštěv proti ostatním zástupcům sportovních organizací. Přesto odvolatel tvrdí, že docházelo k výlučné komunikaci. Stejně tak soud hodnotil i to, že skutek je vystavěn právě na odposleších.

410. Státní zástupce argumentuje komunikací vedenou mimo „standardní mechanismy“, aniž by ovšem poukázal na to, jak takové standardní mechanismy mají vypadat. Spolek v této souvislosti odkazuje na zprávu ze služební cesty z roku 2014 – ZOH, z níž vyplývá, že bylo neformálně jednáno se zástupci sportovních organizací, došlo k informování o plánovaných úpravách v podávání žádostí, v zacílení dotací, a zprávu z roku 2012 - ZOH, která informuje o jednání se členy výkonného výboru ČOV. Dále například rozsudek v bodě 196 cituje svědka [příjmení], který například k NRS uvedl, že její členové rady se mohli vyjadřovat i k probíhajícímu dotačnímu řízení v případě, že byli zároveň členy expertních komisí, zasedání rady byla velice neformální a v podstatě záleželo na ministryni, co bude probíráno. Průběžné výsledky ani konečné závěry dotačního řízení nebyly radě předkládány. Podobně tento svědek popisuje jednání pracovních skupin, kde uvádí, že povaha pracovních skupin byla opět „neformální.“ Pokud lze učinit rovnítko mezi „neformálním“ jednáním zaměstnanců ministerstva na olympiádě a zástupci sportovního prostředí, pak by neměl být problém, aby se akceptovalo, že rozhovory mezi obžalovanými do této kategorie spadaly. Nicméně už jenom to, že tehdejší ministryně správně kladla důraz na komunikaci se zástupci

sportovních organizací, že s nimi celý úřad tak nějak komunikoval, neumožňuje přiznat argumentu státního zástupce o „výlučné komunikaci“ žádnou důvodnost. Soud k tomu v bodu 421 rozsudku uvedl, že je zřejmé, že zástupci sportovních svazů, spolků, tedy pravidelní žadatelé o dotaci, byli jako odborníci zváni k tvorbě dotačních programů a metodik a to v rámci zřízených pracovních skupin, v jejichž čele stáli garanti, dále byli jmenováni do poradního orgánu ministra školství, mládeže a tělovýchovy, opět s cílem vnášet své praktické znalosti, zkušenosti a odbornost do témat souvisejících s poskytováním dotačních prostředků či do plnění Koncepce podpory sportu, jak byla vládou přijata. Z podnětu NKÚ byly vytvořeny expertní komise k zajištění větší transparentnosti dotačního řízení, jak je vyjádřeno v závěrech mimořádného auditního šetření, kam byli opět jmenováni odborníci z oblasti sportu. Na odbornost a zkušenost zástupců sportovního prostředí bylo při vytváření dotačních programů a sportovní politiky jako takové ze strany MŠMT velmi spoléháno a to od nejvyšší úrovně, tedy ministryně, jak vyplývá mj. ze zápisu jednání NRPS na MŠMT ze dne 30. 6. 2016, tak až po referenty příslušných oddělení ministerstva, jak se vyjádřila např. svědkyně [jméno] [příjmení], která uvedla, že vytvořila jakýsi nástřel rozdělení alokovaných prostředků, k němuž se vyjádří odborníci z PEVK. V důsledku zásahu policejního orgánu v květnu 2017 došlo a to i ze strany představitelů MŠMT, k zpochybňování jejich práce, byť tato byla prokazatelně erudovanější, než jaká byla toho času odbornost a zkušenost valné části zaměstnanců samotného ministerstva, jak z dokazování vyplynulo. Postoj některých tehdejších představitelů MŠMT vůči zástupcům sportovního prostředí se dle názoru soudu změnil právě v důsledku zveřejnění informací z probíhajícího trestního řízení, kdy konkrétně z výpovědi svědkyně [příjmení] bylo patrné, že ve své výpovědi nakládá s takovými informacemi.

411. Podle uvedeného spolku argument odvolatele, že Koncepce zcela jistě nesměřovala k tomu, aby nikoliv sportovní prostředí, ale výlučně obžalované spolky FAČR a ČUS, respektive jejich zástupci obžalovaní [příjmení], [příjmení] a [příjmení], mohli určovat výši dotace pro sebe a pro ostatní žadatele o dotaci, nemá v případě jeho představitelů oporu v důkazech, kterými je prokázán pravý opak. Ti neurčovali výši dotace ani pro sebe, ani pro ostatní žadatele. O dotaci rozhodovalo ministerstvo, konkrétně ministryně. Porada vedení ministerstva měla před rozhodnutím návrhy na rozdělení dotací projednat. Obžaloba tvrdí, že probíhalo správní řízení. Ani jeden ze jmenovaných nebyl v postavení správního orgánu, aby určoval výši dotace. Nebyl ani představitelem odvolacího správního orgánu, který by řešil opravné prostředky. Pan [anonymizováno] byl jedním z členů expertní komise, kam svědkyně [příjmení] přinesla materiál, který soud rozebral velmi zevrubně a o kterém řekla svědkyně, že byl nástřel a že od toho byla komise, aby ho opravila. JUDr. [příjmení] nebyl ani v této komisi. O návrhu hlasovali přítomní členové jednotně. K tomu soud v bodě 577 rozsudku uvedl, že obžalobou zdůrazňovanou telefonickou komunikací mezi obžalovaným [příjmení] a obžalovanými z řad zaměstnanců MŠMT, tedy [příjmení] a [anonymizováno], nelze v kontextu provedeného dokazování vnímat jako ovlivňování výsledků dotačního řízení. Je třeba opět zmínit, že obžalovaný [příjmení], jako člen NRSP, tedy poradního orgánu ministryně, jako garant pracovní skupiny, obžalovaný [příjmení] jako člen pracovní skupiny, minimálně od léta 2016 se účastnili jednání a vypracovávání podkladů týkajících se daného programu. Lze zcela pochopit, že předložením návrhu svědkyně [příjmení] měli pocit, že čas strávený na vytváření podkladů pro dotační řízení, včetně kritérií s bodovým hodnocením, byl zcela zbytečný, pokud výsledkem návrhu MŠMT předloženým PEVK byla tabulka s údaji, tak zásadně neodpovídajícími reálné situaci, jak popsáno výše. Podle soudu je zcela pochopitelná reakce jak obžalovaného [příjmení], který informoval o návrhu MŠMT obžalovaného [příjmení], tak reakce obžalovaného [příjmení], který se obrátil na náměstkyni MŠMT, obžalovanou [příjmení], kdy ji vysvětluje nepoměrné rozdělení programu III. Obžalovaný [příjmení] si byl ze zkušenosti z předchozích let vědom toho, že pokud dotace bude spolku přidělena v jakékoli výši, ČUS jako žadatel ji jistě neodmítne, avšak dostane se do finančních potíží, které bude řešit na úrovni ministryně či dokonce premiéra vlády, jak situaci popsal svědek [příjmení] z ČOV či svědkyně [příjmení] z [příjmení]. V bodě 551 k tomuto materiálu rozsudek uvádí, že na první pohled návrh svědkyně [příjmení] na rozdělení finančních prostředků

v programu III. neodpovídají údajům o členské základně, počtu spolků, územních pracovišť ČUS a ČOV.

412. [příjmení] dále polemizuje s tvrzením, uvedeným v odvolání o reakci svědkyně [příjmení] na rozdělení finančních prostředků pro [příjmení] a údaje v bodu 557 rozsudku.

413. Odvolatel tvrdí, že obžalovaní [příjmení] a [příjmení] vědomě neřešili výši dotace pro ČUS a FAČR dne 9. února 2017 a nevznegli žádné výhrady ani námítky. Problém této argumentace je v tom, že v té době nejenže nebyla metodika, podle které by se mělo postupovat, ale dokonce jediná bodová škála existovala v mailu od [jméno] [příjmení] z roku 2016. K tomu soud uvedl v bodu 539, že z provedeného dokazování je zřejmé, že listina obsahující návrh kritérií s bodovým hodnocením ze strany obž. [příjmení] je jedinou listinou, kde se bodová škála ve vztahu k programu III. objevuje.

414. Argument odvolatele, že přijetí obhajoby obžalovaných nalézacím soudem tak v podstatě znamená, že NRS zasedala ve složení obžalovaní [příjmení], [příjmení] a [příjmení], [obec] (poslední dva přitom ani nebyli členy NRS) většinou v bytě na Senovážném náměstí či v advokátní kanceláři obžalovaného [příjmení], nebo prostřednictvím telefonických hovorů, přičemž o těchto zasedáních a konkrétních výsledcích jednání v podobě konečné výše dotace pro žadatele nebyli nijak informováni zbylí členové NRS, spolku nepřijde přiléhavý ani hodný zástupce veřejné žaloby. Soud v rozsudku zhodnotil a vyšel ze záznamů z NRS trvajícím několik hodin, rozvedl kompetence tohoto poradního orgánu, včetně zřizovací listiny a jednacího řádu a kladl svědkům, kteří byli vyslýcháni mnoho jednacích dnů právě k NRS opakovaně dotazy, stejně jako přítomné strany. V této souvislosti spolek odkazuje na konstatování soudu v bodu 410 rozsudku a poukazuje na to, že zřizovací listina NRPS ze dne 27. února 2014 je poslední aktuální zřizovací listina ve vztahu k NRPS působící ještě v roce 2017. Byť svědkyně [jméno] [příjmení], stojící v čele ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy v období od června 2015 do června 2017, tvrdila, že jejím nástupem byla NRPS z důvodu kritiky ze strany NKÚ ustanovena znovu v jiném režimu, nebylo toto tvrzení prokázáno. Ačkoli bylo poškozené ministerstvo opakovaně vyzýváno k doložení takové listiny, nebyla tato dohledána a soudu předložena. Pokud svědkyně [příjmení] naznačovala, že došlo k ústnímu zrušení původní zřizovací listiny a ustanovení nové NRPS, nelze toto považovat nejen za platnou, „změnu“ z důvodu nedodržení písemné formy, ale soud toto tvrzení považuje za nevěrohodné, pokud o tomto nebyl učiněn a na ministerstvu vyhledán byť jen zápis.

415. Soud dokonce z vystoupení svědkyně [příjmení] zdůraznil v bodě 411 rozsudku, že: Svědkyně [příjmení] dále uvedla, že rozdíl mezi NRPS ustanovenou za doby jejího působení na ministerstvu a NRPS působící v letech 2014 – 2015 byl ten, že v roce 2014 bylo skutečně NRPS umožněno zasahovat do dotačních řízení. NRPS jako poradní orgán svědkyně řešila alokace pro rok 2017, řešila osud loterijních peněz a projednala a ztotožnila se se závěry jednotlivých pracovních skupin pod garanty, jak byly projednány v září 2016. Její usnesení měla doporučující charakter směrem ke svědkyni jako ministryni. Materiály NRPS byly předány MŠMT s jejím souhlasem a podporou, tedy svědkyně v pozici ministryně akceptovala výstupy a doporučení NRPS. Na uvedené navazuje v bodě 412: Pro ilustraci nastavení spolupráce sportovního prostředí a státních úředníků MŠMT je třeba zmínit i další listiny provedené v rámci dokazování a to zejména k posouzení významu NRPS působící v období roku 2016 2017. Pokud jde o Zápis z jednání na MŠMT ke koncepci nových neinvestičních programů 2017 ze dne 10. 6. 2016, tak z něho vyplývá, že svědek [jméno] [jméno] doporučuje Vyhlášení programů rovnou se zveřejněním jejich metodik, hovoří o Koncepci 2025 jako o public relations, která má být odražena ve vyhlášených programech a metodikách. Rovněž další listina, a to Harmonogram přípravných prací nových neinvestičních programů 2017, svědčí o spolupráci, kdy předseda [příjmení] [jméno] [příjmení] a předseda ČUS [příjmení] [příjmení] byli vedle dalších jako M. [jméno], J. [příjmení], Z. [obec], [příjmení] [příjmení] zapojeni dne 20. 6. 2016 do jednání a to z titulu místopředsedů NRPS. Mezi výlučné pravomoci NRPS podle zřizovací listiny na č.l. 6051 bylo projednávat ekonomické otázky týkající se sportu, projednávat kritéria rozdělování finančních prostředků, projednávat návrhy na rozdělení finančních prostředků v rámci dotačních programů MŠMT (čl. III, odst. 1 písm. b), e), f) zřizovací listiny). Podle jednacího řádu NRPS čl.

IV, odst. 4 písm. a), b) jsou členové NRPS oprávněni konzultovat s příslušnými pracovníky MŠMT otázky související s předloženým materiálem (tedy například financování sportu), vyjadřovat se k předkládaným otázkám a materiálům.

416. Odvolatel uvádí mimo jiné, že [příjmení] [příjmení] a [příjmení] [příjmení] nebyli zmocnění k průběžné kontrole probíhajících dotačních řízení, nesměli se seznamovat s interními materiály a vznášet požadavky na navýšení podpory a navrhopvat snížení podpory jiným žadatelům s cílem tyto prostředky získat pro jimi zastupovaný spolek. Jak je uvedeno v předchozích odstavcích, do výlučné pravomoci NRPS patřilo projednávat ekonomické otázky týkající se sportu, projednávat kritéria rozdělování finančních prostředků. Podle jednacího řádu měli členové NRPS právo nejen vyjadřovat se k projednávaným otázkám, ale i je konzultovat s pracovníky ministerstva. JUDr. [příjmení] byl garantem programu III. a J. [příjmení] garantem programu I. Oba byli členy pracovních skupin k těmto programům, které se sešly v létě 2016. Bez interních podkladů ministerstva by žádná z komisí ani NRPS, kam z popudu ministryně byli zváni zástupci sportovního prostředí, kterýmžto zástupcům důvěřovala více než zaměstnancům ministerstva, nemohla fungovat. Požadavky na navýšení prostředků například vznesl [příjmení], který při alokaci programu III. ve výši 180 mil. Kč požadoval celých 205 mil. Kč. Tuto situaci by nebylo při akceptování názorů odvolatele možné nijak řešit, ledaže by stát zkrátka každému žadateli poskytl, o co si žádal. I svědek [příjmení] či [příjmení] například uvedli, že žádali více, protože předem počítali s tím, že se výsledná částka může snížit. Podle výpovědi svědka [jméno] [příjmení] po podání žádosti jezdili zástupci žadatelů na ministerstvo a probíhala tam jakási oponentura, kdy se bavili o žádostech. K tomu soud v bodu 247 rozsudku uvedl, že v rámci dotačního procesu existoval proces tzv. „oponentury“, kdy žadatelé o dotace jezdili na MŠMT, a byli konfrontováni s problémy, které MŠMT v jejich žádostech shledalo, a museli je vysvětlit. Takto fungoval proces za doby úřadování JUDr. [příjmení]. Tedy po podání žádosti ministerstvo se žadateli podle svědka řešilo nedostatky v žádostech a požadovalo po nich vysvětlení.

417. Tento závěr je v příkrém rozporu s tím, co se uvádí v odvolání ve výlučnosti komunikace, její nemožnosti po podání žádosti apod. K tvrzení odvolatele, že všichni svědci popsali případnou komunikaci mezi ministerstvem a zástupci sportů o nastavení dotačních programů v rámci pracovních skupin a NRS a její průběh s tím, že v rámci této komunikace mohli sdělit zástupci sportů své požadavky a náměty, které však měly pouze doporučující charakter a bylo na ministerstvu, jak je zohlednit, a všichni svědci, v přímém rozporu s výpověďmi obžalovaných, také popsali, že tato komunikace končila před vyhlášením dotačních výzev a po vyhlášení dotačních výzev a podání žádostí o dotace již taková komunikace nebyla logicky možná, poté již pouze čekali zástupci žadatelů na zveřejnění výsledků dotačního řízení, spolek uvedl, že zobecnující argument, „všichni svědci“ není pravdivý, protože byli vyslýcháni i svědci, kteří se k uvedenému nevyjádřili. Svědek [jméno] [příjmení] se vyjádřil přesně opačně, že probíhala po podání žádosti, „oponentura“ a někteří se vyjádřili v tom smyslu, že se ptali, jestli žádost v pořádku dorazila nebo kdy se rozhodne. Dokonce například v případě města Jeseník starosta a svědek [jméno] [příjmení] jednal o svojí žádosti na ministerstvu. V neposlední řadě někteří svědci ani nebyli schopni určit, jestli měli přehled, kdy dotační řízení končí a kdy začíná, takže o tom, co nevěděli (kdy tento úsek nastává), nelze říci obecně, že v tom období nekomunikovali. V neposlední řadě, pokud by měl platit názor vyslovený v obžalobě, že se jedná o správní řízení, tak je zde možnost opravného řízení, ovšem to i odvolatel poněkud opomíjí a připouští komunikaci po, „zveřejnění výsledků dotačního řízení“, přitom je zde lhůta na opravné prostředky. A podle všeho například v této lhůtě nebo někdy kolem ní se svědek [příjmení] staral o mimořádnou dotaci pro ČOV, která ČOV nakonec mimo jakoukoli, „soutěž“ či, „metodiku“ byla poskytnuta.

418. Co se týče opakujících se tvrzení o nemožnosti komunikace a neveřejnosti údajů, poukazuje spolek na zhodnocení této situace soudem v bodě 545 rozsudku.

419. Odvolání předkládá určité výňatky z komunikace, z čehož dovozuje, že komunikace ohledně, „interních“ materiálů byla zapovězená. Zde nutno poznamenat, že se nejedná o (a) kompletní

komunikaci; (b) že se jedná o komunikaci jenom některých osob; (c) není komunikace ministryně například s hejtmany, kdy v rozhodné době ministerstvo dotace vedle sportovních organizací směřovalo nebo slibovalo směřovat k municipalitě; (d) zástupců jiných sportovních organizací a jiných pracovníků ministerstva. Odvolání i obžaloba vychází z premisy, že komunikace představitelů uvedeného spolku byla závadná. Ovšem ani na jednom případě konkrétně neprokazuje, jak by „správně“ měla vypadat. Zcela totiž pomíjí, že stát předsevzal například v Konceptu Sport 2025, že zástupce sportovního prostředí vtáhne dokonce do rozhodovacího, nikoli pouze poradního procesu při poskytování státní finanční podpory. Současně pomíjí, že existovala NRS, pracovní skupiny k programům I.-X., expertní poradní komise ke všem programům a že sami zástupci ministerstva „neformálně“ komunikovali na olympiádách se zástupci sportovních organizací, o čemž se psaly záznamy z pracovních cest. Vzniká totiž poměrně zásadní otázka, jak by bez komunikace a práce s materiály, jedno jestli interními či jakými, mohl vůbec nějaký poradce, například garant programu I., III. či člen pracovní skupiny, být vůbec jako poradce platný.

420. Uvedený spolek se dále vyjadřuje k pasáži odvolání, v níž odvolatel uvádí, že ze zajištěné komunikace tak vyplývá, že obžalovaná [příjmení] zaujala podřízené postavení a prosazovala zájmy obžalovaných [příjmení] a [příjmení]. Intenzivně řešili zejména to, jak nadále využívat kladný vztah ministryně [příjmení] k náměstkyni [příjmení] pro své účely. Ve své funkci náměstkyně pro sekci sportu se proto obžalovaná [příjmení] cítila jistě a неотřesitelně, neboť jednala ve prospěch silných a nejen ve sportovním prostředí po léta ukotvených funkcionářů, což jí dodávalo sebedůvěru. Podle spolku v daném tvrzení odvolání totiž absentuje úvaha, o jaké konkrétní zájmy JUDr. [příjmení] šlo. Jako představitel největšího sportovního spolku, ale vůbec největšího co do členské základny, přece v rámci svých aktivit komunikoval nejen s obžalovanou [příjmení] [příjmení], ale i s ministryní, zástupci vlády, politiky a dalšími představiteli sportovního prostředí. A hlavně bylo v jeho zájmu, aby s nimi i spolupracoval. ČUS jako zastřešující nebo střešní organizace hájí zájmy celého sportu nebo jeho valné části, především na amatérské úrovni. JUDr. [příjmení] nebyl účasten hovorů mezi dalšími osobami, nemohl ovlivnit nebo reagovat na to, co si o něm někdo další povídá. A pokud například Mgr. [příjmení] přišlo výhodné z její pozice jako náměstkyně spolupracovat nebo komunikovat se zástupcem největšího spolku u nás, považovala si toho, takto není samo o sobě nic trestného. Odvolatel by měl uvést, jaké pokyny, jaké zájmy a v čem navíc nezákonné od JUDr. [příjmení] měla Mgr. [příjmení] plnit. To se nestalo.

421. Problém argumentace odvolatele v jeho odvolání spočívá v tom, že nenabízí na rozdíl od napadeného rozsudku odkaz na konkrétní pasáže výpovědi svědkyně [příjmení] a údajných ostatních svědků, kvůli kterým zůstala výpověď JUDr. [příjmení] „osamocena“. Jako nepřipadný je odkaz na údajný nepostih svědkyně [příjmení] pro křivou výpověď nebo reakci svědkyně [příjmení], protože jenom [anonymizováno] ([příjmení]) žádal více, než byla celá alokace. Proto nelze takové úvahy hodnotit ani jako polemiku se skutkovými zjištěními, ale jako vyjádřený a maximálně vágně odůvodněný nesouhlas se skutkovými zjištěními, na základě kterých soud dospěl ke zproštění obžaloby, což ovšem nejsou relevantní odvolací argumenty.

422. [příjmení] se dále vyjadřuje k argumentu v odvolání, spočívajícímu v konstatování, že JUDr. [příjmení] nebyl poradcem ani ministryně ani náměstkyně a i kdyby byl, tak ho to „neopravňovalo vstupovat do běžícího dotačního řízení a podílet se na rozhodování o poskytnutí dotací“. Jenže k tomu je třeba uvést, že soud na několika místech rozsudku zhodnotil roli zástupců sportovního prostředí jako tu, která byla tehdy i pro ministryni zásadní a důvěřovala zástupcům sportu více než vlastním podřízeným, tedy není vyloučeno, že by skutečně poradci byli, navíc JUDr. [příjmení] konkrétně byl garantem programu III. a do rozhodovacího procesu zkrátka JUDr. [příjmení] nevstupoval. Poradní komise nebyla tím orgánem, který o dotaci rozhodoval a [příjmení] a [příjmení] mezi sebou hovořili a poslali si minimum zpráv, které všechny cituje obžaloba a k čemu se vyjádřil zevrubně i napadený rozsudek. Z toho nelze dovodit, co tvrdí odvolatel. Přece argumentu, že vstupovat do řízení nemůže ani „poradce“, by mělo nejdříve předcházet, že k nějaké

nezákonné intervenci došlo, a to zkrátka z přepsané komunikace dovodit nelze a soud to vysvětlil. Tudíž nelze neustále podsouvat, že to byly jakési, „zájmy“, „pokyny“ a řízení náměstkyně a že docházelo k ohýbání dotačního procesu. Soud to výstižně zhodnotil právě ve shora citovaném bodě 577. Dále nutno k tomu typu argumentace poukázat na bod 565 rozsudku, že to nebyl obžalovaný [příjmení], který by se snažil vnutit úředníku MŠMT ke spolupráci na návrhu rozdělení dotačních prostředků, naopak bylo z výpovědi obž. [příjmení] či svědků [příjmení] a [příjmení] zjištěno, že právě vedoucí odd. [jméno] [jméno] oslovil s žádostí o pomoc obžalovaného [příjmení], neboť mu bylo patrné, že tento jako člen pracovní skupiny Programu III. a osoba dlouhodobě se pohybující ve sportovním prostředí, mu bude v přípravě nápomocen. Namátkou lze také poukázat na hodnocení výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení] v bodě 549 rozsudku.

423. Nelze proto souhlasit s tím, že by dotační proces běžel standardně a byl narušen, „zásahy“ představitelů uvedeného spolku, protože rozsudek na více místech, nejen shora citovaných, hodnotí jak personální situaci, tak proces od vyhlášení programů, tak činnost jednotlivých pracovníků ministerstva. K metodice se vyjádřil zpracovatel odborného vyjádření doc. Ing. [příjmení] [jméno], který dospěl k závěru, že metodický pokyn i doplněný metodický pokyn vymezují kritéria značně obecně, technicky vzato nejsou metodikou, jak dospět k rozdělení prostředků. V předložených tabulkách nebyl nalezen žádný korektní a smysluplný model závislosti, dle něhož mohly být vypočteny hodnoty ve sloupci CELKEM, nelze tedy odpovědět, zda byl výpočet totožný ve všech řádcích, tedy dle stejného vzorce. Rozdíly ve výpočtech v tabulkách se projevují jak v odlišném nastavení vah jednotlivých kritérií, tak v přidělených částkách. Nebylo nalezeno logické zdůvodnění tohoto rozdílu vzhledem ke zjištění, že kritéria a) -d) jsou v metodickém pokynu vymezena shodně.

424. Odvolatel nalézacímu soudu vytýká, že nehodnotil opatřené a provedené důkazy ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu ve všech souvislostech, ale vycházel především z výpovědi obžalovaných a důkazy, které jejich výpovědi vyvracely, pominul, případně je interpretoval pouze z hlediska výpovědi obžalovaných a v tomto směru je bagatelizoval. Odvolání ovšem vyjma obecného konstatování tyto konkrétní důkazy, které podle něj soud pominul, nevyjmenovává. Podstatné je, že nesouhlas nebo polemika se skutkovými zjištěními nejsou dostatečnými odvolacími argumenty.

425. Z tohoto důvodu spolek Česká unie sportu navrhl, aby podané odvolání státního zástupce, kterým navrhuje zrušit zprošťující výrok uvedeného spolku, bylo postupem podle § 256 trestního řádu zamítnuto.

Přezkum napadeného rozsudku

426. Vrchní soud v Praze na podkladě podaných odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž odvolání směřují, a z hlediska vytýkaných vad i řízení, které jeho vyhlášení předcházelo; jak je dále uvedeno, shledal podaná odvolání důvodnými, byť ne v celém rozsahu výtek v nich uváděných.

427. V řízení, které vyhlášení napadeného rozsudku předcházelo, nedošlo k procesním pochybením, která by musela mít za následek, že uvedený rozsudek by nemohl obstát a musel by být zrušen. Městský soud v Praze postupoval v řízení v souladu se zákonem a bez procesních vad. V plném rozsahu respektoval práva všech obžalovaných na obhajobu a poskytl jim dostatečný prostor k tomu, aby se k věci mohli vyjádřit, stejně jako k dalším důkazům, prováděným v průběhu hlavního líčení, případně navrhopat provedení důkazů dalších. Je na jednotlivých obžalovaných, zda a v jakém rozsahu těchto práv využili. Pokud se některé části opakovaně odročovaného hlavního líčení konaly v nepřítomnosti jednotlivých obžalovaných, dělo se tak vždy na základě jejich předchozího prohlášení, že se nehodlají dané části hlavního líčení účastnit. Po celou dobu probíhajícího hlavního líčení byli obžalovaní zastoupeni svými obhájci, nebo jejich substituty.

428. Jak v průběhu řízení před soudem I. stupně, tak ve svých odvoláních či vyjádřeních zejména obžalovaní [příjmení] a [příjmení] namítali procesní porušení zákona, k němuž mělo dojít při

pořizování jak odposlechů telekomunikačního provozu, tak i prostorových odposlechů, jak je uvedeno shora. Městský soud v Praze se k uvedeným námitkám vyjádřil již v odůvodnění napadeného rozsudku a k tomu považuje Vrchní soud v Praze za potřebné dodat, že nic nenásvědčuje tomu, že by k nařízení zmíněných odposlechů došlo z „preventivních“ důvodů, tedy nedůvodně a bez potřebného podkladu, nasvědčujícím tomu, že je připravována, resp. páchána trestná činnost, nebo že by tyto odposlechy byly směřovány k prověření jiných podezření, než z trestné činnosti, o níž je vedeno toto trestní stíhání; zmíněné odposlechy pak byly k jejímu prokázání využity. Návrhy policejního orgánu, resp. následně státního zástupce na povolení odposlechů jsou obsáhle zdůvodněné, popisují podrobnosti dosavadního šetření, včetně označení osob, které se na trestné činnosti mají podílet a jakým způsobem. K návrhu týkajícímu se později obviněného [příjmení] je připojen i spis, obsahující výsledky dosavadního šetření (srov. např. návrh státního zástupce na vydání příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu týkajícího se [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] z 21. listopadu 2016). Popis jednání, pro které se navrhovalo odposlech povolit, koresponduje obsahu později podané obžaloby. Nelze tvrdit, že policejní orgán a následně státní zástupce jednali bez věcného podkladu podle pravidla, „ono se možná nakonec něco použitelného ukáže“. Samotná skutečnost, že v nařízení odposlechu se zmiňuje povinnost provozovatele telekomunikační sítě učinit potřebné úkony k provedení odposlechů sice nekoresponduje aktuální právní úpravě (srov. § 88 odst. 1 trestního řádu), avšak nejedná se o takové pochybení, které by mohlo mít za následek neplatnost a neúčinnost takového postupu a důkazů takto opatřených. Princip, podle kterého odposlech a záznam telekomunikačního provozu provádí, resp. zajistí policejní orgán, byl do trestního řádu promítnut jeho novelou, provedenou zákonem č. 178/1990 Sb., kdy existoval v podstatě jediný operátor provozující veřejnou telekomunikační síť. Tomu neodpovídá současný rejstřík subjektů provozujících zmíněné služby, navíc na takové technické úrovni, která umožňuje automaticky provádět nařízené odposlechy. Nelze ale tvrdit, že tím by policejní orgán rezignoval na svoji povinnost vyhodnocovat, zda nadále důvody odposlechu a záznamu trvají, nebo zničit záznam o komunikaci obviněného s obhájcem (srov. § 88 odst. 1 in fine, odst. 3 trestního řádu). S ohledem na povahu, závažnost a jen hypotetickou možnost získat skutečnosti významné pro trestní řízení jiným způsobem, jsou splněny i věcné předpoklady pro nařízení odposlechu a záznamu. Z těchto důvodů považuje Vrchní soud v Praze závěr o použitelnosti důkazů získaných odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu a na to navazujícím záznamem prostorových odposlechů, k němuž dospěl soud I. stupně, za zákonný a použitelný v daném řízení.

429. K námitce obžalovaného [příjmení] v odůvodnění jeho odvolání, že záznamy odposlechů a jejich přepisy nebyly v průběhu hlavního líčení u Městského soudu v Praze přehrány, resp. přečteny, je třeba upozornit, že podle § 213 odst. 1 trestního řádu posudky, zprávy státních a jiných orgánů a další listiny a jiné věcné důkazy se při hlavním líčení předloží stranám k nahlédnutí, a pokud je to třeba, předloží se k nahlédnutí i svědkům a znalcům. Záleží na stranách, tedy kromě jiného i na obžalovaných, zda budou požadovat přečtení listin nebo v případě věcných důkazů, jakými jsou CD, jejich přehrání. Podle protokolu o hlavním líčení takový požadavek ale uplatněn nebyl.

430. Odvolací soud se rovněž neztotožnil s námitkou obžalovaného [příjmení] týkající se nakládání s tzv. digitálními stopami na zajištěných nosičích za situace, kdy nebyla podle něj učiněna opatření, zaručující jejich autenticitu a integritu. Jeho úvahy, že v důsledku toho mohly být po zajištění do těchto stop učiněny neoprávněné zásahy, jsou jen hypotetické bez toho, že by obžalovaný zmiňoval jakýkoliv v úvahu reálně podle něj existující případ. Pokud obžalovaná [příjmení] namítá, že mobilní telefon jí byl vrácen bez záznamu komunikace s tehdejší ministryní [příjmení], případně s dalšími náměstky, měly by tyto údaje být k dispozici na CD, zahrnujících záznamy všech hovorů a posílaných zpráv v rozhodném období; v první řadě by bylo žádoucí, aby tato obžalovaná uvedla, jaké záznamy postrádá, co bylo jejich obsahem a co mají dokazovat.

431. I když Městský soud v Praze v průběhu opakovaně odročovaného hlavního líčení až na ojedinělé a dále zmíněné výjimky provedl dokazování v rozsahu potřebném pro náležité zjištění skutkového stavu, nelze bohužel konstatovat, že by na podkladě tohoto dokazování učinil konkrétní přezkoumatelná zjištění, nevyvolávající vážné pochybnosti. Nejasnosti uvedené jak ve skutkových větách výroku napadeného rozsudku, tak i v jeho odůvodnění jsou natolik zásadní, že nepřicházelo v úvahu jejich odstranění v rámci odvolacího řízení, aniž by odvolací soud musel provádět znovu obsáhlé dokazování a fakticky tak nahrazovat činnost soudu prvního stupně a teprve v této fázi soudního řízení formuloval skutková zjištění. Z tohoto důvodu rozhodoval podle § 263 odst. 1 písm. b) trestního řádu o podaných odvoláních v neveřejném zasedání a jak je dále uvedeno, pro pochybení týkající se nejasnosti a neúplnosti zjištěného skutkového stavu a nutnosti provést další dokazování, napadený rozsudek zrušil a věc vrátil Městskému soudu v Praze k novému projednání a rozhodnutí.

432. Popisu skutku v odsuzující části napadeného rozsudku je třeba v první řadě vytknout, že uváděná skutková zjištění na jedné straně opakovaně uvádějí skutečnosti, které jsou zcela zřejmé a žádná ze stran je nijak nezpochybňuje - jako příklad lze uvést zdůrazňování v různých souvislostech, že to byla obžalovaná [příjmení], které z titulu svého služebního postavení na ministerstvu náleželo oprávnění postup v rámci posuzování žádostí o udělení dotací v jednotlivých dotačních programech podle citovaných zákonů a interních předpisů řídit a rozhodovat o přidělených dotacích. Na druhé straně se jen velmi obecně zaměřuje na popis toho, čeho se měla tato obžalovaná v součinnosti s obžalovaným [příjmení] dopustit. V posledně uvedeném směru její jednání rozhodně není natolik konkretizováno tak, aby bylo přezkoumatelné a mohl být formulován následek, který měli oba zmínění obžalovaní způsobit, resp. který hrozil. Městský soud v Praze v této souvislosti v popisu podstaty skutku jen obecně uvádí, že obžalovaní si stanovili vlastní kritéria hodnocení dotací, podle nichž zařazovali na seznam preferovaných žádostí nové subjekty a ze seznamu tak museli naopak vyřadit jiné, aby celková hodnota preferovaných žádostí nepřesáhla celkovou částku určenou z rozpočtu na dotační program, čímž nastala situace, že nemohli uspokojit všechny jimi preferované žádosti a dohodli se, že tyto žádosti o dotace budou neoprávněně zvýhodněny při hodnocení a budou uspokojeny později a početně nespecifikovaný a nekonkretizovaný počet žadatelů o dotační prostředky zařadili tzv. „pod čáru“ nebo „do zásobníku“. K objasnění a konkretizaci shora uvedeného jednání nepřispívá ani odůvodnění napadeného rozsudku. Soud se při hodnocení provedených důkazů zaměřuje jen na výčet zmíněných 18 žádostí, přičemž ve výroku ad A) uvádí: „zařadili je tzv. pod čáru s tím, že ...budou následně uspokojeny z rozpočtových prostředků, jejichž přidělení pro tento účel očekávali ještě v roce 2017, přičemž svým jednáním dosáhli výběru žádostí a příslibu poskytnutí finančních prostředků nejméně pro 18 žadatelů o dotační prostředky, a to“ – dále navazuje výčet oněch 18 subjektů. Podle uvedené formulace se oněch 18 žadatelů ocitlo v tzv. zásobníku s příslibem finančních prostředků, nikoliv v seznamu oněch 50 obžalovanými preferovaných a úspěšných žádostí, pro které naopak musely být jiné žádosti ze seznamu vyřazeny. Samotným zařazením některých žádostí tzv. pod čáru, nebo do zásobníku, ještě žádný škodlivý následek nenastával. Zmíněné zařazení představovalo jen příslib v podobě určité pravděpodobnosti, že pokud se v daném roce objeví další rozpočtové prostředky na dotace, nebo některý z jinak úspěšných žadatelů dotaci odmítne, budou takové pod čarou uvedené žádosti podle soudem blíže neuvedeného hlediska uspokojeny. Podstata vzniklého následku ale měla spočívat v něčem jiném, než v tom, že byl vytvořen seznam žadatelů, kterým dotace nebude přidělena, ale s určitou pravděpodobností se to může změnit v dalším průběhu času.

433. Shora zmíněná obecná formulace vyvolává pochybnosti o rozsahu nezákonného jednání obžalovaných a následku, který hrozil. Lze ji vykládat tak, že obžalovaní [příjmení] a [příjmení] vytvořili podle svých hledisek zcela jiný seznam žadatelů, kterým má být dotace přidělena a ten byl natolik objemný, že jednak vytěsnil původní seznam, zpracovaný pro expertní komisi; tomu by nasvědčovala argumentace uvedená v odvolání státního zástupce, kterou se snaží doložit, že oba

obžalovaní způsobili škodu, která se rovná celé částce alokované na investiční program, protože do seznamu byli zařazeni jen ti žadatelé, které obžalovaní z nějakého důvodu protěžovali. Závěru, že oněch 18 preferovaných a jmenovitě uvedených žadatelů, je výčtem sice preferovaných žadatelů, kteří se do takto upraveného seznamu nevešli a skončili tzv. pod čarou, odporuje odůvodnění rozsudku. Naopak z něj vyplývá, že u oněch 18 žadatelů má soud za prokázané, že na základě ohodnocení provedeném obžalovanými se dostali do onoho seznamu těch, kterým se přiznává dotace, aniž by vylučoval, že tento okruh preferovaných žadatelů není širší. Tomu by odpovídala formulace skutkové věty ve výroku ad A) rozsudku, podle níž, ještě před samotným zahájením hodnocení již fakticky rozhodli o budoucím poskytnutí dotací předem vybraným projektům“. Konečně, všech 18 zmíněných žadatelů je uvedeno v rozhodnutí obžalované [příjmení], která jako náměstkyně pro řízení sekce sportu a mládeže dne 7. března 2017 vybrala akce, které budou zařazeny do financování ze státního rozpočtu v rámci programu 133510 – podpora materiálně technické základny sportu – programové financování pro rok 2017, s uvedením stejných částek dotací, jak jsou ve výroku rozsudku. Od toho se patrně odvíjí soudem blíže nevysvětlený závěr o škodě, která představuje součet dotací, přiznaných těmto 18 žadatelům. Konečně není vyloučen ani výklad, že po zásahu obou obžalovaných doznam seznam změn v tom směru, že někteří komisi doporučení žadatelé byli vyřazeni a nahrazeni žadateli, které preferovali obžalovaní, avšak z nějakých důvodů nový seznam nemohl obsahovat jen protiprávně preferované žadatele a vedle nich v seznamu zůstali i žadatelé doporučení expertní komisi, protože obžalovaní si je buď netroufli nahradit, nebo se s jejich zařazením do seznamu ztotožnili i podle svých preferencí. Další variantou, kterou by umožňovalo obecně formulované zjištění, ke kterému v popisu skutku dospěl Městský soud [email] 2017, je to, že někteří žadatelé byli v seznamu zaměněni, někteří v něm setrvali a došlo u nich jen ke změně výše přiznané dotace.

434. Jaká ze zmíněných variant ve svém výsledku odpovídá tomu, čeho se obžalovaní přesně dopustili, vyžaduje porovnání návrhu seznamu úspěšných žadatelů, odpovídajícím činnosti hodnotitelů, a seznamu, obsahujícím změny domluvené oběma obžalovanými – kteří žadatelé z něj byli vyřazeni a jaký objem dotací to představuje, stejně tak jako zjištění, které neúspěšné žadatele do seznamu obžalovaní jako své preference doplnili a jaký objem dotací to představuje. Stejně bude třeba konkretizovat žadatele, které obžalovaní tzv. zařadili do zásobníku, nebo pod čáru, protože i jejich postavení v seznamu bylo příslibem toho, že po několika měsících jim dotace bude s určitou mírou pravděpodobnosti přiznána. Podle některých slyšených svědků, stejně jako podle obžalované [příjmení] nebyla praxe seznamu žadatelů tzv. pod čarou ničím novým, protože každý rok zůstaly nějaké finanční prostředky určené na dotace i po skončení příslušného programu a na jejich rozdělení se žádný nový dotační program nevyhlašoval. Pokud by zůstala nějaká finanční reserva, pokud by některý z úspěšných žadatelů uvedl, že na přidělení dotace již nereflktuje, nebo byl úspěšný návrh usnesení vlády o navýšení alokovaných finančních prostředků o 200 mil. Kč, přidělily se volné finanční prostředky dalším žadatelům poměrně, nebo podle jejich pořadí pod čarou. Jiná by byla situace, pokud by mezi zmíněné žadatele obžalovaní zařadili ty, kterým podle závazných hledisek takové místo nepatřilo a jiná, pokud by jejich pořadí pod čarou bylo pouhým důsledkem toho, že jiní objektivně úspěšnější žadatelé dosáhli v pořadí lepších výsledků, tedy nad čarou. Odůvodnění napadeného rozsudku je třeba vytknout, že se zaměřuje na popis jednotlivých žádostí o dotace, bez vyhodnocení, zda výsledkem bylo nedůvodné zařazení do seznamu, či vyřazení z něj, případně povýšení nebo ponížení původně expertní komisi uvedené dotace.

435. Na zmíněné nejasnosti důvodně reaguje i obžalovaný [příjmení] ve svém odvolání, když poukazuje na závěr uvedený v odůvodnění napadeného rozsudku, podle kterého byl celý proces hodnocení projektů obžalovanými ovlivněn, a celková hodnota preferovaných žádostí o dotace navíc přesáhla celkovou částku určenou z rozpočtu na tento dotační program, čímž nastala situace, kdy obžalovaní nemohli uspokojit všechny jimi preferované žádosti o dotace z důvodů nízké alokace, a proto se dohodli, že tyto žádosti o dotace budou neoprávněně zvýhodněny při hodnocení a budou uspokojeny později a zařadili je tzv. pod čáru. Podle obžalovaného by pak veškeré projekty,

kterým byla dotace přidělena, měly být z pohledu soudu I. stupně shledány jako preferované. Z provedeního dokazování ani ze závěrů soudu I. stupně však nic takového konkrétně nevyplyvá. Více jak polovina projektů, kterým byla dotace přidělena, se v napadeném rozsudku vůbec nevyskytuje, nehovoří se o nich v zajištěných odposleších, a nejsou ani uvedeny v listinných důkazech, o nichž soud I. stupně opírá svůj závěr o vině obžalovaných. Napadený rozsudek tvrdí ovlivnění toliko 18 projektů. Podle obžalovaného je taková konstrukce soudu I. stupně neudržitelná.

436. Pochybnosti vyvolává i časové určení spáchání zmíněného skutku obžalovanými [příjmení] a [příjmení]. Podle výroku ad A. oba obžalovaní, vybrané a preferované žádosti o dotaci, u kterých chtěli, aby byly podpořeny ze státních prostředků, určovali ještě před tím, než byla sestavena expertní výběrová komise a než bylo provedeno hodnocení žádostí o dotace“ a., ještě před samotným zahájením hodnocení již fakticky rozhodli o budoucím poskytnutí dotací předem vybraným projektům“. Pak by vyvolávalo pochybnosti, co vlastně bylo expertní komisi předloženo, když seznam úspěšných žadatelů o dotace měl existovat ještě před jejím sestavením.

437. V závislosti na tom, jaký skutkový stav bude zjištěn, lze uvažovat o následku, který hrozil a o jeho objemu. Lze jen souhlasit s argumentací, uvedenou v odvolání státního zástupce, že za škodu nelze označit objem dotací, požadovaných ve svém souhrnu 18 žadatelů, jmenovitě uvedenými v odsuzujícím výroku rozsudku. Jak již bylo zmíněno, ani v odůvodnění napadeného rozsudku se suma označovaná jako škoda, k níž v této souvislosti Městský soud v Praze dospěl, nijak nevysvětluje a je otázkou, zda uváděná částka, tj. nejméně 175 899 090 Kč, jen náhodně odpovídá objemu požadovaných dotací oněch 18 žadatelů, nebo zda škodu zjistil soud I. stupně jiným postupem. V této souvislosti by se měl Městský soud v Praze zabývat jednak otázkou, v jaké souvislosti se škodou je vyřazení těch žadatelů ze seznamu jen proto, že museli uvolnit místo preferovaným, jednak námitkou, že většina z oněch 18 žadatelů, kteří byli do seznamu zařazeni jako preferovaní, v opakovaně vyhlášeném dotačním programu ještě téhož roku skutečně dotace získali a zbylí (nebo někteří z nich) se do dotačního programu již nepřihlásili, protože své investiční záměry pokryli z jiných zdrojů. Samozřejmě bude třeba zjistit, zda úspěšní žadatelé podali žádost na stejnou investiční akci a doložili ji stejnými přílohami.

438. Ve výroku ad A) i v odůvodnění rozsudku není blíže specifikováno jednání obžalované [příjmení], které mělo spočívat v tom, že přiměla své podřízené zaměstnance sekce sportu MŠMT, zejména vedoucího oddělení [jméno] [příjmení], provádějícího formální kontrolu dle předem stanovených hodnotících kritérií, aby nechal touto kontrolou projít i projekty prosazované [jméno] [příjmení], které měly být vyřazeny pro nesplnění formálních náležitostí. Jako jediný příklad je uváděn žadatel SK Junior Teplice a není zřejmé, jaké další projekty, dříve vyřazené ve stadiu formálního hodnocení obžalovaný [příjmení] měl prosazovat a s jakým výsledkem. Naopak, z výpovědi svědka [příjmení] vyplývá, že iniciativně prošel ostatní vyřazené projekty k posouzení, zda nebyly vyřazené z věcného hodnocení ze stejného důvodu, které následně uznal jako nesprávný. V této souvislosti lze odkázat na obsah e-mailu tohoto svědka z 20. února 2017 odeslaného obžalované [příjmení], nebo na záznam z jednání pracovní skupiny pro formální hodnocení přijatých žádostí ze dne 12. ledna 2017, v němž je uvedeno, že členové skupiny transparentně diskutovali o vzniklém rozporu, když nebyly jednoznačně definované některé doklady předkládané žadateli. Ve vztahu k žadateli SK Junior Teplice bude nutné, aby soud I. stupně vyhodnotil, zda investiční záměr není obsahem technické zprávy, kterou tento žadatel předložil.

439. Pochybnosti vyvolává již samotný závěr Městského soudu v Praze o způsobení škody činností obžalovaných [příjmení] a [příjmení]. Škoda je ztrátou na majetku, v důsledku jeho snížení a ztráty toho, co by jinak představovalo zisk. Jak již bylo opakovaně v odůvodnění napadeného rozsudku uvedeno, na přiznání dotace není právní nárok; je tedy otázkou, zda samotná skutečnost, že určitému žadateli o dotaci nebylo vyhověno, lze označit za jemu vzniklou škodu. Stejně tak samotným nevyplacením finančních prostředků ze státního rozpočtu, s nimiž disponovalo ministerstvo, patrně rovněž nelze označit jako škodu, protože státu zmíněnou nečinností žádná

majetková újma nevznikla. Soud I. stupně opakovaně ve všech výrocích napadeného rozsudku uvádí, že obžalovaní jednali v úmyslu způsobit škodu České republice s tím, že ve zprošťujícím výroku dále uvádí, že škoda hrozila i ČOV a [příjmení] zkrácením částek, které se jim navrhovaly jako dotace a o které byly tyto subjekty zkráceny. Je otázkou, jaká škoda České republice hrozila, respektive ze strany obžalovaných měla být v případě dokonání jejich záměru způsobena, když není přesně jasný okruh objektivně neúspěšných žadatelů, kterým přesto, že nesplňovali hlediska pro přiznání dotace, měla být dotace přiznána, protože obžalovaní [příjmení] a [příjmení] je považovali za preferované. V návaznosti na to bude možné posoudit důvodnost námitky státního zástupce v jeho odvolání, že zamýšlená škoda je vyšší, než jak ji zjistil soud I. stupně.

440. Obecný a v podstatě nepřezkoumatelný popis skutku v odsuzující části výroku napadeného rozsudku bude po doplněném dokazování třeba konkretizovat tak, aby bylo zřejmé:

-) v jaké podobě byly po věcném přezkoumání dotačních žádostí podklady obžalované [příjmení] předloženy,
-) jaké změny v seznamu byly následně provedeny a zda odporovaly závěrům hodnotitelů či respektovaly kritéria hodnocení,
-) k jakým změnám po zásazích, které soud připisuje jednání obou uvedených obžalovaných, došlo u jednotlivých žadatelů v tom směru, že
 - byli ze seznamů nedůvodně vyřazeni,
 - jejich dotace byly nedůvodně poníženy,
 - naopak byli do seznamu nedůvodně zařazeni

441. Obdobná zjištění bude nutné učinit u žadatelů tzv. pod čarou, tedy po jejich konkretizaci určit, zda jejich zařazení na „preferované“ místo pod čarou odpovídalo hlediskům rozhodným pro posouzení žádostí o dotace, nebo bylo výsledkem svévolného rozhodnutí učiněného obžalovanými nebo na jejich pokyn jinými osobami.

442. Bez významu není ani námitka obžalovaného [příjmení], který v odůvodnění svého odvolání uvádí konkrétní výčet některých z oněch 18 preferovaných žádostí, kde ale k žádným zásahům do návrhu jejich hodnocení nedošlo; je proto otázkou, v čem byly preferovány, protože odůvodnění napadeného rozsudku na to nedává odpověď.

443. V této souvislosti je třeba se vyjádřit k námitce, uváděné v odvolání obžalované [příjmení], že na základě rozhovorů mezi ní a obžalovaným [příjmení], které byly prostorovými odposlechy dokumentovány, nelze učinit závěr o tom, že úvahy z nich vyplývající obžalovaní také realizovali. Jak podle obžalované vyplývá ze znaleckého posudku z oboru písmoznalectví, nebyla to ona, kdo do tabulek odrážejících výsledky hodnocení prováděl zásahy, spočívající v prepisech dosažených bodů u jednotlivých žadatelů. Takový závěr by platil, pokud by jednotlivá stanoviska obžalovaných, jak je třeba konkrétní žadatele ohodnotit a tedy dosavadní výsledné bodové ohodnocení pozměnit, zůstalo pouze v rovině hypotetických úvah. Pokud ale záměry změn, prezentované obžalovanými ve zmíněných rozhovorech korespondují změnám, které byly v hodnocení skutečně provedeny, pak je zřejmé, že jednání obžalovaných nespočívalo jen v pouhém komentování výsledků dosud provedeného hodnocení, s nímž se přes nesouhlasná stanoviska smířili, ale že své záměry, jak má být hodnocení pozměněno, skutečně realizovali. Tomu by odpovídala i formulace zaznamenaného vyjadřování obžalované [příjmení], která se rozhodně ke změnám bodového hodnocení v uvedených rozhovorech nevyjadřuje jen kondicionálně. Není pak rozhodné, zda konkrétní změny bodového hodnocení jsou odrazem rukopisu obžalované či jiné osoby, která by výsledky jednání obžalovaných realizovala.

444. Po doplnění skutkového stavu bude třeba se podrobněji věnovat povaze následku, který by z jednání obžalovaných, nebýt zásahu policie a následně i ministryně [příjmení], hrozil. Městský soud

v Praze odmítl uvažovat o tom, že následek takového jednání by bylo možné označit jako vážnou poruchu v činnosti orgánu státní správy, tedy ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, s odůvodněním, že k poruše nedošlo v rámci jeho celé působnosti, ale pouze v jednom jejím segmentu, tj. v tělovýchově. Jak je zřejmé z odvolání státního zástupce, ten s takovým závěrem nesouhlasí s odůvodněním, že podmínka uvedená v § 329 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku nutně nezahrnuje veškerou činnost orgánu státní správy, ale může spočívat ve vážné poruše v některé z jeho hlavních činností. Podle § 7 odst. 1 zák.č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, je ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ústředním orgánem státní správy pro předškolní zařízení, školská zařízení, základní školy, střední školy a vysoké školy, pro vědní politiku, výzkum a vývoj, včetně mezinárodní spolupráce v této oblasti, a pro vědecké hodnosti, pro státní péči o děti, mládež a tělesnou výchovu. Tělovýchova, jak vyplývá i z názvu tohoto ministerstva, je vedle školství a mládeže třetí oblastí jeho hlavní působnosti a např. v rozdělování dotací tělovýchově v té době byla jeho role nezastupitelná. V rozhodné době správu tělovýchovy, včetně dotací na tomto ministerstvu, zajišťovala celá jeho sekce. Tělovýchovné spolky a svazy, jak vyplývá z řady svědeckých výpovědí osob, které jsou v tělovýchově činné, jsou na dotacích v podstatném rozsahu závislé, v mnoha případech téměř výlučně. Proto stornování dalšího dotačního řízení po zásahu policie 3. května 2017 mělo pro mnohé tělovýchovné spolky zásadní důsledky a své rozvojové záměry musely redukovat na pouhé přežití v úsporném provozu za pomoci jiných subjektů, zpravidla samosprávy. Tyto skutečnosti je třeba hodnotit při zvažování otázky, zda se jednalo o vážnou poruchu v činnosti zmíněného ministerstva, jež byla pro sektor tělovýchovy zásadní a nezastupitelná. Zatím se k tomu soud I. stupně postavil tak, že tvrzení o vzniklém následku, uvedené v obžalobě do výroku svého rozsudku, nepřevzal.

445. Jen na okraj se poznamenává, že i když soud ve skutkové větě odsuzujícího výroku ponechal pasáž, že obžalovaná k dosažení sledovaného záměru obsadila expertní výběrovou komisi osobami, u nichž předpokládala, že nebudou provádět objektivní hodnocení, ale podle jejího předchozího zadání a složení této komise sdělila obžalovanému [příjmení], který ji upozornil na rizika některých hodnotitelů z hlediska jejich loajality, zároveň oproti obžalobě neuvedl, o jaké členy se mělo jednat, ani důvody, proč neshledal podíl obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] při tomto výběru, který je těmto obžalovaným rovněž kladen za vinu. Důvod takového postupu není vysvětlený ani v odůvodnění napadeného rozsudku. Jak vyplývá ze složení poradní expertní výběrové komise pro neinvestiční dotační program I až 10 pro rok 2017, jejími členy byli jak úředníci ministerstva, tak externisté. Podle obžaloby se účelové jmenování do expertní výběrové komise mělo týkat [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Nikdo z nich v roli svědků nevypověděl, že by v souvislosti s prováděným hodnocením jim bylo něco naznačováno nebo prikazováno. K tomu přistupuje námitka obžalovaných [příjmení] a [příjmení], že členové uvedené komise – externisté jimi nebyli vybíráni, ale navrhovali je představitelé jednotlivých svazů, spolků či jiných tělovýchovných subjektů. Je třeba upozornit na pasáž odvolání obžalované [příjmení], v níž uvádí, že, „externí členy komise doporučila ke jmenování na základě rady třetích osob. Pokud by chtěla zajistit osoby loajální vůči tvrzeným nekalým úmyslům obžalovaných, jistě mohla takové osoby vybrat přímo sama“. Případné ovlivnění budoucího složení uvedené komise ze strany obžalovaných [příjmení] a [příjmení] by za daného stavu přicházelo v úvahu tehdy, pokud by selektovali mezi navrženými kandidáty a podle hledisek, která se jim kladou za vinu, předkládali ministryni [příjmení] jen ty, u nichž předpokládali, že budou jednat v souladu s jejich záměry. To ale ze záznamů o komunikaci obou obžalovaných zřejmě nevyplyvá. Pokud soud I. stupně neshledá žádný takový případ ovlivnění, není důvodu to obžalovaným klást za vinu.

446. V odvoláních obžalovaných – [příjmení] a [příjmení], ale i ve vyjádřeních dalších obžalovaných k odvolání státního zástupce se zpochybňuje, zda dotační řízení lze označit jako veřejnou, případně hospodářskou soutěž, a zda lze obžalované [příjmení] klást za vinu porušení jednotlivých

ustanovení zákonů na to navazujících, včetně spáchání trestného činu podle § 256 trestního zákoníku. Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, se v souvislosti s povinnostmi při poskytování dotací ze státního rozpočtu zmiňuje v „Zásadách vlády pro poskytování dotací ze státního rozpočtu České republiky nestátním neziskovým organizacím ústředními orgány státní správy“ a uvedený odkaz bez bližšího komentáře převzala i tehdejší ministryně [příjmení] do svého „Výnosu z 9. listopadu 2016, kterým se vydávají Zásady poskytování dotací“, nebo i do dotačních výzev týkajících se rozhodného období. [příjmení] odkaz v uvedených dokumentech samozřejmě ještě neznamená, že porušením pravidel v dotačním řízení a vadným rozdělením dotací bylo porušeno některé z ustanovení uvedeného zákona.

447. Zmíněný zákon hospodářskou soutěž nevnímá jako jednorázovou akci, v níž by její účastníci usilovali o předem určenou metu na úkor ostatních, ale jako kontinuální chování hospodářských subjektů usilujících o uplatnění na trhu výrobků a služeb a stanoví zábrany proti jejich vyloučení, omezení, jinému narušení nebo ohrožení ekonomické činnosti. Na podporu tohoto závěru odkázal obhájce obžalované [příjmení] na odborné vyjádření připojené k odvolání. Naopak je třeba poukázat na rozsudek Nejvyššího soudu z 28. července 2016, sp.zn. 23 Cdo 2493/2014, podle kterého poskytnutí státních dotací na výstavbu, údržbu a provoz sportovních areálů nestátním neziskovým organizacím lze označit za hospodářskou soutěž. Soud I. stupně tento právní názor akceptoval a s ohledem na rozbor v citovaném judikátu je třeba jej považovat za důvodný. Jen na okraj se poznamenává, že pokud připustíme, že na rozhodování o dotacích se jinak vztahuje správní řád, pak Úřad pro ochranu hospodářské soutěže k nad porušením § 19a odst. 1 písm. a) zákona o ochraně hospodářské soutěže nevykonává dozor.

448. K argumentaci, obsažené v odůvodnění napadeného rozsudku, je třeba dále připomenout, že občanský zákoník k tomuto pojmu v § 1772 dodává, že se jedná o veřejnou soutěž o nejvhodnější nabídku. Veřejnou soutěží tedy označuje způsob vyhledání takové nabídky jejích účastníků, která nejvíce splňuje představy vyhlášovatele s tím, že s vítězným účastníkem uzavře smlouvu týkající se plnění uvedeného v předmětu výzvy. Jde tedy o regulovaný postup, při kterém se hledají nikoliv všichni účastníci, kteří vyhověli podmínkám vyhlášeným ve veřejné soutěži, ale ten z nich, který učinil pro vyhlášovatele nejlepší nabídku. I když judikatura uváděná v odůvodnění napadeného rozsudku, z níž má vyplývat, že dotační řízení je veřejnou soutěží, se týká zpravidla jiných otázek, což i Městský soud v Praze nezastírá, nelze přehlédnout usnesení Nejvyššího soudu, sp. zn. 5 Tdo 572/2009, v němž se zdůrazňuje, že veřejná soutěž nemusí spočívat jen v obchodní veřejné soutěži nebo o veřejné soutěži podle občanského zákoníku. V usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 386/2015, se v souvislosti s řízením o nabídce pozemku uvádí, že za veřejnou soutěž lze označit jakoukoli veřejnou soutěž, která splňuje dva základní předpoklady – veřejné vyhlášení a účast neomezeného okruhu subjektů, bez ohledu na povahu a druh právních vztahů. V neposlední řadě se v usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 5 Tdo 1502/2014, které se týkalo věcného hodnocení podaných žádostí a projektů z finanční částky alokované pro výzvu regionálního operačního programu, se zdůrazňuje, že výzva v rámci operačního programu naplňuje znak veřejné soutěže ve smyslu trestného činu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1 tr. zákoníku. Ve svém usnesení sp.zn. II ÚS 2708/09 Ústavní soud rozhodoval o ústavní stížnosti, polemizující s tím, zda v konkursním řízení má odkup majetku povahu veřejné soutěže. Konstatoval, že se o veřejnou soutěž jedná, neboť velmi restriktivní výklad tohoto pojmu by jinak vedl k neudržitelným závěrům, kdy jednání, které by jinak splňovalo znaky trestného činu, jeho formální i materiální stránku, by nemohlo být postihováno (a zájem chráněný trestním zákonem účinně hájen) jen pro bezdůvodně úzké vymezení pojmu charakterizující příslušný objekt. S ohledem na shora uvedené shledal odvolací soud závěr soudu I. stupně o tom, že dotační řízení má povahu veřejné soutěže, jako správný. I když se v takovém řízení neposuzuje, kdo je vítězem, který má nárok na předmět o který se soutěží, přesto žadatelé, kterým je dotace přiznána, jsou v roli výherců takové soutěže ve vztahu k neúspěšným žadatelům a míra, v jaké jim je dotace přiznána, závisí na úspěchu rovněž vybraných žadatelů. Naopak není podstatné, jak

dotační řízení vnímali jednotliví zástupci žadatelů, slyšení jako svědci – v naprosté většině se zaměřili na to, jak vyhovět zadání vyhlášeného dotačního řízení a očekávali, zda jim dotace bude přidělena a v jaké výši.

449. Nejen ve vztahu k činnosti, kladené za vinu obžalovanému [příjmení] v odsuzujícím výroku rozsudku, ale i k činnosti, která je kladena obžalobou za vinu dalším obžalovaným, o níž soud rozhodl zprošťujícím rozsudkem, má pro posouzení jejich odpovědnosti podstatný význam posouzení otázky, které osoby se mohly seznamovat s informacemi o průběhu a navrhovaném výsledku dotačního řízení, případně se v takovém řízení angažovat, nikoliv jako zástupci či představitelé žadatelů o dotace, ale jako ti, kteří se podílejí na zpracování návrhu, jak dotace rozdělit. V prvé řadě je v této souvislosti třeba uvést, že dotační řízení bylo jednak neveřejné, jednak se na informace o jeho průběhu vztahovala povinnost mlčenlivosti. Tento princip byl v průběhu trestního stíhání opakovaně zmiňován. Vyplyvá to nejen z výpovědi úředníků MŠMT i externistů, kteří se na formálním nebo obsahovém hodnocení podíleli a kteří se jako svědci shodli na tom, že podepisovali závazek mlčenlivosti, ale též z výpovědi svědkyně [příjmení] nebo obžalované [příjmení]; ta z porušení zmíněného závazku dokonce hodlala v některých případech vyvozovat kárnou nebo trestní odpovědnost. Samotná příslušnost k úředníkům daného ministerstva nezakládala právo na takové informace, pokud takový úředník nebyl pracovně zařazen do dotačního řízení. V této souvislosti lze odkázat na znění čestného prohlášení člena poradní expertní výběrové komise, kde se kromě jiného uvádí, že, „podávání informací mimo oprávněným pracovníkům MŠMT je neúplné, zkreslující a zavádějící“. Tento princip se nepochybně vztahoval i na osoby, jejichž pracovní vztah k ministerstvu byl určen tak, že se jedná o poradce (ministryně, případně náměstka). Výslovně se k tomu vyjádřila i svědkyně [příjmení], když odpovídala na otázku, zda se s průběhem a předběžnými výsledky dotačního řízení mohli seznamovat členové Národní rady pro sport. K odlišnému závěru nedospívá ani soud I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku, byť jednoznačný není v posouzení uvedeného oprávnění u tzv. poradců. Do značné míry zůstalo neobjasněno postavení obžalovaných [příjmení] a [příjmení], kteří byli právě členové zmíněné rady. Rozpačité a nepřesné zůstalo posouzení toho, zda tito obžalovaní byli v nějakém pracovněprávním vztahu k MŠMT a pokud ano, jak byla vymezena jejich pracovní náplň. Svědkyně [příjmení] odmítla, že by tito obžalovaní byli jejími poradci, naopak podle obžalovaného [příjmení] mu sdělila, že [příjmení] a [příjmení] jsou poradci obžalované [příjmení]. Obžalovaný [příjmení] uvedl, že v rozhodné době byl poradcem ministryně [příjmení]. Faktem je, že za celou dobu probíhajícího trestního stíhání nebyl předložen žádný doklad o tom, že některý z uvedených obžalovaných by byl v pracovním vztahu jako poradce a jaká práva a povinnosti mu v této souvislosti náležely. Nebude-li prokázán opak, je zřejmě třeba vyjít z toho, že zmíněné poradenství bylo vnímáno jen jako faktický stav, kdy oba obžalovaní sdělovali své náměty a připomínky a ministryně, případně obžalovaná [příjmení] byly ochotné jim naslouchat. Z titulu členství v Národní radě pro sport nebo garantů některých dotačních programů, a pouze z tohoto titulu, jim jinak jakékoliv působení na MŠMT a zasahování do vyřizování jeho agendy nepříslušelo.

450. V souvislosti s odvoláním obžalované [příjmení] bude třeba se blíže zabývat i otázkou, zda na porušování povinnosti zachovávat mlčenlivost, se o své vůli nepodílely i další osoby. Podle této obžalované jí z výjezdního jednání ministryně [jméno] [příjmení] dne 13. ledna 2017 vyplynul úkol -, „V okamžiku, jakmile bude znám přesný seznam akceptovaných a vyřazených žádostí v investičním dotačním programu 133 510, poslat info na Jihomoravský kraj“. Obžalovaná pak uvedla, že v souladu s touto praxí pak shodný seznam následně poslala i poradcům ministryně - obžalovanému [jméno] [příjmení] a svědkovi [jméno] [příjmení]; přičemž fakticky jednalo o plnění pokynu ministryně. Stejně tak s řadou vlivných osob, které ve svém odvolání jmenovitě uvádí, jednala z pověření ministryně [příjmení], která chtěla být následně informována o jejich výsledcích. Oněch jednání se kromě obžalované účastnili i jiní zaměstnanci MŠMT. Pokud by je obžalovaná považovala za nezákonná, pak by se je snažila nepochybně utajit a nezvala by k nim zaměstnance MŠMT. Vlivné osoby se podle obžalované logicky neobracely přímo na ni jako na jednoho z mnoha

úředníků MŠMT, která navíc pro ně byla neznámá. Logicky pak na přání ministryně vznikaly i seznamy a tabulky sledovaných žádostí. Ty ministryně nejen s obžalovanou pravidelně konzultovala, ale dávala jí podle nich pokyny, poskytovala z nich podle svého uvážení vybraným osobám informace, činila do nich poznámky apod. Není zřejmé, zda se podle obžalované jednalo jen o „poznámky“, sloužící k bližší orientaci v tabulkách, nebo o změny v hodnocení. K objasnění podílu ministryně [příjmení] na dotačním řízení obžalovaná [příjmení] navrhla ve svém odvolání provedení výslechu celé řady svědků.

451. S tím souvisí posouzení další otázky, která se v průběhu hlavního líčení opakovaně objevovala a byla hodnocena ze strany různých subjektů, a sice postavení členů (byť i v roli místopředsedů) Národní rady pro sport. Není sporu v tom, že se jednalo o poradní orgán ministryně, který nebyl nijak zakotven v zákoně nebo na něj navazujícím prováděcím předpise, a který ministryně – stejně jako její předchůdci – mohla kdykoliv zrušit, změnit předmět její činnosti nebo odvolat či jmenovat kohokoliv z osob, u nichž to považovala za žádoucí. Úvahy o tom, že takové kroky ministryně mohla učinit pouze na podkladě písemného rozhodnutí, vychází z nepodloženého formalismu. Je na ministrovi, zda ke konzultaci nějakého problému (není-li spojen s povinností mlčenlivost) přizve odborníka stojícího mimo ministerstvo ad hoc, nebo se s ním a dalšími dohodne, že budou ochotni se s ním v určitých periodách scházet a poskytovat mu porady k otázkám, které jim přednese. Fungování takového poradního sboru záviselo na tom, zda jej ministryně považovala za nutné svolat, nebo zda jeho činnost od určité doby považovala za zbytečnou. Konečně, na členství v takovém sboru nebyl právní nárok a nevyplývala z něj ani žádná práva, včetně zvláštního postavení k aparátu ministerstva. Podle listin, vztahujících se k její činnosti, i podle svědecké výpovědi tehdejší ministryně, zmíněný poradní orgán se měl vyjadřovat k otázkám, které jí ministryně přednese, především k ekonomickým otázkám týkajícím se sportu, prioritám v oblasti sportu a kritériím rozdělování finančních prostředků věnovaných sportu. V rozsahu toho, co od členů tohoto poradního sdružení ministryně očekávala, mohli se jeho členové obracet podle jednacního řádu na pracovníky ministerstva se žádostí o konzultaci. Členové tohoto poradního orgánu byli činní v létě roku 2016 v pracovních skupinách, které měly formulovat priority v rámci zamýšlených dotačních programů, na jejichž podkladě by úředníci ministerstva mohli zpracovat metodické pokyny. Bohužel výsledek jejich činnosti byl velmi tristní (viz např. výpověď svědka [jméno] [příjmení]), což se projevilo nejen ve zpoždění přípravy uvedených metodických pokynů, ale i v jejich obsahu. V reakci na negativní stanovisko k odborné úrovni úředníků ministerstva k tomu pak ministryně [příjmení] určila některé členy rady jako garanty programů (nikoliv rozdělení dotací). Jejich působnost směřovala k tomu, aby dotační programy korespondovaly požadavku správnosti, zákonnosti a respektovaly potřeby jejich adresátů. Tato činnost byla zaměřena na podzim roku 2016 a v žádném případě ji nebylo možné vnímat za oprávnění zasahovat do průběhu dotačního řízení. Stejně tak se rozdělením dotací nezabývala ani Národní rada pro sport. [příjmení] [příjmení] její působnost připustila pouze v rozsahu posouzení alokací na jednotlivé dotační programy. Pokud by tehdejší ministryně z jakéhokoliv důvodu svěřila do kompetence zmíněné rady i vlastní rozdělování dotací nebo revizi přípravy tohoto procesu (samozřejmě s výhradou, že pravomoc akceptovat výsledky nebo je změnit, náleží tehdejší náměstkyni – obžalované [příjmení]) – neměla by patrně důvod se o tom ve své svědecké výpovědi zmínit a takové kroky vysvětlit. Naopak, jako svědkyně [jméno] [příjmení] takovou variantu odmítla a jednoznačně uvedla, že rozdělení dotací v rámci jednotlivých programů tato rada nikdy neprojednávala a nebylo to na žádném z programu jejího jednání.

452. Závěr soudu I. stupně, že členové Národní rady pro sport z titulu členství v tomto poradním orgánu, navíc i ve funkci garantů jednotlivých programů, se mohli seznamovat s jinak neveřejnými informacemi z průběhu dotačního řízení, odporují vymezení působnosti této rady, programu jednotlivých setkání i výpovědi samotné tehdejší ministryně, o jejíž poradní sbor se jednalo. Ekonomické otázky, které mu ministryně svěřila, spočívaly ve stanovisku k otázce zaměření jednotlivých dotačních programů, jejich alokaci, ale tím porady, které od něj ministryně očekávala,

končily. Jak již bylo uvedeno, uvedená rada byla poradním sborem ministryně, která jinak agendu dotací v plném rozsahu svěřila své náměstkyni, takže ani z tohoto hlediska nebyl důvod, aby jednání rady s uvedenými otázkami zatěžovala.

453. I když obsah jednání obžalovaných [příjmení] a [příjmení] obsahuje nejasnosti, pro které nelze přesně určit jeho rozsah a zamýšlený následek, k výhradě uvedené v odvolání obžalovaného [příjmení], že došlo k faktické konzumpci trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, 3 trestního zákoníku a jednání obou obžalovaných pod bodem A. výroku napadeného rozsudku by mělo být posouzeno toliko podle ustanovení § 256 odst. 1, 2 písm. a), písm. b), písm. c) a § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, považuje vrchní soud za potřebné uvést:

454. Základním smyslem institutu jednočinného souběhu trestných činů je vystihnout povahu a stupeň nebezpečnosti, resp. škodlivosti jednání pachatele pro společnost (srov. R 25/1964 Sb.s.r.), a to s výjimkou případů, kdy mezi trestnými činy, které přicházejí v úvahu, je vztah speciality nebo vztah subsidiarity, anebo kdy tu je vztah faktické konzumpce. To, že znaky nějakého trestného činu jsou obsaženy v popisu skutku jako podstatné skutkové okolnosti jiného trestného činu, samo o sobě není důvodem k tomu, aby skutek nebyl kvalifikován jako oba trestné činy. Nejedná-li se o vztah speciality či subsidiarity nebo o faktickou konzumpci, pak je to naopak důvodem pro takovou právní kvalifikaci, kdy je skutek posouzen jako oba dva trestné činy (z odůvodnění R 16/2013 Sb.s.r.).

455. O faktickou konzumpci, jako jeden z případů vyloučení jednočinného souběhu trestných činů, se jedná tehdy, když jeden trestný čin je prostředkem relativně malého významu ve srovnání s hlavním (závažnějším) trestným činem, nebo je vedlejším, nevýznamným produktem uvedeného hlavního trestného činu.

456. Pro závěr, zda je skutečně škodlivost činu dostatečně vystižena právní kvalifikací hlavního trestného činu, což je třeba posuzovat vzhledem ke konkrétnímu průběhu činu, je významné posouzení významu objektu a intenzity jeho zasažení (na což nelze usuzovat pouze z porovnání trestních sazeb); významné je, zda trestná činnost je namířena na stejný objekt nebo různé objekty. Významné je i posouzení zavinění pachatele, typicky v případech, kdy je v jednočinném souběhu s trestným činem, kterým se naplňuje záměr pachatele, spáchán i čin nedbalostní. V dané věci jednáním popsáním pod bodem A. výroku rozsudku mělo dojít k zásahu do tří různých objektů:

-) obžalovaná měla porušit zájem na řádném výkonu svěřených pravomocí tak, že z pozice svého postavení měla neoprávněně zvýhodnit určitou skupinu žadatelů o dotaci na úkor jiných žadatelů,
-) současně porušila svou povinnost opatrovat cizí majetek poskytnutím prostředků v dispozici MŠMT v rozporu s jejich účelem (poskytnout oprávněným žadatelům na základě rovných, předem známých transparentních pravidel), a způsobit škodu velkého rozsahu na majetku poskytovatele dotace, resp. podle obžaloby měla způsobit vážnou poruchu v činnosti orgánu státní správy,
-) vedle toho měla protiprávním zásahem porušit zájem na ochraně rovných podmínek soutěžitelů ve veřejné soutěži.

457. Všechny uvedené objekty měly být zasaženy poměrně intenzivně, za splnění kvalifikačních znaků, ať již ve vztahu ke škodě velkého rozsahu u porušování povinnosti cizího majetku v úmyslné formě zavinění (obžalovaná měla jednat v úmyslu přidělit dotační prostředky ve zjištěné výši na základě kritérií, která neodpovídala požadavkům MŠMT, jehož majetek byla povinna opatrovat, tedy měla jednat v úmyslu přímém. U škody takto způsobené nelze hovořit o nezamýšleném následku, jak odvolatel uvádí, neboť tento následek byl zjevně nezbytným pro dosažení kýženého cíle (zajištění dotací pro vybrané žadatele), což mu muselo být jasné. Při vědomí nutnosti určitého důsledku lze uvažovat jen o úmyslu přímém, neboť ví-li pachatel, že určité jednání povede nezbytně k určitému následku, nemůže se zároveň bránit tím, že takový důsledek nechtěl.

458. Porušení povinnosti opatrovat cizí majetek a úmyslné způsobení škody velkého rozsahu na majetku (bude-li prokázána), který byla obžalovaná povinna spravovat, by tak nebylo možné považovat ani za relativně málo významné až bezvýznamné, ani za zjevně podřadný vedlejší produkt zbývajících dvou trestných činů, přičemž škodlivost takového jednání není dostatečně vystižena ani zbývajících dvěma skutkovými podstatami (sazba trestu odnětí svobody od 2 do 8 let oproti sazbám od 2 do 8 a od 5 do 12 let), které chrání primárně zájmy jiné.

459. Odkázat lze i na judikaturu vyslovující se k otázkám konzumpce, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek:

-) R 25/1964: Základním smyslem institutu jednočinného souběhu trestných činů je vystihnout povahu a stupeň nebezpečnosti jednání pachatele pro společnost.

-) R 4/2013: O faktickou konzumpci, jako jeden z případů vyloučení jednočinného souběhu trestných činů, se jedná tehdy, když jeden trestný čin je prostředkem relativně malého významu ve srovnání s hlavním (závažnějším) trestným činem, nebo je vedlejším, nevýznamným produktem uvedeného hlavního trestného činu.

-) R 34/77: Vyloučení jednočinného souběhu v případě tzv. faktické konzumpce přichází v úvahu jen tehdy, jestliže jeden trestný čin je prostředkem nebo vedlejším produktem relativně malého významu ve srovnání se základním trestným činem. Přichází-li v takovém případě v úvahu souběh dvou trestných činů proti majetku, je předpokladem použití tzv. faktické konzumpce zjištění výše škody, která byla způsobena jednáním, jež bylo prostředkem ke spáchání jiného trestného činu. Souběh je pak vyloučen jen tehdy, je-li tato škoda relativně malého významu ve srovnání se škodou, která byla způsobena základním trestným činem.

-) R 10/1987: II. Tzv. faktická konzumpce, která vylučuje jednočinný souběh trestných činů, je tu tehdy, když jeden trestný čin je prostředkem relativně malého významu ve srovnání se základním trestným činem nebo vedlejším málo významným produktem základního trestného činu; předpoklady faktické konzumpce jsou vytvořeny faktickým průběhem činu a nevyplývají u poměru skutkových podstat trestných činů nebo jejich trestních sankcí. Zjištění, že se v konkrétním případě jedná o faktickou konzumpci, nelze opírat jen o srovnání trestních sazeb v úvahu přicházejících trestných činů spáchaných v jednočinném souběhu (např. trestných činů úvěrového podvodu a pojistného podvodu), ale je na ni nutné usuzovat z faktického průběhu činu.

-) R 35/2011: Pouze podle okolností, za nichž byl čin spáchán, a s přihlédnutím k jeho povaze a závažnosti (společenské škodlivosti) je možné dojít k závěru o tom, zda je trestný čin prostředkem jen relativně malého významu ve srovnání se základním trestným činem nebo vedlejším, málo významným produktem základního trestného činu.

-) R 16/2013: Skutek spočívající v tom, že obvinění jako policisté vstoupili bez zákonného důvodu a bez příkazu k domovní prohlídce do bytu poškozeného pod předstíranou záminkou, že jde o služební úkon policie, ačkoliv tak učinili v úmyslu získat majetkový prospěch, přičemž zmocněním věci způsobili na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou, je nutno právně kvalifikovat nejen jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku a přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, ale rovněž jako přečin porušování domovní svobody podle § 178 tr. zákoníku. Jednočinný souběh uvedených přečinů není v takovém případě vyloučen z důvodu faktické konzumpce, neboť porušení domovní svobody nelze považovat za bezvýznamný prostředek ke krádeži a zneužití pravomoci úřední osoby, ani za vedlejší produkt krádeže nebo takového zneužití pravomoci úřední osoby. Jde naopak o závažné jednání, jímž obvinění vykonávali svoji pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu ve smyslu § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

460. V neposlední řadě se odvolací soud zabýval rovněž přezkumem tzv. preferovaných žádostí uváděných jmenovitě v odvolání obžalované [příjmení] a jejími výhradami, že závěr o tom, že se jedná o preferované žádosti, nemá důkazní opodstatnění. Soudu I. stupně v této souvislosti

obžalovaná vytýká, že nevedl dokazování ke každé jednotlivé preferované žádosti ke zjištění, zda skutečně měla či neměla být jakožto úspěšná vybrána.

461. Předně je třeba konstatovat, že soud I. stupně pečlivě u každé z tzv. 18 preferovaných žádostí, jmenovitě uváděných ve skutkové větě odsuzujícího výroku, uvedl, jaké provedené důkazy se k takové žádosti vztahují, co je jejich obsahem a z čeho dovozuje, že se jednalo o preferovanou žádost. Závěry o tom, že v popsáných případech se jednalo o preferované žádosti, jsou logické, mají oporu v provedených důkazech a odvolací soud se s nimi ztotožňuje. Pokud se v odsuzujícím výroku naznačuje, že existuje řada dalších, výslovně neuvedených preferovaných žádostí, znovu se v této souvislosti poukazuje na nutnost srovnat obsah hovorů mezi obžalovanými [příjmení] a [příjmení] nad každou dotační žádostí s výsledkem, tj. bodovým ohodnocením takové žádosti a navrhovanou dotací. Není podstatné, že u některých žádostí se obžalovaní s navrhovaným bodovým hodnocením ztotožnili a nezměnili je, pokud si předtím ověřili, že z důvodů, které oni sledovali, jsou takové žádosti již zařazeny do seznamu úspěšných žadatelů.

462. V této souvislosti nebylo možné akceptovat rovněž námitku obžalovaného [příjmení] v jeho odvolání, že je mu v některých případech kladen za vinu návod, ačkoliv z provedeného dokazování vyplývá, že se o daný projekt nezasazoval; konkrétně uvedl

- Projekt Rekonstrukce fotbalového hřiště v areálu FC Jiskra 2008 žadatele FC Jiskra 2008, z. s., a

- Projekt Rekonstrukce atletického stadionu - 2 etapa žadatele Město Slavkov u Brna.

463. Tuto námitku neshledal odvolací soud důvodnou, protože z odůvodnění napadeného rozsudku k těmto projektům i z odkazu na provedené odposlechy vyplývá, že obžalovaný [příjmení] oba zmíněné projekty s obžalovanou [příjmení] projednával a ta respektovala jeho stanovisko.

464. Jen na okraj se k námitce obžalovaného [příjmení] týkající se opětovného přidělení dotace některým tzv.,, preferovaným žadatelům“ ještě v roce 2017, jak podle něj vyplývá z odpovědi MŠMT z 8. února 2022, uvádí, že zmíněnou informaci je třeba zasadit do souvislostí, které na rozhodnutí o dotacích mají vliv a posoudit, zda v obou případech byly podmínky pro přiznání dotací shodné (počínaje podstatnou otázkou, jaká byla alokace daného programu).

465. Poslední námitka, kterou se odvolací soud v této souvislosti zabýval, souvisí s otázkou, zda žádosti o dotační prostředky spolků TJ Přeštice, z.s., TJ Jiskra Domažlice, z.s., a TJ Slavia VŠ Plzeň, z.s., lze podřadit pod tzv. preferované žádosti, jež byly upřednostněny v rámci programu zaměřenému na investiční prostředky. Uvedenou námitku vznesla obžalovaná [příjmení] s odůvodněním, že zmíněným spolkům byla poskytnuta výjimka v podobě tzv. mimořádné dotace, o níž rozhodla ministryně [příjmení]. Podstata námitky spočívá v tom, že o zmíněných výjimečných dotacích bylo rozhodnuto ještě předtím, než obžalovaná [příjmení] nastoupila do funkce náměstkyně a obžalovaná jen zařizovala potřebné administrativní úkony, s vyřízením takového rozhodnutí spojené.

466. Jak vyplývá z odvolání státního zástupce, ten rozhodnutí o přidělení dotačních prostředků v těchto případech cestou rozhodnutí ministryně [jméno] [příjmení] nepochybně. Výjimka z důvodu zvláštního zřetele spočívala v tom, že se buď jednalo o financování druhé etapy výstavby a první etapa byla spolufinancována z dotace, nebo se jednalo o stavby, které měly sloužit ke konání mezinárodní sportovní akce (Mistroství [příjmení] žen ve fotbale do 17 let), jejichž partnerem bylo MŠMT, a tedy sloužily k podpoře sportu dětí a mládeže a podpoře reprezentantů České republiky.

467. Námitky státního zástupce, týkající se tzv. výjimek, spočívají v tom, že soud dovozuje skutečnost, že dané projekty nebyly zvýhodněny obžalovanými oproti jiným žádostem pouze proto, že uvedené projekty byly stavbami, na jejichž podpoře mělo ministerstvo zájem a plnily důležitou funkci. Přitom přehlíží, že důvodem jejich zvýhodnění byl zájem [jméno] [příjmení], což dokládají zejména výstupy sledování bytu a záznamy telekomunikačního provozu. Bez významu není rovněž

to, že podle čl. 3 Metodických pokynů Programu 133510, výjimky z pravidel stanovených tímto vyhlášením mohly být MŠMT uděleny na základě žádosti žadatele, a to k podílu spoluúčasti, ke změně finančního objemu, resp. technické dokumentace, zejména s ohledem na výsledky výběrového řízení nebo ke změně termínu dokončení investiční akce. Výjimka tedy neznamenal, že by žádost vůbec neměla být hodnocena a hledisko, pro které byla jako výjimečná akceptována, spočívala na konkrétních shora uvedených důvodech. [příjmení] jako svědkyně uvedla, že dané výjimky související s mistrovstvím žen do 17 let se týkaly nejen výjimky ze spoluúčasti, ale také z expertního hodnocení. Výjimky ministryně podepsala, když [jméno] [příjmení] a náměstkyně na její přímou otázku potvrdili, že jsou v pořádku. Domnívala se, že se jedná o výjimky ze spoluúčasti nebo spolufinancování. Ohledně rozhodování o výjimkách dále uvedla, že neměla pravomoc učinit výjimku v rozhodnutí, ale výjimku z nějakého pravidla, jak se uplatní, či jakým způsobem.

468. Zmíněné skutečnosti jednak zpochybňují závěr, že byly nastaveny podmínky pro udělení zmíněných výjimek, že tyto žádosti prošly řádným výběrovým řízením, a že o nich fakticky rozhodla ministryně [příjmení] v době, kdy ještě obžalovaná [příjmení] zastávala funkci její náměstkyně. Naopak podporují závěr, že na přidělení dotací měl osobní zájem obžalovaný [příjmení].

469. Ke zprošťující části napadeného rozsudku je v první řadě třeba poukázat na [anonymizováno] podobnost jednání, za které byla obžalovaná [příjmení] odsouzena a jednání, ze kterého byla zproštěna s odůvodněním, že v tomto druhém případě se nejedná o trestný čin. V obou případech poté, co obžalovaná vyhlásila výzvu k podávání žádostí o dotace za účelem rozdělení finančních prostředků na státní podporu sportu v období 2017 -2019 v úmyslu zvýhodnit určitého soutěžitele nebo skupinu soutěžitelů, tato obžalovaná s dalším z obžalovaných zjedнала Fotbalové asociaci České republiky jako žadateli o dotaci výhodnější podmínky na úkor jiných žadatelů poté, co se měla s obžalovaným [příjmení] domluvit na navýšení částky pro tohoto žadatele; následně měla pověřit obžalovaného [jméno] [příjmení], aby tento požadavek [jméno] [příjmení] vyřídil, a ten měl z titulu své funkce požadované navýšení finanční podpory pro FAČR provést a změnu poradní expertní výběrové komisi zdůvodnit tím, že opravil chybný výpočet v Programu V. Následně měla obžalovaná [jméno] [příjmení], s vědomím, že rozdělení finančních prostředků v programu nebylo provedeno na základě skutečného výpočtu dle závazné metodiky programu, ale vzešlo z neoprávněně vzneseného požadavku [jméno] [příjmení], předložit poradě vedení ministerstva takto změněný návrh rozdělení neinvestičních dotací a ta ve víře, že se jedná o návrh vzešlý z řádného výběru dle transparentních pravidel, vzala předložený návrh na vědomí a nerozpороvala jej, a tak obžalovaná [jméno] [příjmení] měla s obžalovaným [jméno] [příjmení] zjednat výhodnější podmínky a zajistit neoprávněný prospěch FAČR ve výši 19 752 900 Kč.

470. Stejně měla obžalovaná [jméno] [příjmení] postupovat i v případě, popsaném ve výroku napadeného rozsudku pod bodem B 2) s tím rozdílem, že tentokrát ve spolupráci s dalšími obžalovanými ([příjmení], [příjmení] a [příjmení]) měla protiprávně zjednat výhodnější podmínky na úkor jiných žadatelů o dotace, především [obec] unii sportu; měla dosáhnout toho, že pro tohoto žadatele byla částka navrhované dotace navýšena nejprve o 8 500 000 Kč a následně o 11 500 000 Kč za současného výrazného snížení částek navrhovaných pro další žadatele. I v tomto případě měla obžalovaná [jméno] [příjmení] postupovat s vědomím, že rozdělení finančních prostředků v programu nebylo provedeno na základě skutečného výpočtu dle závazné metodiky programu, ale vzešlo z neoprávněně vzneseného požadavku dalšího obžalovaného, tentokrát [jméno] [příjmení].

471. Pokud po provedeném dokazování dospěl Městský soud v Praze k závěru, že zmíněný skutek obžalování spáchali, včetně toho, že tím porušili zákonné a další právní povinnosti vyplývající z právních předpisů, na které v popisu skutku odkazuje, pak je nelogické, že stejné jednání kvalifikuje jednou jako trestný čin a podruhé uvádí, že se o trestný čin nejednalo. Rozdíly ve skutcích uvedených v odsuzující a zprošťující části rozsudku, spočívající v tom, že v prvním případě se jednalo o dotace na investiční akce a ve druhém o neinvestiční, že ve druhém případě se vedle

obžalovaných [příjmení] a [příjmení] měli na spáchání skutku podílet i další obžalovaní, takový postup neodůvodňují.

472. Závěru soudu učiněnému na podporu transparentnosti a správnosti rozdělení dotací v Programech I, II a V, že na jednání předsednictva Národní rady pro sport dne 8. února 2017 za účasti svědků [příjmení], [příjmení] a obžalovaných [příjmení] a [příjmení], obžalovaná [příjmení] seznámila přítomné s výstupem PEVK a rozdala tabulku s vyjádřením částek Programů I, II a V pro jednotlivé žadatele, odporují výpovědi svědků [příjmení], [příjmení] a [příjmení], kteří to vyloučili.

473. Byť má Městský soud v Praze za prokázané, že jednání popsaného ve zprošťující části rozsudku se obžalovaní dopustili, dospěl k závěru, že se nejedná o trestné činy, protože obžalovaní nejednali v zavrženíhodném úmyslu, který jim připisuje obžaloba, ale byli vedeni poctivou snahou dosáhnout spravedlivého rozdělení dotací. Pro hodnocení shora uvedeného jednání má význam posouzení oprávněnosti obžalovaných do dotačního řízení zasahovat, zejména za situace, kdy někteří z nich byli zároveň v roli zástupců žadatelů o dotace a nepříslušelo jim z probíhajícího dotačního řízení získávat informace, tím spíše měnit jeho celkové výsledky navrhované po formálním a věcném vyhodnocení žádostí. Městský soud v Praze vyšel ze závěru, že všichni obžalovaní byli do činnosti resortu nějakým způsobem zapojeni, buď jako zaměstnanci ministerstva, nebo jako členové Národní rady pro sport, případně jako fiktivní poradci, takže nebylo nutné řešit otázku, zda předávání informací mezi nimi navzájem, nebo od zaměstnanců ministerstva, činných na dotačním řízení nemělo význam.

474. Vedle povinnosti zachovávat mlčenlivost, založenou právními předpisy, na niž odkazuje i výrok zprošťujícího rozsudku, je třeba poukázat na obsah prohlášení o této povinnosti a úlohu poradního orgánu – Národní rady pro sport, které široké pojetí možnosti předávání informací výrazně korigují. Pokud jde o zaměstnance ministerstva, již ze samotné neveřejnosti dotačního řízení je zřejmé, že jeho průběh nemohl být vnímán jako věc veřejná, přístupná všem zaměstnancům bez ohledu na jejich pracovní zařazení a agendu, kterou vykonávali. Z vymezení obsahu činnosti Národní rady pro sport a jejího smyslu v jejím statutu je zřejmé, že tento poradní orgán nebyl rozhodně povolán k tomu, aby se zabýval rozdělením dotací v rámci jednotlivých programů, posuzoval nebo korigoval výsledky pracovní expertní komise, ať již z podnětu jeho členů, nebo na základě zadání obžalované [příjmení]. Nelze argumentovat požadavkem užší spolupráce se sportovními svazy nebo spolky, která se v této souvislosti zdůrazňuje právě při hodnocení úlohy Národní rady pro sport. Ta se realizovala na obecné úrovni, při zjišťování potřeb sportu, řešení koncepčních otázek s tím spojených, a dotačního řízení se dotýkala jen v souvislosti s formulací počtu a obsahu dotačních programů, preferování hledisek, která by v rámci dotačního řízení měla mít zásadní význam a zajištění, aby žádná z důležitých úloh v oblasti sportu nebyla opomenuta. Národní rada pro sport byla poradním orgánem ministryně, která neměla ambice o dotacích rozhodovat a spoléhala v této souvislosti na bezchybnou práci své náměstkyně [příjmení] a jejího aparátu. To konečně vyplývá i z toho, co bývalá ministryně jako svědkyně uvedla. Podle ní se členové zmíněné rady mohli seznamovat jen s tím, co bylo předmětem pozvánky nebo podkladů na jednání a v žádném případě se to netýkalo dotací. I když z řad členů této rady byli určeni garanti jednotlivých programů, jejich úlohou, jak již bylo shora uvedeno, bylo dbát na správnost a zákonnost přípravy dotačního řízení, zajištění jeho průběhu v předem stanovených termínech. [příjmení] dotačního řízení se již neúčastnili a rozhodovat o hodnocení žadatelů o dotace jim nepříslušelo. Nejpozději s vyhlášením tzv. výzvy ze strany MŠMT již tito garanti neměli žádnou působnost, tím spíše do činnosti hodnotitelů a následně Pracovní expertní výběrové komise nemohli a nesměli zasahovat z jednoho prostého důvodu – jejich zadání bylo vyčerpáno a k výkonu zmíněných úkonů neměli jakékoliv oprávnění. V této souvislosti je třeba upozornit zejména na to, že obžalovanému [příjmení] a obžalované [příjmení], byť byli členové Národní rady pro sport, v žádném případě nepříslušelo, aby jako představitelé konkrétních žadatelů o dotace, se jakkoliv s průběhem dotačního řízení seznamovali dříve, než tak mohli učinit všichni ostatní žadatelé, tím

spíše usilovat o jakékoliv korekce v dotačních programech. Mezi nimi a zástupci dalších stovek žadatelů o dotace v tomto směru nebyl žádný rozdíl a atrakce práva na provádění změn v návrzích na přiznání dotací – samozřejmě ve prospěch žadatelů, které reprezentovali - nemělo žádné opodstatnění. I kdyby tito obžalovaní byli členy zmíněné expertní výběrové komise, jako představitelé spolků, které žádaly o dotace, by jim nepříslušelo návrhy na rozdělení dotací v jednotlivých programech hodnotit a rozhodovat o nich, protože by z takové činnosti byli jednoznačně vyloučení, navíc za situace, kdy by de facto přiznávali dotace ze státního rozpočtu sami sobě, resp. spolkům, které zastupovali. Z tohoto pohledu se jeví jako velmi problematická zejména činnost obžalovaného [příjmení], který si této situace byl nepochybně vědom a vyřešil ji prohlášením, že se bude chovat jako [příjmení], nikoliv jako zástupce ČUS.

475. Je nepochybné, že velkou roli v celém dotačním řízení sehrála nepřipravenost MŠMT dotační řízení na odborné úrovni a ve stanoveném harmonogramu zvládnout. Sekce sportu byla po odborné stránce obecně velmi špatně hodnocena, nehledě na její personální poddimenzovanost. Na tom se shodly jak tehdejší ministryně [příjmení] (která na to reagovala rovněž dopisem adresovaným státnímu tajemníkovi dne 14. června 2016 obsahujícím konkrétní požadavky na nápravu), tak i obžalovaná [příjmení]. Absurdní za takové situace bylo výrazné navýšení počtu dotačních programů a okruhu potencionálních žadatelů o takové dotace, ačkoliv pro to nebyly vytvořeny předpoklady. Jednotlivým dotačním programům chyběly metodické pokyny a ty, které byly zpracovány, znalec hodnotil jako absolutně nevyhovující. Úlohy rozdělit dotace pro sport se za této situace ministerstvo zhostilo především masivním navýšením personálu, který měl dotační žádosti zpracovat o tzv. externisty bez potřebné odborné přípravy. Ta za pozměněných podmínek chyběla i úředníkům ministerstva, kteří se snažili úkoly splnit velmi často tak, že navrhnou dotace jako v předchozích letech s přihlédnutím ke změně situace vyvolané jiným rozdělováním loterijských asignací a s představou, že případné chyby za ně někdo napraví - viz v této souvislosti výpověď svědkyně [jméno] [příjmení]. Popsanou situaci rozhodně ale nelze hodnotit tak, že polehčuje těm obžalovaným, kteří za takový stav nesli odpovědnost. Pokud obžalovaná [příjmení] opakovaně v průběhu trestního řízení argumentovala tím, že do funkce nastoupila krátce předtím a s problematikou financování sportu se teprve seznamovala, je otázkou, proč za dané situace do takové funkce vůbec nastoupila, navíc za situace, kdy sama měla rozhodovat o rozdělení dotací z veřejných prostředků řádově v miliardách Kč výrazně širokému okruhu žadatelů. V podobném postavení byl obžalovaný [příjmení], který jako ředitel odboru předkládal výsledky práce svých podřízených v podobě návrhů rozdělení dotací pracovní expertní komisi a z titulu svého postavení měl garantovat jejich správnost. Ministryně se navíc za dané situace zbavila povinnosti o rozdělení dotací rozhodovat a o návrzích nerozhodovala ani porada vedení; ta je jen vzala na vědomí, tedy vyslechla ujištění náměstkyně, že vše proběhlo, jak mělo, aniž by se věcně jakkoliv zabývala.

476. Ke zprošťujícímu výroku ad B 1) týkajícímu se dotačních prostředků pro FAČR v Programech I., II. a V., a jejich navýšení v Programu V nalézací soud v odůvodnění napadeného rozsudku uvedl, že obžalovaní důvodně vycházeli z tzv. ukazatele programové kontinuity, podle níž se vychází z výše dotace z předchozího roku; bodové hodnoty jednotlivých svazů byly přepočteny k alokované výši finančního objemu programu pro rok 2016, následně byly připočteny příspěvky z loterií rozdělovaných v roce 2016 prostřednictvím ČOV. Ze znalosti daných částek a parametrů mohli představitelé jednotlivých svazů dovodit finanční částku, která při splnění podmínek dotačního programu může být žadateli přidělena.

477. Celkem byla v návrhu rozdělení dotací v Programu V. ve prospěch FAČR uvedena částka 169 323,7 tis. Kč a společně s částkami uvedenými v Programu I. a II. celkem 553 172 tis. Kč. Komisí nebyl tento návrh námitkován, protože jí byla pouze předložena tabulka, z níž se nedalo nic spočítat. Poté, co obžalovaná [příjmení] sdělila tuto informaci obžalovanému [příjmení], ten namítl, že ještě nedávno hovořili o 582. Obžalovaná [příjmení] to ověřila u obžalovaného [příjmení], který jí vysvětlil, že když v Programu II požádali o 110 mil. Kč, nemohli nechat v návrhu 118 mil. Kč. Dále obžalovaný [příjmení] uvedl, že administrativní chybou [jméno] [příjmení] došlo k chybnému

výpočtu částky v Programu V. Obžalovaná [příjmení] jej požádala, aby to [příjmení] vysvětlil. Podle záznamu telefonického hovoru ze dne 10. února 2017 je obžalovaný [příjmení] navigován svědkem [příjmení] k úpravě částky připadající ČSLH a FAČR s odůvodněním, že při zásahu do jednoho čísla se přepočítají hodnoty další. Na jednání Poradní expertní pracovní komise dne 13. února 2017 informoval obžalovaný [příjmení] k Programu V o jeho chybném výpočtu, jež byl předložen na jednání 8. února 2017, předložil návrh nový, který komise podpořila. V Programu I a II tak byly navrženy pro fotbal částky 69 259,5 tis. Kč a 110 000 tis. Kč a v Programu V byla nově částka 384 416,8 tis. Kč, celkem 563 676,3 tis. Kč. Nálezací soud tedy uzavírá, že jednání obžalovaných nenaplnovalo skutkovou podstatu žalovaných trestných činů.

478. Podstata obsahu odvolání státního zástupce proti zprošťujícímu výroku ad B. 1) napadeného rozsudku již byla shora podrobně popsána. Lze se proto zaměřit na sumarizaci základních výtek, že odůvodnění napadeného rozsudku neposkytuje odpovědi na otázky, které jsou pro posouzení věci významné a jež vycházejí z dosud provedeného dokazování:

-) aktivity obžalovaného [příjmení] nesměřovaly k odstranění nějakých jím zjištěných chyb, ale na obžalované [příjmení] požadoval, aby dotace pro FAČR začínaly číslem 6 (tedy 600 mil. Kč), což vnímal jako taktiku,
-) jak investiční, tak neinvestiční dotace byly obžalovanými [příjmení] a [příjmení] řešeny ve shodných rozhovorech a shodném duchu spočívajícím ve vědomé manipulaci dotačního řízení k dosažení cílů obžalovaného [příjmení],
-) obžalovaný [příjmení] ve svých výpovědích uvádí, že nerozumí číslům a jde mu o to, aby FAČR obdržel více; je zarážející, že jeho označuje soud za osobu, která po odborné stránce nahradí úředníky MŠMT,
-) podle záznamu hovoru obžalovaní [příjmení] a [příjmení] dne 8. února 2017 řešili, jak dopadne Program V, [příjmení] sdělovala, že [příjmení] asi bude mít, tu šestku, akorát [obec] do toho nechce jít,
-) dne 15. února 2017 si [příjmení] stěžoval na Břízu kvůli Programu V a [příjmení] mu sdělovala, že nakonec má víc, než měl mít,
-) s ohledem na jednoduchost výpočtu dotací v uvedeném programu pro rok 2017 státní zástupce polemizuje s tvrzením, že administrátorka se dopustila chyb,
-) dne 13. února 2017 obžalovaná [příjmení] řešila s obžalovaným [příjmení], jak vyřadit požadavek náměstkyně [příjmení], aby porada vedení měla k dispozici podrobné informace o způsobu rozdělení dotací v podobě tabulky s výpočty, protože chtěla zabránit možnému přezkumu,
-) prostým výpočtem mohl obžalovaný [příjmení] zjistit, že FAČR má v Programu V obdržet dotaci 359 998 700 Kč; pokud byla 9. února 2017 schválena částka 364 640 000 Kč, neměl žádný důvod žádat navýšení,
-) údaje v tabulce Programu V byly správné a nebyl důvod je měnit s odůvodněním, že se jedná o nápravu chyb,
-) při výpočtu výše příjmů z loterií soud nesprávně vycházel z částky, od níž nebyly odečteny prostředky, které ČOV předal krajům, což představovalo 60 mil. Kč, což vyplývá z listiny nazvané, Posouzení čerpání a posouzení zdrojů pro sport z loterií v roce 2016 z 3. května 2017, kterou jako důkaz státní zástupce navrhuje,
-) [příjmení] za vědomí obžalovaného [příjmení] svévolně měnil vstupní data, aby tak dosáhl navýšení dotace v Programu V u některých sportů,
-) obžalovaný [příjmení] dne 9. února 2017 přesně věděl o výpočtu Programu V, i to, že FAČR obdržel o 2 mil. Kč navíc, jak to sděloval obžalovanému [příjmení], další navýšení podle státního zástupce je zřejmé z tabulky, uvedené v jeho odvolání,

-) o podobném navýšení jako u fotbalu se dne 9. února 2017 pro hokej domlouvali obžalovaný [příjmení] se svědkem [příjmení], s tím, že o nadlepení vědí jenom oni dva.

479. Proti závěru soudu, že v řízení před pracovní expertní výběrovou komisí se řešila otázka, jak napravit chybu, k níž mělo dojít při stanovení výše dotace pro FAČR, stojí námitka státního zástupce, opřená o výše uvedené argumenty, že o žádnou chybu se ve skutečnosti nejednalo. K tomu lze jen uvést, že pokud výši dotace měl představovat v závislosti na alokaci programu součet dotací přiznaných za rok 2016 a výše loterijních asignací za stejný rok, pak je třeba poukázat na tabulky k rozdělení Programu V vytvořené MŠMT. To, že obžalovaný [příjmení] v ní (stejně jako v tabulce k programu I a II) žádné chyby nezjistil, že motivem jeho připomínek byla snaha dosáhnout ještě vyššího nárůstu dotací pro FAČR, lze vyčíst ze zaznamenané komunikace mezi ním, obžalovanou [příjmení] a obžalovaným [příjmení]. Posledně uvedenému obžalovanému bylo již v té době zřejmě jasné, že o nějaké chyby při určení dotací se nejednalo a byl přesto ochoten požadavku [příjmení] s určitým zdráháním vyhovět. Zcela kuriózně působí chování svědka [příjmení], který využil situace a zcela nepokrytě si řekl o navýšení dotací pro jachting a národní házenou. Nelze rovněž přehlédnout odmítavý postoj obžalované [příjmení] k požadavku náměstkyně [příjmení], aby poradě vedení nebyla předložena jen výsledná tabulka návrhu dotací, ale i podklady, ze kterých by bylo možné správnost určení jejich výše určit. Správnost úvahy soudu, že rozdělení loterijních asignací bylo vypočteno vadně, je třeba posoudit po vyhodnocení námítky, kterou zřejmě nevzal v úvahu, že nejprve bylo nutné odečíst prostředky, které ČOV předal krajům ČR na regionální podporu sportu, což v roce 2016 činilo 60 mil. Kč, a z tohoto důvodu ČOV dělil dle daného klíče mezi sportovní svazy pouze částku 601 899 933 Kč; tedy částka, kterou mohl obžalovaný [příjmení] z této částky očekávat, představovala sice v procentuálním vyjádření 31%, ale pouze 186 588 979 Kč.

480. Záznam hovoru mezi obžalovanými [příjmení] a [příjmení] z 9. února 2017 napovídá tomu, že obžalovaný [příjmení] jednak měl odkazem na údaje zveřejněné na webu ČOV ohledně výše loterijních asignací pro rok 2016 správné údaje, jednak si byl vědom toho, že ve stanovení dotace pro FAČR nedošlo k žádnému pochybení – viz jeho poznámku adresovanou obžalovanému [příjmení], že dostali o 2 mil. Kč více. Zmíněné skutečnosti zpochybňují závěr nalézacího soudu o tom, že všichni zúčastnění jednali v dobré vůli napravit vadu v podobě písařské chyby, ale vyvolávají pochybnosti, zda se z jejich strany nejednalo o cílené jednání, jehož prvotním cílem bylo navýšení dotace pro FAČR a tolerování toho, že se takto nedůvodně zvýhodnily i některé další sporty.

481. Nelze rovněž ponechat bez povšimnutí chronologii jednání obžalovaných, jež ve svém výsledku vedlo ke změnám v rozdělení dotací v Programu V. Na jeho počátku měla obžalovaná [příjmení] sdělit obžalovanému [příjmení], kolik se navrhuje ve formě dotací v programech I., II. a V. přiznat FAČR. Ten za odpovídající považoval celkovou částku přes 600 mil. Kč s tím, že to již avizoval ve sportovním svazu a nemůže se znevěrohodnit. Z jeho strany se nejednalo o to, že ve výpočtech jednotlivých dotací by shledal nějakou chybu – sám uváděl, že výpočtům nerozumí a rozhodující je pro něj výsledek. Se svojí připomínkou byl odkázán na obžalovaného [příjmení], a s ním i obžalovanou [příjmení] pak zmíněný problém řešil způsobem, rozhodně nepotvrzujícím, že by mu šlo o nápravu nějakých chyb ve výpočtech, ale o prosté navýšení dotací pro FAČR. K tomu přistupuje podezření, že obžalovaný [příjmení] správnost návrhu dotací v Programu V nepřepočítával, ale požadavku obžalovaného [příjmení] vyhověl navýšením alokace tohoto programu z prostředků tzv. rezervy.

482. Zprošťující výrok ad B 2) týkajícímu se změn v rozdělení dotačních prostředků v Programu III nalézací soud odůvodnil především odkazem na chybný návrh rozdělení dotačních prostředků v něm uvedený, který bylo nutné přepracovat. Nejednalo se o cílené jednání obžalovaných, ale o úpravu údajů tak, aby odpovídaly realitám. Obžalovaný [příjmení], který se na přepracování programu nejvíce podílel, podle soudu neprosazoval toliko zájmy spolku ČUS, ale měl zájem na spravedlivém nastavení dotačních prostředků i pro další žadatele.

483. Soud I. stupně k tomu dále dodává, že obžalovaný [příjmení] po seznámení s návrhem zmíněného programu 7. února 2017 informuje obžalovaného [příjmení], že pro ČUS se plánuje stejná částka jako loni,,, [příjmení]“ dostanou skoro stejně jako ČUS a ČOV je zvalcuje všechny. Obžalovaný [příjmení] tím byl zaskočen, protože návrh na rozdělení neodpovídal tomu, co bylo dohodnuto pracovní skupinou v roce 2016 a dne 9. února 2017 na předsednictvu Národní rady pro sport o tom neveřejně diskutoval s ministryní [příjmení], která jej ubezpečila, že se to vyřeší a že se dodělává i metodika. Na jednání Pracovní expertní výběrové komise dne 8. února 2022 návrh Programu III projednán nebyl, obžalovaný [příjmení] informoval o situaci ČOV, který zajišťuje pro celé prostředí pojištění za cca 20 mil. Kč, smlouvy s OSA a Intergram za 3 mil. Kč a sociální program za 12 mil. Kč, tedy celkem 35 mil. Kč, s tím, že tato částka v programu chybí. Členové komise s ním souhlasili a doporučili navýšit alokaci tohoto programu o 35 mil. Kč. Obžalovaný [příjmení] dále uvedl, že při této příležitosti jej svědek [jméno] požádal o vypracování nového návrhu rozdělení dotačních prostředků. Doplnění metodického pokynu o kritérium označené jako e) neshledal nalézací soud jako vadné, protože v té době metodické pokyny nebyly schváleny a tedy nebyly závazné.

484. K vadám, které měl návrh programu III obsahovat, se vyjádřili svědek [jméno] [příjmení] tak, že parametry, které byly v tabulce hodnoceny, neodpovídaly výzvě a alokace prostředků byla nízká. Podle listinných důkazů ČOV jako žadatelé byla navrhována dotace cca o 1 mil. Kč vyšší, než sám požadoval. V rámci diskuse Pracovní expertní výběrové komise dne 13. února 2017 byl přijat závěr, že není jiné řešení, než přijmout celkové konečné částky pro příjemce a ministerstvo to musí dopočítat.

485. Navíc je třeba souhlasit s námitkou, uvedenou v odvolání státního zástupce, že smyslem činnosti těchto obžalovaných nebylo zkontrolovat dosavadní postup hodnotitelů a správnost jimi navržených částek dotací pro jednotlivé žadatele, ale postup v rámci jednání expertní komise byl opačný – nejprve se dohodla výše dotací přijatelných pro zúčastněné zástupce žadatelů a teprve pak se hledalo její zdůvodnění, přijatelné pro expertní komisi. Změna hledisek pro rozdělení dotací ex post, tedy nejen po vyhlášení státní podpory sportu ve formě dotačních programů, ale i po provedení formálního a věcného hodnocení žádostí o dotace, byla jen prostředkem, jak dosáhnout zamýšlených výsledků. V této souvislosti je třeba připomenout námitku státního zástupce vyjádřenou v jeho odvolání, že ke změně návrhu dotací v Programu III muselo dojít již z toho důvodu, že v návrzích zaměstnanců MŠMT nejprve svědkyně [příjmení] a následně svědka [jméno] nebyly stanoveny správně bodové škály ocenění jednotlivých kritérií, dle kterých měly být žádosti o dotace hodnoceny; podle státního zástupce ale soud přehlíží, že výsledek ingerence obžalovaných bylo rozhodnutí o rozdělení dotačních prostředků z Programu III zcela bez jakéhokoliv bodového ohodnocení jednotlivých kritérií. Komise pouze stanovila výši dotací pro jednotlivé žadatele, nevytvořila k tomu žádné odůvodnění, ani v podobě tabulky, jakkoliv zohledňující jakoukoliv metodiku, jakékoliv váhy kritérií a podobně.

486. V této souvislosti je třeba konstatovat, že bez odpovídajícího vysvětlení zůstaly výhrady, vyplývající z provedených důkazů, které soud buď nevzal v úvahu, nebo se jimi náležitě nezabýval - v první řadě to, zda vady návrhu v Programu III nebyly jen zástupným problémem, jejichž,, odstranění“ mělo za cíl posílit dotace pro [příjmení]; připomíná se hovor obžalovaných [příjmení] a [příjmení] ze 7. února 2017, ve kterém se obžalovaný [příjmení] domáhá čistě navýšení dotace pro ČUS na úkor ČOV s odůvodněním:„ [jméno] se to musí udělat politicky“, aniž by poukazoval na chyby ve stanovení návrhu dotací. Rovněž v navazujícím hovoru s obžalovaným [příjmení] obžalovaný [příjmení] neřešil chyby v projektu, ale jen vyšší dotaci pro [příjmení]; v hovoru ze dne 8. února 2017 s obžalovaným [příjmení] obžalovaný [příjmení] požadoval snížení dotace pro ČOV s tím, že ještě musí vyřešit problém se [příjmení]; téhož dne byl obžalovaný [příjmení] od obžalovaného [příjmení] informován o záměru doplnit metodický pokyn o další parametr a navýšení alokace Programu III, shodli se, že dotace pro ČUS 54 mil. Kč je nízká a je třeba ji navýšit. Přitom:

-) jediný, kdo byl zvýhodněn, byl ČUS, naopak jiné střešní organizace (zejména ČOS) byly poškozeny, nerespektovala se zásada, že by neměly dostat méně než v loňském roce, a nebyla jim dána ani možnost, aby se k tomu před rozhodnutím PEVK vyjádřily,
-) nové rozhodnutí o přidělení dotací bylo učiněno bez jakéhokoliv bodového ohodnocení jednotlivých kritérií; pokud PEVK zastávala stanovisko, že nebylo v její působnosti vytvářet výpočty, je otázkou, co jí bránilo v tom, aby návrh vrátila MŠMT k přepracování,
-) podle modelového výpočtu pracovní skupiny k programu III, zpracované pracovní skupinou pod vedením jejího garanta, obžalovaného [příjmení] v srpnu 2016, byť se s ním neshodovali všichni její členové, měly při alokaci 160 mil. Kč připadnout žadatelům částky - ČOV 71,9 mil. Kč, ČUS 42,1 mil. Kč, je pak zarážející, že obžalovaný [příjmení] s obdobně poměrně rozvrženými částkami v návrhu Programu III zásadně nesouhlasil,
-) tvrzení obžalovaného [příjmení] o součinnosti s aparátem ministerstva na přepracování návrhu rozdělení dotací, spočívající v tom, že sám svědek [jméno] [jméno] jej žádal o pomoc, byla jeho popřena svědeckou výpovědí,
-) bez ohledu na složité dovozování, zda byl nejprve schválen metodický pokyn a následně do něj zařazeno kritérium e), či naopak, je nesporné, že Pracovní expertní výběrové komisi nic takového nenáleželo; ani ona, stejně jako kdokoli jiný nemohl podmínky již probíhající výzvy nebo hlediska v programu měnit.

487. Soud shora zmíněné výhrady v odůvodnění napadeného rozsudku nedává přesvědčivou odpověď a zůstává otázkou, zda smyslem změn v Programu III byla snaha obžalovaných nedůvodně zhodnotit spolky, které zastupovali na úkor jiných, jak tvrdí v podaném odvolání státní zástupce, nebo zcela zřejmý požadavek odstranit zjevné vady návrhu dotací v tomto programu, které nemohly být ponechány bez povšimnutí, jak se o tom ve svém vyjádření k odvolání státního zástupce vyjadřuje obžalovaný [příjmení]. Konečně nelze ani vyloučit kumulaci obojího, kdy pod záminkou odstranění vad se provedou změny nad jejich rámec, svědčící ČUS.

488. Naprosto zarážející byla v této souvislosti lehkost, s jakou Pracovní expertní a výběrová komise údajně vedená snahou respektovat kritéria rozhodná pro stanovení výše jednotlivých dotací, respektováním principů a cílů dotačního řízení vyjádřených kromě jiného v metodice k jednotlivým programům, odhlasuje nové rozdělení výše dotací pro ČUS a na úkor ČOS a ČOV, aniž by se zdržovala úvahami, zda takové rozdělení odpovídá (nebo alespoň lépe odpovídá) zmíněným kritériím, nerozpakuje se v tomto stadiu dotačního řízení dokonce doplnit metodiku o hledisko, které ji výrazně pozměňuje a dokonce kalkuluje s tím, že rozpočtové prostředky, které stát věnuje na dotace, budou navýšeny. Zmíněný postup naznačuje, že komise jednala podle principu – nejprve určíme sledovaný výsledek a pak se k tomu domaluje nějaké zdůvodnění.

489. Tvrzení, že ke zmíněným úpravám v Programu III došlo na základě konsenzu ostatních žadatelů, rovněž neodpovídá provedeným důkazům. Jednak proto, že pro „nepreferované“ žadatele platilo, že dotační řízení je neveřejné a i na jejich dotazy se žádné informace nesdělovaly, jednak proto, že o změnách nebyli informováni ani žadatelé, kteří jimi měli být bezprostředně dotčeni (viz výpověď svědkyně [příjmení] nebo [příjmení] a změny, které se dotkly subjektů, které zastupovali).

490. Nelze proto akceptovat odůvodnění napadeného rozsudku, podle kterého obžalování [příjmení] a [příjmení], zastupující a jednající ve prospěch spolku ČUS, a dále obžalování [příjmení], [příjmení] a [příjmení] ve vzájemné součinnosti pozměnili navrhované dotace v uvedeném programu tak, aby se odstranily zjištěné chyby a rozdělení dotací bylo navrženo spravedlivě v souladu s předpisy, na které se odkazuje, včetně metodických pokynů. Změnou medického pokynu pak jen opravovali zřejmou nesprávnost, která byla zjištěna až dodatečně a kterou si pracovní skupina vedená obžalovaným [příjmení] předtím neuvědomila.

491. Pokud se nalézací soud ztotožnil s tím, že úkolem expertní komise nebylo vytvářet výpočty, že ty mělo dělat MŠMT, je třeba konstatovat, že nic nebránilo tomu, aby expertní komise vyslovila nesouhlas s rozdělením dotací v Programu III a vrátila jej k doplnění s požadavkem o přesnější určení bodového hodnocení, zejména za situace, kdy komise zasedala až do dubna 2017. Z provedeného dokazování vyplývá, že takový postup by nebyl zcela ojedinělý. Komisi rovněž nepříslušelo dotvářet metodické pokyny, protože to bylo povinností úředníků MŠMT, za niž odpovídali v první řadě obžalovaný [jméno] [příjmení] jako ředitel odboru sportu, a obžalovaná [jméno] [příjmení] jako náměstkyně, pověřená řízením sekce pro sport. Ačkoliv metodiky měly být dle data schváleny dne 31. ledna 2017 gremiální poradou a téhož dne podepsány obžalovanou [příjmení], nemohlo se to tak stát. Z uvedeného zjištění, že obžalovaná [příjmení] jako náměstkyně pro sport antedatovala uvedené písemnosti, tedy metodiky k neinvestičním dotačním programům, které z logiky věci i dle znění dotačních výzev a dle znění Jednacího řádu PEVIC musely předcházet procesu rozdělování dotačních prostředků na všech úrovních (jak při zpracování návrhu rozdělení administrátory programů, tak při projednání na PEVK, tak při konečném rozhodnutí náměstkyně pro sport obžalované [příjmení]) soud opět nedovodil hrubé porušení povinností obžalované [příjmení] při výkonu pravomoci úřední osoby a při nakládání s prostředky ze státního rozpočtu, ale dovodil, že se naopak jedná o skutečnost, která obžalovanou ze žalovaného jednání vyvíňuje, s čímž rozhodně nelze souhlasit.

492. Konečně nelze rovněž souhlasit se závěrem, učiněným soudem na podkladě výpovědi obžalovaného [příjmení], že se PEVK byl předložen jen jakýsi nástřel metodického pokynu, který si měla dále komise upravovat, a nelze tedy spatřovat nic protiprávního na tom, že obžalovaný [příjmení] připravil po konzultaci s obžalovaným [příjmení] nové znění metodického pokynu. Komise nebyla subjektem, který by o návrhu metodického pokynu v jednotlivých případech jednal; k tomu neměla ani předpoklady, ani podkladové materiály.

493. Skutečnost, že zmíněné komisi podle jejího statutu a jednacího řádu nepříslušelo měnit či doplňovat metodiku, kterou se řídilo dané dotační řízení, a přesto to připustila s poukazem na vady metodického pokynu, v důsledku nichž by vznikaly nedůvodné závěry o rozdělení dotací, nelze považovat za polehčující, ať již ve vztahu k obžalované [příjmení], nebo obžalovanému [příjmení], kteří za správnost, úplnost a neměnnost metodiky již v době vyhlášení výzvy odpovídali.

494. Na podporu závěru, že změny v rozdělení dotací v rámci Programu III byly provedeny správně a důvodně, nalézací soud uvedl, že v novém dotačním řízení byla kromě jiného ČUS přiznána dotace ve shodné výši jako ta, která byla dne 16. února 2017 MŠMT zveřejněna. V této souvislosti ale bude třeba posoudit důvodnost argumentace státního zástupce v jeho odvolání, že soud nepřihlédl k tomu, že v novém dotačním řízení byla stanovena nová kritéria a také byla dána jiná - vyšší alokace finančních prostředků, než jaká byla stanovena v původně vydané výzvě MŠMT, která je předmětem trestního řízení. Zpřesněna měla být rovněž kritéria pro jednotlivé žadatele, včetně způsobu hodnocení těchto kritérií, na základě kterých se mohli do dotačního řízení přihlásit. Samozřejmě, že výše dotace se vždy odvíjí od rozpočtových možností státu a jeho ochoty touto formou podporovat oblast sportu. Pokud se v odůvodnění napadeného rozsudku uvádí, že v novém dotačním řízení byla ČUS přiznána dotace ve stejné výši, jaká byla určena i v předtím vyhlášené a zrušené výzvě, je třeba se zabývat i tím, že nově přiznaná výše dotace byla v procentuálním vyjádření za sledované období nejnižší (25% z alokace zmíněného programu).

495. Nepřesvědčivý je rovněž závěr soudu o tom, že věnování poukazu cestovní kanceláře v hodnotě 200 000 Kč obžalovaným [příjmení] obžalované [příjmení] a zajištění bytu pro tuto obžalovanou po dobu několika měsíců nelze považovat za úplatek, jehož smyslem bylo ovlivnit výkon pravomoci této obžalované podle představ toho, kdo jej poskytl. Podle odůvodnění napadeného rozsudku z důkazů zjištěných k poskytnutému dárkovému poukazu obžalované [příjmení] ze strany obžalovaného [příjmení], nelze dospět k závěru o úplatku v době, kdy voucher nebyl dle všech skutečností splatný. O takovémto závěru by bylo možné uvažovat až po uplynutí termínu splatnosti a to listopadu 2017, kdyby nedošlo k úhradě ze strany obžalované a hodnota

voucheru by byla započtena na sponzorské povinnosti, jak vyplývá ze smlouvy mezi FAČR a uvedenou cestovní kanceláří. Za stavu, kdy byl voucher, resp. cena zájezdu uhrazena již v červenci 2017, ať již s ohledem na jakékoli skutečnosti, nelze poskytnutou možnost využití daného druhu certifikátu s jeho výhodami výše uvedenými, považovat za úplatek ve smyslu trestního zákoníku, navíc v době, kdy obžalovaní navázali bližší osobní vztah v době čtyř měsíců před spácháním trestné činnosti, pro niž byli uznáni vinnými. K pronajatému bytu obžalovaným [příjmení] pak Městský soud v Praze uvedl, že nelze prohlásit, že by bylo tajné, kam se obžalovaná [příjmení] v lednu 2017 přestěhovala a fakt, že obžalovaní v rámci svého vztahu se již od října 2016 setkávali v bytě, nepovažuje soud za zvláštnost, která by se vymykala jiným případům lidí v takové situaci.

496. Je třeba upozornit na to, že vedle okolností, které Městský soud v Praze v této souvislosti zmiňuje, jsou tu i další, které nevzal při hodnocení povahy zmíněných aktivit obžalovaného [příjmení] v úvahu. Pokud by předání poukazu cestovní kanceláře bylo jen pozorností ze strany tohoto obžalovaného, pak je minimálně neobvyklé, že by touto cestou zavazoval druhou osobu k tomu, aby vynaložila poměrně značné peněžní prostředky, za které by vycestovala na dovolenou, aniž by znal její aktuální představy o dovolené a její nákladnosti. Pokud by platilo, že obžalovaná [příjmení] měla za využití uvedeného poukazu zaplatit, dalo by se očekávat, že s aktivitami obžalovaného [příjmení] bude alespoň předem srozuměna. Obstarat někomu takový poukaz bez bližší znalosti jeho představ a potřeb, a předat mu jej s tím, aby si ho zaplatil sumou, rozhodně nezanedbatelnou, nekoresponduje chování dospělých lidí bez ohledu na to, jaký je mezi nimi vztah. Skutečnost, že obžalovaná [příjmení] tímto způsobem pak uhradila svoji dovolenou a cestovní poukaz proplatila cestovní kanceláří se značným časovým odstupem, v době, kdy byla ve vazbě, spíše nasvědčuje tomu, že mezi oběma obžalovanými existovala jiná dohoda o tomto poukazu, než jakou svými výpověďmi prezentují. Nelze rovněž přehlédnout, že s výběrem a úhradou dovolené prostřednictvím dosud nezaplaceného poukazu, jsou spojeny další výhody, jak se o nich zmiňuje ve svém odvolání státní zástupce. V neposlední řadě bude nutné se zabývat povahou voucheru a jeho rolí při hrazení služeb poskytovaných jeho vystavitelem. Voucher je doklad o tom, že jeho vrácením cestovní kanceláří jeho dosavadní držitel uhradil služby, které si objednal; jinými slovy - obžalovaná [příjmení] touto formou uhradila cestovní kanceláří zájezd, který si u ní současně objednala a v důsledku toho zmíněné cestovní kanceláří nic nedlužila. Jiná byla otázka vztahu cestovní kanceláře a obžalovaného [příjmení], kterému cestovní kancelář předala voucher na úhradu služeb v ceně 200 000 Kč, aniž by v této souvislosti od něj zmíněnou částku přijala.

497. Pro posouzení povahy bytu, který obstaral obžalovaný [příjmení], patrně nebude rozhodující skutečnost, že mnozí z vyslechnutých svědků o tom, kde obžalovaná [příjmení] bydlí, věděli. Daleko podstatnější je způsob hrazení nákladů s držením a provozem zmíněného bytu spojených. Soud I. stupně patrně akceptoval tvrzení obžalované [příjmení], že tyto náklady hradila každý měsíc sama, aniž by pravdivost takového tvrzení ověřoval. Jestliže by obžalovaná [příjmení] obžalovanému [příjmení] předávala, jak uvádí tzv. na ruku, téměř 40 000 Kč měsíčně, jednak by se to asi odrazilo v záznamech o jejich hovorech, jednak by se výběr takové sumy musel objevovat v pohybu na jejím bankovním účtu, pokud by si ji nenechávala vyplácet od svého zaměstnavatele na hotovost. Skutečnost, že nalézací soud měl informace o pohybu bankovního účtu obžalované [příjmení] v rozhodné době, nenásvědčujícím tomu, že by platby za byt byly prováděny tímto způsobem, soud dále nehodnotil, ačkoliv suma, představující úhradu za užívání bytu, představovala většinu příjmu obžalované [příjmení]. Ta v rámci svého výsledku v přípravném řízení (č.l. 1649) uvedla, že její plat v té době byl asi 60 000 Kč čistého. Náklady na její pobyt v místě zaměstnání by tak výrazně dopadal na rozpočet rodiny obžalované.

498. Je nesporné, že obžalovaní [příjmení], [příjmení] a [příjmení] se měli podle obžaloby dopustit tam uvedených skutků s cílem zajistit lepší finanční podmínky, korespondující zvýhodněné výši poskytnutých dotací tzv. střešním sportovním organizacím, které zároveň reprezentovali. Jednali jejich jménem, v jejich zájmu a v rámci jejich činnosti, do níž nesporně patří i zajištění rozpočtových prostředků na vlastní činnost a činnost spolku a jednotlivých sportovních klubů,

kteřé zastřešují; je tak dán vztah tzv. přičitatelnosti, podmiňující trestní odpovědnost. Z těchto důvodů je výsledek řízení proti nim odvozen od toho, jak bude v rámci trestního stíhání proti uvedeným meritorně rozhodnuto.

499. Výhradami obžalovaných [příjmení] a [příjmení] k uloženým trestům se odvolací soud nezabýval s ohledem na skutečnost, že není přesně zjištěn rozsah a kvalifikace trestné činnosti, za niž by tresty měly být ukládány.

500. Jak již bylo shora avizováno, Vrchní soud v Praze s odkazem na zjištěné vady rozhodl, že napadený rozsudek se v celém rozsahu zrušuje z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu a podle § 259 odst. 1 trestního řádu se věc vrací Městskému soudu v Praze, aby ji znovu projednal a rozhodl. V dalším řízení bude třeba, aby provedl potřebné dokazování k ověření dále uvedených sporných otázek.

-) upřesnění rozsahu tzv. preferovaných žádostí uváděných pod bodem A) výroku napadeného rozsudku. [příjmení] třeba porovnat, v jaké podobě byly po věcném přezkoumání dotačních žádostí podklady obžalované [příjmení] předloženy, jaké změny v navrhovaných dotacích v seznamu a zda takové změny odpovídají záměru obžalovaných [příjmení] a [příjmení] zachycených v jejich zaznamenaných hovorech, určité žádosti preferovat; na základě toho určit rozsah a obsah zásahů ze strany uvedených obžalovaných a posoudit vzniklé následky,

-) pokud je obžalovaným [příjmení] a [příjmení] kladeno za vinu, že některé preferované žádosti odkládali do tzv. zásobníku, bude třeba určit počet takových žadatelů, obsah sdělení, která jim obžalovaní v souvislosti s takovým zařazením sdělovali a pravděpodobnost, že takové žádosti budou v řádu několika měsíců po skončení dotačního řízení uspokojeny,

-) k námitce obžalovaných, že mezi preferované žádosti soud zařadil i takové, u nichž obžalovaní neprovedli jakoukoliv změnu, uvést, na základě čeho jim je kladeno za vinu, že s nimi nakládali jako s preferovanými,

-) konkretizovat žádosti, které podle soudu přes jejich vyřazení v rámci formální kontroly byly do dotačního řízení vráceny, na základě jakého podnětu a posoudit správnost takového postupu (zatím jako jediný je uváděn žadatel SK Junior [obec], ačkoliv výrok rozsudku uvádí, že se tak stalo ve více případech).

501. Potřebná skutková zjištění bude možné dílem učinit na základě již shromážděných důkazů a v případě nejasností výslechy obžalovaných [příjmení] [příjmení] a svědků, vystupujících jako žadatelé.

502. Ohledně tzv. výjimek, týkajících se TJ [obec] a dalších, bude třeba objasnit, zda ministryně své rozhodnutí o udělení výjimek fakticky učinila ještě před nástupem obžalované [příjmení] do funkce a ta jen zařizovala potřebné administrativní úkony s tím spojené, s jakým odůvodněním byly návrhy na udělení výjimek ministryni předkládány a jak se jejich předkladatel vypořádal se stanovenými podmínkami, za nichž bylo možné výjimky udělit; v závislosti na výsledku posoudit v souvislosti se záznamy o hovorech obžalovaných [příjmení] a [příjmení], zda se i v těchto případech jednalo o tzv. preferované žádosti.

503. Kromě spisů ministerstva, týkajících se uvedených výjimek, bude nutné dokazování doplnit výslechem obžalovaných [příjmení], [příjmení], [obec] a svědků [příjmení], [příjmení] a [příjmení], případně zástupců zmíněných žadatelů.

504. Soud I. stupně bude muset posoudit též obhajobu obžalované [příjmení], uplatněnou až v jejím odvolání, že v případě rozhodování o některých dotačních žádostech jen plnila pokyny, či příkazy ministryně [příjmení], které jí takové informace předávala ze svých služebních cest. Významné je zejména zjištění, jakou cestou předání informací probíhalo a zda v sobě obsahovalo i pokyn ke způsobu vyřízení. K objasnění uvedených skutečností bude třeba dokazování doplnit

výslechem obžalovaných [příjmení] a [příjmení], výslechem svědkyně [příjmení], a pokud to bude potřebné, výslechem dalších svědků, jak je obžalovaná [příjmení] uvádí ve svém odvolání.

505. Doplnit bude třeba též dokazování k objasnění toho, jak byla obsazována pracovní expertní výběrová komise, jestliže se obžalované [příjmení] klade za vinu, že některé externí členy komise instruovala, jak postupovat, resp. podle obžaloby měla sama takovou komisi sestavit za součinnosti obžalovaných [příjmení], [příjmení] a [příjmení] z osob, které byly údajně ochotny akceptovat její požadavky. Zatímco podle obžaloby takto měla obžalovaná [příjmení] postupovat vůči členům komise [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], soud I. stupně odkaz na tyto členy z výroku o vině vypustil a uvedl, že obžalovaná [příjmení] instruovala některé externí členy, takže není jasné, vůči komu se takto zachovala. [příjmení] rovněž třeba doplnit dokazování ohledně výběru kandidátů na takové členství – tedy zda byli vlastně vybíráni představiteli jednotlivých tělovýchovných subjektů, jak tvrdí obhajoba, a pokud ano, s jakým zadáním, zda bylo navrženo více kandidátů a z nich obžalovaná [příjmení] vybírala, nebo zda sestavení komise spočívalo jen v kompletaci došlých návrhů a případná debata nad seznamem byla bez konkrétních výstupů, případně s kým obžalovaná jednala o jeho chování v komisi. Vedle výsledku obžalovaných, kterým obžaloba klade za vinu shora uvedené chování, bude třeba doplnit dokazování výsledkem externích členů komise k nominaci a působení v komisi, případně zjistit, jakým způsobem byli představitelé svazů a spolků vyzváni k podávání návrhu na členy komise.

506. Ke skutku popsanému ve výroku napadeného rozsudku ad B 1) bude třeba doplnit dokazování doplňujícím výsledkem obžalovaných [příjmení], [příjmení], [obec] k jejich jednání ohledně údajně špatně vyčíslených dotací, zejména v programu V, v čem podle nich tyto chyby měly spočívat, vyslechnout svědka [příjmení] k důvodům navyšování dotací pro jachting a národní házenou a zvážit, zda i tímto jednáním se měly napravovat chyby, o nichž obžalovaní diskutovali, dále provést důkaz listinou, „Posouzení čerpání a využití zdrojů pro sport z loterií v roce 2016“ ze dne 3. května 2017 a ověřit si, zda navrhované dotace ji respektovaly. Velmi podrobně by měl být vyslechnut zejména obžalovaný [příjmení] k obsahu komunikace se svědkem [příjmení] při odstraňování chyb v Programu V, k jejich konkretizaci a důvodům, jež vedly k navýšení částek dotací pro určité žadatele.

507. K jednání obžalovaných popsanému ve zprošťujícím výroku napadeného rozsudku pod bodem B 2) bude nutné především ověřit, co bylo motivem jednání obžalovaného [příjmení] při přeformulování návrhu Programu III, jaké chyby kromě toho, že se navrhovalo [příjmení] větší dotace než požadoval, v návrhu objevil, jaké podklady pro formulaci nového spravedlivého vyčíslení měl k dispozici a pokud dospěl k finálním částkám, proč komisi nepředložil upravená kritéria v doprovodné tabulce, která se naopak musela doplňovat dodatečně; zjištěné skutečnosti pak bude třeba hodnotit v souvislosti se záznamy, zachycující prohlášení zejména obžalovaných [příjmení], [příjmení] a [obec]. V souvislosti s hodnocením aktivit obžalovaného [příjmení], který měl program III přepracovat a opravit chyby v něm údajně obsažené, bude třeba posoudit i jeho prohlášení, že projednání Programu III pro něj byla katastrofa, tabulce nerozuměl; přesto podle nalézacího soudu dokázal návrh zpracovat správně, na rozdíl od předchozích hodnotitelů. Zabývat se bude třeba i otázkou, jak tento obžalovaný vyřešil svůj evidentní střet zájmů, tedy zda jej oznámil komisi a zdržel se hlasování, resp. měl pouze hlas poradní. Tvrzení dotčených obžalovaných, že změny týkající se nejen Programu III, spočívaly v odstraňování chyb, bude třeba hodnotit velmi pečlivě z pohledu jejich obsahu, již s ohledem na vyjádření obžalovaného [příjmení] k odvolání státního zástupce, že s ohledem na vágní obsah metodického pokynu bylo možné na jeho podkladě přidělit komukoliv cokoliv.

508. K prověření úhrady nájmu za byt užívaný obžalovanou [příjmení] bude třeba dokazování doplnit výsledkem této obžalované a obžalovaného [příjmení] k okolnostem pravidelného předávání úhrady, a za situace, kdy se platby nemohly uskutečňovat bezhotovostním převodem z bankovního účtu, ověřit, zda obžalovaná byla pravidelnou příjemkyní jiných plateb, řádově ve výši několika desítek Kč měsíčně, z nichž by úhrady za užívání bytu mohla realizovat.

509. Jako nadbytečný se aktuálně jeví požadavek na doplnění dokazování výsledkem svědka [příjmení], majitele pronajímaného bytu v [email] 2015, Senovážném nám. 7, svědkyní [jméno] [příjmení], která jako zástupkyně realitní kanceláře nájem zprostředkovávala, protože se jedná o osoby, které s obžalovanou [příjmení] patrně nepřišly do styku a v rámci uzavírání nájemní smlouvy s obžalovaným [příjmení] nehovořily o následném možném podnájmu. Stejně tak je pro posouzení obžaloby nepodstatné, jakým způsobem v současné době zajišťuje agendu dotací Národní sportovní agentura. Je na soudu I. stupně, zda podle doplňujícího výsledku obžalovaného [příjmení] shledá za potřebné vyslechnout svědky [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], jak ve svém odvolání navrhoval státní zástupce.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 31. srpna 2022

JUDr. Vladimír Král
předseda senátu